

Sayıştay Kararları Dizisi

SAYIŞTAY KARARLARI

- **GENEL KURUL**
- **TEMYİZ KURULU**
- **DAİRELER**

SEÇME KARARLAR
(1.1.2006-31.12.2006)

SAYIŞTAY KARARLARI

- **GENEL KURUL**
- **TEMYİZ KURULU**
- **DAİRELER**

SEÇME KARARLAR
(1.1.2006-31.12.2006)

Haziran 2007

Sayıştay Kararları Dizisi:12
Sayıştay Kararları/ Seçme Kararlar
(1.1.2006-31.12.2006)

Sayıştay mensuplarının kullanımı için derlenmiştir.

Yayınma Hazırlayan: Emine Özey
Redaksiyon : Emine Özey
Son Okuma : Emine Özey
Dizgi ve Mizanpaj : Gürkan Alpsoy
Baskı ve Cilt : Sayıştay Yayın İşleri Müdürlüğü

Birinci Basım : Haziran, 2007

T.C.SAYIşTAY BAşKANLIğI
06100 Balgat/ANKARA
Tıf :295 30 00
Fax :295 40 94
www.sayistay.gov.tr

Sayıştay Kararları Dizisi'nden
Yayınlanan Kitaplar

Sayıştay Genel Kurulu Kararları
(1.1.1984-31.12.1998)

Sayıştay Daireler Kurulu/
Seçme Kararlar
(1.1.1984-31.12.1998)

Sayıştay Temyiz Kurulu/
Seçme Kararlar
(1.1.1984-31.12.1998)

Sayıştay Daire Kararları/
Seçme Karar özetleri
(1.1.1984-31.12.1998)

Sayıştay Kararları
(1.1.1999-31.12.1999)

Sayıştay Kararları
(1.1.2000-31.12.2000)

Sayıştay Kararları
(1.1.2001-31.12.2001)

Sayıştay Kararları
(1.1.2002-31.12.2002)

Sayıştay Kararları
(1.1.2003-31.12.2003)

Sayıştay Kararları
(1.1.2004-31.12.2004)

Sayıştay Kararları
(1.1.2005-31.12.2005)

SUNUŐ

Genel Kurul, Temyiz Kurulu ve Daireler tarafından 1.1.2006-31.12.2006 tarihleri arasında alınmış kararlarn bir derlemesini içeren bu kitap ‘‘Sayıştay Kararları Dizisi’’nin 12’nci sayısı olarak yayınlarımız arasında yerini almıştır.

Uygulamaya yön veren Sayıştay kararlarının sistemli bir biçimde derlenerek yayınlanmasının, meslek mensuplarına, uygulayıcılara ve araőtırmacılara bilgi vermenin yanı sıra sorunların üzümünde de bir öngörü kazandırarak zaman ve emek tasarrufu sağlayacağına inanıyorum.

Kurullar ve Daireler tarafından 2006 yılı içerisinde alınan çok sayıdaki karardan özellikle mevzuat deėiŐiklikleri göz önüne alınarak, kullanıcılara ıŐık tutabilecek, güncel ve farklı nitelikte olanların arasından seçim yapılarak derleme kapsamına alınmasına, çalışmayı yapan arkadaşların büyük zen göstermiŐlerdir.

Bu dizi kapsamında yayınlanan tüm kitapların içerdiği kararlarn ayrıca Sayıştay Internet sayfasında da yer aldığını hatırlatıyor, kullanıcılara faydalı olmasını umuyorum.

Bu vesileyle, derlemeyi yapan Araştırma ve Tasnif Grubu Uzman Denetilerinden Emine zey’e; kitabın dizgi ve mizanpajını gerçekleştiren aynı Grupta görevli V.H.K.İ. Gürkan Alpsoy’a ve baskı ve cilt işlerinde görev alan Yayın IŐleri Müdürlüğü personeline teŐekkür ederim.

Mehmet DAMAR
Başkan

GENEL KURUL KARARLARI

I- 832 SAYILI SAYIŞTAY KANUNU İLE İLGİLİ KARARLAR

<u>Kararın Tarihi</u>	<u>Kararın No'su</u>	<u>Kararın Konusu</u>	<u>Sayfa</u>
30.01.2006	5146	Mahalli idarelerin denetimiyle ilgili olarak kurumların görev alanlarının belirlenebilmesi bakımından, idari işlemler ile mali işlemlerin ve özellikle belediyelerin mali işlemler dışında kalan diğer idari işlemlerinin ne olduğunun açıkça tarif edilmesi, bu kavramların sınırlarının tartışmaya mahal bırakmayacak şekilde tespit edilmesi gerektiği hususunda İçişleri Bakanlığının görüş istemi.....	5
07.12.2006	5173	Sayıştay ilâmı üzerine hesaplara kaydedilen alacağın, 1.7.2006 tarihli ve 5538 sayılı Kanun hükmü gereğince hesaplardan çıkarılması için 832 sayılı Sayıştay Kanununda belirtilen kanun yollarına başvurularak yeni bir ilâmın çıkarılmasına gerek bulunup bulunmadığı hususunda Maliye Bakanlığının görüş istemi.....	8

II- İHALE MEVZUATI İLE İLGİLİ KARARLAR

<u>Kararın Tarihi</u>	<u>Kararın No'su</u>	<u>Kararın Konusu</u>	<u>Sayfa</u>
02.10.2006	5168/1	Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünce yürütülen baraj inşaatı sözleşmelerinde ilk keşif cetvelinde bulunmayan, ancak işin devamı sırasında keşif artışı yoluyla yapımı kararlaştırılan köprü inşasında, köprü inşaatı zammı ödenip ödenmeyeceği hakkında (İçtihadı Birleştirme Kararı).....	13
02.10.2006	5168/2	Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünce yürütülen baraj ve gölet inşaatlarındaki ulaşım yolu, malzeme taşıma yolu, servis yolu ve benzeri yolların yapımı sırasında, B-15.313 pozu ile elde edilerek yolda dolguda kullanıldıktan sonra kalan kazı malzemesinin depoya taşınması halinde, nakliye ödenmesine esas poz hakkında (İçtihadı Birleştirme Kararı).....	16

TEMYİZ KURULU KARARLARI

I- İHALE MEVZUATI İLE İLGİLİ SEÇME KARARLAR

Kararın Tarihi	Kararın No'su	Kararın Konusu	Sayfa
21.03.2006	28533	Birim Fiyat.....	23
07.04.2006	28572	Birim Fiyat.....	26
07.04.2006	28573	Birim Fiyat.....	31
10.04.2006	28580	Birim Fiyat, Nakliye Bedeli.....	32
10.04.2006	28584	Birim Fiyat, İmalat Miktarı.....	40
18.04.2006	28636	Birim Fiyat.....	44
25.04.2006	28653	Birim Fiyat.....	46
09.05.2006	28712	Fiyat Farkı.....	51
23.05.2006	28715	Sigorta Prim Farkları.....	55
23.05.2006	28719	%25 Müteahhit Karı ve Genel Gider.....	59

II-PERSONEL MEVZUATI İLE İLGİLİ SEÇME KARARLAR

Kararın Tarihi	Kararın No'su	Kararın Konusu	Sayfa
03.01.2006	28323	Döner Sermaye Katkı Payı.....	65
03.01.2006	28324	Döner Sermaye Katkı Payı.....	70
03.01.2006	28328	Özel Hizmet Tazminatı.....	75
07.02.2006	28357	Gümrük Kanunu Uyarınca Yapılan Ek Ödeme.....	78
28.02.2006	28384	Döner Sermaye Katkı Payı.....	81
21.03.2006	28434	Yan Ödeme ve Özel Hizmet Tazminatı...	84
11.04.2006	28619	Döner Sermaye Katkı Payı	90
11.04.2006	28620	Döner Sermaye Katkı Payı	93
11.04.2006	28634	Döner Sermaye Katkı Payı ve Vergi Usul Kanunu Uyarınca Yapılan Ek Ödeme.....	96
23.05.2006	28718	Döner Sermaye Katkı Payı ve İkinci Görev Aylığı.....	100
23.05.2006	28720	İkinci Görev Aylığı.....	102

Kararın Tarihi	Kararın No'su	Kararın Konusu	Sayfa
14.11.2006	28885	Döner Sermaye Katkı Payı, Taban Aylığı ve Kıdem Aylığı.....	104

III-HARCIRAH MEVZUATI İLE İLGİLİ SEÇME KARARLAR

Kararın Tarihi	Kararın No'su	Kararın Konusu	Sayfa
14.03.2006	28414	Yurtiçi Geçici Görev Yolluğu ve Taksi Ücreti.....	109
03.10.2006	28833	TODAİE Lisans Programına Katılan Personele Geçici Görev Yolluğu Ödenmesi.....	111
21.11.2006	28902	Belediye Başkanı Eşine Yurtdışı Harcırâhı Ödenmesi.....	116

IV-ÇEŞİTLİ KONULARLA İLGİLİ SEÇME KARARLAR

Kararın Tarihi	Kararın No'su	Kararın Konusu	
07.02.2006	28353	Fazla Çalışma Ücretlerinden Gelir Vergisi Kesilmesi.....	121
07.03.2006	28398	Damga Vergisi.....	123
07.03.2006	28406	Belediye Başkanı İçin Konut Kiralanması.....	125
23.05.2006	28716	Sigorta Bedeli.....	127
30.05.2006	28736/1	Huzur Ücreti.....	129
13.06.2006	28766	Damga Vergisi.....	133
26.09.2006	28812	Lojmanların Yakıt Gideri.....	135
17.10.2006	28860	Damga Vergisi.....	138

SAYIŞTAY DAİRE KARARLARI

	<u>Sayfa</u>
I- SORUMLULUK VE YARGILAMA USULLERİ İLE İLGİLİ SEÇME KARARLAR	145
II- İHALE MEVZUATI İLE İLGİLİ SEÇME KARARLAR	
- İhale, Satın Alma	149
- Fiyat Farkı	150
- Nakliye	154
- Kazı ve Dolgu	156
- Birim Fiyat, İmalat Miktarı	158
III- PERSONEL MEVZUATI İLE İLGİLİ SEÇME KARARLAR	
- Kadro, Aylıklar, Sözleşmeli Personel	165
- Zamlar, Tazminatlar ve Ödenekler	168
- Vekalet, İkinci Görev	171
- Fazla Çalışma, Huzur Ücreti, Ek Ders, Ödüller	173
- Sosyal Haklar ve Yardımlar	180
- Diğer	187
IV- İŞ MEVZUATI İLE İLGİLİ SEÇME KARARLAR	193
V- HARCIRAH MEVZUATI İLE İLGİLİ SEÇME KARARLAR	199
VI- VERGİ MEVZUATI İLE İLGİLİ SEÇME KARARLAR	
- Gelir Vergisi.....	207
- Damga Vergisi	208
- Katma Değer Vergisi	212
VII- ÇEŞİTLİ KONULARI İLGİLENDİREN SEÇME KARARLAR	
- Belediye Bütçesinden Yapılabilecek Giderler	217
- Elektrik, Su , Telefon, Akaryakıt v.s. Giderleri	222
- Temsil-Ağırlama	226
- Diğer Ödemeler	228

**SAYIŞTAY
GENEL KURUL
KARARLARI**

(1.1.2006-31.12.2006)

**I- 832 SAYILI SAYIŞTAY KANUNU
İLE İLGİLİ KARARLAR**

Karar Tarihi: 30.1.2006

Karar No : 5146

KONU

Mahallî idarelerin denetimiyle ilgili olarak kurumların görev alanlarının belirlenebilmesi bakımından, idarî işlemler ile malî işlemlerin ve özellikle belediyelerin malî işlemler dışında kalan diğer idarî işlemlerinin ne olduğunun açıkça tarif edilmesi, bu kavramların sınırlarının tartışmaya mahal bırakmayacak şekilde tespit edilmesi gerektiği hususunda İçişleri Bakanlığının görüş istemi

İNCELEME

Konu ile ilgili mevzuat incelenerek gereği görüşüldü:

Genel Kurul tarafından görüşülerek karara bağlanması istenilen husus, esas olarak malî nitelikte bir konu olmadığından, Sayıştay görüşünün hangi hallerde verilebileceğine ilişkin esasları belirleyen ve ancak malî konulardaki uygulamaya yön verecek genel mahiyetteki meselelerde, uygulamada genelliğin sağlanması bakımından Sayıştay görüşünün Maliye Bakanlığına verilebileceği belirten 11.9.1967 tarih ve 3218/2 sayılı Genel Kurul Kararı kapsamında bulunmamaktadır.

Ancak, İçişleri Bakanlığının söz konusu istemini içeren yazısında, idarî işlemler ile idarî denetimin, malî işlemler ile malî denetimin ve özellikle belediyelerin malî işlemler dışında kalan diğer idarî işlemlerinin ne olduğunun açıkça tarif edilmesi, bu kavramların sınırlarının tartışmaya mahal bırakmayacak şekilde tespit edilmesi gerektiği hususunun, 832 sayılı Sayıştay Kanununun 17'nci maddesi uyarınca Genel Kurul tarafından görüşülerek karara bağlanması istenilmiştir.

832 sayılı Kanunun 17'nci maddesinde, Genel Kurulun, Birinci Başkan tarafından incelenmesi istenilen diğer konu ve işlemleri görüşerek karara bağlayacağı hükmü yer almaktadır. Bu bakımdan, Birinci Başkan tarafından, Genel Kurulda incelenmesi istenilen hususun, anılan hüküm uyarınca görüşülmesi mümkün bulunmaktadır.

Bu itibarla, anılan Bakanlıkça görüş istenilen söz konusu hususun, 832 sayılı Kanunun 17'nci maddesi uyarınca görüşülerek karara bağlanmasına,

Çoğunlukla karar verilerek konunun esasına geçildi.

Genel Kurul Kararları

Anayasanın 160'ıncı maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca mahallî idarelerin hesap ve işlemlerinin denetimi ve kesin hükme bağlanması, Sayıştayın yetki ve görev alanı içinde bulunmaktadır.

Buna paralel olarak 5393 sayılı Belediye Kanununun "Denetimin kapsamı ve türleri" başlıklı 55'inci maddesinde de, belediyelerde iç ve dış denetimin 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu hükümlerine göre yapılacağı belirtildikten sonra, ayrıca belediyenin malî işlemler dışında kalan diğer idarî işlemlerinin, hukuka uygunluk ve idarenin bütünlüğü açısından İçişleri Bakanlığı tarafından da denetleneceği tespit edilmiştir. 5302 sayılı İl Özel İdaresi Kanununun 38'inci maddesinde de benzer mahiyette hükümler bulunmaktadır. 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanununun 28'inci maddesinde ise, Belediye Kanunu ve diğer ilgili kanunların bu Kanuna aykırı olmayan hükümlerinin ilgisine göre büyükşehir, büyükşehir ilçe ve ilk kademe belediyeleri hakkında da uygulanacağı hüküm altına alınmıştır.

Bu hükümlere göre, İçişleri Bakanlığının mahallî idareler üzerinde yapacağı denetim, malî işlemler dışındaki diğer idarî işlemlerle sınırlı bulunmaktadır.

Söz konusu mevzuatta, malî işlemler ile idarî işlemlerin tanımının yapılmadığı görülmektedir.

Esasen, Türk Dil Kurumunca hazırlanan Türkçe sözlükte, bir işi sonuçlandırmak için yapılan iş veya uygulamaların hepsi olarak tanımlanmış olan "işlem" sözcüğünden, bir işi sonuçlandırmak amacıyla yapılan birden fazla idarî ve malî iş ve/veya uygulamaların bütünü anlamak gerekmektedir. İçişleri Bakanlığının yazısında idari işlemin tanımına örnek olarak verilen mahkeme kararlarında da belirtildiği gibi idare hukuku literatüründe idarî işlem, idarî makamların görevlerini yerine getirirken kanunî yetkilerine dayanarak tesis ettikleri tek yanlı ve buyurucu nitelikte işlemler bütünü olup, bu işlemler bir takım başka sonuçların yanı sıra, dolaylı veya dolaysız olarak malî sonuçlar da doğurabilir. Temel olarak, her işlemin konusu itibarıyla farklı özellikler taşıması nedeniyle genelleme yapılamayacağından, idarenin kamu hizmetine yönelik olarak yaptığı işlemlerin, idarî işlem veya malî işlem olarak ayrılması ve tanımlarının yapılarak sınırlarının tayin edilmesi mümkün görülmemektedir.

Diğer taraftan, Anayasanın 127'nci maddesinin beşinci fıkrası hükmü göz önüne alındığında, mahallî hizmetlerin idarenin bütünlüğü ilkesine uygun şekilde yürütülmesini, kamu görevlerinde birliğin sağlanmasını, toplum yararının korunmasını ve mahallî ihtiyaçların

Genel Kurul Kararları

gereği gibi karşılanmasını sağlamak bakımından merkezî idarenin mahallî idareler üzerinde idarî vesayet yetkisi olup, bu yetki İçişleri Bakanlığı tarafından kullanılmaktadır. Ayrıca, sınırlı hallerde de olsa, 5018 sayılı Kanunun 77'nci maddesinin ikinci fıkrası uyarınca, malî yönetim ve kontrol sisteminin tümüyle zaafa uğraması, belirgin yolsuzluk veya kamu zararına yönelik emarelerin ortaya çıkması durumunda İçişleri Bakanının, ilgili mahallî idarelerin tüm malî yönetim ve kontrol sistemlerini, malî karar ve işlemlerini mevzuata uygunluk yönünden yetkili denetim elemanlarına teftiş ettirmesi mümkün bulunmaktadır. Bu bakımdan, görev ve yetki alanının sınırlarının kesin bir şekilde tayin edilmesi de mümkün bulunmamaktadır.

Bu itibarla, mahallî idarelerin denetimi ile ilgili olarak, idarî işlemler ile malî işlemlerin ve özellikle belediyelerin malî işlemler dışındaki diğer idarî işlemlerinin mevcut mevzuat hükümleri çerçevesinde tanımının yapılamayacağına ve dolayısıyla bu kavramların sınırlarının açık ve kesin bir biçimde belirlenemeyeceğine çoğunlukla karar verildi.

Karar Tarihi: 7.12.2006

Karar No : 5173

KONU

Sayıştay ilâmı üzerine hesaplara kaydedilen alacağın, 1.7.2006 tarihli ve 5538 sayılı Kanun hükmü gereğince hesaplardan çıkarılması için 832 sayılı Sayıştay Kanununda belirtilen kanun yollarına başvurularak yeni bir ilâmın çıkarılmasına gerek bulunup bulunmadığı hususunda Maliye Bakanlığının görüş istemi.

İNCELEME

Konu ile ilgili mevzuat incelenerek gereği görüşüldü:

Maliye Bakanlığının 25.9.2006 tarihli ve B.07.0.MGM 0.16.-04106/16199 sayılı yazısından, Ağrı Taşılay Malmüdürlüğü 2003 yılı idare hesabı hakkında Sayıştay 2. Dairesince düzenlenen ilâmla, yazılı talebi üzerine naklen ataması yapılan Öğretmen'e ödenen yolluk tutarı olan 2.139.700.000 lira için sorumluları hakkında tazmin hükmolunduğu; ancak 1.7.2006 tarih ve 5538 sayılı Kanunun 3'üncü maddesi ile, 6245 sayılı Harcırâh Kanununa eklenen geçici 5'inci maddenin birinci fıkrasının (c) ve (ç) bentlerinde, "31.7.2003 tarihli ve 4969 sayılı Kanunun 7'nci maddesinin (a) bendi ve 4.7.2001 tarihli ve 631 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 14/A maddesi uyarınca, 22.7.2003-26.4.2005 tarihleri arasında kendi yazılı talepleri üzerine naklen ataması yapılanlardan, 21.4.2005 tarihli ve 5335 sayılı Kanunun 4'üncü maddesinin (a) bendi uyarınca, kendi yazılı talepleri üzerine naklen ataması yapılanlardan, harcırâh ödenmemiş olanlara, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 31.12.2006 tarihine kadar, en son görev yaptıkları yerdeki idareye kendilerinin veya ölümleri hâlinde kanunî mirasçılarının başvurmaları durumunda, başvuru tarihinden itibaren üç ay içinde bu Kanunun ilgili hükümleri uyarınca naklen atandıkları tarihte müstahak oldukları harcırâh, ödendiği yılda yürürlükte olan kanunî faiz oram uygulanmak suretiyle ödenir. " hükmünün yer aldığı, Sayıştay ilâmı üzerine hesaplara kaydedilen söz konusu alacağın, belirtilen Kanun hükmü gereğince hesaplardan çıkarılması için 832 sayılı Sayıştay Kanununda belirtilen kanun yollarına başvurularak yeni bir ilâm çıkarılmasına gerek bulunup bulunmadığı konusunda Sayıştay Başkanlığı görüşüne ihtiyaç duyulduğu anlaşılmaktadır.

Genel Kurul Kararları

Esas itibarıyla görüş istenilen konu, Sayıştay ilamlarının uygulamasına ilişkindir. Ayrıca, yargılanmış hesaplar hakkında verilen ilamların durumu ile ilgili olduğundan, ileride yargı hakkı şümülüne girecek bir durum da mevcut değildir. Dolayısıyla, anılan konuda Maliye Bakanlığına görüş verilmelidir.

Her ne kadar, 11.9.1967 tarih ve 3218/2 sayılı Genel Kurul kararına göre, görüş verilebilmesi için Maliye Bakanlığının kendi görüşünün de belirtilmesi gerektiği, Maliye Bakanlığı yazısında ise bu konudaki görüşünün bulunmadığı, bu nedenle de görüş verilmemesi gerektiği iddia edilebilirse de, Sayıştay ilamlarının uygulamasına ilişkin hususlar, anılan karar kapsamında değerlendirilemeyeceğinden, zikredilen kararda görüş verilebilmesi için belirtilen şartların aranması gerekmemektedir. Zira, görüş istenilen konu, malî nitelikte olmayıp, belirtildiği gibi, Sayıştay ilamlarının uygulamasına yöneliktir. Anılan karar kapsamında değerlendirilmeyen konu hakkında görüş verilebilmesi için de, Maliye Bakanlığının görüşüne lüzum bulunmamaktadır.

Bu itibarla, Maliye Bakanlığınca görüş istenilen konuda, anılan Bakanlığa görüş verilmesinin uygun olacağına,

Ağrı Taşlıçay Malmüdürlüğü 2003 yılı idare hesabının Sayıştay 2. Dairesince yargılanması sonucunda düzenlenen ilamda, kendi yazılı talebi üzerine naklen ataması yapıldığı halde, Öğretmen'e 2.139.700.000 lira tutarında harcırah ödenmesi nedeniyle sorumluları hakkında tazmin hükmolunmuştur.

Daha sonra, 1.7.2006 tarih ve 5538 sayılı Kanununun 3'üncü maddesi ile, 6245 sayılı Harcırah Kanununa eklenen "Geçmişe yönelik harcırah ödemesi" başlıklı geçici 5'inci maddenin birinci fıkrasının (c) ve (ç) bentlerinde ise, 31.7.2003 tarihli ve 4969 sayılı Kanunun 1'inci maddesinin (a) bendi ve 4.7.2001 tarihli ve 631 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 14/A maddesi uyarınca, 22.7.2003-26.4.2005 tarihleri arasında kendi yazılı talepleri üzerine naklen ataması yapılanlar ile 21.4.2005 tarihli ve 5335 sayılı Kanunun 4'üncü maddesinin (a) bendi uyarınca, kendi yazılı talepleri üzerine naklen ataması yapılanlardan, harcırah ödenmemiş olanlara, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 31.12.2006 tarihine kadar, en son görev yaptıkları yerdeki idareye kendilerinin veya ölümleri hâlinde kanunî mirasçılarının başvuruları durumunda, başvuru tarihinden itibaren üç ay içinde bu Kanunun ilgili hükümleri uyarınca naklen atandıkları tarihte müstahak oldukları harcırahın, ödendiği yılda yürürlükte olan kanunî faiz oranı uygulanmak suretiyle ödeneceği hükmüne yer verilmiştir.

Böylece, ilam düzenlendiği tarihte yapılması yasal olmayan bir ödemenin, sonradan çıkarılan bir kanunla, müracaat halinde geçmişe yönelik olarak ödenmesinin mümkün hale getirildiği anlaşılmaktadır.

832 sayılı Sayıştay Kanununda temyiz, yargılamanın iadesi ve karar düzeltilmesi olmak üzere kanun yolları sayılarak kimlerin, hangi durumlarda bunlara başvurabileceği açıklanmıştır. Buna göre, 832 sayılı Kanunun 67'nci maddesinde yazılı sebeplerle Kanunun 63'üncü maddesinde yazılı ilgililer temyize başvurabileceklerdir. Aynı Kanunun 74'üncü maddesinde yazılı sebeplerin varlığı halinde de bu maddede yazılı olanlar yargılamanın iadesi yoluna başvurabilir. Anılan Kanunun 77'nci maddesindeki sebeplerin vukuu halinde ise, Kanunun 63'üncü maddesinde belirtilenler tarafından karar düzeltilmesi yoluna başvurulabilir.

Ancak, ödemenin yapıldığı ve hükmün tesis edildiği sırada kanunî dayanağı olmayan bir ödemenin, sonradan çıkarılan bir kanunla geriye yönelik olarak ödenebileceğinin düzenlenmesi durumu, anılan Kanunda belirtilen kanun yollarına başvuru sebepleri arasında yer almamaktadır. Dolayısıyla, kanun yollarına başvurma sebepleri arasında yer almayan bir durumun varlığı halinde de, bunlara başvurulması imkânı bulunmamaktadır. Bu nedenle, kanun yollarına başvurulma sebeplerinin oluşmadığı bu gibi durumlarda, bu yollar kullanılarak yeni bir ilam çıkarılması da mümkün bulunmamaktadır.

Bu itibarla, Sayıştay ilamı üzerine hesaplara alınan söz konusu alacağın, 5538 sayılı Kanun hükmü gereğince hesaplardan çıkarılması için 832 sayılı Sayıştay Kanununda belirtilen kanun yollarına başvurularak yeni bir ilam çıkarılmasına gerek bulunmadığına çoğunlukla karar verildi.

**II- İHALE MEVZUATI
İLE İLGİLİ KARARLAR**

Karar Tarihi: 2.10.2006

Karar No : 5168/1

KONU

Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünce yürütülen baraj inşaatı sözleşmelerindeki ilk keşif cetvelinde bulunmayan, ancak işin devamı sırasında keşif artışı yoluyla yapımı kararlaştırılan köprü inşasında, köprü inşaatı zammı ödenip ödenemeyeceği konusunda Temyiz Kurulunun 6.6.2003 tarih ve 10201 sayılı ilâmı ile 21.7.2006 tarih ve 12749 sayılı ilâmı arasında aykırılık bulunduğundan bahisle içtihadın birleştirilmesi istemi.

KONU İLE İLGİLİ MEVZUAT

Bayındırlık İşleri Genel Şartnamesinin;

“Fiyatları Belli Olmayan İşler” başlıklı 20’nci maddesi,

Karayolları Genel Müdürlüğü Birim Fiyat Tarifinin (Yol, Köprü, Sanat Yapıları ve Tünel İşleri) “Köprü inşaatı zammı” başlığını taşıyan 3992 poz numaralı kısmı,

ESAS YÖNÜNDEN İNCELEME

Konu ile ilgili mevzuat incelenerek gereği görüldü:

Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünce yürütülmekte olan baraj inşaatlarında, ihaleden sonra işin yapımı sırasında, ilave keşiflerle köprü yapımının işin bünyesine dahil edildiği anlaşılmaktadır. Söz konusu köprülerden Karayolları standartlarına göre yapılanlar için, Karayolları Birim Fiyat Tarifinde yer alan fiyat ve şartlar uygulanmaktadır.

Karayolları Genel Müdürlüğü birim fiyat tariflerinde, köprü inşaatlarına ilişkin birim fiyatlar yer almış ve ayrıca 3992 poz numarası ile köprü inşaatı zammı tarif edilmiştir.

3992 numaralı pozda, "Köprü inşaatında köprünün tipi, açıklığı, yüksekliği, verevliliği, ulaşım zorluğu, üzerinde bulunduğu suyun veya kuru derenin sebebiyet verdiği zorluklar ve köprü mahalline ait mevki şartları vb. şartlardan doğan inşaat ve imalat güçlüğü ile randıman düşüklüğünü karşılamak üzere köprü inşaatı zammı" denilerek bu zammın ödeneceği belirtilmiştir.

Anılan pozun not bölümünde ise, bu birim fiyatın, eksiltmeden önce olmak üzere idarenin en yetkili makamınca tespit ve onaylanmak

suretiyle, keşif özetinde yer alması ve yüzde miktarının birim fiyat tarifinde belirtilmesi suretiyle ödeneceği, her ne sebeple olursa olsun eksiltmeden sonra tespitinin mümkün olmadığı hükmü yer almıştır.

Buna göre, 3992 numaralı pozda yer verilen hükümler karşısında, baraj inşaatı işlerinin sözleşmelerindeki ilk keşif cetvellerinde yer almayan, dolayısıyla sözleşmesinde köprü inşaatı zammı oranı bulunmayan ve sonradan yapılan ilave keşiflerle muhtevaya dahil edilen köprü inşaatları için köprü inşaatı zammının ödenmesi mümkün görülmemektedir.

Diğer taraftan, hem 2886 sayılı Devlet İhale Kanununun 63'üncü, hem de 4735 sayılı Kamu İhale Sözleşmeleri Kanununun 24'üncü maddesi uyarınca, iş artışının zorunlu olması halinde belli bir orana kadar artan iş, süre hariç sözleşme ve ihale dokümanındaki hükümler çerçevesinde aynı yükleniciye yaptırılabilir. Yükleniciler sonradan ilave keşiflerle yapılması kararlaştırılan işleri süre hariç, sözleşme hükümlerine göre yapmak durumundadır. Dolayısıyla, ödenebilmesi için mutlaka sözleşmesindeki ilk keşif cetvelinde hüküm bulunması gereken köprü inşaatı zammının, sonradan kararlaştırılarak ödenmesi söz konusu olamaz.

Her ne kadar, 3992 pozundaki not hükmünün ilk keşfinde köprü inşaatı imalatı bulunan işler için geçerli olacağı, çünkü köprü inşaatları için belirlenecek zam oranının ihaledeki rekabeti etkileyen önemli faktörlerden biri olduğu, bu nedenle de işin bünyesine sonradan dahil edilen köprü inşaatları için, köprü zammı oranının zaten eksiltmede bulunmasının mümkün olmadığı, dolayısıyla ilave keşiflerle muhtevaya alınan köprüler için, anılan not hükmü dikkate alınmadan, eksiltmeden sonra da olsa köprü inşaatı zammı ve oranı belirlenebileceği iddia edilebilirse de; sözü edilen not hükmü açık olup, "her ne sebeple olursa olsun eksiltmeden sonra" hiçbir şekilde köprü inşaatı zammının tespit edilerek ödenmesi mümkün değildir. Aksi takdirde, köprü inşaatı zammı verilmesi ile buna ilişkin oranın eksiltmeden sonra tespit edilmesi, ihalelerde rekabeti ve açıklığı engelleyecektir.

Öte yandan, köprü yapımına ilişkin kazı ve beton imalatlarına ait birim fiyat analizleri incelendiğinde, birim fiyatın işçilik, malzeme ve makine girdilerinden oluştuğu görülmektedir. 3992 poz numaralı köprü inşaatı zammı birim fiyatı ise, köprü imalat bedelinin idarece belirlenen bir yüzdesi şeklinde olduğundan, bu haliyle bir yapım birim fiyatı değildir. Bayındırlık İşleri Genel Şartnamesinin 20'nci maddesine göre de, keşif özetinde veya birim fiyat cetvelinde fiyatı gösterilmemiş olup da

yapılması idarece istenen yapım işlerinin yeni birim fiyatları tespit edilirken öncelik sırası ile, sözleşme ve eklerindeki (birim fiyat cetvellerindeki) birim fiyatların tespitinde kullanılan analizler veya varsa o işe ait teklif analizler, sözleşme birim fiyatlarının tespitinde kullanılan analizlerle veya varsa o işe ait teklif analizlerle kıyaslanarak bulunacak analizler, diğer idarelere ait benzer analizler ve birim fiyatı tespit edilecek iş kalemleri için o işin yapılması sırasında tutulacak puantajla tespit edilecek malzeme miktarları ile işçi ve makinelerin çalışma saatleri esas alınarak oluşturulacak analizlerin kullanılması gerekmektedir. Ancak, bu usullerle sadece yapım işlerinin yeni birim fiyatları tespit edilebileceğinden, yapım birim fiyatı niteliği taşımayan 3992 poz numaralı köprü inşaatı zammının Bayındırlık İşleri Genel Şartnamesinin 20'nci maddesine göre de, eksiltmeden sonra tespit edilmesi imkânı bulunmamaktadır.

Görüleceği üzere, baraj inşaatlarında, işin ihaleye çıkılması aşamasında ilk keşfinde bulunmayan, ancak sonradan yapılan ilave keşiflerle işin bünyesine dahil edilen köprü yapımlarında, köprü inşaatı zammı tespit edilerek ödenmesi, Karayolları Birim Fiyat Tarifindeki 3992 numaralı poz hükümlerine aykırıdır.

Bu itibarla, baraj inşaatlarında eksiltmeden sonra işin muhtevasına dahil edilen köprü yapımlarında, köprü inşaatı zammının tespit edilerek ödenmesine imkân bulunmamaktadır.

SONUÇ

Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünce yürütülen baraj inşaatlarında, işin sözleşmesindeki ilk keşif cetvelinde bulunmayan ve ilave keşiflerle sonradan muhtevaya alınan köprü yapımlarında, köprü inşaatı zammı ödenmesinin mümkün bulunmadığına ve içtihadın 6.6.2003 tarih ve 10201 sayılı Temyiz Kurulu ilâmı yönünde birleştirilmesine 2.10.2006 tarihinde çoğunlukla karar verildi.

Karar Tarihi: 2.10.2006

Karar No : 5168/2

KONU

Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünce yürütülen baraj ve gölet inşaatlarındaki ulaşım yolu, malzeme taşıma yolu, servis yolu ve benzeri yolların yapımı sıramda, B-15.313 pozu ile elde edilerek yolda dolguda kullanıldıktan sonra kalan kazı malzemesinin depoya taşınması halinde, nakliye ödemesine esas poz konusunda Temyiz Kurulunun 30.6.2004 tarih ve 10983 sayılı, 10.7.2006 tarih ve 12558 sayılı ilâmları ile 21.7.2006 tarih ve 12744 sayılı İlâmı arasında aykırılık bulunduğundan bahisle içtihadın birleştirilmesi istemi.

KONU İLE İLGİLİ MEVZUAT

Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü Barajlar ve Hidroelektrik Santraller Dairesi Başkanlığı Birim Fiyat Cetvelinin;

“Barajlarda kaya kazılması ve yolda dolguya konulması” başlığını taşıyan B-15.313 poz numaralı kısmı,

“Taşıma Fiyatları” bölümünün;

“Karayolları ile taşıma” başlığını taşıyan B-07.D/5 poz numaralı kısmı,

“Nakliyelere Ait Genel Notlar” kısmındaki; 3/c notu, 13’üncü not, ve 25’inci not.

ESAS YÖNÜNDEN İNCELEME

Konu ile ilgili mevzuat incelenerek gereği görüldü:

Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünce yürütülmekte olan baraj ve gölet inşaatlarında, ihtiyaç duyularak yapılan yolların dolgusu için gerekli malzemenin temini ve dolguya konulması işi, anılan Genel Müdürlükçe yayımlanan Birim Fiyat Cetveli (Tarifleri ve Şartları) kitabının analizlerinde B-1 5.313 poz numarası ile tarif edilmiş ve fiyatlandırılmıştır.

Barajlarda kaya kazılması ve yolda dolguya konulması başlıklı B-15.313 pozunun tarifinde, "Poz No. B-15.31Ö, B-15.3II, B-15.312'deki şartlar dahilinde kazı yerinde, ariyet veya ocakta her cins (yumuşak kaya hariç) kaya kazılması, her derinlik ve yükseklikte, her nevi yol Teknik

Şartname ve projesinde gösterilen şartlar dahilinde tabakalar halinde yolda serilmesi, kazı ve dolgu şevlerinin projesine uygun olarak tesviye ve tanzim edilmesi için yapılan her türlü işçilik, malzeme ve masraflarla müteahhit kârı ve genel masraflar karşılığı ve 25 metre mesafeye nakliye bedeli dahil (kazı yerinde Ölçülen) kayanın beher metre küp fiyatı" ifadesi yer almıştır.

Bu tarife göre anılan poz ile, yol dolgusu için gerekli malzeme kazı yerinde, ariyet veya ocakta yumuşak kaya hariç her cins kaya kazılması suretiyle temin edilmekte ve teknik şartname ve projesinde gösterilen şartlar dahilinde tabakalar halinde yolda serilmektedir.

Diğer taraftan, Birim Fiyat Cetveli (Tarifleri ve Şartları) kitabının taşıma fiyatları bölümünün karayolu ile taşımalar kısmındaki B-07.D/5 pozunda ise, nakliyesinin ayrıca ödenmesi icabettiği sözleşmede yazılı nakliye bedellerinin hesabında, sırf B-07.D/5'in tatbik edileceği malzemeler ve ölçü yerlerinin ayrı ayrı gösterildiği ve nakliyeler için B-07.D/5 fiyatının, burada sayılan diğer hususlarla birlikte sadece, Poz B-15.313'ün tatbik edildiği kaya kazılması yolda dolguya konulması işinde yol dolgusuna konulması şartı ile kazılan kayanın kazı maktamda ölçülen beher metre küpüne tatbik olunacağı belirtilmiştir. B-07.D/5 pozu incelendiğinde, diğer karayolu ile taşıma pozları olan B-07.D/3 VCB-07.D/4 pozlarında olduğu gibi, bu pozdan nakliyesi ödenecek imalatın adları pozisyon numaraları ile birlikte sayılmıştır.

Dolayısıyla, B-07.D/5 pozunun tarifindeki şarta göre, B-15.313 pozunun uygulanması ile temin edilen ve sadece yol dolgusunda kullanılan malzemenin taşınması bedeli, B-07.D/5 pozunda yer alan formüllere göre ödenebilecektir. Aynı şart gereği, B-15.313 pozu ile temin edilen ve yol dolgusunda kullanılmayan malzemenin depoya taşınması bedelinin, B-07.D/5 pozunda belirlenen formüllerle ödenmesi mümkün bulunmamaktadır.

Birim Fiyat Cetveli kitabının "Nakliyelere Ait Genel Notlar" kısmının 13'üncü notunda da, Pozisyon B-07.D/3, B-07.D/4, B-07.D/5 formüllerinin, taşman malzemenin cinsi, sertliği veya yumuşaklığı, birim ağırlığı ve/veya özgül ağırlığı, yerinde rutubet miktarı, her türlü durumu vesaire gibi sebepler ve faktörlere bağlı olmadığı, bu faktör veya sebepler ileri sürülerek B-07.D/3, B-07.D/4, B-07.D/5 formüllerinde yani fiyatlarında bir değişiklik talep edilemeyeceği tespit edilmiştir.

Öte yandan, "Nakliyelere Ait Genel Notlar" kısmının 25'inci notunda ise, nakliye bedelinin ayrıca ödeneceği kaydedilen işlerde nakliye bedelinin, tarifli yapılmış malzeme cinsine bağlı olarak karayolu ile

taşımalar ismini taşıyan B-07.D/3, B-07.D/4, B-07.D/5 pozlarından tatbiki gereken bir poz ile ödenmesinin esas olduğu, her taşıma işine ait pozun altına tatbik edilmesi gerekli malzemelerin tarifi yapılarak belirlendiği ve metreküp birimi esas olmak üzere ölçü tarzları da ayrıca yazıldığı ifade edilerek, herhangi bir malzeme tarif veya isim olarak B-07.D/3, B-07.D/4, B-07.D/5 pozlarından herhangi birinde zikredilmemişse ve nakliyesi de ödenmesi icap ediyorsa bunun metreküpüne sadece B-07.D/4 pozunun uygulanacağı hüküm altına alınmıştır.

Bu not hükmüne göre, B-15.313 pozunu ile temin edilen ve yol dolgusunda kullanılmayan malzemenin depoya taşınması bedelinin ödenmesi gerekiyorsa, bunun metreküpüne B-07.D/4 pozunu ile belirlenen formülün uygulanması ve buna göre bulunacak bedelin ödenmesi gerekir.

Buna rağmen, B-07.D/5 pozunda sadece kaya malzemesi ifadesinin yer alması gerekçe gösterilerek, B-15.313 pozunu ile temin edilen ve yol dolgusunda kullanılmayan malzemenin depoya taşınması bedelinin, bu poz ile belirlenen formüllere göre ödenmesi, anılan hükümlere aykırıdır.

Bu itibarla, B-15.313 pozunu ile temin edilen ve yol dolgusunda kullanılmayan malzemenin depoya taşınması bedelinin, B-07.D/4 pozunu ile belirlenen formüllere göre ödenmesi gerekmektedir.

SONUÇ

Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünce yürütülmekte olan baraj ve gölet inşaatlarındaki ulaşım yolu, malzeme taşıma yolu, servis yolu ve benzeri yolların yapımı sırasında, sözleşme eki Birim Fiyat Cetvelinin B-15.313 poz numaralı "Barajlarda kaya kazılması ve yolda dolguya konulması" pozunu ile temin edilen ve yol dolgusunda kullanılmayan kazı malzemesinin depoya taşınması halinde nakliye bedelinin, aynı Cetvelin B-07.D/5 pozunda yer alan şart ve Nakliyelere Ait 25'inci Genel Not'da yer alan hüküm gereği, B-07.D/4 pozunu ile belirlenen formüllere göre ödenmesi gerektiğine ve içtihadın 30.6.2004 tarih ve 10983 sayılı, 10.7.2006 tarih ve 12558 sayılı Temyiz Kurulu ilâmları yönünde birleştirilmesine 2.10.2006 tarihinde çoğunlukla karar verildi.

**SAYIŞTAY
TEMYİZ KURULU**

**SEÇME KARARLAR
(1.1.2006-31.12.2006)**

**I- İHALE MEVZUATI İLE İLGİLİ
SEÇME KARARLAR**

Karar Tarihi : 21.3.2006

Tutanak No : 28533

KONU: 26.501 poz numaralı muhtelif renkli taşlı normal çimentolu beton döşeme plakları ile döşeme kaplaması yapılması imalat kalemi bünyesinde bulunan 04.7162 poz numaralı sunî mermer plakların uygulanabilmesi için laboratuvar deney raporlarının mevcut olması gerektiği halde, bu raporlar olmadan söz konusu imalat kalemi birim fiyatının uygulanmasının mümkün olmadığı.

604 sayılı ilâmın 1'inci maddesinde, müteahhitİnşaat yüklenimindeki "H.Ü. Ankara Meslek Yüksek Okulu İnşaatı" ile ilgili olarak 26.501 poz numaralı muhtelif renkli taşlı normal çimentolu beton döşeme plakları ile döşeme kaplaması yapılması imalat kalemi bünyesinde bulunan 04.7162 poz numaralı suni mermer plakların uygulanabilmesi için ödeme evrakı ile birlikte laboratuvar deney raporlarının mevcut olması gerektiği halde bu raporlar olmadan söz konusu imalat kalemi birim fiyatının kullanılması sonucu fazla ödemede bulunması nedeniyle toplam-liraya tazmin hükmolunmuştur.

Dilekçi dilekçesinde özetle, "H.Ü. Ankara Meslek Yüksek Okulu İnşaatı" işinde kullanılan malzemenin alındığı Firmasının T.S.E.'den aldığı "Türk Standartlarına Uygunluk Belgesi" ile "İmalata Yeterlilik Belgesi ile aynı firmanın ürünlerini kullandığı belirtilen İnşaata ait T.S.E. Laboratuvarına ait deney raporunu dilekçe ekinde göndermekte ve söz konusu belgelerde Firması tarafından üretilen malzemeler arasındaki iki tabakalı suni mermer beton döşeme plaklarının yer aldığı hususunun tespit edildiğini belirterek tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmektedir.

Bayındırlık ve İskân Bakanlığı'nca yayımlanan 2001 yılı rayiç listesinin 04.716 no'lu suni mermer plaka (TS.213) pozunun 'Not' kısmında; "Bu malzemeler idarenin bilgisi dahilinde test edilir ve ödeme evrakı ile birlikte laboratuvar deney raporları istenir." hükmü ile rayiçlere ait genel hükümlerin 2'nci maddesinde; "Gereçler rayiç listesinde yer alan gereçlerden (TS) numaraları belirtilmiş olanlar standart saptanan esaslara uygun olmalıdır. Sonradan yayımlanan (TS)'ler bulunduğu takdirde bunlar da liste kapsamına giren ilgili gereçler için geçerli olacaktır." hükmü yer almaktadır.

Birim fiyat ve rayiç listeleri başlangıç kısmında yer alan;

Bayındırlık ve iskân Bakanlığı'nın Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin (KHK/180Ynin 209 sayılı K.H.K. ile değişik) 2'nci maddesinin (n) bendi uyarınca hazırlanmış olup, 180 sayılı K.H.K.nin 209 sayılı K.H.K ile değişik 32'nci maddesi kapsamına giren kuruluşlarca uygulanması mecburidir ifadesi ile uygulayıcılara seçme hakkı verilmemiştir.

Konu ile ilgili olarak 19 no'lu Kaplama Malzemesi Genel Teknik Şartnamesinde suni mermer plakaların özellikleri, teknik nitelikleri ve imalat usulü belirtilmekte fakat ayrıntılı teknik özellikler tam belirgin olmadığından, rayiç listesinde 04.716 (Suni Mermer Plaka) no'lu pozun, tanımının karşısına (TS.213) ibaresi konularak malzemenin TS.213 standartlarına uygun olması gerekliliği belirtilmiştir. Ayrıca, Yüksek Fen Kurulu'nun 16.12.1997 gün ve 1/835 sayılı kararında 26.501 pozunda yer alan 04.716 poz no'lu beton döşeme plak tanımının karşısında yer alan TS.213 standardına göre belirtilen laboratuvar deneylerinin yapılması gerektiği görüşü ile de konu açıklığa kavuşturulmuştur.

Bayındırlık İşleri Kontrol Yönetmeliği'nin 10.7'nci maddesinde ise kontrol mühendisine, sözleşme ve eki şartnamelere göre şantiye veya laboratuvarda yapılması gereken deneyleri yapma veya yaptırma görevi verilmiştir. O halde kontrol teşkilatınca, beton yer döşeme imalatlarında kullanılan malzemenin cinsinin ayırt edilmemesi, hatta ayırt edilse dahi teknik özellikler açısından istenen vasıfta olup olmadığının tespiti amacıyla laboratuvar deneylerine tabi tutulması gerçeği, Malzeme Rayiç Listesi 04.71.6 poz no'lu tarifleri yanında yer alan TS.213 standardının amir hükmüdür.

Rapor dosyası ve eklerinin incelenmesinde, dilekçe ekinde gönderilen TSE Uygunluk Belgesi ve İmalata Yeterlilik Belgelerinin yargılamadan önce savunma ekinde gönderildiği anlaşılmaktadır. Bunlara ilave olarak aynı firmanın ürünlerini kullandığı belirtilen bir başka inşaat firmasından alınan numunelere ait TSE Laboratuvar Deney Raporunda Firmasının ürünlerinin suni mermer plak olduğunun tevsik edildiğini gösteren belge dilekçe ekinde gönderilmektedir.

Ancak gönderilen belgeler birim fiyat rayiçlerinde bahsedilen laboratuvar deney raporu yerine geçmemektedir. Tesisleri ve üretim metodu bakımından TSE standartlarına uygunluk arz eden bir üretim tesisinin TSE standartlarına aykırı bir üretim yapması da söz konusu olabileceğinden malzemenin kullanıldığı inşaatın alınan numuneler

Temyiz Kurulu Kararları

zerinde deney raporunun yapılması gerekmektedir. Bu nedenle, aynı firmanın başka inşaatta kullanılan malzemeleri için yapılan deney raporunu da geçerli belge olarak kabul etmek mümkün değildir.

Açıklanan nedenlerle dilekçi iddialarının reddi ile ilâmın 1'inci maddesi ile verilen tazmin hükmünün tasdikine, 21.3.2006 tarihinde karar verildi.

Karar Tarihi : 7.4.2006

Tutanak No : 28572

KONU: Baraj inşaatında 31.7836 poz no'lu "Açıkta 0-10m. Arasında Drenaj, Enjeksiyon ve Ankraj Deliği Açılması" birim fiyatından yararlanılarak yapılan yeni birim fiyatın %100 zamlı ödenmesinin mümkün olmadığı.

641 sayılı ilâmın 47'nci maddesi ile;Ltd.Şti.yükleniminde bulunan Klavuzlu Barajı ve HES İnşaatı işinde, açıkta 0-10 m. arasında drenaj, enjeksiyon ve ankraj deliği açılması birim fiyatının % 100 zamlı ödenmesi, sonucu fazla ödeme yapıldığı gerekçesiyle tazmin hükmü verilmiştir.

Dilekçi dilekçesinde; YF-14 fiyatının, sözleşme eki birim fiyat cetveli (tarifleri ve şartları) kitabında tarifi ve birim fiyat cetvelinde de birim fiyatı bulunmaması nedeniyle hazırlanmış olduğunu. YF-14 no'lu pozun oluşturulmasında esas alınan 31-7836 no'lu pozun, sözleşme(1993 yılı) eki Sondaj ve Enjeksiyon Birim Fiyat Tarifleri Kitabındaki açıklamasında (31-7837 pozu da dahil);1'inci paragrafta; "Darbeli sondaj makinesi ile her türlü formasyonda, her türlü açıda ve çapta, idarenin istediği tarzda veya projesine uygun olarak karotsuz kontak (dolgu) ve konsolidasyon (sağlamlaştırma) enjeksiyon deliğinin açılması ile blon, ankraj ve drenaj deliklerinin delinmesi" denilmekte olduğunu. Bu tarifin 1'inci paragrafında işin mahiyetinin açıklanmış (enjeksiyon deliğinin açılması ile blon, ankraj ve drenaj deliklerinin delinmesi) ve kullanılan makinenin darbeli sondaj makinesi olarak belirtilmiş olduğunu. Daha sonraki paragraflarda, 1'inci paragrafta anlatılan işin yapılmasında kullanılan makine ve ekipmanlarının cinsi değiştiğinde; rotary sondaj makinesinde, birim fiyatlar %100 artar, kompresör tabancasında ise poz fiyatının %15'i ödenir denilerek, tarif edilen işteki kullanılan makine ve ekipmanlarının cinsinin, 31-7836 no'lu pozun birim fiyatının uygulanmasında esas olduğunu göstermekte olduğunu. Yani, pozun tarif ettiği işlerin yapıldığı yer, daima tünel içerisinde olmak üzere, kullanılan makine ve ekipmanları değiştiğinde farklı fiyatların uygulanmakta olduğunu. Ayrıca, enjeksiyon deliğinin açılması, drenaj, blon ve ankraj deliklerinin delinmesi denilirken, sadece işin cinsine göre adlandırma yapılmış olup, yapılan iş (delik delinmesi veya açılması) ve işte kullanılan makine ve ekipmanları ile sürelerinin aynı olduğunu. 31-7836 no'lu pozun genel fiyat analizi (DSİ Jeoteknik Hizmetler ve YAS Dairesi Başkanlığı Birim Fiyat Analizleri Kitabı) incelediğinde; analizin adının "0-

10 metre arasında (10 dahil) galeri ve tünel içerisinde havalı tabanca, wagon drill ve darbeli sondaj makineleri ile her türlü formasyonda ve her türlü açıda, karotsuz kontak ve konsolidasyon enjeksiyon deliği ile blon, ankraj ve drenaj deliğinin açılması."olarak belirtilmekte olduğunu. 31-7836 pozunun; 03.917:kompresör (0,5 saat), 05-101:personel giderleri (1 saat) ve 09-003:şantiye giderleri(1 saat) pozları kullanılarak oluşturulmuş olduğunu. Burada, deliklerin delinmesinde kullanılan makinelerin (havalı tabanca,wagon drill ve darbeli sondaj makineleri) hava ile çalıştığı için sadece kompresör kullanılmış olduğunu. Rotary sondaj makineleri ile delik delinmesinde dönme hareketi, hava (kompresör) ile olmayıp, makine üzerinde yer alan tahrik motoruyla sağlanmakta ve pistonlu su pompasıyla su sirkülasyonu yapılmakta olduğunu. Yani, delik delinmesinde kullanılan makine ve ekipmanları ve kullanılma sürelerinin farklı olduğunu. YF-14 no'lu pozun (Açıkta 0-10 m arasında drenaj, enjeksiyon ve ön gerilmeli kablo ankraj deliği açılması) oluşturulmasında, 31-7836 pozunun kullanılmış ve ankraj deliğinin delinmesi açıkta yapıldığı için de, tünel zammı ve tünel uzunluk zammının tenzil edilmiş olduğunu. Yeni fiyat analizinin yapım şartlarında "Açıkta 0-10 m arasında her türlü formasyonda, her türlü açıda ve çapta, idarenin istediği tarzda veya projesine uygun olarak karotsuz, darbeli sondaj makinesi ile drenaj, enjeksiyon ve ön gerilmeli kablo deliği açılması, iskele ve çalışma platformu kurulması, her türlü işçilik, malzeme, makine, ekipman, şantiye giderleri ile müteahhit karı ve genel masraflar dahil açıkta 0-10 m arasında drenaj, enjeksiyon ve ön gerilmeli kablo deliği açılması", notunda ise "Bu birim fiyat için DSİ 31-7836 no'lu pozun tarifleri esas alınacaktır" denilmiş olduğunu. YF-14 no'lu pozun analizinde, delik delinmesinde kullanılan makinenin "darbeli sondaj makinesi", 31-7836 no'lu pozun genel fiyat analizinde de "havalı tabanca, Wagon drill ve darbeli sondaj makineleri" olarak belirtilmiş olduğunu. YF-14 no'lu pozun notunda "Bu birim fiyat için,DSİ 31-7836 no'lu pozun tarifleri esas alınacaktır" denildiği, 31-7836 no'lu pozun tarifinin 3.paragrafında ise "Tünel sağlamlaştırma enjeksiyonları rotary tip sondaj makineleri ile açılırsa birim fiyatlar %100 artar" denilmekte olduğunu. Yukarıda detaylı bir şekilde anlatıldığı gibi, birim fiyatın, kullanılan makine ve ekipmanların cinsine göre uygulanmakta olduğunu. Delik delinmesi işinin karşılığı olan birim fiyatın, işin yapıldığı yerden ziyade, delik delinmesinde kullanılan makine ve ekipmanların cinsine bağlı olarak belirlenmekte olduğunu. YF-14 no'lu pozun uygulandığı, "açıkta ön gerilmeli kablo ankraj deliği açılması" işi rotary tip sondaj makinesi ile yapılmış olduğunu. YF-14 no'lu pozun oluşturulmasında 31-7836 pozu kullanılmış ve ankraj deliğinin delinmesi açıkta yapıldığı için de, tünel zammı ve tünel uzunluk zammının tenzil edilmiş olduğunu. Ancak, bu yeni fiyatın analizinde kullanılan makinenin "darbeli sondaj makinesi"

olarak tarif edilmiş olduğunu. Gerek, YF-14 no'lu pozun notu ve gerekse 31-7836 no'lu pozun birim fiyat tarifi dikkate alınarak, yapılan iş rotary sondaj makinesi ile yapıldığı için, tünel zammı ve tünel uzunluk zammının tenzil edilerek oluşturulan YF-14 no'lu pozun fiyatının % 100 artırılarak ödenmiş olduğunu. Yapılan bu ödemenin birim fiyat tarifleri ile fiyat analizlerine uygun olduğunu, belirterek tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmektedir.

İlâm hükmü, Klavuzlu Barajı ve HES İnşaatı işinde, açıkta 0-10 m. arasında drenaj, enjeksiyon ve ankraj deliği açılması için 31-7836 poz no'lu birim fiyattan yararlanılarak yapılan yeni birim fiyatın % 100 zamlı ödenmesi, sonucu fazla ödeme yapıldığı gerekçesiyle verilmiştir.

İlâm hükmünde gerekçe olarak birim fiyatın %100 artırılarak uygulanması için ilgili imalatın galeri ve tünellerde yapılan sağlamlaştırma enjeksiyonları işi olması gerektiği ilgili imalatın ise açıkta yapılan 0-10 m. arasında drenaj, enjeksiyon ve ankraj deliği açılması işi olduğu bu nedenle rotary tip makine kullanıldığı gerekçesi ile fiyatının %100 artırılamayacağı yer almaktadır.

Dilekçi itirazlarının gerekçesini, YF-14 poz no'lu yeni birim fiyatın yapılmasında 31-7836 poz no'lu birim fiyattın esas alındığı ve yeni birim fiyat tarifindeki notta "Bu birim fiyat için, DSİ 31-7836 no'lu pozun tarifleri esas alınacaktır" denildiği, 31-7836 no'lu pozun tarifinin 3. paragrafında ise "Tünel sağlamlaştırma enjeksiyonları rotary tip sondaj makineleri ile açılırsa birim fiyatlar %100 artar" denilmekte olduğu, 31-7836 no'lu pozun fiyatının artmasının veya eksilmesinin şartının kullanılan makineye bağlı olduğu, imalat rotary tip sondaj makinesi ile yapıldığı zaman fiyatın %100 zamlı olarak ödendiği, YF-14 poz no'lu yeni birim fiyatında imalatın darbeli sondaj makinesi ile yapılacağı esasına göre düzenlendiği, ancak fiilen rotary tip sondaj makinesi kullanıldığı için yeni birim fiyat tarifinde yer alan not gereği fiyatının %100 artırıldığı, oluşturmaktadır.

Sondaj ve Enjeksiyon Birim Fiyat Tarifleri Kitabında 31-7836 ve 31-7837 pozlarına ait ortak açıklamada bu pozlar, "Darbeli sondaj makinaları ile her türlü formasyonda, her türlü açıda ve çapta, idarenin istediği tarzda ve projesine uygun olarak karotsuz kontak (dolgu) ve konsolidasyon (sağlamlaştırma) enjeksiyon deliğinin açılması ile bulon, ankraj ve drenaj deliklerinin delinmesi" şeklinde tarif edildikten sonra, "Tünel kontak ve konsolidasyon delikleri rotary tip sondaj makinaları ile deldirilirse birim fiyatlar % 100 artar. Ancak bu % 100'lük artış 1.1.1997 tarihinden önce ihale edilen işler için geçerlidir" hükmü getirilmiştir.

YF-10 pozun tarifi incelendiğinde söz konusu deliklerin delinmesinde darbeli sondaj makinesi kullanıldığı anlaşılmaktadır. Bu durumda da delik delme bedelinin % 100 zamlı ödenmesi mümkün değildir.

YF-10 poz no'lu analiz yapılırken örnek alınan 31.7836 poz no'lu analizin 1993 yılı tarifi "galeri ve tünellerde karotsuz kontak (dolgu) ve konsolidasyon (sağlamlaştırma) enjeksiyon deliğinin açılması" şeklinde yapılmış olup, tariften de anlaşılacağı üzere delik delinmesi işlemleri açıkta değildir galeri ve tünellerde yapılmaktadır. Dolayısıyla fiyatlar buna göre belirlenmektedir.

Birim fiyat tarifindeki tünel sağlamlaştırma enjeksiyonları rotary tip sondaj makinası ile açılırsa birim fiyatlar % 100 artar ifadesinden, söz konusu artışın uygulanabilmesi için,

-Delik delme işleminin tünelde yapılması,

-Sadece tünel konsolidasyon (sağlamlaştırma) enjeksiyon deliğinin açılması,

-Deliklerin darbeli sondaj makinesi yerine sondaj makinesi ile açılması, gerekmektedir.

Oysaki ilam konusu işte, delik delme işi açıkta yapılmıştır. Tünel konsolidasyon işi değil drenaj, enjeksiyon ve ankraj deliği açılmasıdır ve YF-14 pozunun tarifine göre delik delme işi darbeli sondaj makinası ile yapılmıştır. Bu durumda yukarıdaki 3 şartında işte bulunmadığı anlaşılmakta olduğundan, delme işlemine ait fiyatın % 100 zamlı ödenmesi mümkün değildir.

Kaldı ki, 31-7836 pozunun tarif ettiği işlerin yapıldığı yer, daima tünel ve galeri içinde ve buralarda yapılan işler olarak belirtilmiş, sadece burada kullanılan makine ve ekipmanlar değiştiğinde farklı fiyatlar uygulaması esası getirilmiştir. Örneğin; Tarife göre, söz konusu işler kompresör tabancısı ile delinirse bu poz fiyatının % 15'i ile ödeneceği, tüneldeki konsolidasyon (sağlamlaştırma) deliği rotary tip sondaj makinesi ile delinirse bu poz fiyatının % 100 zamlı ödeneceği açıklanmıştır.

Bu nedenle, dilekçi tarafından ileri sürülen "delik delinmesi işinin karşılığı olan birim fiyatlar, delik delinmesinde kullanılan makine ve ekipmanların cinsine bağlı olarak belirlenmektedir" savı, sadece tünel ve galerilerde yapılan kontak ve konsolidasyon delik delme işleri için geçerli

olup her yerde ve her türlü delik delme (blon, ankraj ve drenaj) işlerini kapsamamaktadır. Çünkü Birim Fiyat Tarifleri gayet açık olup hangi hallerde bu pozun % 100 zamlı ödeneceği sarahaten belirtilmiştir. Dolayısıyla, her yerde (açıkta ve yeraltında) ve her türlü delik delinmesi imalatına % 100 zam verilemeyeceği görülmektedir.

Yukarıda açıklanan nedenlerle 641 sayılı ilâmın 47'nci maddesi ile verilen tazmin hükmünün tasdikine, 7.4.2006 tarihinde karar verildi.

Karar Tarihi : 7.4.2006

Tutanak No : 28573

KONU: B-15.313 poz no'lu barajlarda kaya kazılması ve yolda dolguya konulması imalatının patlayıcı madde kullanılmadan yapılması halinde, bu pozun fiyatına B-15.310 poz no'lu birim fiyatın %80'i ilave edilmesi gerekirken 15.313 pozu birim fiyatına %80 zam yapılarak ödenmesinin mevzuata aykırı olduğu.

641 sayılı ilâmın 23'üncü maddesinin (E) fıkrasına ilişkin hüküm, Obruk Barajı ve HES İnşaatı işinde, B-15.313 poz no'lu barajlarda kaya kazılması ve yolda dolguya konulması imalatının patlayıcı madde kullanılmadan yapılması halinde, bu pozun birim fiyatına B-15.310 poz no'lu birim fiyatın %80'i ilave edilmesi gerekirken, kendi birim fiyatına yani B-15.313 pozu birim fiyatına %80 zam yapılarak ödenmesi, sonucu fazla ödeme yapıldığı gerekçesiyle verilmiştir.

Dilekçi itirazlarının gerekçesini, B-15.310 ve B-15.313 pozları aynı özellikte malzemenin kazılması olup yalnızca birim fiyat tariflerine bağlı olarak kullanıldığı yer açısından değişiklik arzettiği, tariflerde görüldüğü gibi inşai açıdan farklılık bulunmadığı, bundan dolayı da % 80'lik zammın buna karşılık gelen imalat birim fiyatına (B-15.313 pozu birim fiyatına) uygulanması gerektiği, oluşturmaktadır.

Birim Fiyat Cetvelinin (D) formasının kazılarla ilgili notlar kısmının 65'inci maddesinde "Herhangi bir şekilde kaya kazısının patlayıcı madde kullanılmadan yapılması halinde B-15.310 pozisyonu fiyatına % 80 zam yapılır. Ancak bu zammın yapılabilmesi için patlayıcı madde kullanılmadan kaya kazısı yapılmasını idarenin peşinen yazılı olarak talimat veya izin vermiş olması lazımdır" denilmektedir.

Kazılarla ilgili notlarda, kazı imalatının patlayıcısız yapılması durumunda ilgili kazı pozunun birim fiyatının %80 zamlı ödeneceğine dair bir hüküm bulunmayıp, herhangi bir şekilde kaya kazısının patlayıcı madde kullanılmadan yapılması halinde B-15.310 pozisyonu fiyatına % 80 zam yapılacağı belirtilmekte olduğu görülmekte olup, bu gerekçe ile verilmiş ilam hükmünün yerinde olduğu anlaşılmaktadır.

Yukarıda açıklanan nedenlerle 641 sayılı ilâmın 23/E maddesi ile verilen tazmin hükmünün tasdikine, 7.4.2006 tarihinde karar verildi.

Karar Tarihi : 10.4.2006

Tutanak No : 28580

KONU: A) B-15.344/1 poz no'lu "Barajlarda Kum ve Gravye Yıkanması" birim fiyatının tarifinde kum-çakılın teknik kalite elde edilinceye kadar yapılacak her türlü yıkanmasının birim fiyata dahil olduğu belirtildiğinden, birinci yıkamada gerekli temizliğe ulaşmadığı gerekçesiyle malzemenin ikinci defa yıkanması ve bu yıkama için bir bedel ödenmesinin mümkün olmadığı.

B) B-15.313/a "Barajlarda Kaya Kazılması ve Depoya Konulması" pozundan yapılan imalattan çıkan kazı malzemesinin depoya taşınmasında B.07.D/5 (8) pozundan ödeme yapılmasının mümkün olduğu.

641 sayılı ilâmın 25'inci maddesi ile ; Adi Ortaklığı yükleniminde bulunan İkizdere Barajı işinde,

A) "Püskürtme Betonu" imalinde kullanılacak kumun yeterince temiz olmadığı bu nedenle ikinci defa yıkandığı gerekçesiyle YF-10 poz no'lu yeni fiyat yapılması,

B) B-15.313/a "Barajlarda kaya kazılması ve depoya konulması" pozundan yapılan imalattan çıkan kazı malzemesinin depoya taşınmasında B.07.D/4 (7) pozundan nakliye bedeli ödenmesi gerekirken B.07.D/5 (8) pozundan ödemede bulunulması sonucu fazla ödeme yapıldığı gerekçesiyle tazmin hükmü verilmiştir.

Dilekçi dilekçesinde; İlâmın (A) fıkrasına ilişkin olarak, edilmesi amacıyla idarece gösterilen ocaklardan temin edilmek amacıyla alınan malzemelerin yıkama sonucunda laboratuvarında yapılan agrega fiziki deneyleri neticesinde püskürtme betonun erken mukavemetin sağlanması ve rebaut miktarının azaltılmasını direk etkileyecek bir şekilde aşırı kirli olması sebebiyle malzemenin II. kez yıkanması gerektiğine karar verilmiş olduğunu. B-15.344/1 pozunun karşılığı olan 20 ps.lik pompalar yerine 40 ps.'lik pompaların kullanıldığı I.yıkama sonrasında bantlardan dökülen malzemelerin toplanarak figüre edildiğini ve daha sonra tekrar yüklenerek eleğe boşaltıldığından ve II. kez yıkanmış olan bu malzemeler yüklenerek stok sahasına götürülmek suretiyle betonda kullanıma hazır hale getirilmiş olduğunu. Yıkama esnasında daha yüksek debide su kullanılmasına rağmen I. yıkamanın yeterli

olmadığını. Yıkama suyunun debi miktarı arttırıldığı zaman malzeme içindeki ince malzemenin yıkanarak limit değerleri altına inmekte olduğunu. Bu durumun çimento miktarının artırılmasını gerektirmekte, sonuç olarak da beton maliyetini arttırmakta olduğunu. II. Yıkama yapıldığı zaman, kum-çakıl tanecikleri etrafına yapışmış bulunan teras malzemeleri, II. yıkama süresine kadar depolandıkları I. yıkama depo sahasında, yıkama suyunun etkisiyle yumuşayarak, kum-çakıl taneciklerine yapışma etkilerini kaybetmekte olduklarını. Bunun sonucu olarak, kum-çakılın II.yıkama sonrasında istenilen kirlilik değerlerine ulaşmakta olduğunu. Yukarıda bahsedildiği üzere B- 15.344/1 pozunun bu şartlarda malzemenin II. defa yüklenmek ve elekten geçirmek suretiyle, ayrıca debisi daha yüksek ve güçlü pompalar yardımıyla yıkanmasını tarif etmemekte olduğunu. Bütün bu bahsedilen işleri kapsayan B-08.009/1 yıkanmış kum ve gravye hazırlanması birim fiyat analizinden faydalanılarak yapılan işlerin karşılığını kapsayan Y.F.-10 fiyatının yapılmış olduğunu. YF-10 içeriğinde B-08.009/1 deki malzemenin eleğe yüklenmesi (03.521 - 0.0083sa.) elenmesi karşılığı (03.521 - 0.025 sa.), tekrar taşıtlara yüklenmesi (03.521 - 0.0083 sa.), boşaltma ve fiğüre karşılığı (01.501 - 0.5 sa.) ve ayrıca yıkama karşılığının alınmış olduğunu. Buna bağlı olarak malzemenin aşırı derecede kirli olmasından kaynaklanan şartlar neticesinde yine DSİ Barajlar Dairesi birim fiyatlarında yer alan B-08.009/1 fiyatı kum ve gravyenin ocak veya dereden çıkarılması, makine ile elekten geçirilip ayrılması, taşıtlara yüklenerek işbaşına kadar taşınması ve işyerine boşaltılması, istif ve muhafaza edilmesi için yapılan her türlü işçilik ve masrafları dahil işbaşında hazırlanmış ve ilaveten yıkanmış beher metre küp kum ve gravyenin ihzarat fiyatı olup bu fiyata ait analizlerden faydalanılarak YF-10 fiyatının yapılmış olduğunu. Kum ve gravyenin 2. defa yıkanmasının gerekliliğinin indi bir mesele olmayıp teknik uzmanlık gerektiren bir konu olduğunu. Bu konuyla ilgili olmak üzere ekte yer alan ve B-15.344/1 poz no'lu iş kalemine uygun olarak yapılan 1. yıkama sonrasında alınan numuneler üzerinde kalite kontrol laboratuvarlarında yapılan laboratuvar deney sonuçlarını gösterir 24.02.2000 tarihli agrega fiziki deney raporlarından açıkça görüleceği üzere; Kum ve gravyenin B-15.344/1 poz no'lu iş kalemine uygun olarak yıkanması sonrasında yeteri kadar temiz olmadığının ve evsafa-kaliteye uygun olmadığı evsafa uygun malzemenin temini için kum ve gravyenin II. defa yıkanmasının zorunlu olduğunun anlaşılakta olduğunu. II. kez yıkanmasının gereksiz olduğu yolundaki mütalaanın gerçeğe ve tekniğe aykırı olduğunu. II. yıkamanın dolayısı ile II. yıkamaya dayalı YF-10 Poz no'lu yeni birim fiyat yapılmasının yukarıda açıklandığı üzere teknik zaruretten kaynaklanmış olduğundan BİGŞ'nin 20'nci maddesine uygun olarak DSİ analizleri ve rayiçleri baz alınmak

suretiyle yeni birim fiyat yapılması işleminde mevzuata aykırılık iddiasında bulunulmasının hukuken mümkün olmadığını. Şöyle ki kum ve gravye ekli fiziki deney raporunda belirtilen tespit tersine bir durum, diğer bir ifade ile kum ve gravyenin B-15.344/1 pozunu ile yapılan I. yıkama ile yeterli temizliğe ulaşabilmiş olsa idi yeni birim fiyat yapılmasına gerek kalmayacak olduğunu. Oysa, I. yıkama ile yeterli temizlik sağlanamaması ile II. yıkamanın teknik zaruret haline geldiğini ve II. yıkamaya dayalı DSİ Genel Müdürlüğünce tespit edilmiş veya mevcut fiyat analizi bulunmadığından BİGŞ'nin 20'nci maddesine uygun olarak YF-10 poz no'lu yeni birim fiyatın tespit edilmiş olduğunu. Gerek betonarme betonu ve gerekse beton imalatlarında kum çakıl rayiçlerinin B-15.344/1 poz no'lu iş kalemleri birim fiyat tarif ve rayiç notlarında kum-çakılın B-15.344/1 poz dışında ayrıca veya birden fazla yıkama yapılmayacağına dair açık ve zımni bir ifadenin olmadığını. Kaldı ki; ekte yer alan 26.06.2000 tarihli Olurdan açıkça görüleceği üzere malzemenin ikinci kez yıkanmasının idarece teknik olarak zorunlu bulunmuş olduğunu. Bu konuda bahsedildiği gibi fazla bir ödeme yapılmamış olduğunu. Eğer şantiyeye yakın ocaklardan kirliliği fazla bir defa yıkama ile temizlenemeyen malzeme kullanılmayıp (Bu malzemenin elek analizleri incelendiğinde stabilize niteliğinde olduğu görülecektir) daha uzak mesafedeki ocaklardan temin edilebilecek ve en son teknik şartlara haiz elek sistemiyle bir defa yıkama ile beton malzemesi elde edilebilecek olduğunu. Bu şekilde elde edilecek malzeme karşılığında nakliye mesafesinin uzamasından dolayı daha fazla bir ödeme yapmak zorunda kalınacak olduğunu.

İlâmın (B) fıkrasına ilişkin olarak, Nakliyelere Ait Genel Notların (25 c) maddesinde "Her hangi bir malzeme tarif ve isim olarak B-07.D/3, B-07.D/4, B-07.D/5 pozlarından herhangi birinde zikredilmemiş ve nakliyesinin de ödenmesi icap ediyorsa bunun metreküpüne sadece B-07.D/4 pozunu uygulanır" şeklinde bir ifade olduğunu. B-15.313 pozunun ise; B-07.D/5 karayolu ile taşımalar başlığı altındaki 2'nci maddede açıkça zikredilmiş olduğunu. Bu nedenle; B-15.313 pozunu için, B-07.D/4 pozunun uygulanmasının düşünülemeyeceğini. Ayrıca sözleşmenin hiçbir maddesinin aynı özelliklere sahip malzemelere farklı nakliye birim fiyatı ödeneceğinden bahsetmemekte, tam tersine aynı cins malzemelerin nakil bedellerinin aynı sınıfta toplanması gerektiğini vurgulamakta olduğunu. İlâmda 2 no'lu not hükmünden hareket ederek, dolgu yerine depoya nakledilen kazı artığı malzeme için B-07.D/4 pozunu üzerinden nakliye bedeli ödenmesi gerektiğinin ileri sürülmüş olduğunu. "Kazının kaya olması durumu değiştirmez" yorumunun temel hatalı bir yorum olduğunu. Sözleşme ve ekleri ile birim fiyat tariflerine göre; kazının klasta

belirlenen cinsi ve kazının kullanıldığı dolgu yerinin, fiyat oluşumunu etkileyen unsurlar olduğunu. Dolgu dışına atılmasının ise sözleşme içi bir uygulama olduğunu. Nakliye birim fiyatlarının da esas birim fiyatlara bağlı olarak tayin edilmekte olduğunu. 2 no'lu not hükmünün mefhumu muhalifinden hareket ederek kıyasen bir hüküm tesis edilmesinin mümkün olmadığı gibi, 2 no'lu hükümde de; depoya götürülen kazı atığı malzeme için B-07.D/4 pozu üzerinden nakliye pozu ödeneceğine ilişkin bir hükmün yer almamakta olduğunu. Dolayısıyla söz konusu iddianın geçerli bir dayanağının da bulunmadığını, belirterek tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmektedir.

A) İlâmın (A) fıkrasına ilişkin hüküm, İkizdere Barajı İnşaatı işinde, "Püskürtme Betonu" imalinde kullanılacak kumun yeterince temiz olmadığı bu nedenle ikinci defa yıkandığı gerekçesiyle YF-10 poz no'lu yeni fiyat yapılması, sonucu fazla ödeme yapıldığı gerekçesiyle verilmiştir.

Dilekçi itirazlarının gerekçesini, kum ve gravyenin 2. defa yıkanması ve bu yıkama dolayısıyla YF-10 poz no'lu yeni birim fiyat yapılmasının teknik zaruretten kaynaklandığı ve B.İ.G.Ş.'nin 20'nci maddesi uyarınca yeni fiyat yapılması işleminde mevzuata aykırılık olmadığı, oluşturmaktadır.

Beton imalatlarında kum-çakıl olarak, "B-08.009- Kargır, Beton ve B.A.İçin Kum ve Gravye Hazırlanması" yer almakta olup, birim fiyat tarifi "Kum ve gravyenin ocak veya dereden çıkarılması, makine ile elekten geçirilip ayrılması, taşıtlara yükletilerek, iş başına kadar taşınması ve iş yerinde boşaltılması, istif ve muhafaza edilmesi için yapılan her türlü işçilik ve masrafları dahil -nakliye bedeli hariç- beher metre küp kum ve gravyenin ihzarat fiyatı." şeklindedir. Beton imalatlarında yer alan bu malzemenin yıkanması gerektiğinde B-15.344/1 poz no'lu Barajlarda Kum ve Gravye Yıkanması birim fiyatından bedeli ödenmek suretiyle yıkanabileceği görülmektedir.

B-15.344/1 poz no'lu birim fiyat tarifi; Her türlü filtre malzemesi hariç olmak üzere inşaat bünyesine girecek olan kum ve çakılın yeteri derecede temiz olmaması halinde İdarenin göstereceği lüzum üzerine, teknik kalite elde edilinceye kadar kum ve çakılın yıkanması için lüzumlu her türlü işçilik, malzeme ve zayıatı, makine, suyun temini ve iş başına taşınması, alet ve edevat giderleri ile müteahhit kârı genel giderler karşılığı, yüklemeler, yatay ve düşey taşımalar, boşaltmalar dahil beher metre küp kum ve çakıl yıkanma fiyatı." şeklinde olup, ilgili işte de yıkaması yapılan kum çakıl malzemesi için bu birim fiyat üzerinden ödeme yapıldığı rapor dosyası eki hakediş belgelerinden anlaşılmaktadır.

İlgili işe ait hakediş ödemelerinde B-15.344/1 poz no'lu Barajlarda Kum ve Gravye Yıkaması birim fiyatının yanında ayrıca; birinci yıkama neticesinde yeterli temizliğin sağlanamadığı gerekçesiyle ikinci bir yıkamanın yapıldığı ve bu yıkama için YF-10 Kum ve Gravyenin II.Defa Yıkaması(Beton İçin) pozunu adı altında yeni birim fiyat yapılarak ödemede bulunulduğu görülmektedir.

B-15.344/1 poz no'lu birim fiyat tarifinde; "...teknik kalite elde edilinceye kadar kum ve çakılın yıkaması için lüzumlu her türlü işçilik,..." demek suretiyle kum-çakılın teknik kalite elde edilinceye kadar yapılacak her türlü yıkamasının birim fiyata dahil olduğu belirtilmiştir. Bu nedenle kum-çakılın birinci veya ikinci yıkaması gibi bir durum söz konusu olamayacağından, birinci yıkamada gerekli temizliğe ulaşılamadığı gerekçesiyle malzemenin ikinci defa yıkaması ve bu yıkama için bir bedel ödenmesi mümkün görülmemektedir.

Yukarıda açıklanan nedenlerle 641 sayılı ilâmın 25/A maddesi ile verilen tazmin hükmünün tasdikine,

B) İlâmın (B) fıkrasına ilişkin hüküm, depoya taşınan kazı malzemesi için B.07.D/7 poz no'lu taşıma formülü yerine B.07.D/8 poz no'lu taşıma formülüne göre hesaplanan bedelin ödenmesi sonucu fazla ödeme yapıldığı gerekçesiyle verilmiştir.

Dilekçi itirazlarının gerekçesini, kaya kazılarının B-07.D/5 (8) poz no'lu nakliye birim fiyatında sayılmış olduğu, B-07.D/5 pozunda yer alan ve ilam hükmüne gerekçe olarak gösterilen "Poz no B-15.313'ün tatbik edildiği kaya kazılması yolda dolguda kullanılması işinde yol dolgusunda kullanılması şartı ile kazılan kayanın kazı miktarında ölçülen beher metre küpüne uygulanır" hükmünün kazının baraj dolgusuna konulmasına karşı konulmuş bir şart olduğu, aynı şartlarda kazılan ve baraj dolgusunda kullanılan kaya kazıları için dolguda ölçülen miktar üzerinden B-07.D/3 pozundan ödeme yapılması gerektiğinden, bu şartın konmuş olduğu, kazı ve nakliye pozları birlikte incelendiğinde nakliye pozlarının kazı miktarının ölçüm yerine göre belirlendiğinin ve ilam hükmüne gerekçe oluşturan bu hükmün, aynı şartlarda kazılan ve baraj dolgusunda kullanılan kaya kazıları için dolguda ölçülen miktar üzerinden B-07.D/3 pozundan ödeme yapılması gerektiğinden, konmuş olduğunun görüleceği, kazının kazı yerinde ölçülen miktarı ile dolguda ölçülen miktarlarının, kazım sırasında oluşan kabarma sonucu farklı olması nedeniyle nakliye birim fiyatlarının, kazı miktarının ölçüm yerine göre belirlenmiş olduğu, bunun nakliye formüllerinde yer alan ve nakliye mesafesi dışında tek farklı unsur olan S katsayısından da açıkça

görülebileceği, "Nakliyelere Ait Genel Notlar" başlığı altındaki 25'inci maddenin (c) fıkrasındaki "Herhangi bir malzeme tarif ve isim olarak B-07.D/3, B-07.D/4, B-07.D/5 pozlarından herhangi birinde zikredilmemişse ve nakliyesinin de ödenmesi icap ediyorsa bunun metre küpüne sadece B-07.D/4 pozunu uygulanır." hükmünün baraj inşaatının ana unsuru olan kazı ve kazı malzemelerini içermediği, bu hükmün baraj inşaatında münferit olarak ortaya çıkan, moloz nakli gibi durumları içeren bir hüküm olduğu, baraj inşaatının ana unsuru olan kazı malzemesinin her cinsinin nakliye formüllerinde sayılmış olduğu, baraj inşaatında ana unsur olan kazı malzemesinin herhangi bir cinsinin nakliye formüllerinde sayılmamış olmasının mümkün olamayacağı, oluşturmaktadır.

İlâm hükmünde gerekçe olarak, B-07.D/5 (8) poz no'lu nakliye birim fiyat tarifinde yer alan, "Poz no B-15.313'ün tatbik edildiği kaya kazılması yolda dolguda kullanılması işinde yol dolgusunda kullanılması şartı ile kazılan kayanın kazı miktarında ölçülen beher metre küpüne uygulanır" hükmü ile "Nakliyelere Ait Genel Notlar" başlığı altındaki 25'inci maddenin (c) fıkrasındaki "Herhangi bir malzeme tarif ve isim olarak B-07.D/3, B-07.D/4, B-07.D/5 pozlarından herhangi birinde zikredilmemişse ve nakliyesinin de ödenmesi icap ediyorsa bunun metre küpüne sadece B-07.D/4 pozunu uygulanır." hükmü yer almaktadır.

İlâm hükmünün de gerekçe olarak yer alan "Nakliyelere Ait Genel Notlar" başlığı altındaki 25'inci maddenin (c) fıkrasındaki hüküm ilama yanlış yazılmıştır. "Herhangi bir malzeme tarif ve isim olarak..." ibaresi DSİ birim fiyat tarifleri kitabında "Herhangi bir malzeme tarif veya isim olarak..." şeklinde yer almaktadır. Yani nakliyesi ödenmesi gereken bir malzemenin nakliye birim fiyatlarında hem tarifinin, hem de isminin birlikte sayılması gerekmemektedir. Bir malzeme tarif veya isim olarak nakliye birim fiyatlarında sayılmış ise bu malzeme için "Nakliyelere Ait Genel Notlar" başlığı altındaki 25'inci maddenin (c) fıkrasındaki hükmün uygulanması mümkün görülmemektedir.

İlâm hükmünde gerekçe olarak yer alan diğer hüküm ise, B-07.D/5 (8) poz no'lu nakliye birim fiyat tarifindeki, "Poz no B-15.313'ün tatbik edildiği kaya kazılması yolda dolguda kullanılması işinde yol dolgusunda kullanılması şartı ile kazılan kayanın kazı miktarında ölçülen beher metre küpüne uygulanır" hükmüdür.

Kazı ve nakliye birim fiyatlarının birlikte incelenmesinde; kazı birim fiyatlarında, kazının hangi amaca yönelik olarak yapıldığı esasına göre ölçüsünün yani yapılan kazı miktarının hesabının nasıl yapılacağına belirlendiği, nakliye birim fiyatlarının ise nakledilecek malzemelerin ölçüm yerleri esas alınarak belirlendiği görülmektedir.

Bu çerçevede; nakliye birim fiyatlarında, ölçüm yeri dolgu mahalli plan kaya kazı malzemelerinin nakliye birim fiyatlarının B-07.D/3, ölçüm yeri kazı miktarı olan kaya kazılarının nakliye birim fiyatlarının B-07.D/5 pozundan ödeneceği esasının getirilmiş olduğu görülmektedir.

İlâm hükmünde gerekçe olarak yer alan, B-07.D/5 (8) poz no'lu nakliye birim fiyat tarifindeki, "Poz no B-15.313'ün tatbik edildiği kaya kazılması yolda dolguda kullanılması işinde yol dolgusunda kullanılması şartı ile kazılan kayanın kazı miktarında ölçülen beher metre küpüne uygulanır" hükmünün B-15.313 poz no'su ile ariyet ocağında kazılan ve yol dolgusuna konan kazıların kazı miktarında ölçülen beher metre küpüne B-07.D/5 pozu ile nakliye bedeli ödenirken, B-15.312 poz no'su ile ariyet ocağında B-15.313 pozu ile aynı şartlar altında kazılıp yol haricindeki dolgu, şedde ve/veya baraj dolgusuna konan kaya kazıların dolgu miktarında ölçülen beher metre küpüne B-07.D/3 pozundan nakliye bedeli ödenmesi gerekeceği için, bu ayırımın, yani ariyet ocağında kazılan kaya kazılarının yol dolgusunda kullanılması durumunda uygulanacak nakliye birim fiyatının ve yol haricindeki dolgu, şedde ve/veya baraj dolgusunda kullanılması durumunda uygulanacak olan nakliye birim fiyatının, bu iki durumda nakliye ödenecek malzeme miktarının farklı şekilde ölçülmesi nedeniyle farklı nakliye birim fiyatlarının uygulanmasının gerekeceğinin belirtilmesi amacıyla konmuş olduğu görülmektedir.

B-07.D/5 (8) poz no'lu nakliye birim fiyat tarifindeki, "Poz no B-15.313'ün tatbik edildiği kaya kazılması yolda dolguda kullanılması işinde yol dolgusunda kullanılması şartı ile kazılan kayanın kazı miktarında ölçülen beher metre küpüne uygulanır" hükmü nedeniyle, ilam hükmüne gerekçe teşkil eden "Nakliyelere Ait Genel Notlar" başlığı altındaki 25'inci maddenin (c) fıkrasındaki hükmün, B-15.313 pozundan yapılan kaya kazıları, B-07.D/5 (8) poz no'lu nakliye birim fiyat tarifinde yer alan, "Poz no B-15.313'ün tatbik edildiği kaya kazılması yolda dolguda kullanılması işinde yol dolgusunda kullanılması şartı ile kazılan kayanın kazı beher metre küpüne uygulanır" hükmü nedeniyle tarif olarak sayılmamış olduğu kabul edilse bile, yollarda yapılan kaya kazıları B-07.D/5 (8) poz no'lu nakliye birim fiyatında isim olarak sayılmış olduğundan, uygulanabilirliğinin bulunmadığı, görülmektedir.

Çünkü; "Nakliyelere Ait Genel Notlar" başlığı altındaki 25'inci maddenin (a) fıkrasındaki; "Nakliye bedelinin ayrıca ödeneceği kaydedilen işlerde nakliye bedelinin tarifi yapılmış malzeme bedelinin tarifi yapılmış malzeme cinsine bağlı olarak (Karayolu ile taşımalar) ismini taşıyan B-07.D/3, B-07.D/4 , B-07.D/5 pozlarının tatbiki gereken bir poz. ile

ödenmesi esastır." hükmü gereği B-07.D/5 pozisyonunda nakliye bedelinin tarifi yapılmış malzeme cinsi olan kaya kazılarının bedelinin B-07.D/5 pozisyonundan ödenmesi gerekecektir.

Diğer gerekçe olan B-07.D/5 (8) poz no'lu nakliye birim fiyat tarifindeki, "Poz no B-15.313'ün tatbik edildiği kaya kazılması yolda dolguda kullanılması işinde yol dolgusunda kullanılması şartı ile kazılan kayanın kazı miktarında ölçülen beher metre küpüne uygulanır" hükmünün B-15.313 poz no'su ile ariyet ocağında kazılan ve yol dolgusuna konan kazıların kazı miktarında ölçülen beher metre küpüne B-07.D/5 pozu ile nakliye bedeli ödenirken, B-15.312 poz no'su ile ariyet ocağında B-15.313 pozunu ile aynı şartlar altında kazılıp yol haricindeki dolgu, sedde ve/veya baraj dolgusuna konan kaya kazıların dolgu miktarında ölçülen beher metre küpüne B-07.D/3 pozundan nakliye bedeli ödenmesi gerekeceği için, bu ayırımın, yani ariyet ocağında kazılan kaya kazılarının yol dolgusunda kullanılması durumunda uygulanacak nakliye birim fiyatının ve yol haricindeki dolgu, şedde ve/veya baraj dolgusunda kullanılması durumunda uygulanacak olan nakliye birim fiyatının, bu iki durumda nakliye ödenecek malzeme miktarının farklı şekilde ölçülmesi nedeniyle farklı nakliye birim fiyatlarının uygulanmasının gerekeceğinin belirtilmesi amacıyla konmuş olduğu, aynı yerde kazılan, fakat ayrı yerlerin dolgusunda kullanılan bu iki kazı malzemesinin miktarının, farklı hesaplanmasından dolayı (yol dolgusunda kazı miktarında, diğer dolgularda dolgu miktarında) nakliye birim fiyatlarının da farklı olacağını vurgulamak üzere konmuş bir hüküm olduğu, yol kazısından çıkıp depoya nakledilen kazı ile yol dolgusunda kullanılan kazıların nakliye birim fiyatlarının farklı olacağına dair bir hüküm olmadığı anlaşılmakta olduğundan, ilâm hükmünün yerinde olmadığı görülmektedir.

Yukarıda açıklanan nedenlerle 641 sayılı ilâmın 25/B maddesi ile verilen tazmin hükmünün kaldırılmasına, 10.4.2006 tarihinde karar verildi.

Karar Tarihi : 10.4.2006

Tutanak No : 28584

KONU: A) 27.528/2 pozu ile saten alçı kaplama bedeli ödenen imalat alanı için ayrıca 27.528/1 pozu ile alçı astar bedeli ödenmesinin mümkün olmadığına,

B) 19.052/A poz no'lu inorganik menşeli (cam yünü veya taş lünü) levhalarla asma tavan yapılması, imalat alanlarından, 0.25m²'den büyük olan 742.532 poz no'lu dekoratif amaçlı asma tavan armatür boşluklarının düşülmesi gerekeceği.

641 sayılı ilâmın 62'nci maddesi ile; A.Ş. yüklenimindeki "Demirdöven Sulama İnşaatı" işinde,

A) 27.528/2 pozu ile saten alçı kaplama bedeli ödenen imalat alanı için ayrıca 27.528/1 pozu ile alçı astar bedeli ödenmesi,

B) Asma tavan yapılan imalat alanlarından, elektrik armatür boşluklarının düşülmemesi sonucu fazla ödeme yapıldığı gerekçeleriyle tazmin hükmü verilmiştir.

Dilekçi dilekçesinde; ilâmın (A) fıkrasına ilişkin olarak, ilâm metninde açıkça belirtilen iki ayrı poza ait analizler incelendiğinde de görüleceği üzere; söz konusu her iki pozun birbirinden farklı imalatları içermekte olup, her iki pozun; kaliteli imalat aşamasında mükerrer değil, birbirini tamamlayan imalat türleri olduğunu. Gerçekten de; uygulamada, üst üste çekilen iki alçı kaplamanın, ileriki aşamalarda ortaya çıkacak çatlama ve sıyrılmaları % 100 önlediğinin görülmüş olduğunu. Bu hususun, her iki kaplamanın da fiilen uygulanması suretiyle elde edilen İdare tecrübeleri ile de sabit olduğunu. Bu nedenle mükerrer ödemedemeden değil, olsa olsa üst üste çekilen ve dayanıklılığı arttıran iki ayrı alçı kaplamanın bedelinin ödendiğinden bahsedilebileceğini. Neticede kamu çıkarına hizmet eden bu hususun, İdare tutanakları ile de tespit edilmiş olduğunu. Yapılan işin bedelinin ödenmiş olduğunu.

İlâmın (B) fıkrasına ilişkin olarak ise, ilama konu 19.052 poz no'lu "inorganik menşeli (cam yünü ve taş yünü) levhalarla asma tavan yapılması" imalatına ait fiyat analizi incelendiğinde görüleceği üzere; söz konusu fiyatın; sadece 04.734B/11 no'lu tavan levhasından oluşmamakta, sırasıyla 04.274, 04.275/2, 04.714, 04.769/11, 01.219, 01.501, 01.507 no'lu pozların tümünü kapsamına almakta olduğunu.

Dolayısıyla, 742-532 poz no'lu asma tavan armatürlerinin kapladığı alanların, ödemeye esas alandan minha edilmesinin kesinlikle gerekli olmadığını. Kaldı ki, 19.052/A pozuna ait metraj incelendiğinde de anlaşılacağı gibi; sabit olan kolon, kiriş ve duvarların kapladığı alanların, ödemeye esas alanlardan minha edilmiş olduğunu. YF-51 poz no'lu sıva üstü aydınlatma armatürlerinin, adları gereği sıva üzerine monte edilen armatürler olduğunu. Bir başka ifadeyle, imal edilen alanın üzerine monte edilen bu armatürlerin, imal edilen alanda boşluk oluşturmalarının da söz konusu olmadığını. Bu nedenle; söz konusu armatürlerin 19.052 pozunu ile hiçbir ilgilerinin bulunmadığını ve bu nedenle ödemeye esas alandan minha edilmeleri için hiçbir sebebin bulunmamakta olduğunu. Ayrıca; müteahhit firmanın, inceleme konusu olan 745-532 poz no'lu asma tavan levhalarını döşemiş, armatör döşeme esnasında çıkartılan söz konusu levhaların ise ileride herhangi bir sebeple kirlenme vs. gibi sebeplerden dolayı değiştirmek amacıyla teslim alınmış olduğunu, belirterek tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmektedir.

A) İlam hükmü, Demirdöven Sulaması İnşaatı" işinde, 27.528/2 pozunu ile saten alçı kaplama bedeli ödenen imalat alanı için ayrıca 27.528/1 pozunu ile alçı astar bedeli ödenmesi, sonucu fazla ödeme yapıldığı gerekçesiyle verilmiştir.

Dilekçi itirazlarının gerekçesini, söz konusu her iki pozun birbirinden farklı imalatları içermekte olup, her iki pozun; kaliteli imalat aşamasında mükerrer değil, birbirini tamamlayan imalat türleri olduğu, uygulamada, üst üste çekilen iki alçı kaplamanın, ileriki aşamalarda ortaya çıkacak çatlama ve sıyrılmaları % 100 önlediği, oluşturmaktadır.

27.528/1 poz no'lu Alçı Astar (Perdah)Yapılması birim fiyat tarifi; "Plastik badana ile kaplanacak yüzeylerin iyice yıkanıp, temizlendikten sonra, hazırlanan alçı harcı ile düzgün ve pürüzsüz bir yüzey elde edilinceye kadar çelik mala ile düzeltilmesi, gerektiğinde zımparalanması, tozlardan temizlenmesi için her türlü malzeme ve zayıyatı, işyerinde yükleme, yatay ve düşey taşıma, boşaltma, işçilik, müteahhit karı ve genel giderler dahil 1 m2 fiyatı. Ölçü: Perdahlanan bütün yüzeyler proje ölçülerine göre "m2" olarak hesaplanır. (Bütün boşluklar düşürülür)" şeklindedir.

27.528/2 poz no'lu Sıva Üzerine Saten Alçı Kaplama Yapılması birim fiyat tarifi ise; "Kaplanacak yüzeylerin temizlendikten sonra, hazırlanan saten alçı harcı ile düzgün ve pürüzsüz bir yüzey elde edilinceye kadar çelik mala ile çekilmesi gerektiğinde zımparalanması,

tozlardan temizlenmesi için her türlü malzeme ve zayıyatı, işyerinde yükleme, yatay ve düşey taşıma, boşaltma, işçilik, müteahhit karı ve genel giderler dahil 1 m2 fiyatı. Ölçü: Saten alçı kaplanan bütün yüzeyler proje ölçülerine göre hesaplanır. Bütün boşluklar düşürülür." şeklindedir.

27.528/2 poz no'lu birim fiyat tanımından da anlaşılacağı üzere sıva üzerine yapılan bir imalattır. 27.528/1 poz no'lu birim fiyat ise plastik badana yapılacak her hangi bir yüzeye (sıva, beton, eskimiş badana vb) uygulanan bir imalattır.

27.528/2 poz no'lu birim fiyatın uygulandığı alanlarda, dilekçi iddialarında yer alan daha düzgün bir yüzeyin ve dayanımın sağlanması, ilgili imalata ilişkin şartnamelerde öngörülmüş olan durumlardır. Şartnamelerde öngörülen düzgünlük ve dayanımdan daha fazlasının elde edildiği yeni bir teknolojik uygulamanın yapılması idare tarafından isteniyorsa bu yeni uygulama için BİGS'nin 20'nci maddesinde belirtilen çerçevede yeni birim fiyat yapılmasına gidilmesi gerekir.

Diğer taraftan birinci imalat ile elde edilmek istenen imalatın büyük bir kısmı gerçekleşmiş olduğundan, ikinci imalat içinde yer alan bir çok kalemin yapılmasına ihtiyaç olmayacağı için, ikinci imalat içinde yer alan bu girdiler mükerrer olarak ödenmiş olacaktır. Bu nedenle aynı nitelikteki iki imalatın aynı mahallerde uygulanarak, aynı nitelikteki iki birim fiyat üzerinden ödemede bulunulması mümkün görülmemektedir.

Yukarıda açıklanan nedenlerle 641 sayılı ilâmın 62/A. maddesi ile verilen tazmin hükmünün tasdikine,

B) İlâm hükmü, "Demirdöven Sulaması İnşaatı" işinde, 19.052/A poz no'lu İnorganik menşeli (Cam yünü veya taş yünü) levhalarla asma tavan yapılması, imalat alanlarından, elektrik armatür boşluklarının düşülmemesi sonucu fazla ödeme yapıldığı gerekçesiyle verilmiştir.

Dilekçi itirazlarının gerekçesini, 742-532 poz no'lu asma tavan armatürlerinin kapladığı alanların, ödemeye esas alandan minha edilmesinin kesinlikle gerekli olmadığı, YF-51 poz no'lu sıva üstü aydınlatma armatürlerinin, adları gereği sıva üzerine monte edilen armatürler olduğu, imal edilen alanın üzerine monte edilen bu armatürlerin, imal edilen alanda boşluk oluşturmalarının da söz konusu olmadığı, oluşturmaktadır.

19.052/A poz no'lu İnorganik menşeli (cam yünü veya taş yünü) levhalarla asma tavan yapılması yeni birim fiyat tarifinde imalatın 19.052

poz no'lu birim fiyat tarif ve şartlarında gerçekleştirileceği ifade edilmiştir. 19.052 poz no'lu birim fiyat tarifinin ölçü kısmında; "Asma tavan yüzeyi ölçülür. 0,25 m²'den küçük havalandırma ve elektrik armatürleri boşlukları ile diğer boşluklar düşülmez."denilmektedir. Bu ifadeden, 0,25 m²'den büyük havalandırma ve elektrik armatür boşluklarının düşüleceği görölmektedir.

Ancak, asma tavan yapılan imalat alanlarından 0,25 m²'den büyük olan 742.532 poz no'lu dekoratif amaçlı asma tavan armatür boşluklarının düşülmediği görölmektedir. 742.532 poz no'lu dekoratif amaçlı asma tavan armatürleri ya sıva üzerine veyahut asma tavana gömme olarak kullanılan dekoratif amaçlı armatür oldukları için dilekçenin bu armatürlerin asma tavan üzerine monte edildiği ve asma tavanda bir boşluk oluşturmadığı yönündeki itirazları da yerinde görölmemektedir.

Yukarıda açıklanan nedenlerle 641 sayılı ilâmın 62/B maddesi ile verilen tazmin hükmünün tasdikine, 10.4.2006 tarihinde karar verildi.

Karar Tarihi : 18.4.2006

Tutanak No : 28636

KONU: Seramik ve fayanslarla döşeme kaplama yapılması birim fiyatı Bayındırlık Bakanlığı Birim Fiyat Listesinde yer almadığından, Bayındırlık İşleri Genel Şartnamesinin 20'nci maddesine göre özel analiz düzenlenerek ödeme yapılmasında mevzuata aykırı bir husus bulunmadığı.

776 no'lu ilâmın 6'ncı maddesinde, Ltd. Şti.'ne ihale edilen Güneş İlköğretim Okulu İnşaatı İşine ait 3 nolu hakedişte,

Çeşitli özel analizler yapılarak fayans döşemesine ilişkin yeni fiyatlar oluşturulduğu, ancak bu analizlerde Bayındırlık Bakanlığının analizlerinin tam olarak esas alınmamasından dolayı- liranın tazminine karar verilmiştir.

Dilekçi dilekçesinde, Bayındırlık Bakanlığı analizlerinde fayanslar için tespit edilen işçilik miktarlarının m2 imalat üzerinden olduğundan fayans adetlerine göre değişkenlik göstermediğini, söz konusu Bakanlıkça yayınlanan dilekçesine ekli analizlerden de görüleceği üzere fayans ebatlarındaki değişikliklerin işçilikleri etkilemediğini bildirerek tazmin hükmünün kaldırılması talebinde bulunmuştur.

09.10.1984 tarih ve 18540 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Bayındırlık İşleri Genel Şartnamesinin fiyatı belli olmayan işler başlıklı 20'nci maddesinde;

“Keşif özetinde veya birim fiyat cetvelinde fiyatı gösterilmemiş olup da yapılması idarece istenen yapım ve hizmet işlerinin yeni birim fiyatları tespit edilirken öncelik sırası ile aşağıdaki analizler kullanılır;

a) Sözleşme ve eklerindeki (birim fiyat cetvellerindeki) birim fiyatların tespitinde kullanılan analizler veya varsa o işe ait teklif analizler.

b) Sözleşme birim fiyatlarının tespitinde kullanılan analizlerle veya varsa o işe ait teklif analizlerle kıyaslanarak bulunacak analizler,

c) Diğer idarelere ait benzer analizler;

d) Birim fiyatı tespit edilecek iş kalemleri için o işin yapılması sırasında tutulacak puantajla tespit edilecek malzeme miktarları ile işçi ve makinelerin çalışma saatleri esas alınarak oluşturulacak analizler,

Yeni birim fiyatların tespitinde yukarıdaki analizlere öncelik sırası ile aşağıdaki rayiçler uygulanır;

1- Bayındırlık ve İskan Bakanlığınca tespit edilip yayınlanan rayiçler veya varsa o işe ait teklif rayiçler,

2- Diğer idarelerce tespit edilmiş rayiçler,

3- İdarece kabul edilmek şartıyla Ticaret ve/veya Sanayi Odalarınınca onaylanmış memleket rayiçleri,

Bu usullerden hiç biriyle yeni birim fiyat tespiti mümkün olamıyorsa, o iş kalemine ait, ticaret ve/veya sanayi odasınınca onaylanmış fatura bedelleri esas alınarak yeni birim fiyat tespit edilebilir.” şeklinde düzenlenmiştir.

Hakediş ve eklerinin incelenmesinde, sözleşmede ve eklerinde fiyatı bulunmayan ve yapılması idarece lüzumlu görülen Özel 1’de, 26.191/2 nolu pozdan yararlanılmak suretiyle 33x33x9 mm ebatlı “seramik döşeme kaplaması” iş kaleminin yeni birim fiyatı, Özel İmalat 2’de de, 26.082 pozuna kıyasen 20x25x6 mm ebatlı “renkli fayans ile fugalı duvar kaplaması” iş kaleminin yeni birim fiyatının tespit edildiği görülmüştür.

Anılan, Özel 1 ve Özel 2 yeni fiyat analizlerinde yapılan imalatların Bayındırlık Bakanlığınca yayınlanan birim fiyat listesinde fiyatları bulunmadığından, Bayındırlık İşleri Genel Şartnamesinin fiyatı belli olmayan işler başlıklı 20’nci maddesine göre sözleşme ve eklerindeki (birim fiyat cetvellerindeki) birim fiyatların tespitinde kullanılan analizler ve Bayındırlık ve İskan Bakanlığınca tespit edilip yayınlanan rayiçler kullanılmak suretiyle, 26.082 ve 26.191/2 pozundaki malzemeler çıkarılıp yerine fiilen imalatta kullanılan malzemelerin Bayındırlık Bakanlığınca yayınlanan rayiç bedelleri esas alınmak suretiyle yeni birim fiyat tespit edilmiştir. Dolayısıyla yapılan uygulamada mevzuata aykırı bir durum bulunmamaktadır.

Yukarıda açıklanan sebeplerle, 33x33x9 ve 20x25x6 mm ebadındaki seramik ve fayanslarla döşeme kaplama yapılması birim fiyatı Bayındırlık Bakanlığı Birim Fiyat Listesinde yer almadığından, Bayındırlık İşleri Genel Şartnamesinin 20’nci maddesine göre özel analiz düzenlenerek ödeme yapılması mümkün olduğundan dilekçi iddialarının kabulü ile, tazminine karar verilen- liraya ilişkin tazmin hükmünün kaldırılmasına, 18.4.2006 tarihinde karar verildi.

Karar Tarihi : 25.4.2006

Tutanak No : 28653

KONU: Bayındırlık Bakanlığı Birim Fiyat Genel Analizinde ve Birim Fiyat Listelerinde yer alan “muhtelif çap ve uzunluktaki fore kazıklar” zemin iyileştirilmesi için yapımı öngörölmüş ise de, özel analiz yapılarak birim fiyatı tespit edilen “25 cm çapında mini kazık imalatı” kazı ve iksa için yapılmış olmakla birlikte birim fiyat tarifelerinde açıklanan yapım koşulları benzer olduğundan, yeni analiz yapılırken 16.060/1 poz no’lu imalatın analizinden yararlanılması gerektiği.

642 sayılı ilâmın 2’nci maddesi ile Müteahhit A. Ş.’nin yükleniminde bulunan 5.000.000.000.000.-lira keşif bedelli %32.70 indirimli "İzmir Emniyet Müdürlüğü Hizmet Binası" inşaatı işine ilişkin olarak, "25 cm. çapında mini kazık yapılması" adı altında yeni analiz ve yeni birim fiyat yapıldığı; bu yeni fiyatın Bayındırlık ve İskân Bakanlığı Genel Fiyat Analizinde yer alan 16.001 poz no.lu "45 cm. çapında fore kazık yapılması" imalatı ile mukayese edildiğinde çok yüksek olduğu bu suretle fazla ödemede bulunulduğu gerekçesiyle-liraya tazmin hükmü verilmiştir.

Dilekçi dilekçesinde özetle ilamda mukayesesi yapılan 16.060/1 Poz no’lu 45 cm fore kazıkların bina temellerinde; zemin iyileştirilmesinde kullanılmakta olduğunu, 25 cm.lik mini iksa kazık imalatının ise, yine bina temel kazılarında, iksa imalatları için kullanılmakta olduğunu, her iki kazık imalatının görevlerin farklı olduğunu, iksa kazığının temel jeolojik etüt raporunda ön görülerek ve projelenip tasdiklendiğini, bu nedenle yapılması zorunlu bir imalat olduğunu, imalata başlanıldığı tarihte, birim fiyat kitapçığında bu imalatın fiyatının bulunmadığını, sözleşmeden önce fiyatının tespit edilmediğini, bu nedenle; Bayındırlık İşleri Genel Şartnamesinin 20’nci maddesi gereği birim fiyat listesinde 25 cm.lik mini iksa kazık imalatının fiyatı bulunmadığından, bu imalatın fiyat tespitinde daha önce uygulanan ve Bayındırlık ve İskân Bakanlığınca onaylı, İzmir Bayındır Devlet Hastanesi inşaatında kullanılan 30 cm.lik mini iksa kazık analizinden faydalanılarak yapıldığını, herhangi bir ihmalinin söz konusu olmadığını, 2000 yılında İdare tarafından onanan fiyat tutanağının bir sonraki yılda dönüşümünün kendisi tarafından yapıldığını, kendisi tarafından yeni fiyat tespit edilmediğini, konu ile ilgili olarak, müteahhit firma ile ilgili idare arasında uyumsuzluk olduğunu ve konunun İzmir 8. Asliye Hukuk

Mahkemesine yansıtıldığını, Mahkemenin 14.09.2004 tarihli ara kararında müteahhit hak edişlerinden idarenin kesinti yapmaması için ihtiyati tedbir konulmuş olduğunu, mahkemenin halen devam ettiğini belirterek tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmiştir.

İlâm hükmü dilekçi iddiaları rapor dosyası ve ilgili mevzuatın incelenmesinde söz konusu işte oluşturulan yeni fiyat analizinde "25 cm çapında mini kazığın" 1 metresinin fiyatı 2001 yılı için 42.894.650.-lira olarak tespit edilmiş ve 2001 yılında her biri 14.395 mt boyunda toplam 143 adet mini kazık için bu fiyattan ödemedede bulunulmuştur.

Bayındırlık İşleri Genel Şartnamesinin "Fiyatları Belli Olmayan İşler" başlıklı 20'nci maddesinde;

"Keşif özetinde veya birim fiyat cetvelinde fiyatı gösterilmemiş olup da yapılması idarece istenen yapım ve hizmet işlerinin yeni birim fiyatları tespit edilirken öncelik sırası ile aşağıdaki analizler kullanılır.

a)Sözleşme ve eklerindeki (birim fiyat cetvellerindeki) birim fiyatlarının tespitinde kullanılan analizler veya varsa o işe ait teklif analizler,

b)Sözleşme birim fiyatının tespitinde kullanılan analizlerle veya varsa o işe ait teklif analizler,

c)Diğer idarelere ait benzer analizler,

d)Birim fiyatı tespit edilecek iş kalemleri için o işin yapılması sırasında tutulacak puantajla tespit edilecek malzeme miktarları ile işçi ve makinelerin çalışma saatleri esas alınarak oluşturulacak analizler,

Yeni birim fiyatlarının tespitinde, yukarıdaki analizlere öncelik sırası ile aşağıdaki rayiçler uygulanır.

1.Bayındırlık ve İskan bakanlığınca tespit edilip yayımlanan rayiçler veya varsa o işe ait teklif rayiçler,

2.Diğer idarelerce tespit edilmiş rayiçler,

3.İdarece kabul edilmek şartı ile Ticaret ve Sanayi Odasınca onaylanmış memleket rayiçleri" denilmektedir.

Söz konusu işin keşfinde olmayan imalatın birim fiyatının bu hükme uygun olarak yapılması,birim fiyat cetvelinde benzer analiz olarak yer alan 16.060/1 pozu analizinden, 25 cm çapında mini kazık iksa imalatı yeni birim fiyat analizi yöntemiyle birim fiyat tespitinde

yaralanılması bu birim fiyat doğrultusunda anılan imalatın fiyatını bulunması Bayındırlık İşleri Genel Şartnamesinin yukarıda anılan hükmü gereğidir.

16.060 poz no.'lu 45 cm çapında fore kazık yapılması birim fiyat tarifinde; "Tasdikli proje detaylarına uygun olarak her türlü zeminde kuruda veya suda İbre kazık yapılması için gerekli makine ve teçhizat ile bunların çalıştırılması için gerekli araç, gereç, malzeme, elektrik tesisat ve cereyanın temini, işyerine getirilmesi, iş bitiminden sonra nakilleri, montajı ve demontajı; bu işin yürütülmesi ve yönetilmesi için teknik ekibin temini ve çalıştırılması; bu imalat tekniğine uygun esaslar dahilinde forajın yapılması, lüzumu halinde veya projesi icabı taşıyıcı kaya tabakası içinde asgari 0,75 m derinliğine inilmesi; foraj esnasında istenilen kazık zemininden numune alınması, muhafazası ve raporun hazırlanması; şartnamesine uygun kum, çakıl, kırmalaş, bolart, çimento ve su ile kazık betonu 400 doz olacak şekilde özel kovalarla veya çökertme usulü ile betonajın yapılması; beton kalite kontrolü için her türlü deney yapılması; forajdan çıkan kazının ortalama 50 m mesafeye nakli, yükleme ve boşaltılması; imalat icabı fazla dökülen kazık betonunun kırılması için her türlü malzeme ve zayıtı, işçilik, makine, araç ve gereç giderleri müteahhit kan ve genel giderler dahil (kum, çakıl, kırmataş, balast, çimento ve betonarme demiri naklieleri ile betonarme demiri bedeli hariç) olmak üzere 1 m 45 cm çapında fore kazık foraj ve betonaj fiyatıdır." denilmektedir.

25 cm çapında mini kazık yapılması yeni fiyatı tarifinde ise; "Onaylı proje ve detayına uygun olarak her türlü zeminde mini kazık yapılması için gerekli makine ve donatı ile bunların çalıştırılmasında lüzumlu araç, gereçlerin işyerine nakli, montajı, demontajı, şartnamesine uygun kırmataş, kum, çakıl ve çimento ile kazık betonu 400 doz olacak şekilde özel kovalarla betonajı yapılması, forajdan çıkacak kazının ortalama 50 m mesafeye taşınması, yükleme, boşaltma, her türlü malzeme ve zayıtı, işçilik, makine, araç, gereç giderleri, yüklenici kan ve genel giderler dahil (kum, çakıl, kırmataş, çimento ve betonarme demiri nakliyesi ile betonarme demiri bedeli hariç) olmak üzere 1 m foraj mini kazık foraj ve beton fiyatı" denilmektedir.

Görüldüğü üzere söz konusu imalatın yapım koşulları imalatın çapı hariç tamamen birbirinin benzeridir. Bayındırlık Bakanlığı İnşaat Birim Fiyat Analizleri Kitabında yer alan 16.060 tan 16.066 ya kadar olan fore kazık pozları incelendiğinde imalatın çapı arttıkça işçilik miktarları artmakta, imalatın çapı azaldıkça işçilik miktarları azalmaktadır. Bayındırlık Bakanlığınca tespit olunmuş 16.060-16.066 pozları

karşısında 25 cm çapındaki mini kazık iksa yeni birim fiyatı analizinde, işçiliklerin 45 cm kalınlığındaki fore kazık analizindekinden yüksek alınması mümkün değildir. Bayındırlık ve İskân Bakanlığı Genel Fiyat Analizinde 45 cm çapında fore kazık yapılması işinin 2002 yılı fiyat analizi ile 25 cm çapında mini kazık için oluşturulan yeni fiyat analizi karşılaştırıldığında; 16.060/1 pozunda Motorin 6.6837 kg. iken yeni fiyat analizinde 17.9400 kg., 16.0601 pozunda M. Yağı –Üstübu Karşılığı 2578 kg. iken yeni fiyat analizinde 3.6060 kg., 16.0601 pozunda Makinist 0.7920 sa. iken yeni fiyat analizinde 4.2900 sa., 16.0601 pozunda Yağcı 0.5500 sa. iken yeni fiyat analizinde 3.000 sa., 16.0601 pozunda Formen 0.4460 sa. iken yeni fiyat analizinde 2.1600 sa., 16.0601 pozunda Erbap İşçi 4.1480 sa. iken yeni fiyat analizinde 14.1700 sa., 16.0601 pozunda Fore Kazık Delgi Mak. 0.5500 ka. iken yeni fiyat analizinde 2.2500 ka. olarak gösterildiği görülmekte, ne rapor dosyasında ne de temyiz dilekçesinde bu fahiş işçilik ve motorin artışına kabul edilebilir hukuki ve teknik bir açıklama getirilmemektedir.

Ayrıca, temyiz dilekçesinde belirtilen Bayındır Devlet Hastanesi inşaatına ait sözleşme 2.7.1997 tarihlidir. Bayındırlık ve İskan Bakanlığı Yapı İşleri Genel Müdürlüğüne 7.8.2000 tarihinde onaylanan analizin ise 1997 Yılı İnşaat Birim Fiyat Analizlerinde yer alan 16.060 poz no.'lu 45 cm çapında kazık yapılması analizinden yararlanılarak oluşturulduğu anlaşılmaktadır. Ancak, Bayındırlık ve İskân Bakanlığı 2000 Yılı İnşaat Birim Fiyat Analizlerinde 16.060 poz no.'lu 45 cm çapında fore kazık yapılması analizi yeniden yapılmış; 16.060 poz no.'lu imalatın malzeme miktarlarında fazla bir değişiklik yapılmadığı halde mazot ve işçilik miktarları;

	1999 Yılı	2000 Yılı
Mazot	18,1150 kg	6,6887 kg
M.Yağı, Benzin Karşılığı	3,6030 kg	1,2578 kg
Erbap İşçi	16,500 sa	4,1480 sa
Düz İşçi	2,4500 sa	1,600 sa
Fore Kazık Delgi makinesi	3,000 ka	0,5500 ka
Yağcı	3,0000'sa	0,5500 sa
Formen	2,1600 sa	0,4460 sa
Şoför		0,0960 sa
Operatör Makinist		0,0.9-60 sa
Operatör Yrd.		0,0960 sa

şeklinde azaltılarak değiştirilmiştir. Bu nedenle ihale tarihinden önce 01.01.2000 tarihinde Birim Fiyat Cetveline ve Birim Fiyat Analizine girmiş olan 16.060/1 pozundan idarenin yararlanması gerekir.

Bayındırlık Bakanlığı Birim Fiyat Genel Analizinde ve Birim Fiyat Listelerinde yer alan muhtelif çap ve uzunluktaki fore kazıklar zemin iyileştirmesi için yapımı öngörülmüş ise de özel analiz yapılarak birim fiyatı tespit edilen 25 cm çapında mini kazık imalatı kazı ve iksa için yapılmış olmakla birlikte birim fiyat tariflerinden de anlaşıldığı üzere yapım koşullarının benzer olduğu görüldüğünden yeni analiz yapılırken 16.060/1 poz no.'lu imalatın analizinden yararlanılması gerektiği açıktır.

Öte yandan dilekçi dilekçesinde konunun yargıya yansıdığını ve İzmir 8. Asliye Hukuk Mahkemesinde idare ile yüklenici arasındaki davanın devam ettiğini, buradan çıkacak sonuca göre uyuşmazlığın çözümleneceğini belirtmekte ise de; 832 sayılı Sayıştay Kanununun 65'inci maddesi gereğince genel mahkemelerce verilen hükümler Sayıştay'ın hesap ve işlemler yönünden denetimine ve hükmüne engel değildir.

Yukarıda açıklanan nedenlerle dilekçi isteminin reddedilerek 642 sayılı ilâmın 2'nci maddesi ile-liraya ilişkin verilen tazmin hükmünün tasdikine, 25.04.2006 tarihinde karar verildi.

Karar Tarihi : 9.5.2006

Tutanak No : 28712

KONU: İdarelerden kaynaklanan nedenlerle imalatların iş programına uygun olarak yapılmaması ve buna dayalı olarak hakedişlerin de iş programına uygun olarak düzenlenmemesi sonucu, iş programına dayalı olarak hesaplanamayan fiyat farkının, fiili hakediş tarihine göre hesaplanmasında ve ödenmesinde mevzuata aykırılık bulunmadığına.

İlâmın 1'inci maddesinde; Müteahhit A.Ş.'ne ihale edilen "Zeytinburnu TCDD. Altgeçitleri Genişletme ve Bağlantı Yolları Ortak Altyapı İnşaatı İşi"nde 2862 sayılı Kararname ile getirilen fiyat farkı ödemelerinin iş programında belirtilen harcama tutarlarına göre hesaplanması gerekirken, düzenlenen hakedişlerin tutarları esas alınmak suretiyle hesaplanması neticesinde fazla ödemeye neden olduğu gerekçesiyle tazmin hükmü verilmiştir.

Dilekçi temyiz dilekçesinde; söz konusu işe ait yer tesliminin 26.07.2000 tarihinde yapıldığını, avan projeye uygun olarak hazırlanan uygulama projelerinin Ulaşım Planlama Müdürlüğüne sorunlar taşıdığı gerekçesiyle yeniden etüdünün istendiğini, yeniden elden geçirilen proje ile ilgili çalışmaların 2001 Nisan ayında sonuçlandığını, ilk projeye göre yapılması gereken bazı kamulaştırılma çalışmalarının gerçekleştirilememesi nedeniyle işin bitim tarihinin 29.08.2001 yerine 12.01.2002 tarihi olarak belirlenerek ödenek dilimlerinin buna göre revize edildiğini, ancak bazı istimlak çalışmalarının sonuçlanmaması, projelerin onaylanmasında meydana gelen gecikmeler ve İGDAŞ Genel Müdürlüğü'nün çalışma güzergahındaki deplaselerini zamanında yapmaması nedenleriyle işin bitim tarihinin 28.07.2002 olarak değiştirildiğini, ödenek dilimlerinin de yeniden revize edildiğini, müteahhidin 2 no'lu hakediş itibariyle 2000 yılı ödeneğini doldurması nedeniyle 3 no'lu hakedişten itibaren 2001/2862 sayılı Kararnamenin uygulandığını, yapılan fiyat farkı hesaplamalarında parametrelerin doğru uygulandığını, fiyat farkı uygulamasında enterpolasyon yönteminin uygulanamayacağını Yüksek Fen Kurulunca belirtildiğini, bu yöntemin sadece zorunlu hallerde geçerli bir yöntem olduğunu, idareden kaynaklanan zorunlu nedenlerle müteahhit imalat yapamamışsa müteahhidi her ay hakediş düzenlememekle sorgulamanın anlamlı olmayacağını, idarenin işyeri teslimindeki yükümlülüklerini gereği gibi yerine getiremediğini, bu durumda yapılamayan işler dolayısıyla müteahhidin sorumlu tutulmasının haksızlık olacağını belirterek tazmin hükmünün kaldırılmasını istemiştir.

Bayındırlık İşleri Genel Şartnamesinin (BİGS) 39'uncu maddesinin 3'üncü bendinin (a) fıkrasında geçici hakediş raporlarının müteahhidin başvurusu üzerine, sözleşme ve eklerinde aksine bir hüküm bulunmadıkça ayda bir defa düzenleneceği, müteahhit başvurmadığı takdirde, idarenin en çok üç ay içinde tek taraflı olarak hakediş düzenleyebileceği belirtilmiştir.

18.08.2001 tarih ve 24497 sayılı Resmi Gazetede yayınlanan 2001/2862 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı eki Esasların 3'üncü maddesinde parametreye esas başlangıç ayı ve parametreye esas uygulama ayının tanımı yapılmıştır. Buna göre,

“Z/2 Parametreye esas başlangıç ayı: Bu Esasların yürürlüğe girdiği tarihten önce ihalesi yapılmış (son teklifleri alınmış) işler dahil devam eden işlerde 2000 yılı aralık ayı,

Z/3 Parametreye esas uygulama ayı: Bu Esaslara göre hazırlanmış onaylı iş programına uygun olarak her ay yapılan iş kalemleri dikkate alınarak hakediş düzenleme tarihinin içinde bulunduğu aydan bir önceki ayı” şeklinde tanımlanmıştır.

BİGS'nin 39'uncu maddesi hükmü ile 2001/2862 sayılı Kararname eki Esasların 3'üncü maddesi hükmü birlikte değerlendirildiğinde, müteahhidin başvurusu üzerine, sözleşme ve eklerinde aksine bir hüküm bulunmadığı takdirde ayda bir defa, o ay iş programına uygun olarak yapılan iş kalemleri dikkate alınarak hakediş düzenleneceği anlaşılmaktadır. Bu hükümlerin uygulanabilmesi yani her ay hakediş düzenlenebilmesi, işin iş programına uygun olarak devam etmesi, iş programında yapılması öngörülen imalatların yapılmasına bağlıdır. İdareden veya müteahhitten kaynaklanan ya da zorunlu nedenlerle imalat yapılamayan aylar için hakediş düzenlenmesi söz konusu değildir.

Bayındırlık ve İskân Bakanlığı Yapı İşleri Genel Müdürlüğü tarafından yayınlanan 2001/2862 sayılı BKK. Eki Esaslara Ait Açıklamaların 15'inci maddesinde; Geçici 14'üncü maddeye ilişkin uygulamanın “iş kalemi” bazında tek tek yapılması yerine aynı sonucu vermesi ve pratik olması bakımından iki hakediş arasındaki kümülatif fark şeklinde yapılmasının uygun olacağı belirtildikten sonra, bu Esasların yürürlüğe girdiği 18.08.2001 tarihinden sonra yapılacak hakediş Ağustos 2001 ve 6 no'lu hakediş ise, 01.03.2001 tarihinden önce ödenmiş son hakediş 2 no'lu hakediş ise ve bu arada Martta 3 no'lu, Mayısta 4 no'lu, Temmuzda 5 no'lu hakedişler ödenmiş ise fiyat farkı hesabının nasıl yapılacağı açıklanmıştır.

Gene aynı açıklamaların sondan bir önceki paragrafında uygulanmaya ilişkin olarak düzenlenmiş 3 adet örnek hakediş raporunun ekte gönderildiği, tespite esas hakediş raporunun 2001 Şubat ayında, sonraki hakediş raporlarının 2001 Mayıs ve 2001 Ağustos aylarında düzenlendiğinin varsayıldığı belirtilmiştir.

Görüldüğü gibi, 2001/2862 sayılı Kararname eki Esaslarda ve Esaslara ait açıklamalarda yıl içi fiyat farklarının onaylı iş programına göre her ay harcanması gereken tutarlar dikkate alınmak suretiyle hesaplanacağına ilişkin bir hüküm bulunmamaktadır. Fiyat farkı hesabında esas olan, hakedişlerin ödendikleri tarihler ve kümülatif tutarlardır.

Rapor dosyasında mevcut belgelerin incelenmesinde, söz konusu işin 24.05.2000 tarihinde ihale edildiği, işyeri teslim tarihinin 26.07.2000, 2000 yılı (sözleşme yılı) ödeneğinin 894.350.000.000.-TL olduğu, anlaşılmaktadır. 08.06.2001 tarih ve 2778 no'lu süre uzatım kararında, avan projeye uygun olarak hazırlanan uygulama projelerinin tetkik edilmek üzere Ulaşım Planlama Müdürlüğüne gönderildiği, projenin bazı sorunlar içerdiği gerekçesiyle yeniden etüdünün istendiği, UKOME'nin aynı konuda TCDD ve Ulaşım Koordinasyon Müdürlüğü'nün onayının istenmesi şartı getirmesi üzerine projenin Ulaşım Koordinasyon Müdürlüğü tarafından yeniden ele alındığı, proje kapsamında kamulaştırılması gereken özel mülke ait gayrimenkullerin kamulaştırma işlemlerinin ve BEDAŞ, TEAŞ ve TCDD tarafından yapılması gereken deplaselerin 19.04.2001 tarihine kadar tamamlanamadığı, bu nedenlerle 2000 yılı ödeneğinin ancak 131.173.538.860.-TL sinin harcanabildiği belirtilerek ödenek dilimleri yeniden revize edilmiştir.

29.04.2002 tarih ve 3173 no'lu süre uzatım kararında da Turan Güneş Caddesinin iki şeridinde İstanbul Oto ve TCDD Genel Müdürlüğü kamulaştırmalarının sonuçlanmadığı, Sümer ve Et Balık alt geçitlerinde projelerin TCDD tarafından tasdik edilmediği İGDAŞ'ın deplase işlerini tamamlamadığı, bu nedenlerle iş programında 2001 yılı ödeneği 2.051.326.461.140.-TL olması karşın bunun 1.068.146.402.129.-TL'sinin harcanabildiği belirtilerek ödenek dilimleri yeniden revize edilmiştir.

Yukarıda tarih ve numaraları belirtilen süre uzatım kararlarından da anlaşılacağı gibi idareden kaynaklanan nedenlerle, onaylı iş programında belirtilen ödenek dilimlerine uygun olarak imalat yapılamamış, işte gecikme meydana gelmiştir. Bunun sonucu olarak her ay hakediş düzenlenmemiş, imalatlar yapıldıkça düzenlenmiştir.

BİGŞ'nin 39'uncu maddesinde yer alan hakediş düzenleme süreleri ile ilgili hükmün, müteahhidin başvurusu üzerine her ay bir hakediş düzenlenir şeklinde değil, bir aylık sürede ancak bir defa hakediş düzenlenir, müteahhit başvurmadığı takdirde idare tek taraflı olarak üç ay içinde hakediş düzenleyebilir şeklinde anlaşılması gerekir.

Yukarıda da belirtildiği gibi idareden kaynaklanan nedenlerle imalatların iş programında uygun olarak yapılamaması sonucu hakedişler de iş programına uygun olarak düzenlenememiştir. İş programına dayalı olarak hesaplanamayan fiyat farkının fiili hakediş düzenleme tarihine göre hesaplanmasında ve ödenmesinde mevzuata aykırı bir husus yoktur.

Açıklanan gerekçelerle 654 no'lu ilâmın 1'inci maddesi ile verilen tazmin hükmünün kaldırılmasına, 09.05.2006 tarihinde karar verildi.

Karar Tarihi : 23.5.2006

Tutanak No : 28715

KONU: 506 sayılı Kanununun 78'inci maddesinde yer alan prime esas günlük kazanç alt sınırının artırılması durumunda, artırılan yeni tutarla eski günlük kazanç alt sınırı arasındaki farka isabet eden sosyal sigorta prim farklarının fiyat farkı olarak müteahhide ödenmesinin mümkün olmadığı.

753 sayılı ilâmın 4'üncü maddesiyle; müteahhit yüklenimindeki "Park ve Bahçelerin Temizlenmesi İşçiliği" işine ait hak ediş ödemelerinde, sadece eski ve yeni asgari ücret farkından kaynaklanan sigorta prim farklarının ödenmesi gerekirken sigorta primine esas aylık alt sınırının arttırılmasından doğan pirim farklarının ödenmesi nedeniyle-liraya tazmin hükmü verilmiştir.

Dilekçiler adına avukat tarafından verilen temyiz dilekçesinde; sosyal sigorta primlerine esas kazanç alt sınırının değişmesi nedeniyle işveren konumunda olan müteahhitçe karşılanması gereken prim farklarının yükleniciye ödenmediğini ancak yüklenicinin Belediyeyi mahkemeye verdiğini, Adana 4. Asliye Hukuk Mahkemesinin 2004/1347 sayılı kararı ile yüklenicinin haklı bulunduğunu ve bu yerel mahkeme kararının Yargıtay 13. Hukuk Dairesinin 2005/7303 sayılı kararı ile onandığını belirterek hakkaniyete aykırı yoruma dayanan tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmektedir.

Sayıştay Savcılığı karşılama yazısında; konuya ilişkin emsal Yargıtay kararı olması nedeniyle tazmin hükmünün kaldırılmasının uygun olacağı mütalaa olunmuştur.

2886 sayılı Devlet İhale Kanununun "Şartnameler" başlıklı 7'nci maddesinde "İhale konusu işlerin her türlü özelliğini belirten şartname ve ekleri idarelerce hazırlanır.

Bu şartname işin mahiyetine göre konulacak özel ve teknik şartlardan başka genel olarak aşağıdaki hususların da gösterilmesi zorunludur.

...k) Sözleşme konusu işlerin malzeme veya birim fiyatlarındaki değişiklikler nedeniyle eğer ödenecekse fiyat farkının ne şekilde ödeneceği, ..."

Aynı Kanununun “Şartname Genel Esasları” başlıklı 8’inci maddesinde “Bakanlar Kurulu a) Tip şartnamelerin genel ve ortak esaslarını belirlemeye,

b) Şartnamelere konulmak üzere 7. maddede sayılan hususlarla ilgili veya bunlar dışındaki konularda genel esaslar tespit etmeye,

yetkilidir.” hükümlerine yer verilmektedir.

Bu hükümlere göre, idare, ihale konusu işe ilişkin şartnameye, birim fiyatları ile ilgili değişiklikler nedeniyle fiyat farkının ne şekilde ödeneceği hususunda hüküm koymakta serbest olmakla birlikte, Bakanlar Kurulu da şartnamelere konulacak hususlarda genel esasları tespit etmeye yetkilidir.

Verilen bu yetki çerçevesinde Bakanlar Kurulunca yayınlanan, Devlet İhale Kanununun kapsamına giren idarelerin inşaat ve imalat işlerine dair fiyat farkı kararnamele dışında kalan işlerine ait şartname ve sözleşmelere fiyat farkı ile ilgili hükümler eklenmesi hakkındaki 28.11.1990 tarih 90/1216 sayılı Kararın 1’inci maddesinde,

“İdarelerce aşağıda belirtilen mal ve hizmetlerle ilgili olarak düzenlenecek şartname ve sözleşmelere;

c) Yardımcı hizmetler sınıfı personeli tarafından yerine getirilmesi gereken hizmet yerlerinin ve tedavi kurumlarının temizlenmesi işleri ile ilgili şartname ve sözleşmelerde çalıştırılacak Sosyal Sigortalar Kanununa tabi personel sayısı ve günlük çalışma saatinin belirtilmesi kaydıyla; asgari ücret tespit komisyonlarınca ihalenin yapıldığı tarihte mevcut olan asgari ücretin artırılması halinde, eski ve yeni asgari saat ücretleri arasındaki fark; ayrıca bu farktan doğan ve işverence karşılanması gereken sosyal sigortalar primleri ve tasarrufu teşvik kesintisinde meydana gelecek artış farkının ödenmesi, hususlarında hüküm konulabilir.” denilmekle temizlik işleri ile ilgili ihalenin yapıldığı tarihten sonra, şartname ve sözleşmelerde hüküm bulunması kaydıyla, asgari ücrette meydana gelebilecek artışlar üzerine, işveren müteahhite, idarece verilebilecek artış farkının sınırları çizilmiş bulunmaktadır.

Diğer yandan, Maliye ve Gümrük Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında 178 sayılı KHK’nin 10’uncu maddesinin f fıkrasında verilen yetkiye dayanılarak anılan Bakanlıkça hazırlanan Temizlik İhalelerinde Uygulanacak Esasların “IV Şartname ve Sözleşmelerde Dikkate Alınacak Hususlar” bölümünde 90/1216 sayılı BKK’nın 1/c maddesi ile ilgili olarak yapılan açıklamadan sonra;

“Ancak 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa göre alınacak prim ve verilecek ödenekler ile bağlanacak gelir ve aylıkların hesaplanmasında esas alınacak gösterge ve üst gösterge tablolarının değiştirilmesi nedeniyle prime esas aylık alt sınırının artması halinde işverence karşılanması gereken prim farklarının ödenmesi anılan Kararnameye göre mümkün bulunmadığından sözleşme ve şartnamelerde, bu nedenle fark ödemesi yapılacağına ilişkin hükümlere yer verilmemesi gerekmektedir.” denilmektedir.

İdare İle Yüklenici arasında imzalanan sözleşme eki şartnamenin 10’uncu maddesinde aynen; “İşverence karşılanması gereken sosyal sigortalı primleri ile tasarrufu teşvik kesintisinde meydana gelecek artış ve asgari ücret tespit komisyonunca ihalenin yapıldığı tarihte mevcut olan asgari ücretin artırılmasından dolayı gelecek olan fark da ödenecektir” denilmiş olsa da, şartnameye konulan bu hüküm 2886 sayılı Kanun uyarınca yetkili organ olan Bakanlar Kurulunca çıkarılmış 90/1216 sayılı Fiyat Farkı Kararnamesine aykırı hükümler içermesi nedeniyle uygulama olanağı bulunmamaktadır.

Belediye ile yüklenici ile yapılan sözleşmede, idare taraflardan biri olup diğer taraf anılan firmadır. İdare temizlik işini anılan firmaya bir sözleşme ile vermiştir ve bu işi yanında çalıştığı işçiler ile yerine getirmeyi taahhüt eden ve işçiye karşı işveren konumunda olan müteahhit firmadır. Dolayısı ile, asgari ücretteki artışlar ile bu artışlar nedeniyle sosyal sigorta primleri ve tasarrufu teşvik kesintilerinde meydana gelebilecek değişikliklerin şartname ve sözleşmelere konulan hükümler ile idarece karşılanması, idareyi işveren konumuna getiremez, bu ödemeler sadece sözleşmenin tarafı olarak idarenin üstlendiği (mevzuata da uygun olan) bir tasarruftur.

Bu nedenle, 1990 yılında yayımlanan 90/1216 sayılı BKK ile çerçevesi çizilen asgari ücret farklarının ve buna bağlı diğer ödemelerin Belediyece karşılanması keyfiyeti, sosyal sigorta primlerine esas kazanç alt sınırının değişmesi nedeniyle işveren konumunda olan müteahhitçe karşılanması gereken prim farklarının da Belediyece ödenmesine gerekçe oluşturmamaktadır. Esasen 90/1216 sayılı Kararnamenin daha açık bir şekilde kaleme alınmasından ibaret olan ve 1998 yılında yayımlanan Temizlik İhalelerinde Uygulanacak Esaslarda bu hususa özellikle dikkat çekilmektedir.

90/1216 sayılı Kararnamede sadece asgari ücretin artırılmasından kaynaklanan prim farklarının ödenmesi hususunda şartname ve sözleşmelere hüküm konulabileceği öngörüldüğünden,

bunun haricinde ihale yapıldıktan sonra 506 sayılı Kanununun 78'inci maddesinde yer alan prime esas günlük kazanç alt sınırının artırılması durumunda, artırılan yeni tutarla eski günlük kazanç alt sınırı arasındaki farka isabet eden sosyal sigorta prim farklarının fiyat farkı olarak müteahhide ödenmesi mevzuata uygun değildir.

Nitekim, "506 sayılı Kanununun 78'inci maddesinde yer alan prime esas günlük kazanç alt sınırının artırılması durumunda, artırılan yeni tutarla eski günlük kazanç alt sınırı arasındaki farka isabet eden sosyal sigorta prim farklarının fiyat farkı olarak müteahhide ödenemeyeceğine" ilişkin 20.6.2002 tarih ve 5030/2 sayılı Sayıştay Genel Kurulu Kararı bulunmaktadır.

Bu sebeplerle, dilekçi iddialarının reddi ile 753 sayılı asıl ilâmın 4'üncü maddesiyle-liraya ilişkin olarak verilen tazmin hükmünün tasdikine, 23.05.2006 tarihinde karar verildi.

Karar Tarihi : 23.5.2006

Tutanak No : 28719

KONU: Müteahhit tarafından işin keşfinde bulunmadığı halde, yeni birim fiyat oluşturularak gerçekleştirilen demirbaş alımı ile ilgili iş kalemlerine %25 müteahhit kârı ve genel gider ödenmesinin mümkün olmadığı.

İlk keşifte bulunmayıp da yapım işi ihalesi konusuna girmeyen ve satın alma yoluyla piyasadan temini mümkün olan demirbaş eşya niteliğindeki malzemelerin yeni birim fiyat tutanakları düzenlenerek %25 müteahhit karı ve genel giderlerin fazla ödenmesi sonucu-liraya, tazmin hükmü verilmiştir.

Dilekçi temyiz dilekçesinde; sorumluların tespiti hususunda ilamda hata yapıldığını, Bayındırlık İşleri Kontrol Yönetmeliğinin ilgili maddelerinde ilave keşif hazırlanması ve onaylanması ita amirince uygulamaya konulduğunu, kontrol elamanlarının görevi verilen işi projesine göre yaptırmak olduğunu, özel fiyatın tespiti aşamasında bir kısım alt belgelerde kontrol elamanlarının imzası bulunsa bile bu işler onların görev alanı dışında olduğundan hukuken geçersiz olduğunu dolayısıyla bütün sorumluluğun özel fiyatı yapanların ve onaylayanların olduğunu belirterek tazmin hükmünün sorumluluk açısından bozulmasını talep etmekte ve gönderilen ikinci dilekçesinde BİĞŞ'nin 20'nci maddesinde Ticaret ve/veya Sanayi Odasınca onaylanmış fatura bedelleri esas alınarak yeni birim fiyat tespit edilmesi halinde %25 müteahhit karı eklenmesi gerekli olduğunu, söz konusu derslik donanımının hazır olarak imal edilmiş ve satılan ürünler olmayıp başka mekanlarda aynen kullanılamayacağını, projelendirilerek yerine göre ölçüldüğünü ve özel siparişe yapıldığını, müteahhidin bu işlerin yapılmasında doğrudan sorumluluğu olmasa da projeye göre yapılmasından ve çeşitli risklere karşı doğrudan sorumlu olduğunu, söz konusu donanımın alım satım konusu olmayıp imalat ve montajı içerdiğini de belirterek konunun değerlendirilmesi istenmektedir.

1050 sayılı Muhasebe-i Umumiye Kanununun 22'nci maddesinin E bendinde: "Adı ne olursa olsun bir komisyon veya kurul gibi bir organ ya da uzman bir görevli tarafından düzenlenen keşif, hak ediş, tutanak, rapor, karar ve benzeri belgelere dayanılarak yapılan ödemelerde Sayıştayca saptanacak sorumluluğa, tahakkuk memuru ve saymanla birlikte, söz konusu belgeleri düzenleyen ve onaylayan kişiler de katılır."

Belirtilen maddede, düzenleyen ve onaylayanların sorumlu tutulmalarını gerektirebilecek keşif, hak ediş, tutanak, rapor, karar ve benzeri belgeleri imzalanmaları ve bu belgelerin ödemeye dayanak olması yeterli görülmüş olup herhangi bir ayırım yapmaksızın düzenleyen ve onaylayanların sorumluluğa katılmasının gerekli olduğu belirtilmiştir.

Rapor dosyası ve eki belgelerin incelenmesinden, inşaat kontrol mühendislerin hak ediş raporlarının arka sayfaları yanında faturaya dayalı özel birim fiyat tutanağını da işin kontrol olarak imzaladıkları anlaşılmıştır. Hak edişteki inşaat imalatları ile ilgili kısımlarından sorumlu olan inşaat mühendislerinin hem hak ediş raporu arka sayfası hem de özel fiyat tutanağını imzalamalarından ötürü tahakkuk memuru ve saymanla birlikte düzenleyen sıfatı ile sorumluluğa katılmaları gerekmektedir. Burada ödemeye dayanak olan belge hak ediş raporları olup özel imalat birim fiyatının tespit edilip edilmemesi konusu değil %25 müteahhit karına tazmin kararı verilmiştir. Dolayısıyla ödemeye esas belge özel fiyat tutanağı değildir.

Bu itibarla, dilekçinin tazmin hükmünden sorumlu olmadığına ilişkin talebinin reddine karar verilerek konunun esasına geçildi;

2886 sayılı Devlet İhale Kanununun “ilkeler” başlıklı 2’nci maddesinde: “Bu Kanunun yürütülmesinde, ihtiyaçların en iyi şekilde, uygun şartlarla ve zamanında karşılanması ve ihalede açıklık ve rekabetin sağlanması esastır.

Başka başka istekliler tarafından karşılanması mutlak olan muhtelif işler bir eksiltmede toplanamaz. Ancak, ihalelerinin ayrı ayrı yapılacağı açıklanmak suretiyle ilanları bir arada yapılabilir.”

Aynı Kanunun “tanımlar” başlıklı 4’üncü maddesinde:

“Bu Kanunun uygulanmasında:

Alım, Satım: Taşınır ve taşınmaz mallar ile her türlü ihtiyaç maddeleri, hizmet ve hakların alım ve satımını,

Hizmet: Kanun, tüzük ve yönetmeliklere göre çalıştırılan aylıklı, ücretli, yevmiyeli ve sözleşmeli personel istihdamı hariç olmak üzere gerçek veya tüzel kişilere ücret karşılığında yaptırılan araştırma, sondaj, imalat, prototip imalat, istikşaf, etüt, harita plan, proje, kontrollük, müşavirlik ve benzeri her türlü hizmetleri,

Yapım: Her türlü inşaat, ihzarat, imalat, sondaj, tesisat, onarım, yıkma, değiştirme, iyileştirme, yenileştirme ve montaj işlerini, (...)" hükümlerine yer verilmiştir.

Bayındırlık İşleri Genel Şartnamesinin 20'nci maddesinde; " keşif özetinde veya birim fiyat cetvelinde fiyatı gösterilmemiş olup da yapılması idarece istenen yapım ve hizmet işlerinin yeni birim fiyatları tespit edilirken öncelik sırasıyla aşağıdaki analizler kullanılır:..." denilmiştir.

Belirtilen bu hükümlere göre, 2886 sayılı Devlet İhale Kanunda yapım ve hizmet işleri tanımlanmış olup Bayındırlık İşleri Genel Şartnamesinin 20'nci maddesine göre keşif özetinde veya birim fiyat cetvelinde fiyatı gösterilmemiş hallerde yapılması idarece istenen yapım ve hizmet işlerinin yeni birim fiyatları tespit edilmesi öngörülmüştür. Sözleşme eki ilk keşifte bulunmayıp da idarece sonradan yapılmasına gerek duyulan ve yapım ve hizmet işleri niteliğinde olmayan, yaptırılacak işin müteahhim cüzü ve yapının teknik olarak ikmal edilebilmesi için gerekli olmayan, idarelerin müstakilen satın alma yoluyla temin edebileceği masa, sıra, yazı tahtası, kürsü ve askılar gibi demirbaş malzemelerin, yine aynı nitelikteki makine, teçhizat, taşıt gibi ihtiyaçların yapım işleri kapsamında temin edilmesi ve bu amaçla özel ve yeni birim fiyatlar düzenlenmesi mümkün değildir. Bu tür malzemelerin temininde araya bir yapım müteahhidinin girmesine gerek olmadan ve idarece doğrudan satılmasına yoluyla temin edilmeleri mümkündür.

Bu açıklamalara aykırı olarak, müteahhit tarafından işin keşfinde bulunmadığı halde, yeni birim fiyat oluşturularak gerçekleştirilen demirbaş alımı ile ilgili iş kalemlerine %25 müteahhit kârı ve genel gider ödenmesi mümkün değildir.

Bu itibarla, 465 sayılı ilâmın 1'inci maddesinin C bendiyle-liraya ilişkin olarak verilen tazmin hükmünün tasdikine, 23.05.2006 tarihinde karar verildi.

II- PERSONEL MEVZUATI İLE İLGİLİ SEÇME KARARLAR

Karar Tarihi : 3.1.2006

Tutanak No : 28323

KONU: Döner Sermaye Saymanlığında görevli Maliye Bakanlığı personeline ödenen katkı payı matrahına söz konusu personele bütçeden verilen ek ödemelerin dahil edilmesinde mevzuata aykırılık bulunmadığı.

589 sayılı ilâmın 1'inci maddesi ile ; Döner Sermaye katkı payı dağıtımında, Rektörlükte görev yapan Maliye Personeli'e ödenen katkı payının hesabında, maliye personeline verilen ek ödemelerin de dikkate alınması sonucu fazla ödeme yapıldığı gerekçesiyle tazmin hükmü verilmiştir.

Dilekçi dilekçesinde; 589 sayılı ilamın birinci maddesinin 3'üncü sahifesinde "213 Sayılı Vergi Usul kanununun 4684 Sayılı Kanunun 15'inci maddesi ile değişik Ek-13'üncü maddesinin 4/a bendine göre Maliye Bakanlığı personeline yapılan ek ödemenin Bütçenin 160 Tazminatlarla ilgili ayrıntılı kodundan ödenmiş olması söz konusu ödemenin tazminat olduğu anlamına gelmeyecektir." hükmünün Danıştay On birinci dairesinin 8.12.2003 gün ve E:2003/906, K:2003/5380 Sayılı kararının 7. sahifesinin 4. paragrafında "Buna göre yasayla düzenlenen hususların kapsamı da ancak yine aynı nitelikteki bir norm kuralı ile genişletilebilir daraltılabilir. Bu itibarla 213 sayılı Yasanın EK-13 maddesi uyarınca yapılmakta olan ek ödemenin bütçeden yapılıyor olması nedeniyle, 2547 sayılı Yasanın 58/a maddesinde sözü edilen "Her türlü" tazminat kapsamında değerlendirilecek bir ödeme olduğu görüldüğünden, bu nitelikteki bir ödemenin, döner sermaye katkı payının hesaplanmasında dikkate alınacak unsurlar kapsamı dışında bırakılmasının ancak yasal düzenlemeyle yapılabileceği sonucuna varılmaktadır. Nitekim 4505 sayılı Yasanın 5'inci maddesinde temsil tazminatının her ne şekilde olursa olsun başka bir ödemenin hesabında dikkate alınamayacağı hususunun yasayla belirlendiği görülmektedir." şeklindeki kararı nedeniyle ilam hükmüne gerekçe oluşturamayacağını, karar hükmü doğrultusunda Maliye Bakanlığı personeline ödenen bu ek ödemelerinde her türlü tazminat kapsamında değerlendirilecek bir ödeme olduğundan; bu nitelikteki ek ödemelerin döner sermaye katkı payının hesaplanmasında dikkate alınarak, Danıştay 11. Dairesinin kararı ile kesinleşen yasal ve hukuksal ödemelerin yapılmış olduğunu, diğer anlamda Maliye Bakanlığı personeline ödenen ilgili ek ödemelerin Danıştay 11.Dairesinin kararında her türlü tazminat kapsamında

değerlendirilmiş olduğunu, 17.7.2002 günlü Bakanlık onayı ile yürürlüğe konulan Maliye Bakanlığı personeline yapılacak ek ödemeye ilişkin usul ve esasların 4'üncü maddesinin (d) bendinin ilk cümlesinde ve (f) bendinin son cümlesinde yer alan "Döner Sermaye katkı payı" ibarelerinin Danıştay onbirinci dairesinin 8.12.2003 Gün ve Esas No:2003/906, Karar No: 2003/5380 sayılı Kararı ile iptaline karar verildiğinden söz konusu Maliye Bakanlığının 15.7.2002 tarihinden itibaren yürürlüğe giren Maliye Bakanlığı Personeline Yapılacak Ek Ödemeye İlişkin Usul ve Esasların 4'üncü maddesinin (d) bendinin ilk cümlesinde ve (f) bendinin son cümlesinde yer alan "Döner Sermaye Katkı Payı" ibarelerinin hükümsüz(iptal) olması nedeniyle söz konusu 589 sayılı ilâmının 1 ve 2'nci maddelerindeki ahizler adına alınan personellerle ilgili tüm tazminlerin de hükümsüz (iptal) olması gerektiğini, belirterek tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmektedir.

İlâm hükmü; Döner sermaye katkı payı dağıtımında, Rektörlükte görev yapan maliye personeli'e ödenen katkı payının hesabında, maliye personeline verilen ek ödemelerin de dikkate alınması sonucu fazla ödeme yapıldığı gerekçesiyle verilmiştir.

2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun 58'inci maddesinin dördüncü fıkrasında: "(Değişik: 27.06.1989 -KHK- 375/16 Md.) Her eğitim-öğretim, araştırma veya uygulama birimi veya bölümü ile ilgili öğretim elemanlarının katkısıyla toplanan döner sermaye gelirlerinin en az yüzde otuzu o kuruluş veya birimin araç, gereç, araştırma ve diğer ihtiyaçlarına ayrılır, kalan kısmı ise üniversite yönetim kurulunun belirleyeceği oranlar çerçevesinde bağlı bulunduğu üniversitenin araştırma fonu ile döner sermayenin bağlı bulunduğu birimde görevli öğretim elemanları ve aynı birimde görevli 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi personel arasında paylaşılır. Öğretim üyeleri ile Üniversitelerarası Kurulca önerilerek Yükseköğretim Kurulunca kabul edilen teknik ve sanatla ilgili birimlerde görevli öğretim elemanlarına döner sermayeden bir yılda ayrılacak payın toplamı bunların bir yılda alacakları aylık (ek gösterge dahil), yan ödeme, ödenek ve (değişik ibare: 26.06.2001-4689/2.md.) her türlü tazminat (makam ve temsil tazminatı hariç) toplamının iki katını, diğer öğretim elemanları için bir katını, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi personel için ise(değişik ibare: 26.06.2001-4689/2.Md.) % 80'sini geçemez"denilmiştir.

213 sayılı vergi Usul Kanununun Ek 13'üncü maddesinin dördüncü bendinde: "Maliye Bakanı: a) (Mülga alt bent: 05/07/1991 - KHK - 433/16md.; Yeniden düzenlenen alt bent:19/08/1991 - KHK - 449/3 md. Değişik: 20/03/1997 - KHK - 570/15 md.) Maliye

Bakanlığının yurt dışı kadrolarında bulunan personeli dışında kalan personeline (sözleşmeli personel ile bağlı kuruluşların personeli dahil, bağlı kuruluşların kadro karşılığı sözleşmeli personeli hariç) en yüksek Devlet memuru aylığının (ek gösterge dahil) %200 'ünü geçmemek üzere ek ödeme yaptırmaya,

(Ek fıkra: 26/12/1993 - 3946/2 md.) Görev yapılan birim ve iş hacmi, görev mahalli, görevin önem ve güçlüğü, personelin sınıfı, kadro unvanı, derecesi ve atanma biçimi gibi kriterlere göre yapılacak ek ödemelerin farklı miktarları ve ödemeye ilişkin usul ve esasları Maliye Bakanı tarafından tespit edilir.

(...)Yetkilidir.

Ek ödemelerde 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun aylıklara ilişkin hükümleri uygulanır. Bu ödemeler bütçeden karşılanır. Bağlı kuruluşlar personeline yapılacak ek ödemelerin belirlenmesinde, bunlara ödenmekte olan ikramiye, fazla mesai ücreti gibi farklı ödemeler ile diğer imkanlar dikkate alınır ve bağlı kuruluş bütçelerinden ödenir” hükmüne yer verilmiştir.

Maliye Bakanlığı yasanın verdiği yetkiyi kullanarak 01.01.2002 tarihinden geçerli olmak üzere 27.07.2002 tarihli Maliye Bakanlığı Personeline Yapılacak Ek Ödemeye İlişkin Usul ve Esaslar'ın 4'üncü maddesinin d bendinde: “Bu esaslar kapsamında bulunan personele ödenen ikramiye, fazla çalışma ücreti, döner sermaye katkı payı, teşvik primi ve gümrük kanunu uyarınca yapılan ödemelerin net tutarı ek ödemelerin net tutarından mahsup edilir...”

Aynı Esaslar'ın 4'üncü maddesinin f bendinde:“Ek ödemelerin hak edilmesinde ve ödenmesinde bu esaslarda belirtilen haller dışında 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun aylığa ilişkin hükümleri uygulanır. Ek ödeme döner sermaye katkı payı, ikramiye, ücret ve her ne ad altında olursa olsun benzeri ödemelerin hesabında dikkate alınmaz” denilmiştir.

213 sayılı Vergi Usul Kanununun 4684 sayılı Yasa ile değişik Ek 13'üncü maddesinde Maliye Bakanının Bakanlığın yurt dışı kadrolarında bulunan personeli hariç kalan personeline en yüksek devlet memuru aylığının %200 üne kadar ek ödeme yaptırmaya yetkili olduğu ek ödeme miktarını ile ödemeye ilişkin usul ve esasları belirleme yetkisinin Maliye Bakanı'na verildiği ve söz konusu ödemenin bütçeden karşılanacağı belirtilmiştir.

19.07.2002 tarihli Bakanlık onayı ile yürürlüğe konulan "Ek Ödemeye ilişkin Usul ve Esaslar"ın 4/f maddesinde bu esaslar kapsamında bulunan personele ödenen ek ödemenin döner sermaye katkı payı, ikramiye, ücret ve her ne ad altında olursa olsun benzeri ödemelerin hesabında dikkate alınmayacağı ifade edilmiştir.

Görüldüğü üzere, Esasların 4/d maddesiyle Bakanlığın bütün personeline farklı isimlerle yapılan ödemelerin ek ödeme tutarından mahsubu yoluna gidileceği 4/f maddesiyle de söz konusu döner sermaye katkı payı ikramiye gibi ödemelerin hesabında Maliye Bakanlığı personeline ödenen bu ek ödemenin dikkate alınmayacağı belirtilmek suretiyle yasada olmayan bir düzenlemenin yasaya dayalı olarak çıkarılan esaslarla yürürlüğe konulmaktadır. Maliye Bakanlığının yürürlüğe koyduğu "Ek Ödemeye ilişkin Usul ve Esaslar"ın 4/d ve 4/f maddeleri, bu açıdan, Danıştay 11. Dairesinin 2003/5380 esas sayılı kararı ile 08.12.2003 tarihinde iptal edilmiştir.

2547 sayılı Yasanın 58'inci maddesinin dördüncü bendinde, öğretim elemanlarının katkılarıyla toplanan döner sermaye gelirlerinden belli bir kısmının üniversite yönetim kurulunun belirleyeceği oranlar çerçevesinde döner sermayenin bağlı bulunduğu birimde görevli öğretim elemanları ile 657 sayılı Kanuna tabi personel arasında paylaşılacağı döner sermayeden ayrılacak bu payın bir yıllık toplamının, personele maaş olarak ödenen bir yılda alacakları aylık (ek gösterge dahil), yan ödeme, ödenek ve her türlü tazminat toplamının %80'nini geçemeyeceği hükme bağlanmış ve 4689 sayılı Yasa ile de "her türlü tazminat toplamının" ibaresi "her türlü tazminat (makam ve temsil tazminatı hariç) toplamının" şeklinde değiştirilmiştir. Böylece döner sermaye katkı payının hesaplanmasında dikkate alınacak ödeme unsurları ile dikkate alınmayacak tazminatlar yasayla düzenlenmiştir. Katkı payı üst sınır hesabında her türlü tazminatlardan sadece makam ve temsil tazminatları dikkate alınmayacağı yasa hükmü gereğidir. Bunun dışında kalan tazminat adı altında yapılan ödeme unsurlarının döner sermaye katkı payı matrahı hesabında dikkate alınmasında yasaya aykırılık bulunmamaktadır.

20.06.2001 tarih ve 4684 sayılı "Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun"un 15'inci maddesinin D fıkrasında; bu ödemelerin genel bütçeden karşılanacağı belirtilmiş olup söz konusu ek ödemelerin bütçenin R cetvelinde tazminat kaleminden ödemesi yapıldığından Maliye Bakanlığına 213 sayılı Kanun uyarınca bütçeden yapılan ek ödentinin "her türlü tazminat" kapsamında değerlendirilmesi gerekmektedir.

Temyiz Kurulu Kararları

Bütün bu nedenlerle, Üniversite Yönetim Kurulu Kararına istinaden Döner Sermaye Saymanlığında görevli Maliye Bakanlığı personeline ödenen katkı payı hesabı matrahına söz konusu personele bütçeden verilen ek ödemelerin dahil edilmesinde yasaya aykırılık bulunmadığından 589 sayılı ilâmın 1'inci maddesiyle verilen tazmin hükmünün kaldırılmasına, 03.01.2006 tarihinde karar verildi.

Karar Tarihi : 3.1.2006

Tutanak No : 28324

KONU: Hafta içi 16.30'dan önce başlayıp biten ameliyatlar için, bu ameliyatlarda görevli öğretim üyelerine, mesai içi yaptıkları çalışma karşılığı aldıkları döner sermaye katkı payı yanında ayrıca mesai dışı olarak döner sermaye katkı payı ödenmesinin mümkün olmadığı.

589 sayılı ilâmın 3'üncü maddesi ile; Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde görevli bazı öğretim üyelerine mesai saatleri içerisinde yaptıkları ameliyatların karşılığı olarak mesai dışı katkı payı (Prim) ödenmesi sonucu fazla ödeme yapıldığı gerekçesiyle tazmin hükmü verilmiştir.

Dilekçi dilekçesinde; Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde görevli öğretim üyelerine, 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun 375 sayılı KHK ile değişik 58'inci maddesine göre 2002 yılı içerisinde mesai saati dışı çalışmaları için, bu kapsamda ödeme yapılmış olduğunu, 2002 yılı içerisinde Tıp Fakültesi Hastanelerinde 14507 ameliyat yapılmış olduğunu, bunlardan 12070 adedini ahiz listesinde yer alan öğretim üyelerinin gerçekleştirmiş olduğunu, bunlardan sadece 1405 adedinin mesai saati dışı çalışma kapsamında yapılmış olup, oranının ise %11 olduğunu, bu rakamlar incelendiğinde, mesai saati dışı çalışma kapsamında yapılan ameliyat sayısının oldukça düşük oranda gerçekleşmiş olduğunu, dolayısıyla mesai saati dışı çalışmaya yönelme veya yönlendirmenin söz konusu olmayıp, sorgu konusu olan bazı ameliyatların mesai saati içinde başlatılıp tamamlanması veya mesai saati içinde başlatılıp, mesai saati dışında tamamlanmasına neden olan fiziki şartlar ile tamamen hastaların durumundan kaynaklanan etkenler aşağıda özetlenmiş olduğunu, I- Bazı hastalar için ameliyata erken başlanmasını gerekli kılan etkenlerin: a) Uzun süre aç kalmaktan olumsuz etkilenecek ve hayati riskle karşılaşabilecek hastalar bulunduğunu, bunların özellikle diyabet, kalp hastalığı, solunum hastalığı gibi ameliyat konusu hastalığı dışında başka hastalığı bulunan hasta grubu olduğunu, ayrıca, çocuk hastaların yukarıda belirtilen şartların dışında daha duyarlı bünyeye sahip olduklarından bu hastaların da ameliyat için uzun süre bekletilmesinin sakıncaları bulunmakta olduğunu, b) Yapılacak ameliyat esnasında, hastanın vücudundan çıkartılacak olan spesmen veya materyal üzerinde frozen incelemesi yapılmasının gerekmesinin başka bir etken olduğunu, bu

durumla sıkça karşılaşılmakta ve bu incelemenin mesai saatleri içerisinde yapılmasının gerektiğini, üniversite hastanelerinin bölge hastanesi niteliğinde olup, hastanelerine civar illerden oldukça fazla hasta gelmekte olduğunu, bu hastaların önemli bir kısmını civar hastanelerde müdahale imkanı olmayan kanserli vakaların teşkil ettiğini, c) Bazı ameliyatlarda başka anabilim dallarından yardım ve destek yada konsültasyon istenmesi zorunluluğu olduğunu, örneğin bir genel cerrahi ameliyatında üroloji öğretim üyesine, kulak burun boğaz vakasında onkoloji öğretim üyesine ihtiyaç duyulabileceği gibi bu örneklerin çoğaltılabileceğini, doğal olarak her anabilim dalının hastanın durumu gereği olarak bir başka anabilim dalı ile mesai saatleri içerisinde işbirliği yapması zorunluluğunun olabildiğini, d) Bazı ameliyatlarda ileri radyolojik incelemeye ihtiyaç olabilmekte, bu incelemenin mesai saati dışında yapılmasının bazı güçlükleri olabilmekte ve hizmet kalitesini hem de hasta sağlığını olumsuz yönde etkilemekte olduğunu, II-Fiziki ve Personel Şartlardan Kaynaklanan Etkenlerin: a) Her üniversite hastanesinde olduğu gibi kaynak ve imkan yetersizliğine bağlı olarak hastanelerinde yeterli ameliyat salonu bulunmadığını, bu nedenle planlanan vakalar için ameliyathanelerin ve ameliyat ekibinin etkin biçimde kullanılması gerekmekte olduğunu, ameliyathanelerin çeşitli sebeplerle boş kalması, örneğin planlanan hastanın ameliyat edilme şartlarının oluşmaması, örneğin yeterli kan temin edilememesi, hastanın aniden tansiyonunun yükselmesi, hastanın ameliyatta kullanılması gereken malzemesinin temin edilmemesi (Özellikle SSK'lı hastalarda bu sorun sıkça oluşmaktadır) gibi bir çok sebepten dolayı ameliyat saatlerinin değişebilmekte olduğunu, bu nedenle, mesai saati dışında ameliyat edilecek hastanın ameliyat saatinin zorunlu olarak öne alınmakta ve dolayısıyla mesai saati içerisinde başlamakta olduğunu, bunda ameliyat ekibinin ve ameliyathane sorumlusunun çoğu kez bir müdahalesi söz konusu olmayıp günlük akış içerisinde o gün planlanan hastaların ameliyatlarının tamamlanmasının amaçlandığını, bazı ameliyatların mesai saati içinde tamamlanması veya mesai saati içinde başlatılıp, mesai saati dışında tamamlanmasında yukarıda özetlenen sebeplerin etken olduğunu, mesai dışı yapılan ameliyatlarda belirlenmiş olan esasların, yukarıda belirtilen sebeplere bağlı olarak ortaya çıkan saatle ilgili aksaklıklar dışında bütün yasal kurallara uyulmuş olduğunu, tahsil edilen ücretten, kesilmesi gereken yasal kesintiler olan, araç-gereç, hazine payı ve araştırma projesi payı, gelir vergisi ve öğretim üyesine ödenen payda bir hata bulunmadığını, böylece hasta veya yakını tarafından öğretim üyesinden hizmet almak amacı ile yapılan ek ödemenin işlem saati dışında bütün şartları oluşmakta, hasta öğretim üyesinden istediği hizmeti almakta, ödenen ücretin yukarıda belirtildiği

gibi yasal kesintilerinin tümünün yapılmakta, tahakkuka bağlanan kısımdan da diğer vergilerin kesilmekte olduğunu, öğretim üyelerinin mesai saati dışında çalışmalarına imkan sağlayan 2547 sayılı Kanununun 58'inci maddesinde değişiklik yapan 375 sayılı KHK' nın 16'ncı maddesi ile getirilen düzenlemede süre konusunda tarihi süreç içerisinde tanım eksikliğinden kaynaklanan tereddütlerin bulunduğunu, ilk yasal düzenlemenin 30.06.1989 tarih ve 20211 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 375 sayılı KHK ile yapıldığından Kararnamenin 16'ncı maddesinde "...Şu kadar ki öğretim üyelerinin mesai saati dışında döner sermayeye yaptıkları..." şeklinde düzenmiş, saat tanımına yer verilmemiş olduğunu, daha sonra eksikliğin, 12.08.2003 tarih ve 25197 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 4969 sayılı Kanunun 121'inci maddesi ile "...Şu kadar ki, öğretim üyelerine saat 16:00' dan önce olmamak üzere ..." şeklinde yapılan düzenleme ile giderilmek istenmiş ancak yeterli olmadığına bir kez daha görülmüş olduğunu, bu nedenle, bu defa 17.09.2004 tarih ve 25590 sayılı Resmi Gazete' de yayımlanan 5234 sayılı Kanunun 2'nci maddesinin (d) bendi ile "... öğretim üyelerine saat 14.00' den sonra döner sermayeye yaptıkları doğrudan gelir getiri katkılarından dolayı ilave olarak almakta oldukları aylık (ek gösterge dahil), ödenek (geliştirme ödeneği hariç) ve her türlü tazminat (makam, temsil ve görev tazminatları hariç) toplamının on katına kadar pay verilebilir", şeklinde yapılan düzenleme ile giderilmiş olduğunu, bütün bu yasal düzenlemelerin, sağlık hizmetlerinde saat sınırlaması konulmak suretiyle yapılan düzenlemelerin ne kadar isabetsizlik içerdiğini göstermiş olduğunu, sağlık hizmetinin günün yirmi dört saati aksamadan yürütülen bir hizmet olduğunu, bir ameliyatın belirli saat içerisinde yapılmakla bu ilişkinin bitmeyeceğini ve hastanın sağlığına kavuşana kadar ilgili hastane ve özellikle ameliyatını gerçekleştiren öğretim üyesi ile ilişkisinin süreceğini, bunun bir ders anlatma veya herhangi bir işlemi bir defa yapmak ve saatle sınırlamak gibi yorumlanmasının çok doğru olmayacağını, iki saat süren bir ameliyatın belirlenen sürenin içerisinde olup olmadığının tartışılabilir, ancak hastanın öğretim üyesi ile ilişkisinin bu iki saat ve ücretle tarif edilemez olduğunu, alınan ve öğretim üyesine ödenen zimmet konusu ücretlerin, sadece ameliyat süresi için düşünülmemesi gerektiğini, ameliyat sonrası hastanın öğretim üyesi tarafından takibi, değerlendirilmesi ve kontrol hizmetlerini de içerdiğinin göz ardı edilmemesi gerektiğini, ayrıca ilave ücret ödemek suretiyle doktor seçme hakkını kullanarak en iyi sağlık hizmetini almak isteyen hasta ve hasta yakınlarının gerek hasta, gerek öğretim üyesi ve gerekse hastane koşullarının en iyi olduğu zamanda bu hizmeti almasının doğal olduğunu, asıl olan hizmetin bizzat bilfiil öğretim üyesi tarafından gerçekleştirilmesi olduğunu, hasta ve hasta yakınları tarafından ödenen

Ücretlerin, hizmetin ğretim yesi tarafından bizzat bilfiil yapılacağı için ödenmekte olduğunu, tazminin söz konusu olması halinde, hazineye ödenen hazine payı, araştırma projeleri için yapılan kesinti ve gelir vergisinin geri döndürülmesi güçlüğünün bulunduğunu, ğretim üyesinden hizmet almak amacı ile ödeme yapan hasta ve hasta yakının, ğretim üyesine ödenmek üzere döner sermayeye yatırdığı creti talep etmesi durumunda, bu isteğin hukuki açıdan maddi imkansızlık nedeniyle karşılanmasının mümkün görülmediğini, belirterek tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmektedir.

lam hükmü; Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde görevli bazı ğretim üyelerine mesai saatleri içerisinde yaptıkları ameliyatların karşılığı olarak mesai dışı katkı payı (Prim) denmesi sonucu fazla ödeme yapıldığı gerekçesiyle verilmiştir.

Dilekçi dilekçesinde ilam hükmünde belirtilen ameliyatların mesai saati dışında yapıldığına dair bir iddiada bulunmamakta, mesai saati dışı olarak planlanan bu ameliyatların gerek hastaların durumundan, gerekse hastanenin fiziki ve personel koşullarından kaynaklanan nedenlerle mesai saatleri içerisinde gerçekleştirildiğini, ilave ücret ödemek suretiyle doktor seçme hakkını kullanarak en iyi sağlık hizmetini almak isteyen hasta ve hasta yakınlarının gerek hasta, gerek ğretim yesi ve gerekse hastane koşullarının en iyi olduğu zamanda bu hizmeti almasının doğal olduğunu, hazineye ödenen hazine payı, araştırma projeleri için yapılan kesinti ve gelir vergisinin geri döndürülmesi güçlüğünün bulunduğunu, ğretim üyesinden hizmet almak amacı ile ödeme yapan hasta ve hasta yakının, ğretim üyesine ödenmek üzere döner sermayeye yatırdığı creti talep etmesi durumunda, bu isteğin hukuki açıdan maddi imkansızlık nedeniyle karşılanmasının mümkün olmadığını ifade etmektedir.

2547 sayılı Yüksek ğretim Kanununun 58'inci maddesinin (a) bendinin, 30.06.1989 tarih ve 375 sayılı KHK ile değişik 4'üncü fıkrasında; "Her eğitim-ğretim, araştırma veya uygulama birimi veya bölümü ile ilgili ğretim elemanlarının katkısıyla toplanan döner sermaye gelirlerinin en az yüzde otuzu o kuruluş veya birimin araç, gerek, araştırma ve diğer ihtiyaçlarına ayrılır, kalan kısmı ise niversite yönetim kurulunun belirleyeceği oranlar çerçevesinde bağlı bulunduğu niversitenin araştırma fonu ile döner sermayenin bağlı bulunduğu birimde görevli ğretim elemanları ve aynı birimde görevli 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi personel arasında paylaştırılır. Öğretim yeleri ile niversitelerarası Kurulca nerilerek Yükseköğretim Kurulunca kabul edilen teknik ve sanatla ilgili birimlerde görevli ğretim

elemanlarına döner sermayeden bir yılda ayrılacak payın toplamı bunların bir yılda alacakları aylık (ek gösterge dahil), yan ödeme, ödenek ve (Değişik: 26/.06/2001 tarih ve 4689 sayılı Kanununun 2'nci maddesi) her türlü tazminat (makam ve temsil tazminatı hariç) toplamının iki katını, diğer öğretim elemanları için bir katını, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi personel için ise (Değişik: 26/06/2001 tarih ve 4689 sayılı Kanununun 2'nci maddesi) % 80'ini geçemez. Şu kadar ki, öğretim üyelerinin mesai saati dışında döner sermayeye yaptıkları katkılardan dolayı alacakları pay iki kat kıyaslamasında nazara alınmaz” hükmü yer almaktadır.

Kanun hükmüne göre, öğretim üyelerine iki şekilde döner sermaye katkı payı ödenmektedir. Bunlar mesai saati içerisinde döner sermayeye yapılan katkı nedeniyle ödenen katkı payı ve mesai saati dışında döner sermayeye yapılan katkı nedeniyle ödenen katkı payıdır. Söz konusu kanun hükmünde, mesai saati dışındaki çalışmaların ne zaman (hangi saatte) başlayacağı belirtilmemiş olmakla birlikte, Erciyes Üniversitesi Yönetim Kurulunun 17.07.1990 tarih ve 12 sayılı toplantısında alınan 90.12.324 nolu kararına göre hazırlanan “ Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Mesai Dışı Çalışma Esaslarının” 5'inci maddesine göre hafta içi saat 16:30'dan sonra ve Cumartesi –Pazar günleri yapılacak ameliyatların mesai dışı olarak değerlendirileceği ve bu ameliyatlar nedeniyle alınacak ilave ücretlerin öğretim üyelerine ne şekilde dağıtılacağı belirlenmiştir.

Bu esaslara göre hafta içi saat 16:30'dan önce başlayıp biten ameliyatlar için bu ameliyatlarda görevli öğretim üyelerine, mesai içi yaptıkları çalışma karşılığı aldıkları döner sermaye katkı payı yanında ayrıca mesai dışı olarak döner sermaye katkı payı ödenmesi Üniversite Yönetim Kurulu Kararına göre belirlenen esaslara aykırı olacaktır.

Açıklanan sebeplerle 589 sayılı ilâmın 3'üncü maddesiyle verilen tazmin hükmünün tasdikine, 03.01.2006 tarihinde karar verildi.

Karar Tarihi : 3.1.2006

Tutanak No : 28328

KONU: Tekniker kadrosunda çalışan personelin göreviyle ilgili olmayan bir üst öğrenimi bitirmesi nedeniyle mühendisler için öngörülen özel hizmet tazminatının ödenmesinin mümkün olmadığı.

140 sayılı ilâmın 1'inci maddesi ile; DSİ 242. Şube Müdürlüğünde tekniker olarak çalışan'a göreviyle ilgili olmayan bir üst öğrenimi (Çevre Mühendisliği) bitirmesi nedeniyle mühendisler için öngörülen özel hizmet tazminatının ödenmesi sonucu fazla ödeme yapıldığı gerekçesiyle tazmin hükmü verilmiştir.

Dilekçi dilekçesinde; 08.01.2003 tarih ve 24987 (Mükerrer) Sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 04.01.2003 tarih ve 2003/5139 sayılı Kararname eki Karar'ın 4'üncü maddesinde; 657 Sayılı Devlet Memurları Kanunu ile aynı Kanunun Ek Geçici 9'uncu maddesi kapsamına giren kurumlardan aylık alanlara ne miktarda zam ve tazminat verileceğini belirleyen 19.01.1998 Tarih ve 98/10548 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ve eki cetvellerinin 2003 yılında da uygulanmasına devam olunacağını belirtilmiş olduğunu, söz konusu 98/10548 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı'nın 3'üncü maddesinin (D) bendinde, kurumların teknik ve sağlık hizmetleri sınıflarına ait kadrolarında görevli olup da, bu görevleriyle ilgili olmayan bir üst öğrenimi bitirenler için önceki öğrenim durumlarına ait özel hizmet tazminatı nispetleri esas alınacağını, 6'ncı maddenin (F) bendinde de, bu zam ve tazminatların ödenebilmesi için, cetvellerde gösterilen personelin, kadro unvanı ile kariyer ve yürüttüğü görevin gerektirdiği hizmeti kanunların öngördüğü durumlar saklı kalmak üzere fiilen yapmasının zorunlu olacağını ifade edilmiş olduğunu, aynı şekilde, Kararname Eki II Sayılı Cetvelin (E) Teknik Hizmetler Bölümü ilk sırasında, "Kurumların teknik hizmetler sınıfı kadrolarında olup meslekleri ile ilgili görevleri fiilen ifa edenlerden" denilmek suretiyle bu bölümdeki tazminatların ödenebilmesinin o görevin fiilen yapılması şartına bağlanmış olduğunu, söz konusu ilâmda adı geçen Devlet Su İşleri 24'üncü Bölge Müdürlüğü 242. Şube Müdürlüğünde tekniker kadrosunda görevli personel'ın Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Mühendislik Fakültesini Çevre Mühendisi olarak bitirdiğine dair geçici mezuniyet belgesinin ekte sunulmuş olduğunu, adı geçen personel'in teknik hizmetler personeli olarak çevre mühendisliği görevini fiilen yaptığına dair DSİ 24. Bölge Müdürlüğü 242. Şube Müdürlüğünün

28.06.2005 gün ve 922 sayılı yazılarının ekte sunulmuş olduğunu,'a yapılan ödeme ile ilgili olarak Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğüne Kars DSİ 24. Bölge Müdürlüğüne yazılan 09.10.2000 tarih ve 12618 sayılı yazının 2'nci bendinde " ilgiliye yan ödeme puanınının 98/10548 sayılı Bakanlar Kurulu Kararına ek 1 sayılı cetvelin (B) Teknik Hizmetler Bölümü'nün 2'nci maddesinin (b) bendindeki 800+1400 puan üzerinden, özel hizmet tazminatı oranınının da söz konusu karara ek II Sayılı cetvelin (E) Teknik hizmetler Bölümünün 1'inci maddesinin (b) bendindeki (% 125+1V. Bölge %19) tazminat oranı üzerinden tespit edilerek, ilgiliye ödeme yapılması gerekmektedir." şeklinde görüş bildirilmiş olduğunu, diğer taraftan ilgili personele yapılan ödeme ile ilgili olarak tereddütlerin giderilmesi için 23.11.2000 tarih ve 487 sayılı yazı ile Kars Defterdarlığına, müteakiben de 09.01.2001 tarih ve 56 sayılı yazı ile Maliye Bakanlığına görüş sorulmuş olup Maliye Bakanlığı Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğü'nün Kars Valiliğine vermiş olduğu 21.05.2001 tarihli ve 10405 sayılı görüşün son bendinde "mühendis unvanını (kariyerini) alan ilgiliye, mühendislik kadrosuna atanma şartı aranmadan, mühendisler için öngörülen zamlar ile özel hizmet tazminatının ödenmesi gerekmektedir." görüşüne göre ödemenin yapıldığını, 657 Sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun "Zam ve Tazminatlar" başlıklı ek maddesi ile zam ve tazminatlara ilişkin Bakanlar Kurulu Kararı'nda teknik ve sağlık hizmetleri sınıfında bulunan personelden görevleriyle ilgili üst öğrenimi bitirenlerin zam ve tazminatlarının ödenmesinde üst öğrenimin esas alınacağına hükme bağlanmış olduğunu, bu hükmün zam ve tazminatlara ilişkin kararnamelerde tekrarlanmış ve ödemenin yapıldığı dönemde yürürlükte bulunan 151 seri no'lu Devlet Memurları Kanunu Genel Tebliği'nin "D - Uygulama ile İlgili Ortak Açıklama" kısmınının 4'üncü sırasında da açıklanmış olduğunu, söz konusu Genel Tebliğde "Kadroları teknik ve sağlık hizmetleri sınıfında bulunan personelden, görevleriyle ilgili bir üst öğrenim bitirenlerden, diploma ve çıkış belgelerini kurumlarına ibraz edenlere intibak işleminin yapıp yapılmadığına bakılmaksızın, ita amirlerinden alınacak ödeme onayını takip eden ay başından itibaren, bitirilen aynı sınıfla ilgili üst öğrenimin karşılığı olan zam ve tazminat ödenecek bunlar için ayrıca yıl içinde vize işlemi yapılmayacaktır." denilmekte olduğunu, Maliye Bakanlığı'nın ekte sunulan görüşleri ile Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nın ekte sunulan görüşlerinin yapılan ödemeye emsal teşkil etmekte olduğunu, bu işlemlerden dolayı yapılan ödemelerin mevzuata uygun olduğunu ve herhangi bir fazla ödemenin yapılmadığını, belirterek tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmektedir.

İlâm hükmü, DSİ 242. Şube Müdürlüğünde tekniker olarak çalışan'a göreviyle ilgili olmayan bir üst öğrenimi (Çevre Mühendisliği) bitirmesi nedeniyle mühendisler için öngörülen özel hizmet tazminatının ödenmesi sonucu fazla ödeme yapıldığı gerekçesiyle verilmiştir.

19.01.1998 tarih ve 98/10548 sayılı Bakanlar Kurulu Karar'ının 3'üncü Maddesi (D)fikrasında "Kurumların teknik ve sağlık hizmetleri sınıflarına ait kadrolarında görevli olup da bu görevleriyle ilgili olmayan bir üst öğrenimi bitirenler için önceki öğrenim durumlarına ait özel hizmet tazminatı nispetleri esas alınır." denilmektedir.

Aynı maddenin (E) fıkrasında ise "özel hizmet tazminatı ödemelerinde II sayılı Cetvelin (A) (B) (D) işaretli listelerinde yer alan hizmetler için işgal edilen kadro unvanı; (C) (E) ve (F) işaretli listelerde yer alan hizmetler için işgal edilen kadroların sınıfları ve personelin kariyeri esas alınır...." denilmektedir.

II sayılı Özel Hizmet Tazminatı Cetvelinin "(E) Teknik Hizmetler" bölümü incelendiğinde ise, bu bölümdeki nispetlerden, kurumların teknik hizmetler sınıfı kadrolarında olup meslekleri ile ilgili görevi fiilen ifa edenlerin yararlanacağıının belirlenmiş olduğu görülmektedir.

Bu hükümler gereğince, tekniker kadrosunda görevli kişi, her ne kadar Mühendislik Fakültesi mezunu ise de, bu memurun mühendislik (Çevre) kadrosuna atanmamış olması nedeniyle, özel hizmet tazminatının, adı geçen Kararnameye ekli II Sayılı Cetvelin (E) bölümünün 2. sırasında, 1-4 derece aylık alanlar için öngörülen oran üzerinden, yan ödemesinin de, (F) sayılı cetvelin (B) bölümünün 5/b sırasındaki puan üzerinden ödenmesi gerekir.

Açıklanan sebeplerle 140 sayılı ilâmın 1'inci maddesiyle verilen tazmin hükmünün tasdikine, 03.01.2006 tarihinde karar verildi.

Karar Tarihi : 7.2.2006

Tutanak No : 28357

KONU: Gümrük Müsteşarlığına bağlı birimlerde çalışan merkez personeline, 4458 sayılı Gümrük Kanununun 222'nci maddesine göre, gümrük hizmetlerinin karşılığı olarak vatandaşlar tarafından yatırılan paralara ait hesaptan yapılan ek ödemelerde aylık sınır olan en yüksek devlet memuru aylığının %200'ünü aşmasının mümkün olmadığı.

555 sayılı ilâmın 7'nci maddesinde, Gümrük Müsteşarlığına bağlı birimlerde çalışan merkez personeline, 4458 sayılı Gümrük Kanununun 222'nci maddesine göre, gümrük hizmetlerinin karşılığı olarak vatandaşlar tarafından yatırılan paralara ait hesaptan yapılan ek ödemelerde aylık miktar sınırlamasına uyulmaması sonucu fazla ödemede bulunulması gerekçesiyle toplam-liraya tazmin hükmolunmuştur.

Dilekçi dilekçesinde özetle; tazmini istenen ödemelerin özel bir kanuna dayandığını, ödemelerin kaynağının bütçe dışı bir gelir olduğunu, kanunun verdiği yetkiye istinaden ödemelerin miktarının Devlet Bakanının onayı ile belirlendiğini, saymanların da bu miktarı ödemek durumunda olduğunu, 2002 yılında personele düzenli ve arızı olmak üzere iki farklı türde ödeme yapıldığını, her ay ve düzenli yapılan ödemelerin aylık miktar sınırlamasını aşmadığını, arızı ödemelerin ise Ramazan Bayramı, Kurban Bayramı ve eğitim yılı başlangıcında yapıldığını, sınırlamaya ilişkin hükmün yorumlanmasında, seyyanen ödeme yapılan ay içindeki ödeme tutarı ile düzenli ödeme tutarı birleştirilerek toplam tutarın en yüksek devlet memuru aylığının %200'ü ile karşılaştırıldığını, arızı ödemelerin sınırlama kapsamında olmadığını, kapsama girdiği kabul edilse dahi kanunda “....yapılacak ödemelerin aylık miktarı, en yüksek Devlet Memuru aylığının %200'ünü geçemez” denildiğinden arızı ödemelerin toplamını onikiye bölmek suretiyle aylık miktarının esas alınması gerektiğini ifade etmekte, aynı konuyu kapsayan 26380 tutanak sayılı Temyiz Kurulu Kararının da göz önüne alınarak tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmektedir.

27.10.1999 tarih ve 4458 sayılı Gümrük Kanunu'nun 221'inci maddesinde; Gümrük idarelerinde normal çalışma saatleri dışında veya tatil zamanlarında gerçekleştirilen her türlü gümrük işlemleri için çalışacak personelin fazla çalışma ücretleri ve varsa kanuni yolluklarının talep sahipleri tarafından ödenmesi koşuluyla fazla çalışma yapılabileceği belirtildikten sonra,

222'nci maddesinde aynen;

“1-221'inci maddeye göre çalışacak personele ödenecek çalışma ücretinin miktarı ile bunun tahsil ve dağıtım şekli Gümrük Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakanlıkça çıkarılacak bir yönetmelikle belirlenir. Merkez personeline yapılacak ödemelerin aylık miktarı, en yüksek devlet memuru aylığının(ek gösterge dahil) %200 'ünü geçemez.

2-Bu şekilde tahsil edilen çalışma ücretlerinin % 50'si hak sahibi olan personele ödenir. Geri kalan miktarın % 40'ı gümrük idaresinin ihtiyaçlarında kullanılmak üzere merkezdeki hesaba aktarılır.

3-2'nci fıkra hükmüne göre kullanılan miktar dışında kalan meblağın diğer personele dağıtılmasına ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle belirlenir.

Bu fıkraya göre yapılacak ödemelerde, damga vergisi hariç herhangi bir vergi ve kesinti yapılmaz.” denilmiştir.

Bahsi geçen 4458 sayılı Gümrük Kanunu'na istinaden çıkarılan Gümrük Yönetmeliği'nin 830'uncu maddesinde fazla çalışma ücreti ödenmesine ilişkin usul ve esaslar belirlenmiştir.

830'uncu maddenin (a) ve (b) fıkralarında, normal çalışma saatleri dışındaki çalışmalar için yükümlüler tarafından ödenerek emanete alınan ve tahakkukları kesinleşen çalışma ücretlerinin %50'sinin hak sahibi olan personele ödeneceği, geri kalan miktarın %40'ının gümrük idaresinin ihtiyaçlarında kullanılmak üzere merkezdeki hesaba aktarılacağı ifade edildikten sonra, maddenin (c) fıkrasında; (a) ve (b) fıkraları dışında kalan meblağın, aylık miktarı en yüksek devlet memuru aylığının(ek gösterge dahil) %200'ünü geçmeyecek surette diğer personele dağıtılmak üzere merkezde açılan hesaba aktarılacağı belirtilmiş ve bu meblağdan yararlanacak personel tadadı olarak belirlenmiş olup, Müsteşarlık merkez teşkilatında görev yapan ve fazla çalışma ücretinden yararlanamayan her kademedeki Müsteşarlık personeli ile Müsteşarlığın merkez ve taşra teşkilatındaki personelden fazla çalışma yaptırılanlar bu kapsamda zikredilmiştir.

(c) fıkrasında ayrıca, ödemelerin Gümrük Müsteşarlığının bağlı olduğu Devlet Bakanından alınacak onaylar ile belirlenecek miktarda yapılacağı belirtilmiştir.

Gümrük Müsteşarlığına bağlı birimlerde çalışan merkez personeline, 04.01.2001 ve 11.02.2002 tarihli Bakan onayına istinaden 2002 yılında fazla çalışma ücretinden aylar itibariyle yapılan ödemelere ilaveten,

Kurban Bayramı münasebetiyle 11.02.2002 tarihli bakan onayı ile, Eğitim-Öğretim yılına başlangıç münasebetiyle 11.09.2002 tarihli onay ile, Ramazan Bayramı münasebetiyle 30.11.2002 tarihli onay ile olmak üzere bir defaya mahsus ödemede bulunulmuştur. Dolayısıyla, Gümrük Müsteşarlığına bağlı birimlerde çalışan merkez personeline, 2002 yılı şubat, eylül ve aralık aylarında iki kez ve farklı miktarlarda fazla çalışma ücreti ödenmiştir.

Belirtilen aylarda kişi başına yapılan ödemeler toplamı, 4458 sayılı Gümrük Kanunu'nun 222'nci maddesinde ve Gümrük Yönetmeliği'nin 830'uncu maddesinde öngörülen aylık sınır olan "en yüksek devlet memuru aylığının (Ek gösterge dahil)%200'ünü aşmıştır.

Aynı konuyu kapsayan 26380 tutanak sayılı Temyiz Kurulu Kararı'nın göz önünde bulundurulması istenilmekte ise de, söz konusu karar Gümrük Kanunu uyarınca tahsil edilen paralardan personele yapılan ödemelerden, "sözleşmeli statüde istihdam edilen" personelin de yaralanmasıyla ilgili bir karar olup aynı konuyu kapsamamaktadır.

Bu nedenlerle dilekçi iddialarının reddi ile ilâmın 7'nci maddesi ile verilen tazmin hükmünün tasdikine, 07.02.2006 tarihinde karar verildi.

Karar Tarihi : 28.2.2006

Tutanak No : 28384

KONU: Döner sermaye katkı paylarının dağıtımında Rektörlükte görevli öğretim üyelerine 95/6509 sayılı Kararname uyarınca verilen geliştirme ödeneğinin katkı payı hesabı üst sınırının tespitinde dikkate alınmasının mümkün olmadığı.

207 sayılı ilâmın 1'inci maddesiyle, döner sermaye katkı paylarının dağıtımında Rektörlükte görevli öğretim üyelerine 95/6509 sayılı Kararname uyarınca verilen geliştirme ödeneğinin katkı payı hesabı üst sınırının tespitinde dikkate alınması sonucu-liraya tazmin hükmü verilmiştir.

Dilekçi temyiz dilekçesinde; elde edilen döner sermaye gelirlerinin dağıtımında yasal kesintiler yapıldıktan sonra kalan tutarların Döner Sermaye Yürütme Kurulu Kararı çerçevesinde yasal sınırlar gözetilerek net tutarlar dikkate alınmak suretiyle hesaplandığını, kanunun belirlediği üst sınır %200, %100 ve %80 olmasına karşın Yürütme Kurulu Kararıyla daha az oranda ödendiğini, bu yüzden geliştirme ödeneği matrahına dahil edilmese bile bu üst sınırlardan verilmesi durumunda fazla ödemenin olmayacağını, 95/6509 sayılı Kararnamenin 7'nci maddesi hükmününün 2547 sayılı Yasanın 58'inci maddesinde bulunmadığını, bunun ilk defa 2003 yılı Bütçe Kanunu ile yapıldığını, yapılan ödemenin yasal olarak yetkili bulunan Üniversite Yönetim Kurulu Kararına göre yapılması yerine Döner Sermaye Yürütme Kurulu Kararına istinaden yapılmasından dolayı yasanın doğrudan uygulanması gerektiği belirterek tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmektedir.

2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun 58'inci maddesinin dördüncü fıkrasında: "(Değişik: 27.06.1989 -KHK- 375/16 Md.) Her eğitim-öğretim, araştırma veya uygulama birimi veya bölümü ile ilgili öğretim elemanlarının katkısıyla toplanan döner sermaye gelirlerinin en az yüzde otuzu o kuruluş veya birimin araç, gereç, araştırma ve diğer ihtiyaçlarına ayrılır, kalan kısmı ise üniversite yönetim kurulunun belirleyeceği oranlar çerçevesinde bağlı bulunduğu üniversitenin araştırma fonu ile döner sermayenin bağlı bulunduğu birimde görevli öğretim elemanları ve aynı birimde görevli 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi personel arasında paylaşılır. Öğretim üyeleri ile Üniversitelerarası Kurulca önerilerek Yükseköğretim Kurulunca kabul edilen teknik ve sanatla ilgili birimlerde görevli öğretim elemanlarına

döner sermayeden bir yılda ayrılacak payın toplamı bunların bir yılda alacakları aylık (ek gösterge dahil), yan ödeme, ödenek ve (değişik ibare: 26.06.2001-4689/2.md.) her türlü tazminat (makam ve temsil tazminatı hariç) toplamının iki katını, diğer öğretim elemanları için bir katını, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi personel için ise (değişik ibare: 26.06.2001-4689/2.Md.) % 80'sini geçemez” denilmiştir.

2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanununun 14'üncü maddesinin verdiği yetkiye dayalı olarak Bakanlar Kurulunun 18.01.1995 tarih ve 95/6905 sayılı Kararı ile yürürlüğe konulan “Geliştirme Ödeneğinin Ödenmesine Dair Karar”ın 7'nci maddesinde: “ öğretim üyelerinin 2547 sayılı Kanunun 58'inci maddesine göre döner sermaye gelirlerinden alabilecekleri payın tespitinde geliştirme ödeneği dikkate alınmaz” hükmüne yer verilmiştir.

2547 sayılı Yasanın 58'inci maddesinin dördüncü bendinde, öğretim elemanlarının katkılarıyla toplanan döner sermaye gelirlerinden belli bir kısmının üniversite yönetim kurulunun belirleyeceği oranlar çerçevesinde döner sermayenin bağlı bulunduğu birimde görevli öğretim elemanları ile 657 sayılı Kanuna tabi personel arasında paylaşılacağı döner sermayeden ayrılacak bu payın bir yıllık toplamının, personele maaş olarak ödenen bir yılda alacakları aylık (ek gösterge dahil), yan ödeme, ödenek ve her türlü tazminat (makam ve temsil tazminatı hariç) toplamının %80'nini geçemeyeceği hükme bağlanmıştır. 2914 sayılı Kanununun 14'üncü maddesi ile yetkili kılınan Bakanlar Kurulu'nun 95/6905 sayılı Kararname ile de döner sermaye gelirlerinden öğretim üyelerinin alacakları payın hesabında geliştirme ödeneğinin matraha dahil edilmemesi kuralı getirilmiştir.

2547 Sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun 58'inci maddesine Göre Döner Sermaye İşletmelerinin Kurulmasında Uyulacak Esaslara İlişkin Yönetmeliğin değişik (19.09.1999-23821 R.G.) 10'uncu maddesinde: “Üniversite Yönetim Kurulu yetkilerini uygun gördüğü ölçüde oluşturacakları yürütme kuruluna devredebilir...” hükmü ile Üniversite Yönetim Kurulu'nun 2547 sayılı Yasanın 58'inci maddesinde verilen yetkilerini Yürütme Kuruluna devredebileceği belirtilmiştir.

Rapor dosyası ve eki belgelerin incelenmesinden, Başkanlığını Rektör Yardımcının yaptığı üç öğretim üyesi ile saymandan müteşekkil Yürütme Kurulunca her ay alınan kararların ita amiri sıfatıyla Rektör tarafından onaylandığı, bu Yürütme Kurulu kararlarında öğretim elemanları ve 657 sayılı Kanununa tabi personelin unvanlarına göre aldıkları aylıklarının belli oranlarında katkı paylarının tespit edildiği

anlaşılmiştir. Yürütme Kurulunca belirlenen katkı payı ödeme oranlarının 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 58'inci maddesinde belirlenmiş bulunan ve üst sınırları gösteren öğretim üyelerinin döner sermayeden bir yılda ayrılacak payın toplamı bunların bir yılda alacakları aylık (ek gösterge dahil), yan ödeme, ödenek ve her türlü tazminat toplamının iki katını, diğer öğretim elemanları için bir katını, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi personel için ise % 80'sini şeklindeki oranların genellikle altında belirlendiği görülmüştür.

2547 sayılı Yasanın 58'inci maddesinin dördüncü bendinde, öğretim elemanlarının katkılarıyla toplanan döner sermaye gelirlerinden en az yüzde otuzu o kuruluş veya birimin ihtiyaçlarına ayrılacağı kalan kısmı ise üniversite yönetim kurulunun belirleyeceği oranlar çerçevesinde bağlı bulunduğu üniversitenin araştırma fonu ile döner sermayenin bağlı bulunduğu birimde görevli öğretim üyeleri için %200 öğretim elemanları için %100 ve aynı birimde görevli 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi personel için %80 oranlarını geçmeyecek şekilde katkı payı ödenmesi öngörülmüştür. Anlaşılacağı üzere, Üniversite Yönetim Kurulunun döner sermaye işletmesinin bütçe imkanları çerçevesince yasanın belirlediği üst sınır olan %200, 100 ve %80 oranlarının altında bir oran belirleme yetkisinin olduğu açıktır. Dilekçinin yasanın yetkili kıldığı organ Üniversite Yönetim Kurulu olmasına rağmen Yürütme Kurulu kararlarının uygulanmasının yasal olmadığını bundan dolayı Yürütme Kurulu kararlarının değil doğrudan yasanın belirlediği üst sınırların uygulanması gerektiği yönündeki iddiaları hususunda ise, döner sermaye katkı payı ile ilgili Üniversite Yönetim Kurulunun 05.01.2000 tarih ve 2000/01, 2000/21 ve 2000/22 sayılı kararları bulunduğu ve yukarıda adı geçen yönetmelik hükmüne göre Üniversite Yönetim Kurulu yetkilerini Yürütme Kuruluna devretme imkan dahilinde olması ve ayrıca Yürütme Kurulu kararlarının aynı zamanda Yönetim Kurulu Başkanı da olan Rektör onayı ile uygulaya konulması karşısında kabulü mümkün değildir.

Bütün bu nedenlerle, döner sermaye katkı paylarının dağıtımında Rektörlükte görevli öğretim üyelerine 95/6509 sayılı Kararname uyarınca verilen geliştirme ödeneğinin katkı payı hesabı üst sınırının tespitinde dikkate alınmaması gerekmektedir.

Bu itibarla, dilekçi iddialarının reddi ile 207 sayılı ilâmın 1'inci maddesiyle-liraya ilişkin verilen tazmin hükmünün tasdikine, 28.2.2006 tarihinde karar verildi.

Karar Tarihi : 21.3.2006

Tutanak No : 28434

KONU: Diyarbakır, Muğla ve Denizli İşletme Müdürlüğü görevlerine atanan, ancak işletme müdürlükleri faaliyete geçirilmediği için görev yerlerine gitmeksizin Ankara'da muhtelif görevlerde çalışan personele, fiilen işletme müdürlüğü görevini ifa edenler gibi yan ödeme ve özel hizmet tazminatı ödenmesinin mümkün olmadığı.

1351 sayılı ek ilâmda Diyarbakır, Muğla ve Denizli İşletme Müdürlüğü görevlerine atanan, ve'nin işletme müdürlükleri faaliyete geçirilmediği için görev yerlerine gitmeksizin Ankara'da muhtelif görevlerde çalıştıkları ve fiilen İşletme Müdürlüğü görevini ifa edenler gibi kendilerine yan ödeme ve özel hizmet tazminatı ödenmesi ile ek göstergelerinin hatalı ödenmesi nedenleriyle toplam- liraya tazmin hükmolunmuştur.

Dilekçi dilekçesinde özetle, 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında KHK'nin eki (I) sayılı cetvelin incelenmesinde, döner sermayenin taşrasının olmadığı ve kendi başına müstakil bir teşkilat olduğu, (I) sayılı cetvelde, kurumların teşkilat olarak en fazla dört gruba ayrıldığı ve merkez, taşra, yurtdışı ve döner sermaye teşkilatı olarak görüldüğünü, dolayısıyla 190 sayılı KHK'nin 8/3 maddesinin ihlal edilmediğini, ilâmda adı geçen kişilerin müdürlük görevi yaptığını ve yapmaya da devam ettiğini, boş işletme müdürlüğü kadrolarının kaldırılması gerektiğinin saymanlıkça idareye bildirildiğini, 190 sayılı KHK ve ekleri incelendiğinde döner sermayenin tüm ülke genelinde bölgeler itibarı ile birimlerinin olduğunu, burada da merkez taşra ayrımı yapılmadığından faal olmayan bölge müdürlükleri personelinin aylıklarının merkez döner sermayeden ödendiğini, ayrıca 1050 sayılı Kanunun 22'nci maddesi hükmüne rağmen ilamda atama onayını imzalayan ve bunları görevlendiren yönetim kurulu üyelerinin sorumlu tutulmadığını, kanunsuz bir atama söz konusu ise, yıllardır müdür maaşı alan kişilere yapılan maaş ödemelerinde kendisinin sorumlu olmayıp atamaya yapanların sorumlu tutulması gerektiğini, ikinci dilekçesinde ise yan ödeme kararnamesinin 6/F maddesinde, geçici görevlendirme halinde görevin fiilen yapılması koşulunun aranmadığını, anılan kişilerin atamaya yetkili olan Bakan tarafından merkezde geçici görevle görevlendirildiklerini belirterek tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmektedir.

Dilekçi, atama onayını imzalayan ve bunları görevlendiren yönetim kurulu üyelerinin sorumlu tutulması gerektiğini iddia etmekte ise de; 1050 sayılı Kanunun 22'nci maddesi (E) bendinde, adı ne olursa olsun bir komisyon veya kurul gibi bir organ ya da uzman bir görevli tarafından düzenlenen keşif, hak ediş, tutanak, rapor, karar ve benzeri belgelere dayanılarak yapılan ödemelerde Sayıştay'ca saptanacak sorumluluğa bu belgeleri düzenleyen ve onaylayan kişilerinde katılmasını öngörmüş olup, atama ve görevlendirmeye ilişkin kurul kararı bu anlamda ödemeye esas bir belge olmayıp memurların maaş ödemeleri 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ve diğer mevzuat hükümlerine göre yapılmaktadır. Bu nedenle yönetim kurulu üyelerine sorumluluk tevcihi yerinde değildir.

Sayman söz konusu ödemelerden kendisinin sorumlu tutulmaması gerektiğini ifade etmekte ise de; 1050 sayılı Kanunun 9'uncu maddesinde tanımlanan saymanın görevleri anılan Kanunun 13'üncü ve 81'inci maddelerinde sayılmakta ve saymanın düzenlenen belgelerin doğruluğundan ve yapılan giderlerin mevzuata uygunluğundan sorumlu olduğu belirtildiğinden, dilekçinin sorumluluğa ilişkin iddialarının reddine karar verilerek konunun esasına geçildi.

2252 sayılı Kültür Bakanlığı Döner Sermaye Kanununun 9'uncu maddesi hükmüne göre 08.11.1980 tarihli R.G.'de yayımlanan Kültür Bakanlığı Döner Sermaye İşletmeleri Yönetmeliğinin 13'üncü maddesi (e) fıkrasında yer alan "Döner Sermaye İşletmesi tekliflerini karara bağlamak ve Bakanın onayına sunmak" hükmüne istinaden döner sermaye işletmelerinin üst karar organı olan Yönetim Kurulu'nun almış olduğu kararlarla Antalya, Muğla, Denizli ve Diyarbakır illerinde işletme müdürlüklerinin kurulması uygun bulunarak bu konuda Bakan onayı alınmış ve ayrıca adı geçen illere atanacak işletme müdürleri için birinci derece kadrolar ihdas edilmiştir.

Kültür Bakanlığı Döner Sermaye İşletmeleri Yönetim Kurulunu oluşturan Müsteşar Yardımcısı, Merkez Müdür Vekili ve Merkez Saymanı'nün müşterek imzaları ile alınan 13.06.1996 tarih ve 1996/205 sayılı Yönetim Kurulu kararı ile Merkez Müdürlüğü 3'üncü derecede şef kadrosunda, 3'üncü derecenin 1'inci kademe aylığını müktesep hak olarak almakta olan'nin, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun değişik 68/B ve 72'nci maddeleri hükmüne istinaden, 1'inci derece kadrolu Diyarbakır İşletme Müdürlüğü görevine 15.06.1996 tarihli Bakan onayı ile atamasının yapıldığı ve fiilen atandığı görev yerine gönderilmeyip Ankara Merkez Müdürlüğünde görevlendirilmesinin uygun görüldüğü,

Keza Müsteşar Yardımcısı, Merkez Müdürü ve Merkez Saymanı'un müştereken imzalarıyla alınan ve Kültür Bakanı tarafından da onaylanmış olan 09.12.1997 tarih ve 1997/436 sayılı Yönetim Kurulu Kararı ile Mamak Belediye Başkanlığı'nda 3'üncü derece kadroda 3üncü derecenin 1'inci kademe aylığını müktesep hak olarak almakta olan Şef'nın Ankara 3'üncü İdare Mahkemesinin 07.05.1997 tarih ve Esas: 1996/103, Karar: 1997/570 sayılı kararı ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 68/B ve 74'üncü maddeleri hükmüne göre, 1'inci derece kadrolu Muğla İşletme Müdürlüğü görevine atamasının yapılmış olduğu ve kendisinin atandığı görev yerine gönderilmeyerek, DÖSİM Ticaret Müdürü olarak Ankara'da görev yaptığı,

Aynı şekilde, Müsteşar Yardımcısı Vekili, Merkez Müdürü ve Merkez Saymanlık Müdürü'nun müşterek imzaları ile alınıp, Kültür Bakanı tarafından onaylanan 24.01.2000 tarih ve 2000/34 sayılı Yönetim Kurulu kararı ile Milli Kütüphane Başkanlığı emrindeki 3'üncü derece kadroda 2'nci derecenin 1'inci kademe aylığını müktesep hak olarak almakta bulunan Şef'nin, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 68/B ve 76'ncı maddeleri hükmü uyarınca, 1'inci derece kadrolu Denizli İşletme Müdürü görevine atamasının yapılarak, kendisinin Ankara İşletme Müdürlüğü görevine vekalet etmesinin uygun görüldüğü; ancak fiilen, Ankara Kültür Müdürlüğü'nde istihdam edildiği anlaşılmıştır.

Ancak, atama yapılan işletme müdürlükleri faaliyete geçirilmediği için ilgililerin görev yerlerine gitmeksizin Ankara'da muhtelif görevlerde çalıştırıldıkları ve fiilen işletme müdürlüğü görevini ifa edenler gibi kendilerine yan ödeme ve özel hizmet tazminatı ödendiği görülmüştür.

Döner Sermayeli Kuruluşların da tabi olduğu 190 sayılı KHK'nin 8'inci maddesi 3'üncü fıkrasında taşra için tahsis edilen kadroların merkeze alınamayacağı belirtilmiştir. Dilekçi döner sermayeli kuruluşların taşra teşkilatının bulunmadığını bu nedenle anılan maddenin ihlal edilmediğini belirtmektedir. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 33'üncü maddesinde kadrosuz memur çalıştırılmayacağı, 4'üncü maddesinde de asli ve sürekli kamu hizmetlerinin memurlar eliyle görüleceği belirtilmektedir. 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun bu hükümleri ile memuriyet statüsü kadroya dayandırılmış ve memurun mali haklarıyla ilgili hususlar da bu çerçevede düzenlenmiştir. Asli ve sürekli kamu hizmeti ifasının sona ermesi o hizmetle ilgili kadronun da iptalini gerektirir. Bu nedenle Kültür Bakanlığı'nca birinci derece kadroları ihdas edilen; ancak, fiilen faaliyete geçirilmeyen Diyarbakır,

Muğla İşletme Müdürlüklerine yapılan bu atamalarda, öncelikle faaliyeti bulunan birer döner sermaye işletmesinin mevcut olması gerekmekte ya da faaliyete geçirilmeyen işletmelere ait ihdas edilen kadroların iptal edilmesi ve bu İşletme Müdürü kadrosuna atama yapılmaması gerekirdi. Dolayısıyla, işletme müdürlüğü kadroları mevzuata uygun olarak ihdas olunmakla birlikte burada usulsüz bir kadro kullanımı söz konusudur.

İşletme müdürlüklerine yapılan atamaların 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 68/B maddesine göre yapıldığı görülmektedir. Anılan maddede;

“Bu bend hükümlerine göre atananlar, atandıkları kadronun aylık (Ek gösterge dahil) ve diğer haklarından yararlanırlar. Bu suretle üst dereceye atananların bu kadrolarda geçirdikleri her yıl kademe ilerlemesi ve her üç yıl derece yükselmesi sayılmak suretiyle kazanılmış hak ve emeklilik keseneğine esas aylık derecelerinin yükselmesinde göz önüne alınır. Ancak atandıkları kadro aylıkları başka görevlere atanma halinde kazanılmış hak sayılmaz.” hükmü yer almaktadır. Bu durumda 3'üncü derece şef kadrolarından 2 ve daha sonra 1'inci derece işletme müdürlüğü kadrolarına atanmış bu kişiler için 1 ve 2'nci derece kadrolar kazanılmış hak sayılamayacaktır. Ayrıca mevzuata uygun olarak alınmış işletme müdürlüğü kadrolarına yine kanunda gösterilen şartları taşıyanların 657 sayılı Kanunun 68/B maddesine göre atanmaları mümkün görülmele birlikte bu kişiler atandıkları müdürlükler faaliyete geçirilmediği için işletme müdürü görevini fiilen ifa etmemişlerdir.

1998 yılı Yan Ödeme Kararnamesinin 6/f maddesinde aynen:

“Bu zam ve tazminatların ödenebilmesi için cetvellerde gösterilen personelin kadro unvanı ile kariyer ve yürüttüğü görevin gerektirdiği hizmeti kanunların öngördüğü durumlar saklı kalmak üzere fiilen yapması zorunludur.” denilmektedir. Dilekçi söz konusu kişilerin geçici görevlendirildiğini bu yüzden görevin fiilen yapılmasının gerekli olmadığını iddia etmekte ise de geçici görevlendirme kurumun belirli ve geçici nitelikteki bir görevi yerine getirmesi için memurunu belirli bir süre için başka bir yere göndermesidir. Dolayısı ile sürenin belirli olması ve hizmetin ifası için öngörülen sürenin sonunda ilgilinin kadro görevine döndürülmesi gerekmektedir. Aksi takdirde sürekli bir hizmetin görülmesi naklen atamayı gerektirdiğinden, süresi belirli olmayan görevlendirmelerin geçici görevlendirme olarak kabul etmek olanak olanaklı değildir.

Bu itibarla, ile'ye mezkûr hükme aykırı olarak fiilen yapmadıkları İşletme Müdürlüğü görevine ilişkin yan ödeme ve özel hizmet tazminatlarının yersiz ödendiği tespit edilmiştir.

Diğer taraftan Kültür Bakanlığı döner sermaye işletmeleri taşra kadroları olan ilgili işletme müdürlüğü kadroları, atamaların yapıldığı günden itibaren Ankara Merkez Müdürlüğü bünyesinde kullanılmış ve işletme müdürlüğü kadrolarında görev yapan personele, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 43'üncü maddesi gereği ödenmesi gerekli ek ödeme için Kanuna ekli II-Sayıli Cetvelin 5'inci sıra "Yargı Kuruluşları Bağli ve İlgili Kuruluşlar ile Yüksek Eğitim Kuruluşlarında" başlıklı bölümünde sayılan, işletme müdürü ve müessese müdürü unvanlarına istinaden, 3000 ek gösterge puanı göz önünde bulundurulmuş ve merkez müdürü ve işletme müdürlüklerine bu puan üzerinden ödeme yapılmıştır. Oysa Kültür Bakanlığı Döner Sermaye İşletmeleri gerek bağli gerekse ilgili kuruluş statüsünde olmadığından bu kadrolara yapılan ek ödeme bu yönden de yersizdir.

3046 sayılı Bakanlıkların Kuruluş ve Görev Esasları Hakkında Kanunun 10 ve 11'inci maddesinde bakanlık bağli kuruluşları ve bakanlık ilgili kuruluşları açıklanmıştır. 10'uncu maddede "Bağli kuruluşlar, bakanlığın hizmet ve görev alanına giren ana hizmetleri yürütmek üzere, bakanlığa bağli olarak özel kanunla kurulan, genel bütçe içinde ayrı bütçeli veya katma bütçeli veya özel bütçeli kuruluşlardır." denilmiş, 11'inci maddesinde ise "İlgili kuruluşlar; özel kanun veya statü ile kurulan, iktisadi devlet teşekkülleri ve kamu iktisadi kuruluşları ile bunların müessese ortaklık ve iştirakleri veya özel hukuki, mali ve idari statüye tabi, hizmet bakımından yerinden yönetim kuruluşları şeklinde düzenlenir." hükümlerine yer verilmiştir. Aynı Kanunun 40'inci maddesinde, "Bakanlıklar ile bağli kuruluşlar ihtiyaç halinde döner sermaye işletmesi kurabilirler" ifadesi ayrıca yer almaktadır. Bu açıklamalardan döner sermaye işletmelerinin bakanlık bağli ve ilgili kuruluşlarından sayılamayacağı açıktır. Döner sermaye işletmeleri yasayla kurulmuş, kamu iktisadi teşebbüsleri veya iktisadi devlet teşekkülü niteliği haiz kuruluşlar olmayıp, belirli bir miktar sermaye tahsisıyla, kamu kuruluşlarında yönetmelikle kurulan, genel mali yönetimin dışında tutulan, kamu hizmeti yerine getirilirken, atıl kapasitenin kullanımı sağlanıp kar da elde etmeyi amaçlayan özel işletmelerdir.

Ayrıca 24.10.1989 tarih ve 354 sayılı Kültür Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmüne Kararname'nin 3'üncü maddesinde "Kültür Bakanlığı teşkilatı, merkez teşkilatı ile taşra ve yurtdışı teşkilatından, bağlı ve ilgili kuruluşlardan meydana gelir, denilmiş" 4 üncü maddesinde merkez teşkilatı, 31 ve 32'nci maddelerinde taşra ve yurtdışı teşkilatları açıklanırken bu ve sonraki maddelerde Kültür Bakanlığına bağlı ve ilgili herhangi bir kuruluştan söz edilmemiştir. Fakat 33'üncü maddesinde bağlı kuruluşlar sayılmıştır. Bunlar a) Devlet Tiyatroları Genel Müdürlüğü, b)Devlet Opera ve Balesi Genel Müdürlüğü olarak belirtilmiştir. Döner sermaye işletmesinden söz edilmemiştir. Neticede, döner sermaye işletmesi bağlı veya ilgili kuruluş statüsünde olmadığından, gerek merkez müdürü gerekse işletme müdürlüğü kadroları için 3000 ek gösterge puanı ödenmesi yasal değildir. Merkez müdürü ve kurulmuş bir işletme müdürlüğü söz konusu ise işletme müdürüne, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 43'üncü maddesine göre ödenecek ek göstergenin, I-Sayılı Cetvelin "Genel İdare Hizmetler Sınıfının" (i) sırasında yer alan 2200 gösterge puanı üzerinden olması gerekmektedir.

Bu durumda,, ile'ye 2200 puan yerine 3000 puan üzerinden ek gösterge ödemesi yapılması sonucunda da fazla ödeme de bulunulduğu tespit edilmiştir.

Bu nedenlerle dilekçi iddialarının reddi ile 1351 sayılı ek ilâm ile verilen toplam- liraya ilişkin tazmin hükmünün tasdikine, 21.03.2006 tarihinde karar verildi.

Karar Tarihi : 11.4.2006

Tutanak No : 28619

KONU: Üniversite bünyesinde görevli olmakla birlikte Rektör tarafından döner sermayenin bağlı olduğu birimde görevlendirilen personele, döner sermaye katkı payı ödenmesinde mevzuata aykırılık bulunmadığı.

598 sayılı ilâmın 3'üncü maddesiyle, Üniversite Rektörlüğünde görev yapan bir kısım daire başkanları ve avukatlara Tıp Fakültesinde görevli olmadıkları halde Tıp Fakültesinde toplanan döner sermaye gelirlerinden katkı payı verilmesi sonucu-liraya tazmin hükmü verilmiştir.

Dilekçi temyiz dilekçesinde; 2000 yılına değin üniversitelerde her birimin veya bölümün ayrı döner sermaye işletmeleri bulunmakta iken 2000 yılından itibaren tüm döner sermaye işletmeleri tek çatı altında birleştirildiğini, İstanbul Üniversitesi Döner Sermaye İşletmesi Yönetmeliğinin de bu paralelde değiştirildiğini, bu değişiklikler sonucu üniversitenin tek bir birim olarak kabul edildiğini ve tek işletme ve saymanlık olarak düzenlendiğini, Yönetmelikte üniversitenin tüm eğitim-öğretim, araştırma ve uygulama birimlerini kapsadığının belirtildiğini, döner sermaye işletmesi gelirlerinden pay ödenebilmesi için döner sermayenin bağlı olduğu birimdeki kadrolara atanma veya bu kadrolara ait görevleri yürütmek üzere usulüne uygun olarak görevlendirilmesinin yeterli görüldüğünü, Üniversite Genel Sekreteri, Personel Daire Başkanı, Yapı İşleri Teknik Daire Başkanı, Bilgi İşlem Daire Başkanı, İdari Mali İşler Daire Başkanı, Öğrenci İşleri Daire Başkanı, Sağlık-Kültür Spor Daire Başkanı, Kütüphane ve Dokümantasyon Daire Başkanı, Hukuk Müşaviri ve avukatlarının üniversitenin döner sermayesi büyük ölçüde gelir getiren Tıp Fakültesi ile doğrudan ilişkilerinin olduğunu belirterek tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmektedir.

2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun 58'inci maddesinin dördüncü fıkrasında: "(Değişik: 27.06.1989 -KHK- 375/16 Md.) Her eğitim-öğretim, araştırma veya uygulama birimi veya bölümü ile ilgili öğretim elemanlarının katkısıyla toplanan döner sermaye gelirlerinin en az yüzde otuzu o kuruluş veya birimin araç, gereç, araştırma ve diğer ihtiyaçlarına ayrılır, kalan kısmı ise üniversite yönetim kurulunun belirleyeceği oranlar çerçevesinde bağlı bulunduğu üniversitenin araştırma fonu ile döner sermayenin bağlı bulunduğu birimde görevli

öğretim elemanları ve aynı birimde görevli 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi personel arasında paylaştırılır. Öğretim üyeleri ile Üniversitelerarası Kurulca önerilerek Yükseköğretim Kurulunca kabul edilen teknik ve sanatla ilgili birimlerde görevli öğretim elemanlarına döner sermayeden bir yılda ayrılacak payın toplamı bunların bir yılda alacakları aylık (ek gösterge dahil), yan ödeme, ödenek ve (değişik ibare: 26.06.2001-4689/2.md.) her türlü tazminat (makam ve temsil tazminatı hariç) toplamının iki katını, diğer öğretim elemanları için bir katını, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi personel için ise (değişik ibare: 26.06.2001-4689/2.Md.) % 80'sini geçemez” denilmiştir.

Buna madde hükmüne göre, öğretim elemanlarının katkılarıyla toplanan döner sermaye gelirlerinin, bağlı birimin ihtiyaçları için belli oranda ayrıldıktan sonra kalan kısmı üniversitenin araştırma fonu ile döner sermayenin bağlı olduğu birimde görevli öğretim elemanları ile "aynı birimde görevli" 657 sayılı Kanuna tabi personel arasında paylaştırılacaktır.

Ayrıca, aynı madde hükmünde döner sermaye işletmeleri üniversitelerde, fakültelerde ve bunlara bağlı enstitü, uygulama ve araştırma merkezlerinde kurulabileceği hükme bağlanmıştır. 2000 yılından itibaren üniversiteye bağlı tüm döner sermaye işletmeleri İstanbul Üniversitesi Döner Sermaye İşletmesi çatısı altında birleştirilmek suretiyle tek işletme haline getirilmiştir. Dolayısıyla döner sermaye gelirinin elde edildiği birimi Üniversite Döner Sermaye İşletmesi olarak anlamak gerekmektedir. Böylece, Üniversite Döner Sermaye İşletmesinde görevli öğretim elemanları ve aynı birimde görevli 657 sayılı Kanuna tabi personele katkılarına göre döner sermaye katkı payı verilmesi ve döner sermaye gelirlerinden personel için yapılacak katkı payı ödemeleri açısından “döner sermayenin bağlı bulunduğu birim”i üniversite döner sermaye işletmesi olarak anlaşılması gerekmektedir. Bu duruma göre, Rektörlük bünyesinde bulunan bir kısım daire başkanları ve üniversite avukatları Üniversite Döner Sermaye İşletmesi faaliyetlerini yürüttüklerinden Üniversite Döner Sermayesinden katkı payı verilmesinde yasaya aykırılık bulunmamaktadır.

Kaldı ki, 2547 sayılı Kanununun 58'inci maddesinin (a) fıkrasının dördüncü bendinde, 657 sayılı Kanuna tabi personelden bahsedilirken bunların hangi hizmet sınıfından olacakları, hangi kadroları işgal edecekleri, hangi görevlerde bulunacakları ve bu birimde ne kadar süreden beri görevli olacakları, hangi şekilde görevlendirilenlere katkı payı ödeneceği hususlarında bir açıklık getirilmemektedir. Başka bir ifade ile, bu konuda bir sınırlama getirilmemekle, katkı payı ödenecek personelin döner sermayenin bağlı olduğu birimde "görevli olması" yeterli bulunmaktadır.

Bu nedenle, bağılı birimde görevli olmayı sadece "kadrosu o birimde olmak" şeklinde yorumlamak mümkün olmamaktadır.

2547 sayılı Kanunun rektörün görev ve yetkilerine ilişkin 13'üncü maddesinin (b) fıkrasının 4'üncü bendine göre, rektörün, gerekli gördüğü hallerde üniversiteyi oluşturan kuruluş ve birimlerde görevli öğretim elemanlarının ve diğer personelin görev yerlerini değiştirmek veya bunlara yeni görevler verme yetkisi bulunmaktadır.

Rapor dosyasında mevcut belgelerin incelenmesinde, katkı paylarına tazmin hükmedilen personelin, üniversitenin farklı birimlerinde görevli olmakla birlikte rektör tarafından 2547 sayılı Kanunun 13/b-4 maddesi hükmüne göre döner sermayenin bağılı olduğu birimde görevlendirildikleri, bunların görevlendirilme şekli yeni bir kadroya atama olmadığından personel hareketleri onayı şeklinde bir atama onayı bulunmamakla birlikte, sorumlularca savunmalarına ekli olarak ibraz edilen ve dilekçi tarafından temyiz dilekçesi ekinde yeniden birer örneği gönderilen 23.03.2001 tarih ve 11676 sayılı İ.Ü. Rektörü onayı İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesinde görevlendirildiği anlaşılan Hukuk Müşaviri ve Üniversite Avukatları ile Daire Başkanlarının da Rektörlüğün 19.09.2000 tarihli onayı ile Yönetim Kurulunun 23.08.2001 tarih ve 32 sayılı kararı ile görevlendirmelerin yapıldığı görülmüştür. Üniversite bünyesinde görevli olmakla birlikte Rektör tarafından döner sermayenin bağılı olduğu birimde görevlendirilen personele, döner sermaye katkı payı ödenmesinde mevzuata aykırılık bulunmadığından dilekçi iddialarının kabulü ile 598 sayılı ilâmın 3'üncü maddesiyle-liraya ilişkin olarak verilen tazmin hükmünün kaldırılmasına, 11.4.2006 tarihinde karar verildi.

Karar Tarihi : 11.4.2006

Tutanak No : 28620

KONU: Mesai dışı faaliyetlerden doğan resmî tarife tutarlarının mesai içi gelirlere dahil edilerek mesai içi katkı payı olarak dağıtılmasına karşın aynı tutarların mesai dışı katkı payı dağıtımında da dikkate alınması suretiyle aynı gelirin iki defa dağıtımına tabi tutulmasının mümkün olmadığı.

730 sayılı ek ilâmla düzeltilmiş 598 sayılı asıl ilâmın 4'üncü maddesiyle; mesai dışı faaliyetlerden doğan resmi tarife tutarlarının mesai içi gelirlere dahil edilerek mesai içi katkı payı olarak dağıtılmasına karşın aynı tutarların mesai dışı katkı payı dağıtımında da dikkate alınması suretiyle aynı gelirin iki defa dağıtımına tabi tutulması sonucu-liraya tazmin hükmü verilmiştir.

Dilekçi dilekçesinde, 2547 sayılı Yasanın 58'inci maddesinde öğretim üyelerinin mesai dışı saatlerde yaptıkları çalışmalar sonucu elde ettikleri gelirlerden pay verilmesi konusunda bir sınır getirilmediğini, bu yetkinin Üniversite Yönetim Kurulunda olduğunu, öğretim üyelerinin mesai dışındaki çalışmalarını dolayısıyla elde edilen döner sermaye gelirlerinin nasıl dağıtılacağı konusunda açıklama bulunmadığını, bu nedenle her öğretim üyesinin mesai dışı katkısı sonucu elde edilen fark ile resmi tarife üzerinden alınan ücretleri mesai dışı katkı payı olarak öğretim üyesine verildiğini belirterek tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmektedir.

Dilekçinin 730 sayılı ek ilam yerine 598 sayılı asıl ilâmın 4'üncü maddesine itiraz etmesi, 730 sayılı ek ilamla yapılan düzeltme 598 sayılı asıl ilam hükmünün esasında değişiklik yapmadığından ve ilgilinin hakkının muhtel olmaması gözetilerek dilekçi tarafından yapılacak temyiz müracaatının 598 sayılı asıl ilam hükmüne karşı yapılmasının mümkün olduğuna karar verilerek konunun esasına geçildi;

2547 sayılı Kanununun (a) fıkrasının 375 sayılı KHK ile değişik dördüncü bendinde,

“Her eğitim-öğretim, araştırma veya uygulama birimi veya bölümü ile ilgili öğretim elemanlarının katkısıyla toplanan döner sermaye gelirlerinin en az yüzde otuz o kuruluş veya birimin araç, gereç, araştırma ve diğer ihtiyaçlarına ayrılır, kalan kısmı ise üniversite yönetim

kurulunun belirleyeceği oranlar çerçevesinde bağlı bulunduğu üniversitenin araştırma fonu ile döner sermayenin bağlı bulunduğu birimde görevli öğretim elemanları ve aynı birimde görevli 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi personel arasında paylaşılır. Öğretim üyeleri ile Üniversitelerarası Kurulca önerilerek Yükseköğretim Kurulunca kabul edilen teknik ve sanatla ilgili birimlerde görevli öğretim elemanlarına döner sermayeden bir yılda ayrılacak payın toplamı bunların bir yılda alacakları aylık (ek gösterge dahil), yan ödeme, ödenek ve her türlü tazminat toplamının iki katını, diğer öğretim elemanları için bir katını, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi personel için ise % 50 sini geçemez. Şu kadar ki, öğretim üyelerinin mesai saati dışında döner sermayeye yaptıkları katkılardan dolayı alacakları pay iki kat kıyaslanmasında nazara alınmaz....” denilmiştir.

2547 sayılı Kanununun 58’inci maddesinin (a) fıkrasının dördüncü bendinde, öğretim elemanlarının katkısıyla toplanan döner sermaye gelirlerden en az yüzde otuzunun işletmenin araç, gereç, araştırma ve diğer ihtiyaçlarına ayrılması, kalan kısmın ise üniversite yönetim kurulunun belirleyeceği oranlar çerçevesinde bağlı bulunduğu üniversitenin araştırma fonu ile döner sermayenin bağlı bulunduğu birimde görevli öğretim elemanları ve aynı birimde görevli 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi personel arasında paylaşılacağı ve öğretim üyelerinin mesai dışında yaptıkları çalışmalar sonucu elde ettikleri gelirlerden alacakları katkı payı ödemesinde üst sınır tutarları dikkate alınmadan yapılması mümkün kılınmıştır.

Öğretim üyelerinin mesai dışında yaptıkları çalışmalar dolayısıyla elde edilen döner sermaye gelirleri öğretim üyesi farkı olarak ve resmi fiyat tarifesi olarak tahsil edilmekte olup öğretim üyesi farkları her öğretim üyesi itibarıyla aylık olarak toplanmakta iken tedavi hizmetleri karşılığı resmi tarife üzerinden tahsil edilen tutarlar mesai içi gelir olarak alınmaktadır. Mesai içi gelir olarak toplanan bu gelirler Üniversite Yönetim Kurulu kararı çerçevesinde ilgili personele katkı payı olarak dağıtılmaktadır. Mesai dışı olarak öğretim üyesi adına biriken tutarlar ise herhangi bir sınırlamaya tabi olmaksızın öğretim üyesine ödenmektedir. Bu halde mesai dışında yapılan tedavi hizmetleri karşılığı elde edilen döner sermaye gelirleri eğer mesai dışı gelir olarak öğretim üyesi farkı ile birlikte katkı payı olarak ödenmesi halinde gelir iki defa dağıtımına tabi tutulmuş olacaktır. Bu ise kanuna aykırı bir uygulama olduğundan kabulü mümkün değildir.

Öte yandan, dilekçe ekinde gönderilen Tıp Fakültesi Yönetim Kurulu kararında her ne kadar resmi tarife üzerinden tahsil edilen tutarların mesai dışı katkı payı olarak ödenmesi yönünde uygulama yapılması öngörülmüş ise de, bu konuda yetkili organ Tıp Fakültesi Yönetim Kurulu değil Üniversite Yönetim Kurulu olması ve ayrıca Tıp Fakültesi Yönetim Kurulu yetkili olsa bile alınan karar bir gelirin iki defa katkı payı olarak dağıtılmasını öngördüğünden kanuna aykırı bu kararın kabul edilmesi mümkün değildir.

Bu itibarla, dilekçi iddialarının reddi ile 598 sayılı ilâmın 4'üncü maddesinin 730 sayılı ek ilâmla düzeltilmiş tutar olan-liraya ilişkin verilen tazmin hükmünün tasdikine, 11.4.2006 tarihinde karar verildi.

Karar Tarihi : 11.4.2006

Tutanak No : 28634

KONU: Üniversite Döner Sermaye Saymanlığında görevli Maliye Bakanlığı personeline ödenen katkı payı hesabı matrahına, söz konusu personele 213 sayılı Vergi Usul Kanununun ek 13'üncü maddesi uyarınca verilen ek ödemenin dahil edilmesinde mevzuata aykırılık bulunmadığı.

464 sayılı ilâmın 1'inci maddesiyle; döner sermaye katkı paylarının dağıtımında döner sermaye saymanlığında görevli Maliye Bakanlığı personeline 213 sayılı Vergi Usul Kanununun ek 13'üncü maddesi uyarınca verilen ek ödemenin katkı payı hesabının üst sınırının tespitinde dikkate alınması sonucu-liraya tazmin hükmü verilmiştir.

Dilekçi temyiz dilekçesinde; döner sermaye saymanlığında görevli Maliye Bakanlığı personeline verilen ek ödemenin döner sermaye katkı payı hesabında 2002 yılından itibaren dikkate alındığını, katkı payı ödemesinin Maliye Bakanlığı Genelgesinin kendilerine tebliğine kadar bu şekilde devam ettiğini, katkı payı matrahına ek ödemenin dahil edilmesi sebebinin ise söz konusu ödemenin 01.01.2002 tarihinden itibaren Bütçe Kanununun R cetveli tazminatlar kaleminden verilmeye başlanması olduğunu, bu bakımdan 2547 sayılı Yasanın 58'inci maddesinde geçen "her türlü tazminat" kapsamı içine bu ödemenin de girdiğini, bu kanun hükümlerini Maliye Bakanlığı'nın genelge ile değiştirme yetkisinin olmadığını, Bakanlığın genelgeyi 27.07.2002 tarihinde yayınlamasına karşın yürürlük tarihinin 01.01.2002 tarihine çekilmesinin hukuka aykırı olduğunu, nitekim Danıştay 11. Dairesinin 08.12.2003 tarih ve 2003/5380 sayılı kararı ile bahse konu Bakanlık Genelgesinin iptal edildiğini belirterek tazmin kaldırılmasını talep etmektedir.

2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun 58'inci maddesinin dördüncü fıkrasında: "(Değişik: 27.06.1989 -KHK- 375/16 Md.) Her eğitim-öğretim, araştırma veya uygulama birimi veya bölümü ile ilgili öğretim elemanlarının katkısıyla toplanan döner sermaye gelirlerinin en az yüzde otuzu o kuruluş veya birimin araç, gereç, araştırma ve diğer ihtiyaçlarına ayrılır, kalan kısmı ise üniversite yönetim kurulunun belirleyeceği oranlar çerçevesinde bağlı bulunduğu üniversitenin araştırma fonu ile döner sermayenin bağlı bulunduğu birimde görevli öğretim elemanları ve aynı birimde görevli 657 sayılı Devlet Memurları

Kanununa tabi personel arasında paylaşılır. Öğretim üyeleri ile Üniversitelerarası Kurulca önerilerek Yükseköğretim Kurulunca kabul edilen teknik ve sanatla ilgili birimlerde görevli öğretim elemanlarına döner sermayeden bir yılda ayrılacak payın toplamı bunların bir yılda alacakları aylık (ek gösterge dahil), yan ödeme, ödenek ve (değişik ibare: 26.06.2001-4689/2.md.) her türlü tazminat (makam ve temsil tazminatı hariç) toplamının iki katını, diğer öğretim elemanları için bir katını, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi personel için ise (değişik ibare: 26.06.2001-4689/2.Md.) % 80'sini geçemez”denilmiştir.

213 sayılı Vergi Usul Kanununun Ek 13'üncü maddesinin dördüncü bendinde: “Maliye Bakanı: a) (Mülga alt bent: 05/07/1991-KHK-433/16md.; Yeniden düzenlenen alt bent:19/08/1991-KHK-449/3 md. Değişik: 20/03/1997-KHK-570/15.md.) Maliye Bakanlığının yurt dışı kadrolarında bulunan personeli dışında kalan personeline (sözleşmeli personel ile bağlı kuruluşların personeli dahil, bağlı kuruluşların kadro karşılığı sözleşmeli personeli hariç) en yüksek Devlet memuru aylığının (ek gösterge dahil) %200 'ünü geçmemek üzere ek ödeme yaptırmaya,

(Ek fıkra: 26/12/1993 - 3946/2 md.) Görev yapılan birim ve iş hacmi, görev mahalli, görevin önem ve güçlüğü, personelin sınıfı, kadro unvanı, derecesi ve atanma biçimi gibi kriterlere göre yapılacak ek ödemelerin farklı miktarları ve ödemeye ilişkin usul ve esasları Maliye Bakanı tarafından tespit edilir.

(...)Yetkilidir.

Ek ödemelerde 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun aylıklara ilişkin hükümleri uygulanır. Bu ödemeler bütçeden karşılanır. Bağlı kuruluşlar personeline yapılacak ek ödemelerin belirlenmesinde, bunlara ödenmekte olan ikramiye, fazla mesai ücreti gibi farklı ödemeler ile diğer imkanlar dikkate alınır ve bağlı kuruluş bütçelerinden ödenir” hükmüne yer verilmiştir.

Maliye Bakanlığı yasanın verdiği yetkiyi kullanarak 01.01.2002 tarihinden geçerli olmak üzere 27.07.2002 tarihli Maliye Bakanlığı Personeline Yapılacak Ek Ödemeye İlişkin Usul ve Esaslar'ın 4'üncü maddesinin (d) bendinde: “Bu esaslar kapsamında bulunan personele ödenen ikramiye, fazla çalışma ücreti, döner sermaye katkı payı, teşvik primi ve gümrük kanunu uyarınca yapılan ödemelerin net tutarı ek ödemelerin net tutarından mahsup edilir...”

Aynı Esasların 4'üncü maddesinin f bendinde:“Ek ödemelerin hak edilmesinde ve ödenmesinde bu esaslarda belirtilen haller dışında 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun aylığa ilişkin hükümleri uygulanır. Ek ödeme döner sermaye katkı payı, ikramiye, ücret ve her ne ad altında olursa olsun benzeri ödemelerin hesabında dikkate alınmaz” denilmiştir.

213 sayılı Vergi Usul Kanununun 4684 sayılı Yasa ile değişik Ek 13'üncü maddesinde Maliye Bakanının Bakanlığın yurt dışı kadrolarında bulunan personeli hariç kalan personeline en yüksek devlet memuru aylığının %200'üne kadar ek ödeme yaptırmaya yetkili olduğu, ek ödeme miktarının ve ödemeye ilişkin usul ve esaslarının belirlemeye maliye bakanı tarafından belirleneceği ve söz konusu ödemenin bütçeden karşılanacağı belirtilmiştir.

19.07.2002 tarihli Bakanlık onayı ile yürürlüğe konulan Ek Ödemeye ilişkin Usul ve Esaslar'ın 4/f maddesinde bu esaslar kapsamında bulunan personele ödenen ek ödemenin döner sermaye katkı payı, ikramiye, ücret ve her ne ad altında olursa olsun benzeri ödemelerin hesabında dikkate alınmayacağı ifade edilmiştir.

Görüldüğü üzere, Esasların 4/d maddesiyle Bakanlığın bütün personeline farklı isimlerle yapılan ödemelerin ek ödeme tutarından mahsubu yoluna gidileceği 4/f maddesiyle de söz konusu döner sermaye katkı payı ikramiye gibi ödemelerin hesabında Maliye Bakanlığı personeline ödenen bu ek ödemenin dikkate alınmayacağı belirtilmek suretiyle yasada olmayan bir düzenlemenin yasaya dayalı olarak çıkarılan esaslarla yürürlüğe konulmaktadır. Maliye Bakanlığının yürürlüğe koyduğu Ek Ödemeye ilişkin Usul ve Esaslar'ın 4/d ve 4/f maddeleri, bu açıdan, Danıştay 11. Dairesinin 2003/5380 esas sayılı kararı ile 08.12.2003 tarihinde iptal edilmiştir.

2547 sayılı Yasanın 58'inci maddesinin dördüncü bendinde, öğretim elemanlarının katkılarıyla toplanan döner sermaye gelirlerinden belli bir kısmının üniversite yönetim kurulunun belirleyeceği oranlar çerçevesinde döner sermayenin bağlı bulunduğu birimde görevli öğretim elamanları ile 657 sayılı Kanuna tabi personel arasında paylaşılacağı döner sermayeden ayrılacak bu payın bir yıllık toplamının, personele maaş olarak ödenen bir yılda alacakları aylık (ek gösterge dahil), yan ödeme, ödenek ve her türlü tazminat toplamının %80'nini geçmeyeceği hükme bağlanmış ve 4689 sayılı Yasa ile de “her türlü tazminat toplamının ibaresi” “her türlü tazminat (makam ve temsil tazminatı hariç) toplamının” şeklinde değiştirilmiştir. Böylece döner sermaye katkı payının hesaplanmasında dikkate alınacak ödeme unsurları ile dikkate

alınmayacak tazminatlar yasayla düzenlenmiştir. Katkı payı üst sınır hesabında her türlü tazminatlardan sadece makam ve temsil tazminatları dikkate alınmayacağı yasa hükmü gereğidir. Bunun dışında kalan tazminat adı altında yapılan ödeme unsurlarının döner sermaye katkı payı matrahı hesabında dikkate alınmasında yasaya aykırılık bulunmamaktadır.

20.06.2001 tarih ve 4684 sayılı Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanununun 15'inci maddesinin D fıkrasında; bu ödemelerin genel bütçeden karşılanacağı belirtilmiş olup söz konusu ek ödemelerin bütçenin R cetvelinde tazminat kaleminden ödemesi yapıldığından Maliye Bakanlığına 213 sayılı Kanun uyarınca bütçeden yapılan ek ödentinin "her türlü tazminat" kapsamında değerlendirilmesi gerekmektedir.

Döner sermaye katkı payınının 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununda düzenlenmiş olması ve bu ödemenin kimlere hangi oranda ödeneceğinin Üniversite Yönetim Kuruluna verilmiş bir yetki olduğu da ayrıca dikkate alınması gerekmektedir.

Bütün bu nedenlerle, Üniversite Döner Sermaye Saymanlığında görevli Maliye Bakanlığı personeline ödenen katkı payı hesabı matrahına söz konusu personele bütçeden verilen ek ödemelerin dahil edilmesinde yasaya aykırılık bulunmadığından 464 sayılı ilâmın 1'inci maddesiyle-liraya ilişkin olarak verilen tazmin hükmünün kaldırılmasına, 11.04.2006 tarihinde karar verildi.

Karar Tarihi : 23.5.2006

Tutanak No : 28718

KONU: Döner sermaye katkı payı hesabının üst sınırının tespitinde ikinci görev aylığının dikkate alınmasının mümkün olmadığı.

544 sayılı ilâmın 1'inci maddesiyle, Tıp Fakültesi Araştırma ve Uygulama Hastanesi Başhekim ve Başhekim Yardımcılarına ödenen ikinci görev aylığının döner sermaye katkı payı hesabı üst sınırının tespitinde dikkate alınması sonucu-liraya tazmin hükmü verilmiştir.

Dilekçi temyiz dilekçesinde; ilamda 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun 58'inci maddesinin dördüncü fıkrasındaki "bir yılda alacakları aylık (ek gösterge dahil)" ifadesinin dar anlamda yorumlandığını, toplam aylık unsuru içinde değerlendirilmesi gerekli olduğunu, Döner Sermaye Yürütme Kurulu Kararında bunu engelleyen bir hüküm bulunmadığı belirterek tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmektedir.

Ayrıca, dilekçi tazmin hükmedilen tutarın ilâmın birinci maddesinde belirtilen tutar olan 23.741.605.000-lira olduğunu belirtse de, dilekçenin temyiz gerekçesinin açıklandığı kısımda itiraz konusunun ilamın birinci maddesi değil ilamın ikinci maddesine olduğu anlaşılmaktadır.

2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun 58'inci maddesinin dördüncü fıkrasında: "(Değişik: 27.06.1989 -KHK- 375/16 Md.) Her eğitim-öğretim, araştırma veya uygulama birimi veya bölümü ile ilgili öğretim elemanlarının katkısıyla toplanan döner sermaye gelirlerinin en az yüzde otuzu o kuruluş veya birimin araç, gereç, araştırma ve diğer ihtiyaçlarına ayrılır, kalan kısmı ise üniversite yönetim kurulunun belirleyeceği oranlar çerçevesinde bağlı bulunduğu üniversitenin araştırma fonu ile döner sermayenin bağlı bulunduğu birimde görevli öğretim elemanları ve aynı birimde görevli 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi personel arasında paylaşılır. Öğretim üyeleri ile Üniversitelerarası Kurulca önerilerek Yükseköğretim Kurulunca kabul edilen teknik ve sanatla ilgili birimlerde görevli öğretim elemanlarına döner sermayeden bir yılda ayrılacak payın toplamı bunların bir yılda alacakları aylık (ek gösterge dahil), yan ödeme, ödenek ve (değişik ibare: 26.06.2001-4689/2.md.) her türlü tazminat (makam ve temsil tazminatı

hariç) toplamının iki katını, diğer öğretim elemanları için bir katını, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi personel için ise(değişik ibare: 26.06.2001-4689/2.Md.) % 80'sini geçemez” denilmiştir.

2547 sayılı Yasanın 58'inci maddesinin dördüncü bendinde, öğretim elemanlarının katkılarıyla toplanan döner sermaye gelirlerinden belli bir kısmının üniversite yönetim kurulunun belirleyeceği oranlar çerçevesinde döner sermayenin bağlı bulunduğu birimde görevli öğretim elemanları ile 657 sayılı Kanuna tabi personel arasında paylaşılacağı döner sermayeden ayrılacak bu payın bir yıllık toplamının, personele maaş olarak ödenen bir yılda alacakları aylık (ek gösterge dahil), yan ödeme, ödenek ve her türlü tazminat (makam ve temsil tazminatı hariç) toplamının %80'nini geçemeyeceği hükme bağlanmıştır.

Rapor dosyası ve eki belgelerin incelenmesinden, Başhekim ve Başhekim Yardımcılarına katkılarından dolayı döner sermaye payı verilmesinde ikinci görev aylığının katkı payı ödeme hesabında matraha dahil edildiği anlaşılmıştır.

2547 Sayılı Yükseköğretim Kanununun 58'inci maddesinde belirlenmiş bulunan ve üst sınırları gösteren öğretim üyeleri ve diğer personelin döner sermayeden bir yılda ayrılacak payın toplamı bunların bir yılda alacakları “aylık (ek gösterge dahil)” ibaresi 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 155'inci maddesi hükmü ve diğer personel kanunlarında maaş göstergesi ve ek gösterge unsurlarının memur maaş katsayısıyla çarpılması sonucu bulunan tutarını göstermekte olup 657 sayılı Kanunun 88'inci maddesine göre ödenen ikinci görev aylıkları bu kapsamda bulunmamaktadır. Mevzuatımızda aylık (ek gösterge dahil), vekalet aylığı, taban aylığı, kıdem aylığı gibi çeşitli aylık türleri düzenlenmiş olup ikinci görev aylığı da farklı bir aylık türü olarak düzenlenmiştir. Kaldı ki, kanunun lafzında her türlü aylık ifadesi yer almamakta ek gösterge eklenmiş ibaresi eklenmiş olup sadece aylıktan söz edilmektedir. Bu halde, katkı paylarının hesabının üst sınırının tespitinde Hastane Başhekim ve Başhekim Yardımcılarına ödenen ikinci görev aylıklarının dikkate alınmaması gerekmektedir.

Bu itibarla, dilekçi iddialarının reddi ile 544 sayılı ilâmın 2'nci maddesiyle-liraya ilişkin verilen tazmin hükmünün tasdikine, 23.05.2006 tarihinde karar verildi.

Karar Tarihi : 23.5.2006

Tutanak No : 28720

KONU: 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 88 ve 175'inci maddelerine göre ödenen ikinci görev aylığının belirlenmesinde taban aylığı ve kıdem aylığının dikkate alınmamasının gerektiği.

258 sayılı ilâmın 8'inci maddesi ile, Belediye Veteriner Müdürü olarak görev yapan Veteriner'e ödenen ikinci görev aylığı hesabında taban aylığı ve kıdem aylığının da dahil edilmesi nedeniyle fazla ödenen-liraya tazmin hükmü verilmiştir.

Dilekçi dilekçesinde, 657 sayılı Kanunun 88'inci ve 175'inci maddelerinde ikinci görev aylığının nelerden oluştuğu hususunda açık bir hüküm bulunmadığını belirterek tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmektedir.

Taban aylığı ile kıdem aylığının düzenlendiği 375 sayılı KHK'nin 527 sayılı KHK'nin 28'inci maddesi ile yeniden düzenlenen 1'inci maddesinin (A) bendinin 5'inci fıkrasında, "Bu göstergeler 657 sayılı Kanun ve diğer personel kanunlarına ve kanun hükmünde kararnamelere göre her ne ad altında olursa olsun ödenmekte olan zam, tazminat, ödenek, ücret ve benzeri ödemelerin hesabında dikkate alınmaz." hükmüne yer verilmiş olup 657 sayılı Kanunun 88'inci ve 175'inci maddelerine göre ödenen ikinci görev aylığının belirlenmesinde memurlara ödenen taban aylığı ile kıdem aylığının dikkate alınmaması gerekmektedir.

657 sayılı Kanunun değişik 175'inci maddesinin üçüncü bendinde: "88'inci maddeye göre ikinci görev verilen memurlara, bu görevleri karşılığında aylık ödenebilmesi için boş bir kadroya ait görevin ikinci görev olarak yürütülmesi gerekir. Bu şekilde görevlendirilenlere, görevlendirildikleri kadro derecesinin ilk kademe aylığının üçte ikisi ödenir. Ancak, baştabip ve baştabip yardımcılığı hizmetlerinin ikinci görev olarak yürütülmesi halinde kadro şartı aranmaz ve bu hizmetleri yürütenlere almakta oldukları aylığın üçte ikisi ikinci görev aylığı olarak ödenir." denilmektedir.

Aynı Kanunun 155'inci maddesinde de memurlara ödenecek aylık tutarlarının gösterge tablosundaki rakamların, genel bütçe kanununda o yıl için tespit edilen katsayı ile çarpılması sonunda bulunacak miktar, sınıfların derece ve kademelerindeki memurların aylık tutarlarını gösterdiği açık olarak belirtilmiştir.

Bu itibarla, baştabiplik görevini ikinci görev olarak yürüten Belediye Veteriner Müdürü'e ödenen ikinci görev aylığı ücretinin hesabında memuriyet taban aylığı ile kıdem aylığının göz önünde bulundurulmaması gerektiğinden dilekçi iddialarının reddi ile 258 sayılı ilâmın 8'inci maddesiyle-liraya ilişkin verilen tazmin hükmünün tasdikine, 23.5.2006 tarihinde karar verildi.

Karar Tarihi : 14.11.2006

Tutanak No : 28885

KONU: 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 58'inci maddesine göre ödenen katkı payını belirlenmesinde personele ödenen taban aylığı ile kıdem aylığının dikkate alınmasının mümkün olmadığı.

254 sayılı ilâmın 1'inci maddesiyle, Tıp Fakültesi Araştırma ve Uygulama Hastanesinde görevli personele ödenen döner sermaye katkı payı hesabı üst sınırının tespitinde taban aylığı ve kıdem aylığının dikkate alınması sonucu-liraya tazmin hükmü verilmiştir.

Dilekçi temyiz dilekçesinde; ilamda 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 58'inci maddesinin dördüncü fıkrasındaki “bir yılda alacakları aylık (ek gösterge dahil)” ifadesinin dar anlamda yorumlandığını, taban ve kıdem aylığının toplam aylık unsuru içinde değerlendirilmesinin gerekli olduğunu, Danıştay kararlarına göre ödenen paraların geri alınmasının mümkün olmadığını belirterek tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmektedir.

2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 58'inci maddesinin dördüncü fıkrasında: “(Değişik: 27.06.1989-KHK-375/16 Md.) Her eğitim-öğretim, araştırma veya uygulama birimi veya bölümü ile ilgili öğretim elemanlarının katkısıyla toplanan döner sermaye gelirlerinin en az yüzde otuzu o kuruluş veya birimin araç, gereç, araştırma ve diğer ihtiyaçlarına ayrılır, kalan kısmı ise üniversite yönetim kurulunun belirleyeceği oranlar çerçevesinde bağlı bulunduğu üniversitenin araştırma fonu ile döner sermayenin bağlı bulunduğu birimde görevli öğretim elemanları ve aynı birimde görevli 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi personel arasında paylaşılır. Öğretim üyeleri ile Üniversitelerarası Kurulca önerilerek Yükseköğretim Kurulunca kabul edilen teknik ve sanatla ilgili birimlerde görevli öğretim elemanlarına döner sermayeden bir yılda ayrılacak payın toplamı bunların bir yılda alacakları aylık (ek gösterge dahil), yan ödeme, ödenek ve (değişik ibare: 26.06.2001-4689/2.md.) her türlü tazminat (makam ve temsil tazminatı hariç) toplamının iki katını, diğer öğretim elemanları için bir katını, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi personel için ise (değişik ibare: 26.06.2001-4689/2.Md.) % 80'sini geçemez” denilmiştir.

2547 sayılı Yasanın 58'inci maddesinin dördüncü bendinde, öğretim elemanlarının katkılarıyla toplanan döner sermaye gelirlerinden belli bir kısmının üniversite yönetim kurulunun belirleyeceği oranlar çerçevesinde döner sermayenin bağlı bulunduğu birimde görevli öğretim elamanları ile 657 sayılı Kanuna tabi personel arasında paylaşılacağı döner sermayeden ayrılacak bu payın bir aylık toplamının, personele maaş olarak ödenen bir ayda alacakları aylık (ek gösterge dahil), yan ödeme, ödenek ve her türlü tazminat (makam ve temsil tazminatı hariç) toplamının %80'nini geçemeyeceği hükme bağlanmıştır.

Rapor dosyası ve eki belgelerin incelenmesinden, Tıp Fakültesi Araştırma ve Uygulama Hastanesinde görevli personele katkılarından dolayı döner sermaye payı verilmesinde taban aylığı ve kıdem aylığının katkı payı ödeme hesabında matraha dahil edildiği anlaşılmıştır.

2547 Sayılı Yükseköğretim Kanununun 58'inci maddesinde belirlenmiş bulunan ve üst sınırları gösteren öğretim üyeleri ve diğer personelin döner sermayeden bir yılda ayrılacak payın toplamı bunların bir ayda alacakları "aylık (ek gösterge dahil)" ibaresi 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 155'inci maddesi hükmü ve diğer personel kanunlarında maaş göstergesi ve ek gösterge unsurlarının memur maaş katsayısıyla çarpılması sonucu bulunan tutarını göstermekte olup 375 sayılı KHK'ye göre ödenen taban ve kıdem aylıkları bu kapsamda bulunmamaktadır. Mevzuatımızda aylık (ek gösterge dahil veya hariç), vekalet aylığı, ikinci görev aylığı gibi çeşitli aylık türleri düzenlenmiş olup taban ve kıdem aylıkları da farklı bir aylık türü olarak düzenlenmiş bulunmaktadır. Kaldı ki, kanunun lafzında her türlü aylık ifadesi yer almamakta sadece ek gösterge ibaresi eklenmiş aylıktan söz edilmektedir. Bu halde, katkı paylarının hesabının üst sınırının tespitinde Tıp Fakültesi Araştırma ve Uygulama Hastanesi'nde görevli personele 375 sayılı KHK'nin 527 sayılı KHK'nin 28'inci maddesi ile yeniden düzenlenen 1'inci maddesine göre ödenen taban aylığı ve kıdem aylığının dikkate alınmaması gerekmektedir.

Öte yandan, taban aylığı ile kıdem aylığının düzenlendiği 375 sayılı KHK'nin 527 sayılı KHK'nin 28'inci maddesi ile yeniden düzenlenen 17'inci maddesinin (A) bendinin 5'inci fıkrasında, "Bu göstergeler 657 sayılı Kanun ve diğer personel kanunlarına ve kanun hükmünde kararnamelere göre her ne ad altında olursa olsun ödenmekte olan zam, tazminat, ödenek, ücret ve benzeri ödemelerin hesabında dikkate alınmaz." hükmü uyarınca 2547 sayılı Kanunun 58'inci maddelerine göre ödenen katkı payının belirlenmesinde personele ödenen taban aylığı ile kıdem aylığının dikkate alınması mümkün değildir. Nitekim, Maliye

Bakanlığı'nın 05.12.2003 tarih ve 23460 sayılı genelgesinde de saymanlıklara uygulamanın bu şekilde yapılması yönünde talimat verilmiştir.

Dilekçi tarafından, Danıştay İçtihatları Birleştirme Kurulunun Kararına atfen, hatalı ödemenin ilk yapıldığı tarihten itibaren 60 gün içinde geri alınmasının mümkün olduğu ileri sürülmekte ise de, gerek 1050 sayılı Kanunun 126'ncı maddesinde gerek 832 sayılı Kanunun 66'ncı maddesinde belirtildiği üzere Sayıştay, sayman hesaplarının Sayıştay'a noksansız verildiği tarihten itibaren 2 yıl içinde yargılamakla mükellef olup, ilgili mevzuatta Sayıştay'ın yargılama süresine ilişkin başkaca bir sınırlama bulunmamaktadır.

Bu itibarla, dilekçi iddialarının reddi ile 254 sayılı ilâmın 17inci maddesiyle-liraya ilişkin verilen tazmin hükmünün tasdikine, 14.11.2006 tarihinde karar verildi.

**III- HARCIRAH MEVZUATI İLE İLGİLİ
SEÇME KARARLAR**

Karar Tarihi : 14.3.2006

Tutanak No : 28414

KONU: Bir görevin ifası için, geçici olarak yurtiçinde başka bir yere gönderilen personelin, geçici görev mahallindeki ikametgahı ile görev yeri arasındaki taksi ücretinin ödenmesinin mümkün olmadığı.

271 sayılı ilâmın 1'inci maddesi ile Antalya Muratpaşa Belediyesi'nce geçici görev ile memuriyet mahalli dışına gönderilen personelin geçici görev mahallindeki ikametgahı ile görev yeri arası taksi ücretlerinin ödenmesi sonucu yersiz ödemede bulunulması sebebiyle-liraya tazmin hükmü verilmiştir

Dilekçi dilekçesinde memuriyet mahalli dışına yapılan resmi görevlendirme nedeniyle; görevlendirilen personelin Ankara trafiğinin şehir içi ulaşımına ilişkin seyri sefer güzergahlarını bilmemelerinden dolayı, zaman kaybına sebebiyet vermemek amacıyla görev mahalli ile ikametgah arası mesafeyi mutat taşıt aracı olan şehir içi taksi aracı ile yaptıklarını, verile emri ve eki görevlendirme yazıları tetkik edildiğinde de görüleceği üzere, memuriyet mahalli dışına yapılan görevlendirmenin acele işlerle ilgili olduğunu, görevlendirmeye konu mahkeme veya Bakanlıklara Ankara trafiğinde şehir içi dolmuş veya otobüsle gidilmesinin hem zaman kaybına, hem de belediyeyi temsilde aksamalara meydan verebileceğini, görevlendirilen personelin, mevcut yevmiye harcırahı ile şehir merkezine çok uzak semtlerde kalabildiklerini, bu nedenle bu tür harcamaları yapmak zorunda kaldıklarını belirterek tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmektedir.

İlam hükmü, dilekçi iddiaları, Sayıştay Savcılığının görüşü ,rapor dosyası ve ilgili mevzuatın incelenmesinde Antalya Muratpaşa Belediyesi'nde görevli Avukat, Hukuk İşleri Müdürü, Çevre Sağlığı Müdürü, Kültür Müdürü, Park ve Bahçeler Müdürü ve Temizlik İşleri Müdürü olarak görev yapan personelin muhtelif tarihlerde memuriyet mahalli olan Antalya İli dışında görevlendirildikleri ve geçici görevli oldukları yerde ikamet mahalli ile görev mahalli arasında taksi ücreti beyan ederek anılan belediye bütçesinden taksi ücreti aldıkları görülmektedir. 6245 sayılı Harcırah Kanununun, "Kanunun Şümulü" başlıklı 1'inci maddesinin (a) bendinde, "Umumi Muvazeneye dahil dairelerle mülhak ve hususi bütçeli (köy bütçeleri hariç) ve bunlara bağlı sabit ve mütedavil sermayeli müesseseler" tarafından ödenecek

harcırahın 6245 sayılı Harcırah Kanununun hükümlerine tabi olacağı hükme bağlanmıştır. Anılan Kanunun "Muvakkat vazife harcırahı (yol masrafı ve yevmiye)" başlıklı 14'üncü maddesinde;

"Aşağıda gösterilen memur ve hizmetlilere muvakkat vazife harcırahı olarak yol masrafı ile yevmiye verilir ve hamal (Cins ve adeti beyannamede gösterilmek suretiyle) bagaj ve ikametgah veya vazife mahalli ile istasyon, iskele veya durak arasındaki nakil vasıtası masrafları da ayrıca tediye olunur:

1- Birinci maddede yazılı kurumlara ait bu vazifenin ifası maksadıyla muvakkaten yurt içinde veya dışında başka bir yere gönderilenlere:

2-.....

3-.....

4-.....

5-....." hükmü yer almaktadır.

Yukarıdaki mevzuat hükmünden anlaşılacağı üzere, bir görevin ifası için, geçici olarak yurt içinde başka bir yere gönderilenlere ancak, gidiş ve dönüşlerdeki görev yeri ve ikamet ile iskele, durak ve istasyon arasındaki nakil vasıtası ücreti ödenmesi mümkün olup, geçici görevin ifası sırasında ikametgah ile görev yeri arasındaki taksi ücretlerinin ödenmesi mümkün değildir.

Açıklanan nedenlerle dilekçi isteminin reddedilerek 271 sayılı ilâmın 1'inci maddesi ile-liraya ilişkin verilen tazmin hükmünün tasdikine, 14.2.2006 tarihinde karar verildi.

Karar Tarihi : 3.10.2006

Tutanak No : 28833

KONU: Türkiye Ortadoğu Amme İdaresi Enstitüsü lisans programına katılan personele, program süresince gündelik ve yol masrafının ödenmesinin mevzuata aykırı olduğu.

292 sayılı ilâmın 2'nci maddesinde, Türkiye Ortadoğu Amme İdaresi Enstitüsünün 2003-2004 akademik yılı Kamu Yönetimi Lisans Programına katılan'a bu programa katıldığı günler için gündelik ve yol masrafı ödenmesinin mevzuata aykırı olduğu gerekçesiyle- liranın tazminine karar verilmiştir.

Dilekçi dilekçesinde özetle, söz konusu kişinin giriş sınavında başarılı olduğunu ve kendisine bu programa devam edebilmesi için gerekli iznin verildiğini, 7163 sayılı TODAİE Teşkilat Kanununun 15'inci maddesine göre Enstitüye devam eden kişilerin maaş dışında başka bir takım ödeneklere de hak kazandığını, 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 31/son maddesi uyarınca; TODAİE'yi bitiren hâkim ve savcılara bir kademe ilerlemesi uygulandığını, aynı maddenin 2'nci fıkrasında TODAİE'yi bitirenler için 9 yıllık meslek kıdeminin birinci sınıfa ayrılmada yeterli sayıldığını dolayısıyla, bu eğitimin Sayıştay Genel Kurulu Kararında geçen "memuru daha ileriki görevlere hazırlamak" amacına hizmet ettiğini, bu konuda İdare mahkemeleri ve Danıştay'ın ödenmesi gerektiği yönünde kararlarının bulunduğunu, hukuk birliği ilkesi gereğince; Danıştay ile Sayıştay'ın kararları arasında bir paralelliğin bulunması gerektiğini bildirerek tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmiştir.

6245 sayılı Harcırah Kanununun, "Yurt İçi ve Yurt Dışında Kurslara Katılanlara Verilecek Gündelik" başlıklı 2562 sayılı Kanunla değişik 37'nci maddesinin 1'inci fıkrasında;

"Mesleki bilgilerini artırmak amacıyla memuriyet mahalli dışında açılan kurs veya okullara gönderilenlere, bu Kanuna göre geçici görev gündeliği verilir" hükmü yer almaktadır.

Madde hükmünden anlaşılacağı üzere, memuriyet mahalli dışında açılan kurslara katılanlara geçici görev gündeliği verilebilmesi için ilgili kursun, şahsın mesleki bilgisini arttırıcı özellikte olması diğer bir deyişle, hizmet içi eğitim kapsamında olması ve kurum tarafından bu

kursa gönderilmesi gerekmektedir. Söz konusu olayda, anılan kişi kursa kendi isteğiyle katılmış, sınavı kazanması üzerine de kendisine izin verilmiştir. Yani burada kanunun öngördüğü anlamda personelin kursa gönderilmesi söz konusu olmayıp anılan personele sınavı kazanması nedeniyle verilen bir izin vardır.

Diğer yandan, 19.12.1988-4636/1 sayılı Sayıştay Genel Kurul Kararı gereğince, TODAİE'de eğitim gören Devlet memurlarının bu eğitimlerinin hizmet içi eğitim sayılabilmesi ve dolayısıyla bunlara geçici görev yolluğu ödenebilmesi için, ilgili kurum ve kuruluşlar tarafından usulüne uygun olarak hazırlanmış bir hizmet içi eğitim yönetmeliğinin bulunması ve bu yönetmelikte, söz konusu kurumdaki eğitim programlarına katılmaya imkân veren bir hükmün yer alması, memurun buradaki eğitime, kurumunun isteği üzerine katılmış olması gerekmektedir.

Söz konusu işlemde yukarıda da açıkladığımız üzere anılan kişi kursa kendi isteğiyle katıldığından sınavı kazanması üzerine kendisine izin verilmiştir. Dolayısıyla kararda öngörülen kurum tarafından gönderilme şartı gerçekleşmemiştir. Ayrıca, Sayıştay Genel Kurulunun yukarıda zikredilen kararında yer alan ilgili kurum ve kuruluşlar tarafından usulüne uygun olarak hazırlanmış bir hizmet içi eğitim yönetmeliğinin bulunması ve bu yönetmelikte, söz konusu kurumdaki eğitim programlarına katılmaya imkan veren bir hükmün yer alması ve kursun ilgilinin mesleki bilgisini artırıcı nitelikte olması şartlarının gerçekleşmediği görüldüğünden herhangi bir harcırah tediyesine imkan bulunmamaktadır.

Devlet memurlarının mesleki bilgilerinin artırılmasına, bir başka deyişle yetiştirilmelerine ilişkin esas ve usuller 657 sayılı Yasanın 214 ila 220'nci maddelerinde düzenlenmiş bulunmaktadır.

Memurların mesleki bilgilerinin artırılmasına yönelik faaliyetler, anılan Yasanın 214'üncü maddesinde, "hizmeti içi eğitim" olarak adlandırılmış ve Devlet memurlarının yetiştirilmelerini sağlamak, verimliliğini artırmak ve daha ileriki görevlere hazırlamak amacıyla uygulanacak eğitim biçiminde tanımlanan hizmet içi eğitimin, Devlet Personel Dairesi tarafından ilgili kurumlarla birlikte hazırlanacak yönetmelikler dahilinde yürütüleceği ifade edilmiş; yine aynı Yasanın 217'nci maddesinde de, Başbakanlık Devlet Personel Dairesi tarafından, Maliye ve Milli Eğitim Bakanlıklarıyla Türkiye ve Orta Doğu Amme İdaresi Enstitüsü, Devlet Planlama Teşkilatı ve ilgili kurumların görüşleri alındıktan sonra Devlet Memurları Eğitimi Genel Planı hazırlanması ve bu şekilde hazırlanacak planın Bakanlar Kurulu kararnamesiyle yürürlüğe konulması öngörülmüştür.

Bu maddeye dayanılarak hazırlanıp 83/6854 sayılı Bakanlar Kurulu Kararnamesiyle (19.10.1983 günlü 18196 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak) yürürlüğe konulan Devlet Memurları Eğitimi Genel Planının “Eğitimde Öncelikler” başlıklı üçüncü kısmında, eğitimcilerin ve eğitim yöneticilerinin yetiştirilmelerinin Devlet Personel Dairesinin koordinatörlüğünde Türkiye ve Orta Doğu Amme İdaresi Enstitüsü ve ilgili yükseköğretim kurumlarınca düzenlenecek programlarla gerçekleştirileceği; personel, eğitim, organizasyon ve metod, halkla ilişkiler, planlama gibi çeşitli uzmanlık alanlarında kurum ve kuruluşların yetişmiş eleman ihtiyaçlarını karşılamak üzere Devlet Personel Dairesinin işbirliği ile Türkiye ve Orta-Doğu Amme İdaresi Enstitüsünce ve ilgili yükseköğretim kurumlarınca eğitim programları düzenleneceği, kurum ve kuruluşların bu alanlarda yönetici ve uzman olarak görevlendirecekleri personelden bu eğitim programlarını bitirmiş olanlara öncelik tanınacağı belirtilmektedir.

Devlet Memurları Eğitimi Genel Planında yer alan bu açıklamalardan, Türkiye ve Orta-Doğu Amme İdaresi Enstitüsünün, kendi uzmanlık programları dışında, Devlet Personel Başkanlığının koordinatörlüğünde ve bu Başkanlıkla işbirliği içerisinde, ilgili kurumların isteği üzerine diğer yükseköğretim kurumlarıyla birlikte düzenlediği çeşitli programlarının da olduğu ve bu programlara kurumlarınca gönderilen memurların devam ettiği anlaşılmaktadır. Ayrıca, Devlet Memurları Eğitimi Genel Planında belirlenen esaslar çerçevesinde kurumlarca hazırlanan hizmet içi eğitim yönetmeliklerinin bazılarında, Türkiye ve Orta-Doğu Amme İdaresi Enstitüsünün düzenlediği “Organizasyon ve Metod” ile “Kamu Yönetimi” gibi uzmanlık programlarına katılmak için 7163 sayılı Türkiye ve Orta-Doğu Amme İdaresi Enstitüsü Teşkilat Kanununun 15’inci maddesinde belirtilenlerin dışında aranacak bazı niteliklere yer verilmekte; dolayısıyla bu eğitimin bir hizmet içi eğitimi olduğu kurumlarca ve bu yönetmelikleri onlarla birlikte hazırlayan Devlet Personel Başkanlığınca kabul edilmektedir.

Bu itibarla, gerek doğrudan Türkiye ve Orta-Doğu Amme İdaresi Enstitüsünce düzenlenen uzmanlık programlarına, gerekse yine aynı Enstitü tarafından kurumların isteği üzerine düzenlenen diğer eğitim programlarına katılan Devlet Memurlarının bu eğitimlerinin hizmet içi eğitim sayılabilmesi için, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 214’üncü maddesi uyarınca, ilgili kurum ve Devlet Personel Başkanlığının birlikte hazırlayacağı “Hizmet içi Eğitim” yönetmeliğinin bulunması ve bu yönetmelikte, Türkiye ve Orta-Doğu Amme İdaresi Enstitüsünde eğitim yapmaya imkan veren bir hükmün mevcut olması gerekmektedir.

Türkiye ve Orta-Doğu Amme İdaresi Enstitüsündeki eğitim programlarına katılanların, geçici görev yolluğuna hak kazanabilmesinin bir başka koşulu ise, yukarıda da belirtildiği üzere, söz konusu Enstitüde düzenlenen uzmanlık programları ile diğer programlara katılmanın, idarenin takdir ve onayı ile gerçekleşmiş olmasıdır. Gerçekten, 6245 sayılı Yasanın değişik 37'nci maddesinde sözü edilen "gönderme" keyfiyeti, idarenin takdir yetkisini de içine alan bir anlam ifade etmekte olup, bunun 7163 sayılı Yasanın 15'inci maddesi uyarınca, yarışma sınavını kazanarak Türkiye ve Orta-Doğu Amme İdaresi Enstitüsünde öğrenime hak kazananlara verilmesi zorunlu olan "izin" ile bir tutulmaması gerekir.

Zira, anılan Yasanın 15'inci maddesi, yarışma sınavını kazanarak Türkiye ve Orta-Doğu Amme İdaresi Enstitüsünde devam etmeye hak kazanan Devlet memurlarına tahsil süresince izin verileceğine amir olup, bu hükümde, memurun eğitimi konusunda idarelere herhangi bir takdir hakkı tanınmamaktadır.

Ayrıca, kişinin talebi ve arzusu ile ve yarışma sınavını kazanması sonucunda başlayan böyle bir eğitimin, memurun mesleki bilgisini artırmak amacına dönük olduğunu ve idarelerin gösterdiği lüzuma müsteniden gerçekleştiğini söylemek de pek kolay değildir. Çünkü, 7163 sayılı Yasanın öngördüğü eğitim, (2) yıllık ek bir öğrenim niteliğindedir. Yani burada memurun kendi isteği ile bir üst öğrenime devam etmesi söz konusudur. Böyle olunca, bu tür bir eğitimin, memurun mesleki bilgisinin artırılması amacına dönük olan ve idarelerin isteğiyle gerçekleşen hizmet içi eğitimle ilgisinin bulunduğunu söylemek her zaman mümkün olmasa gerekir.

Diğer taraftan, 7163 sayılı Yasanın 15'inci maddesinde, Türkiye ve Orta-Doğu Amme İdaresi Enstitüsüne devam etmeye hak kazanmaları nedeniyle kurumlarınca izinli sayılan Devlet memurlarının, izin süresince her türlü maaş ve özlük haklarından faydalanacakları, maaş ve ödeneklerinin verilmeye devam edileceği belirtilmişse de, belli bir hizmetin görülmesi amacıyla yapılan masraf karşılığı olan harcırahın bu niteliği itibariyle özlük hakları kapsamında düşünülmesi mümkün olmadığından ve maddede harcırah ödeneceğine dair bir hükme de yer verilmediğinden, idarenin isteği dışında kendi talebi ve arzusu ile Türkiye ve Orta Doğu Amme İdaresi Enstitüsündeki öğrenime devam eden Devlet memurlarına geçici görev yoluğu ödenebilmesi, bu açıdan da mümkün görülmemektedir.

29.08.1983 tarihinde Adalet Bakanlığının onayı ile yürürlüğe giren Hakim ve Savcıların Meslek İçi Eğitim Yönetmeliğinin "Eğitim

şekilleri” başlıklı 24’üncü maddesinde eğitimin uygulamalı eğitim, kurs, seminer, konferans, toplantı, yayın yoluyla yapılacağı hükme bağlanmış, Türkiye Orta Doğu Amme İdaresi Enstitüsü Kamu Yönetimi Lisans programı bu kapsamda değerlendirilmemiştir. Bu durumda, söz konusu eğitimin hizmet içi eğitim olarak değerlendirilmesi mümkün değildir.

Dilekçi dilekçesinde, Hakimler ve Savcılar Kanunu’na göre TODAİE’yi bitiren hâkim ve savcılara bir kademe ilerlemesi uygulandığını, bununda memuru daha ileriki görevlere hazırlamak amacı güttüğünü iddia etmişse de, aynı hak Devlet Memurları Kanununun 36/12 (c) alt bendiyle bütün memurlara tanınmıştır. Dolayısıyla, 2802 sayılı Kanundaki hükmün böyle bir amacı güttüğünü söylemek mümkün değildir. Söz konusu kanun bir ayrıcalık değil eşitlik getirmiştir.

Ayrıca dilekçi harcırah ödenmesi gerektiği yönünde muhtelif İdare Mahkemesi ve Danıştay Kararlarının olduğunu iddia etmişse de, Sayıştay Kanununun 65’inci maddesine göre genel mahkemelerce verilen hükümler, Sayıştay’ın, hesap ve işlemler yönünden denetimine ve hükmüne engel olmadığından bu iddianın da kabulü mümkün görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle, Türkiye ve Orta Doğu Amme İdaresi Enstitüsüne devam eden söz konusu personele, 6245 sayılı Yasanın 37’nci maddesi hükümleri dairesinde geçici görev yolluğu ödenebilmesi, memurun kurumu tarafından 657 sayılı Yasanın 214’üncü maddesi uyarınca ve Devlet Memurları Eğitimi Genel Planı ile belirlenen esaslar doğrultusunda hazırlanmış bir hizmet içi eğitim yönetmeliğinin bulunmasına ve bu yönetmelikte, anılan Enstitüdeki eğitim programlarına katılmaya imkan sağlayacak bir hükme yer verilmiş olmasına ve ayrıca, memurların söz konusu Enstitüdeki eğitim programlarına katılmalarının, kurumlarının isteği ile gerçekleşmesine bağlıdır.

Bu şartlar yerine gelmeden TODAİE’ne devam eden’a geçici görev yolluğu ödenmesine imkân bulunmamaktadır.

Bu nedenlerle, dilekçi iddialarının reddi ile ilâmın 2’nci maddesi ile verilen tazmin hükmünün tasdikine, 3.10.2006 tarihinde karar verildi.

Karar Tarihi : 21.11.2006

Tutanak No : 28902

KONU: Kardeş şehir kurulması amacıyla Belediye Başkanı oluruyla Almanya'ya giden Belediye Başkanı eşine, belediye meclisi veya encümen kararı almaksızın harcırah ödenmesinin mümkün olmadığı.

242 sayılı ilâmın 6'ncı maddesinde, kardeş şehir kurulması amacıyla Almanya'nın Heindenheim şehrine giden "Belediye Başkanının eşi'na yurtdışı görevlendirme olmaksızın geçici görev yolluğu verilmesi nedeniyle- liranın tazminine karar verilmiştir.

Dilekçiler dilekçelerinde, davetin özünde ve gidiş şeklinde zımnen Belediye Başkanı eşinin temsille görevli bulunduğunu, şekli olarak meclis ve encümen kararlarında (personelden memur ve işçi olmadığından) sehven ismi yazılmamışsa da Urla Belediye Başkanı yanında davetiyede gezinin baş konuğu olduğunu bildirerek tazmin hükmünün kaldırılması talebinde bulunmuşlardır.

6245 sayılı Kanunun (2562 sayılı Kanunla değişik) "Harcırah Verilecek Kimseler" başlıklı 4'üncü maddesinin 1'inci fıkrası 2'nci bendinde;

Memur veya hizmetli olmamakla beraber kurumlarca geçici bir vazife ile görevlendirilenlere harcırah verilebileceği,

2562 sayılı Kanunla değişik, "Memur veya Hizmetli Olmayanların Harcırahı" başlıklı 8'inci maddesinin ilk iki fıkrasında ise;

Memur veya hizmetli olmadıkları halde bu Kanuna tabi kurumlarca geçici bir görev ile görevlendirilenlere verilecek yol masrafı ve gündelik, bunların bilgi seviyeleri ve faaliyet sahaları ile mahalli şartlar dikkate alınarak 4'üncü dereceye kadar olan memurlardan herhangi birine verilen yol masrafı ve gündeliğe kıyasen ilgili kurumca takdir olunur.

Ancak ilgili Bakanlığın teklifi ve Maliye Bakanlığının olumlu görüşü üzerine bu gibi kimselerden icap edenlere 4'üncü dereceden daha yüksek memurlara ödenebilecek yol masrafı ve gündelik verilebileceği hükme bağlanmıştır.

Yukarıda yer alan madde hükümlerine göre, memur ve hizmetli olmadıkları halde kurumlarca geçici bir görevle (yurtiçi-yurtdışında) görevlendirilenlere yol masrafı ve gündelik verilmesi mümkün bulunmaktadır.

İçişleri Bakanlığı-Mahalli İdareler Genel Müdürlüğü'nün 25.09.1997 tarih ve 50596 sayılı Belediyelerde Yurtdışı Görevlendirmeleri Genelgesinin;

3'üncü maddesinde; Yurt dışı görevlendirmeler için, belediye meclisinden, toplantı halinde değilse belediye encümeninden karar alınacağı,

7'nci maddesinde; Her türlü yurtdışı görevlendirmelerde vali onayının alınacağı,

117'nci maddesinde ise; Görevlendirilen personelle birlikte yurtdışına çıkan eş ve çocuklar için belediye bütçesinden herhangi bir ödeme yapılmayacağı, ifadesi bulunmaktadır.

Verile emirleri eklerinin incelenmesinde, Belediye Başkanı ile Belediye personelinden ve'ın, kardeş şehir kurulması amacıyla 17-23 Mart 2003 tarihleri arasında Almanya'nın Heindenheim şehrine gitmesi ve resmi gezi bedelinin belediye bütçesinden ödenmesi için 05.02.2003 tarih ve 69 no'lu Encümen Kararının alındığı, Belediye Başkanı'nın 17-23 Mart 2003 tarihleri arasında görevli-izinli olarak Almanya'ya gitmesi için 14.03.2003 tarihinde İzmir Valiliğince olur verildiği, anılan personelle ilgili olarak genelge doğrultusunda işlem yapılmasına rağmen, Encümen Kararında Belediye Başkanı eşi için her hangi bir görevlendirme yapılmadığı, sadece 13.03.2003 tarih ve 825 sayılı Belediye Başkanı tarafından Hesap İşleri müdürlüğüne hitaben yazmış olduğu görevlendirme yazısına istinaden Belediye Başkanı eşine yurtdışı gündeliği ve uçak bilet bedelinin ödendiği tespit edilmiştir.

Oysa, Belediye Başkanının eşine de yurt dışı harcırahı ödenebilmesi için, söz konusu kişinin belediye meclisi veya encümen kararı ile açıkça görevlendirilmesi gerekmektedir. Çünkü Belediye Başkanının eşi kamu görevlisi olmadığından dilekçiler tarafından Başkan eşinin zımnen temsille görevli olduğu şeklindeki iddianın kabulü mümkün değildir.

Temyiz Kurulu Kararları

Bu itibarla yukarıda yapılan açıklamalar doğrultusunda, kardeş şehir kurulması amacıyla Belediye Başkanı oluruyla Almanya'ya giden Belediye Başkanı eşine; belediye meclisi veya encümen kararı (yani herhangi bir görevlendirme) olmaksızın harcırah ödenmesi mümkün olmadığından, dilekçilerin iddialarının reddiyle, 242 no'lu ilâmın 6'ncı maddesiyle tazminine karar verilen- liraya ilişkin hükmün tasdikine, 21.11.2006 tarihinde karar verildi.

**IV- ÇEŞİTLİ KONULARLA İLE İLGİLİ
SEÇME KARARLAR**

Karar Tarihi : 7.2.2006

Tutanak No : 28353

KONU: Özelleştirme İdaresinde çalışan 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi personele yapılan fazla çalışma ücreti ödemelerinden gelir vergisi kesintisi yapılması gerekeceği.

İlâmın 4'üncü maddesinde, Özelleştirme İdaresinde çalışan 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi personele yapılan fazla çalışma ücreti ödemelerinden gelir vergisi kesintisi yapılmaması nedeniyle toplam-liraya tazmin hükmolunmuştur.

Dilekçi dilekçesinde özetle, 2983 sayılı Kanunla Kamu Ortaklığı İdaresinin kurulduğunu, 530 sayılı KHK ile Özelleştirme İdaresi Başkanlığına dönüştürüldüğünü, aynı KHK ile anılan kanunun 8'inci maddesinde değişiklikle "Özelleştirme İdaresi Başkanlığında çalışan her statüdeki personele 3056 sayılı Kanunun 31'inci maddesinde yer alan fazla çalışma ücreti aynı esas ve usullere göre ödenir" denilerek idarede çalışan personele Başbakanlıktaki esas ve usullere göre vergisiz olarak fazla çalışma ücreti ödenmesi öngörüldüğünden vergisiz olarak fazla çalışma ücreti ödendiğini, 530 sayılı KHK'nin Anayasa Mahkemesince iptal edildiğini, 4046 sayılı Kanunun geçici 2'nci maddesinde "Anayasa Mahkemesince iptal edilen 530 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile Özelleştirme Başkanlığına intikal eden bütün personele 530 sayılı KHK ile ödenen diğer özlük hakları ile 3056 sayılı Kanunun değişik 31'inci maddesinde yer alan fazla çalışma ücretinin, 530 sayılı KHK'nin Anayasa Mahkemesince verilen yürürlüğün durdurulması kararının Resmi Gazetede yayımlandığı tarih ile bu kanunun yürürlüğe girdiği tarih arasında geçen dönem içinde aynı esaslara göre tahakkuk ettirilerek ödenir denildiğinden 4046 sayılı Kanun çıkana kadar da vergisiz fazla çalışma ücreti ödenmeye devam edildiğini, 2983 sayılı Kanunla verilen bir özlük hakkının azaltılması söz konusu olamayacağı için 4046 sayılı Kanunun 6'ncı maddesinin 7'nci fıkrası metninin de aynı şekilde uygulanmasına devam edildiğini belirterek tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmektedir.

4046 sayılı Özelleştirme Uygulamalarının Düzenlenmesine ve Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun "Personel Rejimi" başlıklı 6'ncı maddesinin sondan üçüncü fıkrasında; "İdare merkez teşkilatında fiilen çalışan personel ile bu maddeye göre idarede görevlendirilen personele 10.10.1984 tarihli ve 3056 sayılı Kanunun değişik 31'inci maddesinde yer alan oran ve miktarları geçmemek üzere idarece belirlenen esas ve usuller dahilinde fazla çalışma ücreti ödenir" hükmü yer almıştır.

Anılan Kanunla atıf yapılan 3056 sayılı Başbakanlık Teşkilatı Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunun "Fazla Çalışma Ücreti" başlıklı 31'inci maddesinde; "Başbakanlık Merkez Teşkilatı kadrolarında çalışan memurlara (Başbakanlık Basımevi Döner Sermaye İşletmesi kadrolarında çalışanlar dahil) 657 sayılı Devlet Memurları Kanununda belirtilen en yüksek Devlet Memuru aylığının (ek gösterge dahil);

- a) 15 ila 11'inci derecelerden aylık alanlara %20'sini,
- b) 10 ila 7'nci derecelerden aylık alanlara %25'ini,
- c) 6 ila 4'üncü derecelerden aylık alanlara %30'unun,
- d) 3 ila 1'inci derecelerden aylık alanlara %35'ini,

geçmemek üzere Başbakanlıkça tespit edilecek usul ve esaslar çerçevesinde her ay aylıkla birlikte, gelir vergisine tabi olmaksızın, peşin olarak fazla çalışma ücreti ödenir.

.....”

hükmüne yer verilmiştir.

Yukarıda alman Kanunların konuyla ilgili maddelerinin incelenmesinden de görüleceği üzere, 3056 sayılı Başbakanlık Teşkilatı Kanunu gereğince, Başbakanlık Merkez Teşkilatında çalışan memurlara, fazla çalışma ücretinin gelir vergisine tabi olmaksızın ödeneceği öngörülmüşken; Özelleştirme İdaresi Merkez Teşkilatında fiilen çalışan personele ödenecek fazla çalışma ücretinin oran ve miktarları açısından 3056 sayılı Kanuna atıf yapan 4046 sayılı Kanunun 6'ncı maddesinde ise, fazla çalışma ücretinin gelir vergisine tabi olmaksızın ödeneceği yönünde herhangi bir düzenleme yer almamaktadır. Dilekçiler tarafından 4046 sayılı Kanunun yürürlüğüne kadar fazla çalışma ücretinin vergisiz olarak ödendiği belirtilmekte ise de, yeni kanunda yer almayan istisna hükmünün, daha önce yürürlükte bulunan mevzuat hükümleri doğrultusunda yorumlanmak suretiyle uygulamaya devam edilmesi mümkün değildir.

Açıklanan nedenlerle, 4046 sayılı Kanunun 6'ncı maddesinde, 3056 sayılı Kanunun 31'inci maddesinde belirtilen oran ve miktarlarda fazla mesai ücreti ödeneceği belirtilmekte ve bu ödemenin gelir vergisine tabi olmaksızın yapılacağına ilişkin bir hüküm de bulunmadığından, ilâmın 4'üncü maddesi ile verilen tazmin hükmünün tasdikine, 7.2.2006 tarihinde karar verildi.

Karar Tarihi : 7.3.2006

Tutanak No : 28398

KONU: Belediye tarafından Vakıfbank'tan alınan kredilerin geri ödenmesi sırasında, 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa ekli 1 sayılı tablonun 4/h bendine göre damga vergisi kesintisi yapılması gerekeceği.

685 sayılı ilâmın 1'inci maddesinde, Vakıfbank Başkent Şubesinden alınan kredilerin geri ödenmesi sırasında damga vergisi kesintisi yapılmadığı gerekçesiyle- liranın tazminine karar verilmiştir.

Dilekçi dilekçesinde; Belediye ile Vakıflar Bankası Başkent Şubesi arasında düzenlenen Bireysel Kredi Borçlanma ve Rehin Sözleşmesinin 7'nci maddesine göre her türlü verginin Belediye tarafından ödeneceğinin hükme bağlandığını, aynı sözleşmenin imza kısmında "Damga vergisi tarafımızdan makbuz mukabili yatırılacaktır." ifadesinin yer aldığını, söz konusu bankanın damga vergisini ödediğini, aynı konuyla ilgili Trabzon Vergi Mahkemesinin kesintinin yasal olmadığına dair kararının bulunduğunu bildirerek tazmin kararının kaldırılmasını istemiştir.

Belediye ile Vakıflar Bankası Başkent Şubesi arasında düzenlenen Bireysel Kredi Borçlanma ve Rehin Sözleşmesinin 7'nci maddesinin ikinci fıkrasında, sözleşmeden doğan tüm vergi ve masrafların banka tarafından tahsil edileceği hükmü mevcuttur. Ayrıca sözleşmenin imza bölümünün altında, damga vergisi tarafımızdan makbuz mukabili yatırılacaktır ifadesi bulunmaktadır.

488 sayılı Damga Vergisi kanununun 1'inci maddesinde, bu Kanuna ekli (1) sayılı tabloda yazılı kağıtların damga vergisine tabi olduğu, 3'üncü maddesinde resmi dairelerle kişiler arasındaki işlemlere ait damga vergisini kişilerin ödeyeceği, 8'inci maddesinde de bu kanuna göre resmi dairelerin, genel ve katma bütçeli daire ve idarelerle, il özel idareleri, belediyeler ile köyler olduğu hükme bağlanmıştır.

Her ne kadar dilekçi Belediye ile Vakıflar Bankası Başkent Şubesi arasında düzenlenen Bireysel Kredi Borçlanma ve Rehin Sözleşmesinin 7'nci maddesine göre her türlü vergiyi tahsil etme yetkisinin Bankaya ait olduğundan bahsetmişse de, Damga vergisi Kanununun 8'inci maddesinde Belediyeler resmi daire sayılmıştır. Aynı Kanununun 3'üncü maddesinde de Resmi dairelerle kişiler arasındaki işlemlere ait damga vergisini kişilerin

ödeyeceği hükmü mevcut olduğundan, anılan sözleşme hükmünün geçerliliği bulunmamaktadır.

Dilekçi söz konusu vergilerin yatırıldığını iddia etmişse de, yatırılan vergiler sözleşmenin imzalanmasından kaynaklanan vergilerdir. Kredi geri ödemesiyle ilgili değildir.

Ayrıca, dilekçinin dilekçesinde kendi görüşünü destekleyen yargı kararından bahsetmişse de, genel mahkemelerce verilen hükümler Sayıştay'ın hesap ve işlemler yönünden denetimine ve hükmüne engel teşkil etmemektedir.

Yukarıda açıklanan sebeplerle, dilekçi iddialarının reddiyle, 685 sayılı ilâmın 1'inci maddesinde, Vakıfbank Başkent Şubesinden alınan kredilerin ödenmesi sırasında damga vergisi kesintisi yapılmadığı gerekçesiyle verilen- liraya ilişkin tazmin hükmünün tasdikine, 7.3.2006 tarihinde karar verildi.

Karar Tarihi : 7.3.2006

Tutanak No : 28406

KONU: Belediyelerin lojman adı altında konut kiralamaları, Kamu Konutları Yönetmeliğinin 4'üncü maddesinin (h) fıkrasında belirtilen; bütçede yeterli ödeneğin olması, İçişleri Bakanlığının teklifi ve Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine Başbakanlıktan izin alınması şartına bağlanmış olup, söz konusu yasal prosedüre uyulmadan belediye başkanı için konut kiralanması ve kira bedelinin belediye bütçesinden ödenmesinin mümkün olmadığı.

1378 sayılı ilâmın 3'üncü maddesinde, Belediye Başkanının oturması amacı ile konut kiralandığı ve kira bedelinin belediye bütçesinden ödendiği gerekçesiyle-lirasına tazmin hükmü verilmiştir.

Dilekçiler dilekçelerinde, belediye başkanlığı hizmetinin bir temsil hizmeti olduğunu bu nedenle belediye başkanlarına özel tahsisli konutların sağlanmasının kanunun ruhuna ve amacına uygun olduğunu ifade ederek tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmişlerdir.

2946 sayılı Kamu Konutları Kanununun "Kapsam" başlıklı 2'nci maddesinde; "Bu Kanun;

a) Genel bütçeye giren daireler, katma bütçeli kurumlar, il özel idareleri, belediyeler, il özel idareleri ve belediyelerin kurdukları birlikler ile bunlara bağlı döner sermayeli kuruluşlar, ...

Tarafından yurt içinde ve yurt dışında inşa ettirme, satın alma, kiralama suretiyle temin olunan ve bu kurum ve kuruluşlar personelinin yararlanması için ayrılan kamu konutlarını kapsar. Ancak kiralama zaruri hallerde ve kısıtlı olarak yapılabilir. Bunun uygulaması yönetmelikte belirtilir." denilmektedir.

Söz konusu Kanunun 2'nci maddesine dayanılarak çıkarılan 16.07.1984 tarih ve 84/8345 sayılı B.K.K. ile yürürlüğe konulan Kamu Konutları Yönetmeliğinin "Kiralama Suretiyle Konut Sağlanması" başlıklı 4'üncü maddesinin (h) fıkrasında; "(Ek:15/1/1991 - 91/1391 K.) Bütçelerinde yeterli ödeneğin bulunması kaydıyla, bağlı ve ilgili bulunulan Bakanlığın teklifi, Maliye ve Gümrük Bakanlığının uygun

görüşü üzerine Başbakanlıktan izin alınması suretiyle kamu kurum ve kuruluşlarının diğer personeli, için konut kiralanabilir.” denilmektedir.

Belediye başkanları söz konusu Yönetmeliğin 4’üncü maddesinde kiralama suretiyle konut sağlanabilecek kişiler arasında sayılmamıştır. Ancak söz konusu maddenin (h) fıkrasına göre bütçelerinde yeterli ödeneğin bulunması kaydıyla, İçişleri Bakanlığının teklifi, Maliye ve Gümrük Bakanlığının uygun görüşü üzerine Başbakanlıktan izin alınması suretiyle belediye başkanları için kiralama suretiyle konut sağlanması mümkün olabilmektedir.

Yine 1580 sayılı Belediye Kanununda da buna imkân veren bir hüküm bulunmamaktadır.

Dilekçiler, 1.8.2000 tarih ve 3693 yevmiye numarası ile ödenen kira bedeli ve depozitonun 11.04/11.06.2004 tarihlerinde tahsil edildiğini bildirmişlerse de, hüküm tarihi olan 25.03.2004 tarihinden sonra tahsilat yapıldığından söz konusu tahsilat ilâmın infazı mahiyetinde olup yapılacak işlem bulunmamaktadır.

Yukarıda ifade edilen sebeplerle, 1314 sayılı ilâmın 3’üncü maddesiyle verilen-lirasına ilişkin tazmin hükmünün tasdikine, 7.3.2006 tarihinde karar verildi.

Karar Tarihi : 23.5.2006

Tutanak No : 28716

KONU: Üniversite yerleşkesinde bulunan ısı merkezi binası ve sisteme bağlı tüm sistemlerin yangın, yıldırım, terör, deprem, sel gibi risklere karşı sigorta ettirilerek bedelinin bütçeden ödenmesinin mümkün olmadığı.

695 sayılı ilâmın 5'inci maddesiyle, üniversite yerleşkesinde bulunan ısı merkezi binası ve sisteme bağlı tüm tesislerin yangın, yıldırım, terör, deprem, sel gibi risklere karşı sigorta ettirilerek bedelinin üniversite katma bütçesinden ödenmesi sonucu yersiz ödenen-liraya tazmin hükmü verilmiştir.

Dilekçi temyiz dilekçesinde; üniversite kampüsde bulunan ısı merkezinin yangın riskine karşı açık olduğundan bu nedenle sigorta ettirildiğini, 2002 Yılı Genel Bütçe Kanuna ekli (R) Cetvelinin 340- tarifeye bağlı ödemeler ayrıntı kodunda buna izin verildiği belirterek tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmektedir.

4728 sayılı 2002 Yılı Katma Bütçeli İdareler Bütçe Kanununun atıf yaptığı Genel Bütçe Kanununa ekli (R) Cetvelinin 340- tarifeye bağlı ödemeler ayrıntı kodunda “b) diğer harcama kalemlerinin esas giderlerine ilişkin olarak sigorta giderleri dışında devlet mallarının sigorta edilmemesi esastır.

Ancak,

ba) Yanıcı, patlayıcı maddeler, gemi, uçak ve ilaç depolama yerlerinin sigorta giderleri,

bb) Dış ülkelerdeki devlete ait temsilcilik binaları ile devlete ait eşyanın ve kira ile tutulan bina için yapılan kontratta sigorta zorunluluğu varsa kiralık binanın, (...)”

hükmüne yer verilmiş olup istisna olarak hangi yerlerin sigorta ettirileceği tek tek sayılarak belirlenmiş bulunmaktadır. Bunlar arasında yanıcı maddelerin sigorta ettirilerek sigorta giderlerinin ödenmesine izin verilmiş olup yanıcı maddelerin depo yerleri sayılmamıştır. Üniversite yerleşkesi içinde bulunan çeşitli birimlerin ısınmasında kullanılan bu nedenle teknolojik olarak gelişmiş makine ve cihazlarla donatılmış merkezi ısıtma yerinde yakıt tankı bulunuyor olması da yanıcı

maddelerin depolama yerleri kapsamında kabul edilmesini gerekli kılmamaktadır. Bu tesisler merkezi ısıtma yerleri olup bu tür tesisler günümüz teknolojisinde bütün devlet kurumlarında bulunmaktadır. Bu halde, Bütçe Kanuna ekli (R) Cetvelinin 340- tarifeye bağlı ödemeler ayrıntı kodunda “devlet mallarının sigorta edilmemesi esastır” hükmü dışında istisna olarak belirtilen ve sigorta giderlerinin bütçeden karşılanması mümkün olan yerler içinde merkezi ısıtma yerleri sayılmadığından sigorta bedellerinin ödenmesi mümkün değildir.

Bu itibarla, dilekçi iddialarının reddi ile 695 sayılı ilâmın 5’inci maddesiyle-liraya ilişkin verilen tazmin hükmünün tasdikine, 23.5.2006 tarihinde karar verildi.

Karar Tarihi : 30.5.2006

Tutanak No : 28736/1

KONU: İl genel meclisi başkan ve üyelerine, yasaya göre en fazla ödenecek gün sayısı aşılmadan, Mayıs ve Kasım ayları toplantıları devam ettiği sürece, birleşim sayısı ile ilgilendirilmeksizin her gün için ödenek ödenmesinde mevzuata aykırılık bulunmadığına.

2058 sayılı ek ilâmla, il genel meclisi üyelerine toplantı yapılmayan günler için huzur ücreti verilmesi neticesi- liranın tazminine karar verilmiştir.

Dilekçi dilekçesinde, Sayıştay Temyiz Kurulunun 29.04.2003 tarih ve 26365 no'lu Kararını ve toplantılara ait puantaj cetveli, yoklama cetveli ve Valilikçe tanzim edilen gündemleri göndererek söz konusu Temyiz Kurulu Kararının kendileri için de uygulanmasını ve tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmiştir.

İl Özel İdaresi Kanununun 119'uncu maddesine dayanılarak düzenlenen İl Genel Meclisinin Çalışma Esas ve Usulleri Hakkında Yönetmeliğin 3'üncü maddesinde”

Birleşim: İl Genel Meclisinin belli bir gününde açılan toplantısını,

Oturum: Bir birleşimin ara ile bölünen kısımlardan her birini ifade eder.”

5'inci maddesinde "İl genel meclisi her yıl Mayıs ve Kasım aylarının ilk haftasında olağan olarak toplanır. Bu toplantıların süresi en çok 30'ar gündür.

Kasım ayı toplantısı dönem başı toplantısıdır.

Toplantı süresi sona erdiği halde konuların incelenmesi ve görüşülmesi neticelenmemiş ise il genel meclisi 10 günü geçmemek üzere toplantıyı uzatabilir ve valilikçe sebepleri İçişleri Bakanlığına bildirilir.

Toplantı, incelenecek ve görüşülecek konu kalmadığı takdirde meclis kararı ile süresinden önce de sona erdirilebilir."

6'ncı maddesinde "İçişleri Bakanlığı veya valilikçe lüzum görüldüğü takdirde zaman ve süresi belirtilerek il genel meclisi olağanüstü toplantıya çağrılabilir.

Ayrıca il genel meclisi üyelerinin üçte ikisi gerekçeli olarak vali'den il genel meclisinin olağanüstü olarak toplanmasını isterlerse vali bu isteği görüşüyle birlikte İçişleri Bakanlığına bildirir. Uygun görülmesi halinde il genel meclisi olağanüstü toplanır.

Bu toplantıda, çağrıda belirtilen konulardan başka bir şey görüşülemez."

7'nci maddesinde "Toplantıların günü ve gündemi vali tarafından tespit edilir.

Toplantının gün, yer, saat ve gündemi toplantının yapılacağı günden en az 10 gün önce üyelere tebliğ edilir. Acele hallerde bu süre üç güne kadar indirilebilir. Üyelerin talebi üzerine yapılacak olağanüstü toplantının, İçişleri Bakanlığının uygun görüş yazısının valiliğe intikalinden itibaren 10 gün içinde yapılması zorunludur.

Olağanüstü toplantı çağrılarında, olağanüstü toplantının süresi de belirtilir."

15'inci maddesinde "Birleşime son verme yetkisi başkana aittir.

Birleşime son verilirken gelecek birleşimin günü ve saati başkan tarafından üyelere duyurulur ve meclis salonunun uygun bir yerine asılır."

19'uncu maddesinde "İl genel meclisince kanunların il özel idaresine görev olarak verdiği konularda ön incelemeye ihtiyaç duyulan hallerde ihtisas komisyonları kurulabilir.

Komisyonların üye sayısı 3 den az, 7 den çok olamaz. Komisyonların adı, sayısı, çalışma konusu ve süresi, üye sayısı her komisyon için ayrı ayrı olmak üzere meclisçe iş'ari oyla tespit edilir. Bir üye birden çok komisyonda görev alabilir.

.....

Komisyon başkanı çalışmalarını sonunda düzenleyeceği raporu il genel meclis başkanlığına sunar.

Komisyonlar, valilikçe temin edilecek yerlerde çalışırlar. Komisyon başkanınca üyelerine, toplantıların zamanı ve yeri duyurulur.

Komisyonun çalışmaları il genel meclisinin toplantı dönemleriyle sınırlıdır. Komisyona havale edilen işlerin hangi tarihlerde bitirileceği meclisçe belirlenir....."

hükümleri yer almaktadır.

İl Özel İdaresi Kanununun 111, 114, 115 ve 116'ncı maddeleri ile İl Genel Meclisinin Çalışma Esas ve Usulleri Hakkındaki Yönetmeliğin yukarıda yer verilen maddeleri birlikte değerlendirildiğinde; il genel meclisinin dönem başı Kasım ayı kabul edilmek üzere yılda iki kez Kasım ve Mayıs aylarında toplanacağı, bu toplantıların her birinin en çok 30 gün sürebileceği, toplantı süresi yani 30 gün sona erdiği halde konuların görüşülmesi bitirilememiş ise, meclisin, toplantı süresini 10 gün daha uzatıp nedenlerinin Valilikçe İçişleri Bakanlığına bildirileceği;

İl genel meclisinin bu olağan Kasım ayı toplantısı ve Mayıs ayı toplantısı dışında, İçişleri Bakanlığının veya valiliğin gerek görmesi üzerine zaman ve süresi belirtilmek suretiyle toplantıya çağrılabilmesi gibi, meclis üyelerinin üçte ikisinin gerekçeli olarak valilikten olağanüstü toplantı istemesi üzerine valinin görüşü ile birlikte İçişleri Bakanlığınca ilettiği bu isteğin anılan Bakanlıkça uygun görülmesi halinde de olağanüstü toplantının gerçekleştirilebileceği;

Meclis toplantısının günü ve gündeminin vali tarafından tespit edileceği, toplantının gün, yer, saat ve gündeminin toplantının yapılacağı günden 10 gün önce, acil durumlarda ise 3 gün önce üyelere duyurulacağı;

Toplantı süresinin Bakanlığa bildirilmek suretiyle 10 gün uzatılabileceği gibi, görüşülecek konu kalmadığında yine meclis kararı ile süresinden önce bitirebileceği;

İlgili yönetmeliğin 7'nci maddesinde yer alan, toplantıların günü ve gündeminin Vali tarafından tespit edileceği ve toplantının gün, yer, saat ve gündeminin en az 10 gün önce üyelere tebliğ edileceği hükmünden hareketle, toplantı ifadesiyle bir gün içinde yapılan toplantının anlaşılmaması gerektiği, tam tersine gerek Kanunun 111'inci maddesinde gerek ilgili Yönetmeliğin 5'inci maddesinde toplantı sürelerinin en çok 30'ar gün olacağı vurgulandığı; dolayısı ile toplantı ibaresi tekil olarak kullanıldığında bunun bir gün ile sınırlı olmayıp Mayıs ya da Kasım ayında yapılan en fazla 30 gün süren bir süreci işaret ettiği, çoğul olarak kullanıldığında ise Mayıs ve Kasım aylarında her biri en fazla 30 gün sürecek olan iki ayrı süreci işaret ettiği;

Nitekim, Yönetmeliğin tanımlar başlıklı 3'üncü maddesinde, il genel meclisinin belli bir gününde açılan toplantısının "birleşim", bir birleşimin ara ile bölünen kısımlardan her birinin "oturum" olarak tanımlandığı, anlaşılmaktadır.

Bu bakımdan, Kanununun 111'inci maddesi ve Yönetmeliğin 5'inci maddesine göre toplantı ile kastedilen Kasım ya da Mayıs ayındaki birleşimlerin tamamı olduğuna ve Kanununun 111'inci maddesinin son fıkrasında toplantıların başlama ve bitiş tarihlerinin İçişleri Bakanlığına bildirileceği belirtildiğine göre, 116'ncı maddedeki "il genel meclisinin başkan ve üyelerine toplantıların devamı süresince her gün için 40 gösterge rakamının bütçe kanunlarında Devlet memurları maaşı için her yıl belirlenen katsayı ile çarpımı sonucu bulunacak miktarı aşmamak üzere ödenek verilir" hükmü uyarınca toplantı süresince her gün için bu ödeneğin kesintisiz ödenmesi, başka bir ifade ile yasa koyucu tarafından birleşim başına ödenmesi gereken huzur ücreti yerine ödenek olarak nitelendirilen bu ödemenin, toplantı süreci içindeki birleşim sayısı ile ilgilendirilmeksizin yasada belirtilen ifade ile toplantının devamı süresince ödenmesi gerekmektedir.

Dilekçenin dilekçesi ekinde gönderdiği mevcut gündem, karma komisyon raporları ve meclis toplantılarına ait puantaj cetvellerinin incelenmesinden, 1997 yılında Mayıs 1997 toplantısının 01.05.1997 tarihinde başlayıp 10 günlük uzatma kararıyla birlikte 09.06.1997 tarihine kadar sürdüğü ve 5 birleşim yapıldığı; Kasım 1997 toplantısının 03.11.1997 tarihinde başlayıp 10 günlük uzatma kararıyla birlikte 12.12.1997 tarihinde sona erdiği ve 5 birleşim yapıldığı ve sonuç itibarı ile her iki dönemde gündemli olarak toplam 10 gün il genel meclisi toplantısı gerçekleştirildiği, gündemli toplantıların tamamına katılan üyelere Mayıs ve Kasım dönemlerinde ayrı ayrı 40 ar gün olmak üzere toplam 80 gün üzerinden, gündemli toplantıların bazılarında katılmayan üyelere ise 80 günden sadece toplantıya iştirak edilmeyen günler düşülerek Kanununun 116'ncı maddesi kapsamında ödenek verildiği anlaşılmaktadır.

İl genel meclis başkan ve üyelerine, yasaya göre en fazla ödenek ödenecek gün sayısı aşılmadan, Mayıs ve Kasım toplantısı devam ettiği sürece birleşim sayısı ile ilgilendirilmeksizin her gün için ödenek ödenmesinde mevzuata aykırılık bulunmadığından dilekçi iddialarının kabulü ile tazmin hükmünün kaldırılmasına, 30.5.2006 tarihinde karar verildi.

Karar Tarihi : 13.6.2006

Tutanak No : 28766

KONU: Kamulaştırılan gayrimenkuller için bedelin artırılması davası açılması suretiyle, gecikme faizi, vekalet ücreti, yargılama gideri vs. için yapılan ödemelerden damga vergisi kesilmesi gerekeceği.

İlâmın 2'nci maddesinde, kamulaştırılan gayrimenkuller için bedelin artırılması (tezyidi bedel) davası açılmak suretiyle, gayrimenkulun bedelinin arttırılmış tutarı ile gecikme faizi, vekalet ücreti, yargılama gideri v.s. için yapılan ödemelerden gayrimenkulun bedelinin hariç diğer kalemlerin ödenmesinden dolayı damga vergisi kesilmemesi nedeniyle toplam- liraya tazmin hükmolunmuştur.

Dilekçi dilekçesinde özetle, Sayıştay Genel Kurulu'nun 14.11.1999 tarihli ve 4938/1 Karar sayılı, Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü'nün 11672 sayılı Genelgesi ve Maliye Bakanlığı Gelirler Genel Müdürlüğü'nün 08.08.200 tarih ve 37201 sayılı genelgeleri hükümleri uyarınca yapılan ödemede evraklar bir bütün olduğundan damga vergisi kesilmediğini belirterek tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmektedir.

488 sayılı Damga Vergisi Kanunu'nun 1'inci maddesinde, bu kanuna akli (I) sayılı tabloda yazılı kağıtların damga vergisine tabii olduğu hükme bağlanmıştır.

Kanuna ekli (I) sayılı tablonun IV.Makbuzlar ve diğer kağıtlar bölümünün ¼ fıkrasında, kişiler tarafından belli parayı mutazammın olarak resmi dairelere verilen makbuz ve ibra senetleri ile resmi daireler hesabına ödenen paralar hakkında müteaddit nüsha olarak bankalara verilen makbuz senetlerinin mezkur dairelere ait nüshalarının binde 7,5 oranında damga vergisi kesintisine tabi tutulacağı belirtilmiştir.

Ancak aynı Kanununun 9'uncu maddesinde, Kanuna ekli (2) sayılı tabloda yazılı kağıtların damga vergisinden müstesna olduğu ifade edilmiş ve (2) sayılı tablonun "1. Resmi İşlerle İlgili Kağıtlar" başlığı altında yer alan "A) Resmi Daireler arasında kullanılan kağıtlar" bölümünün 9'uncu sırasında da, resmi daireler lehine yapılan istimlaklarda düzenlenen kağıtlar istisnalar arasında gösterilmiştir.

Dilekçi tarafından yapılan ödemenin Sayıştay Genel Kurul Kararı, Adalet Bakanlığı ve Maliye Bakanlığı genelgelerine uygun olduğu iddia edilmekte ise de, Sayıştay Genel Kurulu Kararı ve anılan genelgelerde resmi daireler lehine yapılan kamulaştırmalar sonucu ortaya çıkan kamulaştırma bedelleri ile tezyidi bedel davaları sonucunda tespit edilen bedellerin hak sahiplerine ödenmesi sırasında damga vergisi kesintisi yapılmayacağı ifade edilmektedir.

Rapor dosyası ve ekli belgelerin incelenmesinde, tezyidi bedel için yapılan ödemede, tezyidi bedele ilişkin tutarın yanı sıra faiz, vekalet ücreti, yargılama giderlerinin de ilama bağlı borçlar tertibinden ödendiği, bu ödemelerin tamamından damga vergisi kesintisi yapılmadığı görülmüştür.

Damga Vergisi Kanunu hükümleri ve Sayıştay Genel Kurul Kararı gereğince damga vergisi istisnası mahkemece belirlenen tezyidi bedel miktarı için söz konusu olduğundan, yapılan ödemede tezyidi bedel miktarı düşüldükten sonra kalan miktar için damga vergisi kesintisi yapılması gerekmektedir.

Açıklanan nedenlerle dilekçi iddialarının reddi ile 282 sayılı ilâmın 2'nci maddesi ile verilen tazmin hükmünün tasdikine, 13.6.2006 tarihinde karar verildi.

Karar Tarihi : 26.9.2006

Tutanak No : 28812

KONU: Kamu konutu olan Adliye lojmanlarına ait yakıtın Adalet Bakanlığınca karşılanarak yakıt giderinin lojmanda oturanlardan tahsil edilmesinde mevzuata aykırı bir husus bulunmadığı.

624 sayılı ilâmın 1'inci maddesiyle; Adliye lojmanlarına ait yakıt bedellerinin mevzuata aykırı olarak bütçeden ödenmesi nedeniyle-liraya tazmin hükmü verilmiştir.

Dilekçi temyiz dilekçesinde; Adalet Bakanlığı'nın 23.12.1996 tarih ve 104 sayılı Genelgesi uyarınca ödemenin yapıldığını, Bakanlıkça Maliye Bakanlığından görüş istendiği ve Maliye Bakanınca görüş verildiğini, kira ve yakıt bedellerinin her ay lojmanda oturanlardan tahsil edildiğini, yıllık yakıt miktarının ise 9 ve 10 sayılı cetvellere göre tespit edilerek Bakanlıktan ödenek istendiğini belirterek tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmektedir.

Kamu Konutları Yönetmeliğinin 26'ncı maddesinde: "Bu Yönetmeliğe göre, kamu konutu olarak ayrılan konutların;

1) 634 sayılı Kat Mülkiyeti Kanununa tabi olmayan kaloriferli konutların ısınma giderleri,

(...),

Kamu kurum ve kuruluşlarınca karşılanır." denilmiş olmakla birlikte yönetmeliğin bu hükümlerine paralel asıl düzenleme Kamu Konutları Kanununun 6'ncı maddesinde yapılmış iken söz konusu Kanunun 6'ncı maddesi 01.08.1996 tarih ve 4160 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmış olup Yönetmeliğin söz konusu hükmünün Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkındaki 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 543 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameyle değişik 13'üncü maddesinin (e) bendi hükmü karşısında uygulama olanağı kalmamıştır.

Buna göre, Devlete ait konutları yönetmek ve kamu kurum ve kuruluşlarına ait konutların yönetimi konusundaki politikaları belirlemek ve her yıl yurt içindeki ve yurt dışındaki kamu konutlarının kira ve yakıt bedelleri ile işletme, bakım ve onarım esaslarını tespit etmek görevi

Maliye Bakanlığına verilmiş olup Maliye Bakanlığı bu yetkiye dayanılarak, 2946 sayılı Kamu Konutları Kanunu kapsamındaki kamu kurum ve kuruluşlarının yurt içinde bulunan kamu konutları ile ilgili olarak 242 sayılı Milli Emlak Genel Tebliği ile uygulama esaslarını belirlemiştir.

14.11.1999 tarih ve 242 sayılı Milli Emlak Genel Tebliğinin 2'nci maddesinde: "Kamu konutlarının yakıtının konutlarda oturanlar tarafından tedariki ve bedellerinin konutlarda oturanlarca karşılanması esastır.

Ancak, tamamı kamu kurum ve kuruluşlarının (634 sayılı Kat Mülkiyeti Kanununa tabi olanlar hariç) mülkiyetinde bulunan veya tamamı kiralanan konutların tahsisli olduğu idarenin gerek görmesi halinde, idarece yakıt temin edilebilir. İdarece temin edilecek yakıt, Kamu Konutları Kanunu ile Kamu Konutları Yönetmeliğine göre hesaplanan kontenjan için geçerlidir. Bu halde, bütçe imkânları ve tasarruf tedbirleri göz önünde bulundurulur. Doğal gazla ısıtılan kamu konutlarında yakıtın tedarikinde bir güçlük söz konusu olmadığından (Devlet mahalleleri ve hizmet binası gibi aynı kazandan ısıtılan konutlar hariç) bu konutların yakıt giderleri idarelerce kesinlikle karşılanmayacak ve oturanlarca karşılanmaya devam edilecektir.

2.3'üncü maddesinde: "Metrekare yakıt bedeli, Kamu Konutları Yönetmeliğinin 29 ve 30'uncu maddeleri ile bu Yönetmeliğe ekli yıllık yakıt miktarlarını gösteren 9 ve 10 sayılı cetvellere göre hesaplanan kontenjan yakıt miktarı için geçerlidir. Zorunlu nedenlerle kontenjandan fazla tüketilen yakıtın bedeli, gerçek miktarı üzerinden kullananlardan tahsil edilir. Bu tahsilat, kış mevsiminin bitiminde, Temmuz ayından itibaren yapılır." ,

2.4'üncü maddesinde de "Yakıt maliyetlerindeki artışlar dikkate alınarak, 2946 sayılı Kamu Konutları Kanunu kapsamındaki kurum ve kuruluşların yurt içindeki kaloriferli konutlarından, yakıtı kurum tarafından tedarik edilenlerde oturanlardan, her bir metrekare için 120.000.- TL yakıt bedeli tahsil edilir. Ancak, kurum ve kuruluşlar, yakıt maliyetlerini dikkate alarak gerekli gördükleri takdirde, bu bedelin üzerinde yakıt bedeli tahsil edebilirler." denilmiştir.

Bu tebliğ hükmüne göre, kamu konutlarının yakıtının konutlarda oturanlar tarafından tedariki ve bedellerinin konutlarda oturanlarca karşılanması esas olmakla birlikte tamamı kamu kurum ve kuruluşlarının (634 sayılı Kat Mülkiyeti Kanununa tabi olanlar hariç) mülkiyetinde bulunan konutların tahsisli olduğu idarenin gerek görmesi halinde o idarece yakıt temin edilmesini imkan sağlanmış olup ilgili

idarece temin edilecek yakıtın Kamu Konutları Yönetmeliğinin 29 ve 30'uncu maddelerine göre hesaplanan kontenjan için geçerli olduğu belirtilerek zorunlu nedenlerle kontenjandan fazla tüketilen yakıt bedelinin kullananlardan tahsil edileceği ve Kamu Konutları Kanunu kapsamındaki kurum ve kuruluşların yurt içindeki kaloriferli konutlarından yakıtı kurum tarafından tedarik edilenlerde oturanlardan her bir metrekare için yakıt bedeli tahsil edileceği kurala getirilmiştir.

Kamu konutu durumunda olan Arapgir Adliye Lojmanlarına ait yakıtın Adalet Bakanlığınca karşılanarak yakıt giderinin lojmanlarda oturanlardan tahsil edilmesinde mevzuata aykırı bir husus bulunmadığından 624 sayılı ilamla verilen tazmin hükmünün kaldırılmasına, 26.9.2006 tarihinde karar verildi.

Karar Tarihi : 17.10.2006

Tutanak No : 28860

KONU: Kanundan doğan ve İller Bankası eliyle dağıtılan genel bütçe vergi gelirleri payından resen mahsup edilen, ortaklık payı ödemesinden damga vergisi kesilmemesinde mevzuata aykırılık olmadığı.

225 sayılı ilâmın 1'inci maddesinde, İller Bankasına sermaye iştirak payı adı altında yapılan ödemelerden damga vergisi kesintisi yapılmaması nedeni ile toplam- liraya tazmin hükmolunmuştur.

Dilekçi dilekçesinde özetle, konuyla ilgili İller Bankası Genel Müdürlüğü Muhasebe ve Mali İşler Daire Başkanlığının 20.09.2004 tarih ve 81639 sayılı yazısı ile Denizli Vergi Mahkemesinin 17.06.2005 tarih ve 2005/251 sayılı savunma dilekçesine ekleyerek 488 sayılı Damga Vergisi Kanununun 3'üncü maddesi ve eki (1) sayılı tablonun 4/1-4 sırasında makbuz ibra senetleri ve makbuz senetlerinin zikredildiğini, tamamen kanundan doğan ve görev niteliğinde bulunan ortaklık paylarının İller Bankasına ödenmesinde herhangi bir makbuz verilmesinin söz konusu olmadığını, bu nedenle yapılan ödemelerden damga vergisi kesilmesinin mümkün olmadığını, kanundan doğan bu uygulamanın bütün belediye ve özel idareler tarafından aynı şekilde yürütüldüğünü belirterek tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmektedir.

4759 sayılı Kanunun 3/A maddesinde;

“İl özel idareler ve belediyelerin; hariç tutulmak üzere yıllık gelirleri tahsilatı ile bu idarelere genel bütçe vergi gelirlerinden verilen payların % 5'i”nin bankanın sermaye kaynakları arasında sayılmış,

4'üncü maddenin 3'üncü fıkrasında ise ortaklık paylarıyla köy ödemeleri sermaye payları, zamanları tüzükle belli edilecek dört eşit taksitte bankaya ödeneceği belirtilmiştir.

488 sayılı Damga Vergisi Kanununun 1'inci maddesinde; Bu kanuna ekli (1) sayılı tabloda yazılı kağıtların damga vergisine tabi olacağı, 4 üncü maddesinde ise; Bir kağıdın tabi olacağı verginin tayini için o kağıdın mahiyetine bakılarak buna göre tabloda yazılı olan verginin bulunması gerektiğine hükmedilmiştir.

Dolayısıyla İller Bankasına yapılan belediye sermaye payı ödemesinin 4759 sayılı İller Bankası Kanununda belirtildiği şekilde idarelerce dört eşit taksitte 2380 sayılı Kanun uyarınca Banka eliyle dağıtılan belediye genel bütçe vergi gelirleri payından resen mahsup edilerek kesildiği anlaşılmaktadır.

Ayrıca söz konusu ortaklık payı ödemeleri herhangi bir malzeme ve hizmet karşılığını içermemekte olup tamamen sermaye payı niteliğinde bir ödeme olup, bu açıdan damga vergisine tabi bir kağıt düzenlenmesi söz konusu değildir.

Kaldı ki 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa ekli (1) sayılı tabloda damga vergisine tabi kağıtlar tek tek sayılmış olup, bu tabloda İller Bankasına belediye ortaklık payı olarak mahsuben yapılan ödemeden dolayı düzenlenen kağıtların damga vergisine tabi olacağına dair bir hükümde bulunmamaktadır.

Bu nedenle tamamen kanundan doğan ve İller Bankası eliyle dağıtılan genel bütçe vergi gelirleri payından resen mahsup edilen, ortaklık payı ödemesinden damga vergisi kesilmemesinde kanuna aykırılık görülmemektedir. Dilekçi iddialarının kabulü ile 225 sayılı ilâmın 1'inci maddesi ile verilen-liraya ilişkin tazmin hükmünün kaldırılmasına, 17.10.2006 tarihinde karar verildi.

**SAYIŞTAY
DAİRE KARARLARI**

**SEÇME KARAR ÖZETLERİ
(1.1.2006-31.12.2006)**

**I- SORUMLULUK VE YARGILAMA USULLERİ
İLE İLGİLİ SEÇME KARARLAR**

4. Daire

Karar Tarihi : 19.1.2006

Tutanak No : 30087

Gaziantep Büyükşehir Belediyesi Saymanlığı 2003

Belediye Bütçe Muhasebe Usulü Tüzüğü'nün 61'inci maddesine göre, "Her mutemet aldığı avanstan harcadığı tutarlara ait belgeleri en çok bir ay, adına açılan kredilerden harcadığı tutarlara ilişkin belgeleriye en çok üç ay içinde saymana vermekle yükümlüdür. Mahsup işlemi yapılmadıkça aynı iş için yeniden avans verilemez ve kredi açılmaz. Mutemet işin tamamlanmasından sonra, yukarıda belirtilen bir aylık ve üç aylık sürelerin bitimini beklemeksizin, avans ve kredi artığını iade etmek ve hesabını kapatmak zorundadır. Süresi içinde mahsup edilmeyen avanslar için 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil ve Usulü Hakkındaki Kanun hükümleri uygulanır." denilmektedir.

Bu hüküm uyarınca Belediye mutemedine muhtelif tarihlerde verilen avansların yasal süresi içinde kapatılmaması sonucu ortaya çıkan gecikme zammının tahsilinin 832 sayılı Sayıştay Kanununa göre değil, 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsili Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre idarî yoldan takibatı yapılmak suretiyle sağlanması gerekmektedir.

Yapılan açıklamalar doğrultusunda, süresi içinde kapatılmayan avanslardan dolayı ortaya çıkan gecikme zammının tahsilinin, 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsili Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre idarî yoldan takibatı yapılmak suretiyle sağlanması için konunun İçişleri Bakanlığına yazılmasına,

5. Daire

Karar Tarihi : 23.2.2006

Tutanak No : 11027

Adıyaman İl Özel İdare Müdürlüğü 2002

Avansın kapatılmasında kullanılan fatura ve belgelerin, Devlet Muhasebe Yönetmeliğinin 69/13'üncü maddesine aykırı olarak avansın verildiği günden önceki tarihi taşıması nedeniyle, fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

2. Daire

Karar Tarihi : 28.3.2006

Tutanak No : 33574

Aydın Belediyesi Saymanlığı 2003

Otopark alanının imar değişikliği yapılarak ticaret alanına dönüştürülmesine ilişkin belediye meclis kararına karşı açılan davalar iptal ile sonuçlandığı halde, mahkeme kararının gereğini yerine getirmeyip tazminat davası açılmasına ve bunun sonucunda tazminat, faiz ve yargılama gideri ödenmesine sebebiyet verenlerin tespit edilerek haklarında rücu davası açılması için konunun İçişleri Bakanlığına yazılmasına,

3. Daire

Karar Tarihi : 20.7.2006

Tutanak No : 47

Sakarya Defterdarlık Muhasebe Müdürlüğü 2004

17 Ağustos 1999 tarihinde meydana gelen depremde yıkık ve ağır hasarlı yapı enkazlarının kaldırılması için, Bayındırlık ve İskan İl Müdürlüğü'nün açtığı ihaleyi kazanan şirketin yıkım çalışmaları sırasında bir lokantaya hasar vermesi sonucu, mağdur kişi Bayındırlık ve İskân Bakanlığı aleyhine açtığı idari davayı kazanarak, kurumu tazminata mahkum ettirmiştir.

Bakanlıktan gönderilen ödenek de, tahakkuk memuru tarafından gerekli tahakkuk işlemi yapılarak yargı kararı gereği ilgisine ödenmiştir.

Bayındırlık ve İskân Bakanlığı aleyhine tecelli eden yargı kararındaki miktarın, asıl sorumlu olan ve hasarı veren Şirkete 818 sayılı Borçlar Kanununun 55'inci maddesine istinaden rücu edilmesi gerekmektedir.

Dolayısıyla, yargı kararına dayanan bir ödemeyi yapan sayman ve tahakkuk memuruna sorumluluk yüklenemeyeceğinden, kusurlu şirkete rücu davası açılarak, kanuni takip ve tahsilin sağlanması için, konunun Bayındırlık ve İskân Bakanlığına yazılmasına,

**II- İHALE MEVZUATI İLE İLGİLİ
SEÇME KARARLAR**

Daire Karar Özetleri

İHALE, SATIN ALMA

6. Daire

Karar Tarihi : 13.4.2006

Tutanak No : 11313

Siirt Belediyesi Saymanlığı 2004

Kum alımına ilişkin ihale işlemlerini onaylayan kişinin Belediye Başkanı olması ve alımın Belediye Başkanının babasının ortağı olduğu şirketten yapılmasının, 4964 sayılı Kamu İhale Kanununun “İhaleye katılamayacak olanlar” başlıklı 11’inci maddesine aykırı olduğuna,

3. Daire

Karar Tarihi : 13.7.2006

Tutanak No : 44

Fethiye Mal Müdürlüğü 2004

Hükümet konağı onarım işine ilişkin olarak, ihale komisyonunca en avantajlı teklif veren müteahhidin gerekli malzemeleri il dışından temin edeceğini beyan etmesi ve bu durumda işin ilanda belirtilen sürede tamamlanamayacağına karar vermesi sonucu, işin malzemeleri halihazırda mevcut olan, ikinci en avantajlı teklif sahibi müteahhide ihale edilmesinin Kamu İhale Kanununa aykırı teşkil etmediğine,

FİYAT FARKI

6. Daire

Karar Tarihi : 11.4.2006

Tutanak No : 11310

Şişli Belediyesi Saymanlığı 2004

Akaryakıt alımının 4734 sayılı Kamu İhale Kanununa göre ihale edilmesine karşın söz konusu Kanuna göre yayımlanmış 2002/5038 sayılı Fiyat Farkı Kararnamesi yerine, sözleşme ve idarî şartnameye 2886 sayılı Kanun uyarınca çıkarılmış 90/1216 sayılı Fiyat Farkı Kararnamesinin esas alınacağına dair hükümler konulmuştur. Ancak yürürlükte olmayan 2886 sayılı Kanuna dayanarak çıkarılmış 90/1216 sayılı Fiyat Farkı Kararnamesinin uygulama olanağı bulunmadığından, 4734 sayılı Kanuna göre düzenlenmiş Fiyat Farkı Kararnamesinin dikkate alınarak akaryakıt fiyat farkı hesaplanması gerektiğine,

3. Daire

Karar Tarihi : 4.5.2006

Tutanak No : 118

İstanbul 1 No'lu Katma Bütçeli İdareler Saymanlık Müdürlüğü (Karayolları 1. Bölge Müdürlüğü) 2003

2002/5037 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı eki 4734 Sayılı Kamu İhale Kanununa Göre İhalesi Yapılacak Olan Yapım İşlerine İlişkin Fiyat Farkı Hesabında Uygulanacak Esasların 6'ncı maddesi fiyat farklarının ne şekilde hesaplanacağını açıklamaktadır. 6'ncı maddenin son fıkrasında ise "Ancak, idari şartname ve sözleşmede bu Esaslara göre fiyat farkı verileceği belirtilmesine rağmen, ihaleyi yapan idare tarafından ihale dokümanında işin niteliğine ve gereklerine göre a, b1, b2, b3, b4, b5 ve c sabit katsayıları için toplamları bire (1.00) eşit olacak şekilde herhangi bir ağırlık oranı temsil katsayısı belirlenmemiş ise, fiyat farkı hesaplanırken temel indeks ve güncel indeks olarak yukarıdaki indeksler yerine, Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsü tarafından aylık yayımlanan (1994=100) bazlı Tablo- 2: Toptan Eşya Fiyatları İndeks Sayılan Tablosunun "Genel" satırındaki sayı esas alınır." denilmektedir.

Buna göre, ihaleyi yapan idare tarafından ihale dokümanında işin niteliğine göre a, b1, b2, b3, b4, b5 ve c sabit katsayıları için herhangi bir ağırlık oranı temsil katsayısı belirlenmemiş ise fiyat farkı hesaplanırken

Devlet İstatistik Enstitüsü tarafından aylık yayımlanan (1994=100) bazlı Tablo-2:Toptan Eşya Fiyatları İndeks Sayılan Tablosunun "Genel" satırındaki sayıların esas alınması gerekmektedir. Oysa söz konusu işte fiyat farkı hesaplanırken, özel şartnamede belirlenenin aksine genel indeksler değil sabit katsayılar verilerek fiyat farkı hesap edilmesi sonucu fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

4. Daire

Karar Tarihi : 11.5.2006

Tutanak No : 30187

Çankırı Defterdarlık Muhasebe Müdürlüğü 2004

4734 sayılı Kamu ihale Kanununa Göre ihalesi Yapılacak Olan Mal Alımlarına İlişkin Fiyat Farkı Hesabında Uygulanacak Esasların "Tanımlar" başlıklı 5'inci maddesinin (1) bendinde "fiyat farkı"nın birim fiyat sözleşmelerde, teslim programına uygun olarak idareye teslim edilen mal kalemleri için; götürü bedel sözleşmelerde ise, teslim programına uygun olarak toplam teslim yüzdelerine göre teslim edilen mal miktarları için bu Esaslara göre ödenecek veya kesilecek bedeli ifade ettiği belirtildikten sonra, aynı esasların 7'nci maddesinde fiyat farkının nasıl hesaplanacağı ve fiyat farkı formülünde yer alan değerlerin neleri ifade ettiği belirlenmiştir.

Söz konusu esasların 7'nci maddesinin (2) ve (3) numaralı bentleri ile de fiyat farkı ödemesi ile fiyat farkı kesintilerinin nasıl yapılacağı belirlenmiştir.

"2-En düşük mahalli perakende azami satış fiyatının veya ücret tarifesindeki fiyatın sözleşme fiyatından daha yüksek olarak belirlenmesi durumunda yükleniciye yapılacak fiyat farkı ödemesi aşağıdaki formül uygulanmak suretiyle hesaplanacaktır:

$$F=Mx[(1-Pn)x(A2-A1)]$$

3- En düşük mahalli perakende azami satış fiyatının veya ücret tarifesindeki fiyatın sözleşme fiyatından daha düşük olarak belirlenmesi durumunda yükleniciden kesilecek fiyat farkı aşağıdaki formül uygulanmak suretiyle hesaplanacaktır:

$$F= M x [B - (A2 - (A2 x Pn))]" denilmektedir.$$

Likit petrol gazı alımında, kararnamede öngörülen esaslara aykırı olarak en düşük mahalli perakende azami satış fiyatları, sözleşme fiyatından daha düşük olarak belirlenmiş olmasına rağmen yukarıda yer alan kararnamenin (esaslar) 7'nci maddesi (3) no'lu bendine göre kesinti yapılması yerine fiyat farkı ödemesi yapılmıştır.

Dolayısıyla likit petrol gazı alımında fiyat farkının esaslarda öngörülen hükme uyulmayarak hatalı hesaplanması sonucu fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

8. Daire

Karar Tarihi : 25.6.2006

Tutanak No : 5757

Ordu Belediyesi Saymanlığı 2003

Malzeme fiyat farkı hesabında, 15.140/İB-6e poz no.lu imalatta kullanılan kırma taşın zamlı fiyatı (04.005/A) pozunu için Bayındırlık Bakanlığının 30.12.1985 tarihli Genelgesinde belirtildiği şekilde Valilikçe oluşturulan heyet tarafından Ocak ayı içerisinde tespit edilen fiyat olarak uygulandığı halde, baz fiyatın tespitinde yine aynı Genelgede belirtildiği gibi aynı malzemenin (04.005/A'nın) uygulama yılına ait Bayındırlık ve İskân Bakanlığı rayiç listesindeki fiyatı alınması gerekirken, 15.104/1 no.lu analizden yararlanarak oluşturulan 08.023/İB-3 pozunun birim fiyatın esas alınması sonucu fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

2. Daire

Karar Tarihi : 26.9.2006

Tutanak No : 33704

Kastamonu 2 No'lu Katma Bütçeli İdareler Saymanlık Müdürlüğü (TCK 15. Bölge Müdürlüğü) 2004

24980 Resmi Gazete sayılı, 31.12.2002 tarihli, 4734 Sayılı Kamu İhale Kanununa Göre İhalesi Yapılacak Olan Yapım İşlerine İlişkin Fiyat Farkı Hesabında Uygulanacak Esasları belirten Kararnamenin, "Uygulama Esasları" başlıklı 7'nci maddesinin (h) bendinde:

"Birim fiyat sözleşmelerde, sözleşmede birim fiyatı bulunmayan ve yapılması idarece istenen bir iş kalemi için işin devamı sırasında yeni birim fiyat yapılması halinde, bu fiyat, hazırlandığı uygulama ayının

rayiçlerine ve şartlarına göre tespit edilir. Belirlenen bu yeni birim fiyatın uygulama ayı fiyat farkı katsayısına (Pn) bölünerek bulunan fiyatı, iş kaleminin miktarı ile çarpılır ve bulunan tutar hakedişteki sözleşme birim fiyatları ile yapılan işler sütununa dahil edilerek yeni iş kaleminin sözleşme bazında bedeli yükleniciye ödenir. Bu iş kalemine ait fiyat farkı ise, uygulama ayının indeksleri üzerinden hesaplanarak bulunur.” denilmektedir.

Buna göre ihale yapıldıktan sonra, ihale sürecinde yeni birim fiyat yapma ihtiyacı olursa, bu iş için de fiyat farkı verilmesi öngörülüyorsa, yeni birim fiyatın hazırlandığı uygulama ayının Pn katsayısına bölünerek, fiyat sözleşme fiyatlarına çekilmiş olur. Bu şekilde fiyat farkı ödemelerinde mükerrerlik ortadan kalkmış olur.

Açıklanan nedenlerle, Karayolları 15. Bölge Müdürlüğü İdari Binaları ve Tesisleri Onarım işinde yeni birim fiyat düzenlendikten sonra, fiyat farkı verilmesi öngörülen işlerde, yeni birim fiyatın düzenlendiği ayın Pn (Fiyat Farkı Katsayısı) katsayısına bölünmemesi sonucu fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

NAKLIYE

2. Daire

Karar Tarihi : 9.2.2006

Tutanak No : 33532

Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü Bütçe Dairesi Başkanlığı 2003

Yüzme havuzu inşaatı işinde, demir nakliye birim fiyat analizinde yükleme-boşalma bedelinin %30 artırılmasında; demiryolu+karayolu vasıtasıyla inşaatta kullanılacak demir malzemesinin şantiyeye getirilebilmesi için, demir-çelik fabrikasından demirin vagonlara yüklenmesi, şantiyenin bulunduğu ilin tren garına gelmesi, vagonlardan boşaltılması, kamyonlara yüklenmesi, şantiye mahalline gelmesi, şantiyede boşaltılması ve istif edilmesi işlemleri yapıldığından, mevzuata aykırılık olmadığına,

7. Daire

Karar Tarihi : 6.6.2006

Tutanak No : 9858

İstanbul Büyükşehir Belediyesi Altyapı Koordinasyon Merkezi Fon Saymanlığı 2004

SNBF-4 poz numaralı sabit nakliye birim fiyatı ile nakliye bedeli ödenen 5005/3 ve 5006/1 poz numaralı imalat bünyesindeki kırmataş ile, SNBF-10 poz numaralı sabit nakliye birim fiyatı ile nakliye bedeli ödenen 17.081 poz numaralı imalat bünyesindeki moloz taşa ayrıca 07.005 poz numaralı birim fiyat ile 5 km.'ye nakliye bedeli ödenmesinin mümkün bulunmadığına,

8. Daire

Karar Tarihi : 19.10.2006

Tutanak No : 5798

Eskişehir Katma Bütçeli İdareler (DSİ 3. Bölge) Saymanlık Müdürlüğü 2004

Sözleşme eki, DSİ Barajlar ve HES Dairesi Başkanlığı Birim Fiyat Cetveli Kitabının taşımalarla ilgili (A) forması bölümünün B-07.D/5- karayolu ile taşımalar kısmının 2'nci maddesinde aynen; "2- Poz B-15.313'üncü tatbik edildiği kaya kazılması yolda dolguya konulması işinde yol dolgusuna konulması şartı ile kazılan kazının kazı miktarında ölçülen beher

metreküpüne tatbik olunur" denilmektedir. Yine taşımalarla ilgili kısımda yer alan "Nakliyelere Ait Genel Notlar" 25/c maddesinde "herhangi bir malzeme tarif veya isim olarak B-07.D/3, B-07.D/4 ve B-07.D/5 pozlarından herhangi birinde zikredilmemişse ve nakliyesinin de ödenmesi icap ediyorsa bunun metreküpüne sadece B-07.D/4 pozu uygulanır." şeklinde ifade edilmiştir.

Bu hükümlerde, poz no B-15.313'den yapılan kaya kazısı imalatının sadece yolda dolguya konulması şartı ile nakliyesinin B-07.D/5 pozundan ödeneceği belirtilmiş olup, bu pozun (B-15.313) nakliyesiyle ilgili olarak diğer nakliye pozlarında da herhangi bir ibareye yer verilmediğinden, kaya kazısı imalatının depoya konulması halinde nakliyesinin genel nakliye pozu olan B-07.D/4 pozunda ödenmesi gerekir.

Açıklanan nedenlerle, kaya kazısının depoya konulması sebebiyle nakliye bedelinin B-07.D/4 pozu yerine B-07.D/5 pozu birim fiyatının esas alınması sonucu fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

KAZI VE DOLGU

7. Daire

Karar Tarihi : 23.2.2006

Tutanak No : 9790

Adnan Menderes Üniversitesi Bütçe Dairesi Başkanlığı 2003

Geniş derin kazı, Genel Teknik Şartnamede belirtildiği gibi sıfır düzlemi altında kalan ve binaların inşa edileceği temel çukuru kazılarıdır. Bina temel kazıları ile ilgisi olmayan ve sadece yüklenicinin daha kolay kazı malzemesi nakletmesine yarayan geçici rampa kazılarının temel kazı planına dahil edilmesi sonucu fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

1. Daire

Karar Tarihi : 11.5.2006

Tutanak No : 8914

Kayseri Katma Bütçeli İdareler (DSİ 12. Bölge Müdürlüğü) Saymanlık Müdürlüğü 2004

Barajlarda kaya kazılması dolgu ve/veya depoya konulması imalat bedellerinin, B-15.310 no'lu pozun birim fiyat tarifinde açıklandığı üzere, "Projelere, teknik şartnamelere ve idarenin talimatına uygun olarak yumuşak kaya zeminler hariç her cins ve klastaki kaya zeminlerin, her cins ve kapasitedeki ekipmanlar kullanılarak kuruda ve su içinde, her derinlik ve genişlikte, her yerde (yarma, kanal, yatak, temel, kupür, su alma yapılan, tünel giriş ve çıkışları, dolu savak, santral ve sair diğer yerlerde) ve her türlü şartlar altında, kazı sınırları evsafa malzeme temin edilecek şekilde idarece kabul edilen bir atış tekniği kullanılarak kazılması için lağım deliklerinin delinmesi, uygun evsaftaki patlayıcı maddelerle doldurulması, emniyet tedbirlerinin alınması, patlatılması, zeminin ripelenerek sökülmesi, kazılması, kazı malzemelerinin sınıflara ayrılarak seçilmesi, taşıtlara yüklenmesi, idarece gösterilecek dolgu ve/veya depo sahalarına boşaltılması " işlemleri B-15.310 pozu birim fiyatına dahil olduğundan, bu poz birim fiyatı üzerinden ödenmesi gerekirken, kaya kazısında tahdidi patlayıcı kullanılması gerekçesiyle B-15.310/A poz no'lu yeni birim fiyat üzerinden ödenmesinin mümkün olmadığına,

3. Daire

Karar Tarihi : 20.7.2006

Tutanak No : 123

Balıkesir İl Özel İdare Müdürlüğü 2003

Zemin cinsine göre m³ olarak belirlenen kazı miktarının Nakliye Genel Teknik Şartnamesinin 1 no'lu cetvelinde yer alan yoğunluklarla değerlendirilerek taşımaya tabi tutulması gerekir. Bunun için, ya m³ olarak belirlenen kazı miktarının yoğunlukla çarpılarak tona çevrilmesi yada nakliye birim fiyatının hesaplanması sırasında, formül değerleriyle ulaşılan bedelin taşınacak kazı malzemesinin yoğunluklarıyla çarpılarak m³ cinsinden taşıma bedelinin bulunması gerekmektedir.

Ancak, bu kurala uyulmayarak hem kazı miktarının hem de kazı nakliye birim fiyatının yoğunlukla çarpılarak kazı nakline esas miktarın hatalı hesaplanması sonucu fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

BİRİM FİYAT, İMALAT MİKTARI

4. Daire

Karar Tarihi : 19.1.2006

Tutanak No : 30088

Balıkesir Katma Bütçeli İdareler Saymanlığı (D.S.i. 25. Bölge Müdürlüğü) 2004

B-15.330 poz no'lu "Baraj temel kazısı ve dolguya hazırlanması" imalatına ilişkin analizde; DSİ 2004 yılı birim fiyat cetvelinde müteahhit kârı dahil fiyatlar olarak yer alan B-15.301, B-15.306 ve B-15.310 poz no'lu birim fiyatlara tekrar müteahhit kârı dahil edilmek suretiyle yersiz ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

2. Daire

Karar Tarihi : 9.2.2006

Tutanak No : 33532

Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü Bütçe Dairesi Başkanlığı 2003

Spor salonu inşaatı işinde, seri kalıp kapsamında yer alan bordür, beton ve tabanaltı kalıp bedellerinin 21.011 düz kalıp birim fiyatından ödenmesinde; yapılan işin merdiven basamakları ve tribün oturma basamakları olduğu ve bunların seri halde yapılan ve yerde dökülüp kullanılacağı yere taşınan bir imalat olarak değerlendirilmesi gerektiğinden, mevzuata aykırılık bulunmadığına,

4. Daire

Karar Tarihi : 9.3.2006

Tutanak No : 30135

Denizli Belediyesi Saymanlığı 2004

Beton yol kırılması işi için daha uygun olan İller Bankasının 18.173/2 no'lu "Beton Yol Kırılması" imalatı yerine, inşaat yıkılması işinde kullanılan Bayındırlık Bakanlığının 18.185 no'lu "Patlayıcı Madde Kullanmadan Demirli ve Demirsiz Beton İnşaatın Yıkılması" imalatının kullanılması sonucu yersiz ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

7. Daire

Karar Tarihi : 25.4.2006

Tutanak No : 9832

Kahramanmaraş İl Özel İdare Müdürlüğü 2003

26.502 pozuyla ödenen suni mermer plaklarla yapılan döşeme için ayrıca 25.070 pozuyla “Tabii ve suni taşların cilalanması” bedeli ödenmiştir.

26.502 pozunun tarifi ve TS standartlarına göre döşenecek plakaların ince silimli ve parlak bir yüzeye sahip olması gerekmektedir. TS 213 standardının 1.2.4 maddelerinde suni mermer plakalarının yüzey parlaklığının 35 glosstan az olmayacağı belirtilmektedir.

Ayrıca 26.502 pozunun içinde de özel macun ve arap sabunu ile yüzeylerinin temizlenmesi işlemi de bulunmakta ve bu nedenle ikinci defa 25.070 pozuyla cila bedeli ödenmesine gerek bulunmamaktadır.

Dolayısıyla mükerrer ödenen cila bedeli tutarının sorumlulara ödettirilmesine,

7. Daire

Karar Tarihi : 25.4.2006

Tutanak No : 9832

Kahramanmaraş İl Özel İdare Müdürlüğü 2003

Okul bahçe alanına döşenen yivli karo mozaik bedelinin 26.502 pozuyla ödendiği görülmüştür. Okul bahçesine döşenen kaplama malzemesinin, 26.502 pozunun içerisinde yer alan suni mermer plak olmayıp, yivli karo mozaik olduğu teknik elemanlarca tutanağa bağlanmıştır.

Ödemenin 26.502 pozuyla yapılabilmesi için, döşenen malzemenin TS 213 standartlarında belirtilen özelliklerinin laboratuvar deney raporuyla belirlenmesi gerekmektedir. Ayrıca 26.502 pozunun tarifinde “...derzlerin ve bütün yüzeylerin özel macun ile sıvanması döşeme yüzeyindeki özel macunun yarım saat sonra temizlenmesi, silinmesi, arap sabunu ile temizlenmesi...” denilmekte, analizinde de arap sabunu, özel macun ve yukarıdaki tarifte belirtilen işlemlerin yapılması için düz işçi bedeli yer almaktadır. Bahçeye döşenen yivli karo mozaik için bu işlemlerin yapılması söz konusu değildir. Yivli karo mozaik bedelinin bu malzeme için belirtilen 26.042 pozuyla ödenmesi gerekmektedir.

Açıklanan gerekçeler doğrultusunda, hatalı birim fiyat uygulanması sonucunda fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

7. Daire

Karar Tarihi : 25.4.2006

Tutanak No : 9832

Kahramanmaraş İl Özel İdare Müdürlüğü 2003

25.015 pozun tarifi; “Demir imalatın yüzeylerinin temizlenmesi, raspa edilmesi, (0.050kg.) macun veya oto boya macunu ile macunlanması, zımparalanması, son bir kat (0.250kg.) sülyen sürülmesi, (0.100kg.) ikinci kat yağlı boya ile boyanması için her türlü malzeme ve kaybı, işçilik...” şeklinde tanımlanmıştır.

25.136 pozunun tarifi de; “Demir ve madeni yüzeylerin, çekiç, zımpara kağıdı veya tel fırça ile tamamen temizlenmesi, üzerine m²'ye 0.180kg. uygun gelecek şekilde çinko kromat esaslı metal koruyucunun fırça veya pistole ile yüzeye atılması...” şeklindedir.

25.015 pozunun tarifinde görüldüğü üzere yağlı boyanın sürüleceği yüzey önce macunlanmakta, zımpara ile temizlenmekte ve sülyen sürülmektedir. Bu şekilde metal yüzey paslanmaya karşı korunduktan sonra üzerine yağlı boya sürülmektedir. Bu şekilde yağlı boya ile boyanan yüzey zaten korozyona karşı korunmuş olmaktadır. Bu nedenle ayrıca 25.136 pozlu korozyona karşı boyama bedeli ödenmeye gerek bulunmamaktadır.

Açıklanan gerekçelerle demir imalatına aynı nitelikli iki imalatın uygulanması sonucu fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

8. Daire

Karar Tarihi : 12.10.2006

Tutanak No : 5775

Ankara 2 No'lu Katma Bütçeli İdareler (TCK 4. Bölge) Saymanlık Müdürlüğü 2004

Sanat yapıları imatları arasında bulunan dökme kazık (fore kazık) ve boş foraj imatlarının, heyelanlı bölgeler için öngörülen 16.074/K-2H, 16.074/K-2HB, 16.075/K-2H, 16.075/K-2HB poz no'lu birim fiyatlardan ödenebilmesi; fore kazık yapılmadan önce veya yapılması sırasında iş mahallinde aktif ve potansiyel bir heyelanın varolması ve oluşan heyelanın ıslahı veya muhtemel heyelanın oluşmasını önlemek için zemin raporlarına dayalı olarak ve projede yer verilmesi kaydıyla mümkün bulunmaktadır.

Ancak işe ait jeolojik-jeoteknik rapor ile ön proje raporunda bu durumu tevsik eden bilgilere rastlanılmadığından, heyelanlı bölgeler için öngörülen fore kazık ve boş foraj bedellerinin ödenmesinin mümkün olmadığına,

III- PERSONEL MEVZUATI İLE İLGİLİ SEÇME KARARLAR

KADRO, AYLIK VE SÖZLEŞMELİ PERSONEL

4. Daire

Karar Tarihi : 7.2.2006

Tutanak No : 30091

*Çanakkale 18 Mart Üniversitesi Öğrenci Sosyal Hizmetler Birim Saymanlığı
2003*

4833 sayılı 2003 Malî Yılı Bütçe Kanununun 33'üncü maddesinin (b) bendi gereği Maliye Bakanlığınca yapılan geçici iş pozisyonlarına ilişkin vizeye aykırı olarak vize edilen geçici işçi sayısını aşan miktarda işçi çalıştırılması sonucu yersiz ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

4. Daire

Karar Tarihi : 9.2.2006

Tutanak No : 30096

Bandırma Belediyesi Saymanlığı 2003

Genel İdari Hizmetler Sınıfında bandocu kadrosunda ve Yardımcı Hizmetler Sınıfında temizlik hizmetlisi kadrosunda istihdam edilen iki personelin; "İl Özel İdareleri, Belediyeler ve İl Özel İdareleri ve Belediyelerin Kurdukları Birlik, Müessese ve İşletmeler ile Bunlara Bağlı Döner Sermayeli Kuruluşlardaki Memurların Görevde Yükselme Esaslarına Dair Yönetmelik" hükümlerine aykırı olarak, görevde yükselme eğitimine tabi tutulmadan ve kurumlarınca yapılması gereken görevde yükselme sınavına katılmadan zabıta memuru kadrolarına atanmalarının mümkün olmadığına,

4. Daire

Karar Tarihi : 7.3.2006

Tutanak No : 30132

Büyükçekmece Kıraç Belediyesi Saymanlığı 2003

Belediyede tahsisli avukatlık kadrosu bulunmadığı gerekçesiyle piyasadan, sözleşme yapılmaksızın ve dolayısıyla İçişleri Bakanlığının izni alınmaksızın encümen kararıyla avukat çalıştırılması ve maaşının belediye bütçesinden ödenmesinin mevzuata aykırı olduğuna,

7. Daire

Karar Tarihi : 23.3.2006

Tutanak No : 9817

Kocaeli Gebze Belediyesi Saymanlığı 2003

Kadro lu avukatı bulunan Belediyede, aslı ve süreklilik arzeden avukatlık hizmetinin, 2886 sayılı Devlet İhale Kanununun 51/i maddesine göre hizmet alımı şeklinde yaptırılmasının mümkün bulunmadığına, bu hizmetin 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4"üncü maddesinde öngöröldüğü üzere memurlar ve sözleşmeli personele gördürölmesinin uygun olacağına. Belediye ile avukat arasında düzenlenen sözleşmenin 657 sayılı Kanunun 4"üncü maddesi kapsamında değerlendirilerek 7/15754 sayılı "Sözleşmeli Personel Çalıştırılmasına İlişkin Esaslar"ın 14"üncü maddesi hükmü gereğince İçişleri Bakanlığında izin alması gerektiğine, ayrıca söz konusu sözleşmenin 1050 sayılı Muhasebe-î Umumiye Kanununun 50 ve 51"inci maddeleri hükümleri gereğince yıllara sari olamayacağına ve bu nedenlerle sözleşme ücreti olarak ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

6. Daire

Karar Tarihi : 27.4.2006

Tutanak No : 11329

Kastamonu Abana Belediyesi Saymanlığı 2004

657 sayılı Kanunun 4"üncü maddesi (B) fıkrasındaki sözleşmeli personel tanımına girmeyen ve Sözleşmeli Personel Çalıştırılmasına İlişkin Esasların 14"üncü maddesindeki prosedür yerine getirilmeden sözleşmeli personel olarak Belediye Başkan Yardımcısı çalıştırılması ve kendisine sözleşme ücreti ödenmesinin mümkün olmadığına,

5. Daire

Karar Tarihi : 25.5.2006

Tutanak No : 11076

Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Bütçe Dairesi Başkanlığı 2004

3.derece öğretmen kadrosunda görev yapmakta iken 1997 yılında 18 Mart Üniversitesi İdari ve Mali İşler Dairesi 3.derece şef kadrosuna atanan ve şu anda 1.dereceli Sağlık MYO Sekreteri kadrosunda bulunan personele

657 sayılı Kanununun 43/B maddesinin ikinci fıkrasındaki ;".....Kurumların 1, 2, 3 ve 4'üncü dereceli kadrolarına atanana uygulanacak ek göstergeler ilgililerin daha önce bulunmuş oldukları kariyerleri ile ilgili sınıf veya ekli I sayılı cetvelin Genel İdare Hizmetleri Sınıfı (g) bölümünde belirtilen görevlerde kazanılmış hak aylık derecelerine göre alabilecekleri ek göstergelerden düşük olamaz." hükmü gereğince 1.derece yüksekokul sekreteri ek göstergesi 2200 yerine, kariyeri ile ilgili 1.derece öğretmen ek göstergesi 3000 üzerinden ödeme yapılmasında mevzuata aykırılık bulunmadığına,

6. Daire

Karar Tarihi : 20.6.2006

Tutanak No : 11353

Şişli Belediyesi Saymanlığı 2004

657 sayılı Kanuna tabi olarak çalışan kadrolu belediye başkan yardımcılara sadece 657 sayılı Kanuna göre aylık, taban aylığı, kıdem aylığı, özel hizmet tazminatı ve aile yardımından oluşan maaşın ödenmesi gerekirken; belediye meclisi tarafından belirlenen ve 657 sayılı Kanuna göre müstehak olduğu maaştan daha yüksek miktarda bir maaşın ödenmesi sonucu fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

ZAMLAR, TAZMİNATLAR VE ÖDENEKLER

5. Daire

Karar Tarihi : 3.1.2006

Tutanak No : 10921

Van Defterdarlık Muhasebe Müdürlüğü 2003

Eğitim ve öğretim sınıfına dahil olmayan yedek subay öğretmenlere öğretim yılına hazırlık ödeneği verilmesi sonucu yersiz ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

5. Daire

Karar Tarihi : 5.1.2006

Tutanak No : 10936

Yıldız Teknik Üniversitesi Bütçe Dairesi Başkanlığı 2003

10.03.2000 tarih ve 2000/457 sayılı Temsil Tazminatı Ödenmesi Hakkında Bakanlar Kurulu Kararının 4'üncü maddesinin 2'nci fıkrasında; "....Yukarıdaki fıkra kapsamı dışında kalan personel veya teşkilat kanunları veya diğer düzenlemeler ile kaynağı ne olursa olsun ödenmekte olan; ilgili mevzuatları uyarınca kurulmuş fon ve hesaplardan yapılan her türlü ödemeler,.....döner sermaye kaynaklarından yapılan her türlü ödemelerile benzeri adlar altında yapılan bütün ödemelerin aylık net tutarları, temsil tazminatının net tutarından mahsup edilir. Mahsup edilecek ödemelerden aybaşlarında peşin olarak yapılmayan veya bir aydan daha farklı aralıklarla yapılanlar, ödenmelerini izleyen aylardaki temsil tazminatı ödemelerinden mahsup edilir." denilmektedir

Bu hüküm uyarınca Rektöre döner sermayeden yapılan katkı payı ödemelerinin net tutarının, temsil tazminatının net tutarından mahsup edilmesi gerekirken edilmemekle yersiz ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

4. Daire

Karar Tarihi : 23.2.2006

Tutanak No : 30116

Marmara Üniversitesi Bütçe Dairesi Başkanlığı 2003

Kısmî statüde görev yapan öğretim üyelerine 2547 sayılı Yüksek Öğretim Kanununun 36'ncı maddesine aykırı olarak makam tazminatı verilmesi sonucu fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

4. Daire

Karar Tarihi : 7.3.2006

Tutanak No : 30131

Kastamonu Belediyesi Saymanlığı 2004

6.2.2004 tarih ve 2004/6996 sayılı B.K.K. eki II Sayılı Özel Hizmet Tazminatı Cetvelinin (E) Teknik Hizmetler Bölümünün 6'ncı sırasında, teknik hizmetler sınıfına ait kadrolarda bulunan personele ek özel hizmet tazminatı ödenebilmesi için çalışma sürelerinin en az dörtte birini arazi, şantiye, inşaat ve baraj gibi çalışma mahalleri dışında geçirmeleri gerekeceği ve bu tazminatın kimlere ödeneceğinin birim amirlerince belirleneceği belirtilmiştir.

Buna göre teknik hizmetler sınıfında görev yapan mühendislerle ilgili birim amirlerince onaylanmış, iş mahalline göre belirlenmiş iş programları olmaksızın %15 oranında ek özel hizmet tazminatı ödenmesinin mevzuata aykırı olduğuna,

8. Daire

Karar Tarihi : 18.4.2006

Tutanak No : 5741

Samsun Büyükşehir Belediyesi Saymanlığı 2003

Belediyede 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi olarak çalışan avukatlara vekalet ücretlerinin ödenmesinde 657 sayılı Kanunun 146'ncı maddesi ile getirilen, 600 gösterge rakamının memur aylıklarına uygulanan katsayı ile çarpımı sonucu bulunacak aylık brüt tutarının oniki katı sınırlamasına uyulmaması sonucu, fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

1. Daire

Karar Tarihi : 11.5.2006

Tutanak No : 8918

Elazığ Belediyesi ve OSU İşletme Müdürlüğü 2004

4842 sayılı Kanununun 36/9'uncu maddesi ile vergi dairesi müdürleri ve defterdarlık muhasebe müdürlerine ödenen ek ücretin; Maliye Bakanlığı personeli olmayan, ayrıca kadrosu Maliye Bakanlığında olmamakla birlikte atama, izin, sicil, disiplin ve terfi işlemlerinin de söz konusu Bakanlıkça yapılmayan Belediye Hesap İşleri Müdürüne ödenmesinin mümkün olmadığına,

7. Daire

Karar Tarihi : 13.6.2006

Tutanak No : 9866

Kahramanmaraş Defterdarlık Muhasebe Müdürlüğü 2003

98/10548 sayılı B.K.K'nın eki Kararın 5'inci maddesinde, IV sayılı cetvelde gösterilen yerleşim birimlerinde görev yapan teknik ve sağlık hizmetleri personeline hizmet içi eğitim, kurs, seminer ve geçici görevle bölge dışına çıkanların (10 günden fazlası) hastalık izni, istirahat ve hava değişimi süreleri, mazeret izinleri, açığa alınma vs. durumlarında ek tazminat ödenmeyeceği belirtilmiştir.

Buna göre, hastalık izni süreleri için teknik hizmetler tazminatının 7 günü aşan kısmının %25 eksigi ile ödenmesi ve ek tazminatın (bölge tazminatı) ise gün sınırlaması olmaksızın hiç ödenmemesi gerekirken; teknik hizmetler tazminatı ile ek tazminatın toplamından 7 günü aşan kısmı için %25 kesinti yapılması sonucu fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

VEKALET, İKİNCİ GÖREV

2. Daire

Karar Tarihi : 14.3.2006

Tutanak No : 33557

Kilis Belediyesi Saymanlığı 2003

657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 175'inci maddesinde boş bulunan kadroya vekalet edenlere, vekalet edilen kadro derecesinin birinci kademesi aylığının 1/3'ünün verileceği hükme bağlanmıştır. Diğer yandan 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 1'inci maddesinde vekalet aylığının hesabında ödemeye esas alınan matraha taban aylığı ile kıdem aylığının dahil edilemeyeceği belirtilmiştir.

Bu hükümlere aykırı olarak, boş bulunan hesap işleri müdürlüğü kadrosuna vekalet eden müdür yardımcısına ödenen vekalet aylığının 1/3 yerine 2/3 oranı üzerinden hesaplanması ve bu hesaplama taban aylığı ve kıdem aylığının da dahil edilmesi sonucu fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

8. Daire

Karar Tarihi : 28.3.2006

Tutanak No : 5736

Kırıkkale Defterdarlık Muhasebe Müdürlüğü 2003

Makam tazminatını düzenleyen 657 sayılı Kanunun Ek 26'ncı maddesinde; makam tazminatına müstehak görevlere vekalet edenlere bu tazminatın ödenebileceğine dair bir hüküm bulunmadığından, il milli eğitim müdürlüğü kadrosuna vekalet eden milli eğitim müdür yardımcısına makam tazminatı ödenmesinin mümkün olmadığına,

6. Daire

Karar Tarihi : 4.7.2006

Tutanak No : 11362

Kafkas Üniversitesi Bütçe Dairesi Başkanlığı 2004

Devlet memurlarının vekalet görevi ve aylık verilmesinin şartları, 657 sayılı Kanunun 86'ncı maddesinde düzenlenmiş olup, maddede özetle boş kadrolara ilişkin görevlerin gerek görüldüğünde memurlara ücretsiz

olarak vekaleten gördürülebileceği belirtilmiş, bu kuralın istisnalarına ise anılan maddenin beş ve yedinci bentlerinde yer verilmiştir.

Bu istisnalar arasında şef kadrosu yer almamasına karşın Veteriner Fakültesinde memur olarak görev yapan personelin boş bulunan şef kadrosuna vekaleten atanması ve vekalet aylığı alması sonucu yersiz ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

8. Daire

Karar Tarihi : 31.10.2006

Tutanak No : 5809

Kastamonu İnebolu Belediyesi Saymanlığı 2004

657 sayılı Kanununun 175'inci maddesinin ikinci fıkrasında boş bir kadroya ait görevin ikinci görev olarak yürütülmesi halinde, bu şekilde görevlendirilenlere, görevlendirildikleri kadro derecesinin ilk kademe aylığının üçte ikisi ikinci görev aylığı olarak ödeneceği belirtilmiştir. Aylık kavramı ise gösterge (ek gösterge dahil) tablosundaki rakamların Genel Bütçe Kanununda o yıl için tespit edilen katsayı ile çarpılması sonunda bulunacak miktarı ifade ettiğinden, ikinci görev aylığının hesabına taban aylık miktarının dahil edilmesi sonucu fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

FAZLA ÇALIŞMA, HUZUR ÜCRETİ, EK DERS, ÖDÜLLER

7. Daire

Karar Tarihi : 5.1.2006

Tutanak No : 9766

Giresun Merkez Belediyesi Saymanlığı 2003

2003 Yılı Bütçe Kanununa ekli K- Cetvelinin “Aylık Maktu Fazla Çalışma Ücreti” başlıklı III-B/4 ve B/6 bentleri ile Fazla Çalışmanın Uygulama Esaslarını Gösterir Yönetmeliğinin 4’üncü maddeleri uyarınca, zabıta ve itfaiye hizmetlerinde fiilen çalışmayan personele, kadroları itfaiye eri ve zabıta memuru olsa dahi aylık maktu fazla çalışma ücretinin ödenmesinin mümkün bulunmadığına,

4. Daire

Karar Tarihi : 23.2.2006

Tutanak No : 30116

Marmara Üniversitesi Bütçe Dairesi Başkanlığı 2003

2914 sayılı Yüksek Öğretim Personel Kanununun değişik 11’inci maddesine göre bir dersin bütünü içinde yer alması gereken seminer ve bitirme projesi için ek ders ücreti dışında, ayrıca sınav ücreti ödenmesinin mümkün olmadığına,

7. Daire

Karar Tarihi : 2.3.2006

Tutanak No : 9798

Uşak Defterdarlık Muhasebe Müdürlüğü 2004

15.04.1999 tarih ve 99/12775 sayılı “Milli Eğitim Bakanlığı Öğretmen ve Yöneticilerinin Ders ve Ek Ders Saatlerine İlişkin Esasların Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi ve Bu Esaslara Bir Madde Eklenmesi Hakkında Esaslara” ek “Öğretmen ve Yöneticilerin Haftalık Ders ve Ek Ders Saatlerine İlişkin Çizelge”ye göre ilköğretim okullarındaki müdür yetkili öğretmenlere haftada 3 saat “Ders Niteliğinde Yönetim Görevi” karşılığı, 3 saat “Ders dışı Hazırlık ve Planlama Görevi” karşılığı ve 12 saat de “Zorunlu Ek Ders Görevi” karşılığı ders ücreti ödenmektedir.

Bu durumda; köy ilköğretim okullarında ders yapılmayan yaz aylarında ve yarıyıl tatilinde müdür yetkili öğretmenlere fiilen eğitim yapılmadığı için sadece “Ders Niteliğinde Yönetim Görevi” ve “Ders Dışı Hazırlık ve Planlama Görevi” karşılığı ek ders ücretlerinin ödenmesi, okulların eğitim ve öğretime açık olduğu dönemde ödenen 12 saatlik ek ders ücretinin ödenmemesi gerektiği görülmektedir.

Açıklanan gerekçeler doğrultusunda, müdür yetkili öğretmenlere ders yapılmayan yaz aylarında ve yarıyıl tatilinde zorunlu ek ders görevi karşılığı ek ders ücreti ödenmesinin mümkün bulunmadığına,

4. Daire

Karar Tarihi : 7.3.2006

Tutanak No : 30128

Süleyman Demirel Üniversitesi Bütçe Dairesi Başkanlığı 2004

2914 sayılı Yüksek Öğretim Personel Kanununun 11’inci maddesinin ikinci fıkrası ve üçüncü fıkrası ile “Ders Yükü Tespitinde Uyulacak Esaslar”ın 2’nci maddesinin (b) ve 3’üncü maddesinin (g) bendinde eğitim öğretim faaliyetleri teorik-uygulamalı dersler ve diğer faaliyetler olarak tanımlanmıştır. Diğer faaliyetler olarak kabul edilen tez çalışmaları, bitirme tezi, doktora çalışmaları, seminer, yönlendirilmiş çalışma vb. her türlü danışmanlık hizmetleri ise, “ders” kapsamında olmayıp bizatihi “değerlendirme” faaliyetleridir. Bu nedenle yönlendirilmiş çalışma faaliyetleri için sınav ücreti ödenmesinin mümkün olmadığına,

6. Daire

Karar Tarihi : 16.3.2006

Tutanak No : 11273

Malatya Belediyesi Saymanlığı 2004

2004 Mali Yılı Bütçe Kanununa ekli (K) Cetvelinin “III-Fazla Çalışma Ücreti” bölümünün “Saat Başı Fazla Çalışma Ücreti” başlıklı maddesinde;

“..... İl belediye başkanları ile birlikte çalışan personele makam onayına istinaden ayda 90 saati geçmemek üzere, saat başına 900.000 lira fazla çalışma ücreti ödenir” hükmü yer almakta olup, bu hükümdeki “il belediye başkanları ile birlikte çalışan personel” ibaresinden; çalışan personelin görev veya kadro unvanı ya da görevli oldukları birim açısından herhangi bir ayırımın yapılmamış olduğu anlaşılmaktadır. Bu

nedenle muhtelif zamanlarda ve çeşitli gerekçelerle belediye başkanının mesaisine paralel olarak çalışmış olan yazı işleri müdürlüğü personeline de 2004 Mali Yılı Bütçe Kanununda yer alan bu hüküm göz önünde bulundurulurken fazla çalışma ücreti ödenmesinde mevzuata aykırı bir husus bulunmadığına,

6. Daire

Karar Tarihi : 21.3.2006

Tutanak No : 11281

İstanbul Teknik Üniversitesi Bütçe Dairesi Başkanlığı 2003

Aynı dersin ortaklaşa verilmesi durumunda sınav ücretinin ½ oranında ödeneceğine dair mevzuatta herhangi bir hüküm bulunmayıp, aksine 2914 sayılı Yüksek Öğretim Personel Kanununun 11'inci maddesinin 3'üncü fıkrasında "Dersi veren öğretim elemanına sınav ücreti ödenir" ifadesi yer aldığından ve her iki öğretim üyesi de dersi veren öğretim elemanı olduğundan, kendilerine ayrı ayrı tam sınav ücreti ödenmesinde mevzuata aykırılık bulunmadığına,

6. Daire

Karar Tarihi : 28.3.2006

Tutanak No : 11289

Gazi Üniversitesi Bütçe Dairesi Başkanlığı 2004

Yükseköğretim Yürütme Kurulunun 30.10.2001 tarih ve 2001.34.3121 sayılı kararı ile kabul edilen Ders Yükü Tespitinde Uyulacak Esasların "Ders Yüklerinin Denklikleri" başlıklı ve Yürütme Kurulunun 29.01.2002 tarihli kararıyla değişik 2'nci maddesinin (a) bendinde;

"Teorik Dersler: Haftalık ders programında yer alan, günü, saati ve yeri belirlenmiş, öğrenciye hitap eden, öğretim elemanının aktif olarak katıldığı eğitim-öğretim faaliyetleri olup her saati bir ders yüküne eşdeğerdir. Bu dersler önlisans, lisan ve lisansüstü düzeyde açılabilir. Benzer tez konularında çalışan lisansüstü öğrenciler için ilgili yönetmeliklere uygun olarak açılacak uzmanlık alan dersleri de yukarıdaki koşullar sağlamak kaydı ile bu kapsamda değerlendirilir. Uzmanlık alan dersleri Enstitü Yönetim Kurulunca tez danışmanının atandığı tarihte başlar ve Enstitü Yönetim Kurulu'nun öğrencinin mezuniyetine karar verdiği tarihe kadar devam eder. Bu dersler yarıyıl ve yaz tatillerinde de devam edebilir." denildiğinden teorik ders kapsamında açılan ve yarıyıl ile yaz tatillerinde devam eden uzmanlık alan dersleri karşılığında ek ders ücretinin ödenmesinde mevzuata aykırılık bulunmadığına,

1. Daire

Karar Tarihi : 25.4.2006

Tutanak No : 8907

Gaziantep Üniversitesi Bütçe Dairesi Başkanlığı 2004

2914 sayılı Yüksek Öğretim Personel Kanununun 11'inci ve 3843 sayılı Yükseköğretim Kurumlarında İkili Öğretim Yapılması Hakkında Kanunun 10'uncu maddesinde;

II. Öğretimde ders veren öğretim görevlilerinin verdikleri her ders için alacakları ücretler birer kat fazlası ile ve saat 17:00'den sonra verilmiş ise ayrıca %60 fazlası ile ödeneceği belirtilmiştir. 94/5593 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararında ise II. öğretim için, ek ders ücretinden farklı olarak sınav ücretinin de birer kat fazlası ile ödeneceği belirtilmiştir. Fakat 2914 sayılı Yüksek Öğretim Kanununun 11'inci maddesinde normal çalışma günlerinde çalışma saatinin bitiminden ve saat 17:00'den sonra başlayan gece öğretimi ile hafta tatili, yarı yıl veya yaz tatillerinde yapılan öğretimde ek ders ücretleri %60 zamlı ödenir denmiş ve bu kısımda sınav ücretine değinilmemiştir. Bu nedenle II. öğretimde yapılan sınavlar için I. öğretimin iki katı kadar ücret ödenmesi gerekmekte olup, ayrıca %60 ilave artış yapılmasının mümkün olmadığına,

5. Daire

Karar Tarihi : 1.5.2006

Tutanak No : 11058

Gaziantep-Şahinbey Belediyesi Saymanlığı 2003

Belediye birim müdürlerine, tek bir onayla mali yılın son gününde hiçbir puantajla, aylık-günlük çalışma cetveline ve yılbaşından önce alınan herhangi bir onaya dayanmaksızın, afakî çalışma süreleri tespit edilerek fazla çalışma ücreti ödenmesinin, "Fazla Çalışmanın Uygulama Esaslarını Gösterir Yönetmelik" hükümlerine aykırı olduğuna,

5 Daire

Karar Tarihi : 26.5.2006

Tutanak No : 11078

Antakya Belediyesi Saymanlığı 2004

a) İçişleri Bakanlığının "Belediye Meclislerinin Toplantıları ve Meclis Üyelerinin Huzur Hakları" konulu Genelgesinin 3'üncü maddesinin (a)

fikrası uyarınca; Belediye meclis üyesi iken aynı zamanda encümen üyesi olarak görevlendirilen üyelere, hem komisyon hem de meclis ve encümen toplantısı için huzur hakkı verilmesinin mümkün olmadığına,

b) 1580 sayılı Belediye Kanununun 96/4'üncü maddesi uyarınca; Başkan yardımcısı olarak atanan belediye meclis üyesine başkan yardımcısı ödeneğinin yanı sıra meclis toplantılarına katılması karşılığında ayrıca huzur hakkı ödenmesinin mümkün olmadığına,

4. Daire

Karar Tarihi : 8.6.2006

Tutanak No : 30219

İnönü Üniversitesi Bütçe Dairesi Başkanlığı 2004

2914 Sayılı Yüksek Öğretim Personel Kanununun ek ders ücretine ilişkin 11'inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan hükme göre, bir öğretim elemanına teorik ders yada diğer faaliyetler için ek ders ücreti ödenebilmesi için, bu ders ve faaliyetlerin haftalık ders programında yer alması ve öğretim elemanının bu ders veya faaliyetleri bilfiil bizzat bulunmak ve yapmak suretiyle yürütmesi gerekmektedir.

Değişik işyerlerinde staj yapmakta olan öğrencilerin öğretim elemanınca denetlenmesinin ise haftalık ders programında yer alan ve öğretim elemanınca bilfiil, bizzat bulunmak ve yapmak suretiyle yürüttüğü teorik ya da uygulamalı öğretim faaliyeti kapsamında düşünülmesi mümkün olmadığı gibi 2914 sayılı Kanunun 11'inci maddesinde bu tür staj denetimleri için ders ücreti ödeneceğine ilişkin herhangi bir hüküm de bulunmamaktadır.

Dolayısıyla, ders programında yer almayan staj çalışmalarının denetlenmesi adı altında ek ders ücreti ödenmesinin mümkün olmadığına,

6. Daire

Karar Tarihi : 17.10.2006

Tutanak No : 11396

Malatya Defterdarlık Muhasebe Müdürlüğü 2004

Milli Eğitim Bakanlığı Öğretmen ve Yöneticilerinin Ders ve Ek Ders Saatlerine İlişkin Esasların "Ek Ders Görevi" başlıklı 6'ncı maddesinin son fıkrasında;

“Okul öncesi ve sınıf öğretmenleri ile bölüm, atölye ve laboratuvar şefliği görevi verilen öğretmenler hariç olmak üzere, örgün eğitim kurumlarında sınıf veya şube sorumluluğu verilen öğretmenlerin bu sınıf veya şubedeki öğrencilerin sağlık, sosyal ve kişilik hizmetleri ile diğer iş ve işlemlerine yönelik görevlerinin haftada 2 saati ek ders görevinden sayılır. Bu dersler ders dağıtım çizelgesinde "Öğrenci Sosyal ve Kişilik Hizmetleri" adıyla gösterilir ve haftada azami okutabilecekleri ek ders saatleri içinde verilir." hükmü yer almaktadır.

Söz konusu hükme göre, anaokulu ve sınıf öğretmenleri ile bölüm, atölye ve laboratuvar şefliği görevi verilen öğretmenlere sınıf veya şube sorumluluğu nedeniyle kendilerine “Öğrenci Sosyal ve Kişilik Hizmetleri” adıyla haftada 2 saat ek ders ücreti ödenmesi mümkün değildir.

Yukarıdaki açıklamalar doğrultusunda, Endüstri Meslek Lisesi'nde kendilerine bölüm şefliği görevi verilen öğretmenlere ayrıca sınıf veya şube sorumluluğu nedeniyle “Öğrenci Sosyal ve Kişilik Hizmetleri” adıyla ek ders ücreti ödenmesinin mevzuata aykırı olduğuna,

6. Daire

Karar Tarihi : 17.10.2006

Tutanak No : 11396

Malatya Defterdarlık Muhasebe Müdürlüğü 2004

Milli Eğitim Bakanlığı Öğretmen ve Yöneticilerinin Ders ve Ek Ders Saatlerine İlişkin Esasların "Amaç" başlıklı 1'inci maddesinde; “Bu Esasların amacı; Bakanlığın öğretmen, yönetici, uzman ve usta öğreticileri ile diğer görevlilerin aylık ve ücretle okutacakları ve okutmuş sayılacakları haftalık ders saatlerinin sayısını, ders görevi alacakların niteliklerini ve diğer hususları düzenlemektir.” hükmü yer almaktadır. Bu hükümden; öğretmen, yönetici, uzman ve usta öğreticilerin ücretle okutacakları ve okutmuş sayılacakları ders saatleri için düzenleme yapılmak istendiği anlaşılması gerekeceğinden, ücretsiz (maaş karşılığı olan en az ders saati esasi hariç) ayrıca ders okutulamayacağı veya okutulmuş sayılamayacağı, sonucu çıkarılmalıdır. Aynı Esasların “Tanımlar” başlıklı 4'üncü maddesi (h) bendinde Ek Ders Görevi; “Aylık karşılığı ders görevi dışında ücretle okutulan dersleri,ifade eder.” şeklinde tanımlandığından, Esasların 8'inci maddesine göre “Yetiştirme, Okuma-Yazma ve Uyum Kursları” kapsamındaki faaliyetler karşılığı yapılan ek ders ödemeleri, bu maddenin sonunda “... ek ders görevi verilebilir” şeklinde bir ifade yer alıyor olsa da, bu Esasların lafzına da ruhuna da aykırılık teşkil etmeyecektir. Çünkü ek dersin tanımında; aylık karşılığı ders görevi dışında ücretle okutulan dersler, ibaresi yer

almaktadır. Yani yönetici veya öğretmene ek ders görevi verildiğinde, bu Esaslar çerçevesinde öngörülen sınırlamalar dikkate alınarak ücret ödenmesi, mevzuata uygun olacaktır.

Esasların bütününe göz önünde bulundurarak, bölümlerin son cümlelerindeki "... ek ders görevi verilebilir" ya da "... ek ders ücreti ödenir" şeklindeki ifade farklılıklarından hareketle, ek ders görevlendirmeleri karşılığı ücret ödenmemesi gerektiği savunmakta, hukuki isabet bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, tamgün tam yıl eğitim-öğretim yapılan okullarda, "Yetiştirme, Okuma-Yazma ve Uyum Kursları" sırasında yönetici sıfatı ile görevli olan okul müdürü ve yardımcılara ek ders ücreti ödenmesinde, mevzuata aykırı bir husus bulunmadığına,

6. Daire

Karar Tarihi : 17.10.2006

Tutanak No : 11396

Malatya Defterdarlık Muhasebe Müdürlüğü 2004

05.03.1964 tarih ve 439 sayılı "Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı Yüksek ve Orta Dereceli Okullar Öğretmenleri İle İlkokul öğretmenlerinin Haftalık Ders Saatleri ve Ek Ders Ücretleri Hakkında Kanun"un Ek 1'inci maddesinde 04.04.1998 tarih ve 4359 sayılı Kanunun 7'nci maddesi ile yapılan değişiklikle, Eğitim Öğretim Hizmetleri sınıfı dahilindeki ilköğretim müfettişleri ve yardımcılara da ek ders ücreti ödeneceği belirtilerek, 98/12120 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile Esaslar çerçevesinde; inceleme araştırma, planlama, yönetim, eğitim ve öğretim gibi görevlerinden haftada 15 saati yönetim görevi sayılarak ek ders ücreti ödenebileceği, öngörülmüştür.

657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 4359 sayılı Kanun ile değişik 36'ncı maddesine göre; ilköğretim müfettişleri ile yardımcılarının öğretmenlerle birlikte Eğitim-Öğretim Hizmetleri Sınıfında yer alıyor olması ve yukarıda mezkur 439 sayılı Kanunun 4359 sayılı Kanun ile değişik ek ikinci maddesi gereğince ek ders ücretinden yararlandırılacaklarının belirtilmiş bulunması, 657 sayılı Kanunun 176'ncı maddesinin 2'nci fıkrasının (c) bendinde ek ders ücretlerinin alanlarında yüksek lisans yapmış öğretmenlere % 25 fazlası, alanlarında doktora yapmış öğretmenlere ise %40 fazlası ile ödeneceğinin hükme bağlanmış olması karşısında; İl Milli Eğitim Müdürlüğünde görevli ilköğretim müfettişlerinden master ve doktora derecesi almış olanlara normal ders ücretinin ilgisine göre %25 veya %40 fazlasıyla ödenmesinde mevzuata aykırılık bulunmadığına,

SOSYAL HAKLAR VE YARDIMLAR

5. Daire

Karar Tarihi : 3.1.2006

Tutanak No : 10921

Van Defterdarlık Muhasebe Müdürlüğü 2003

2003 Yılı Bütçe Uygulama Talimatının eki (Ek-8) Resmî Sağlık Kurumları Fiyat Tarifesinde (230280) numaralı "intravöz mayi takılması" işlemi sadece yeni doğan bebekler için öngörülmüş olup, yeni doğan grubuna girmeyen hastalar için intravöz mayi takılması ücreti tahakkuk ettirilmesi sonucu yersiz ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

7. Daire

Karar Tarihi : 2.3.2006

Tutanak No : 9798

Uşak Defterdarlık Muhasebe Müdürlüğü 2004

2004 Yılı Bütçe Uygulama Talimatına (Tedavi Yardımı) ekli (Ek-8) sayılı Fiyat Tarifesinin "3.Genel Uygulamalar" bölümünde "530.160-İntravenöz ilaç infüzyonu" ücretlerinin yatış günü başına 1 günlük takip (1 adet=10.500.000 lira)" olduğu belirtilmektedir.

Dolayısıyla intravenöz ilaç infüzyonu ücretlerinin hastanın yattığı her gün için bir kez alınması gerekirken, bu sayının fazla alınması sonucu yersiz ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

7. Daire

Karar Tarihi : 2.3.2006

Tutanak No : 9798

Uşak Defterdarlık Muhasebe Müdürlüğü 2004

2004 Mali Yılı Bütçe Uygulama Talimatına ekli (Ek-8) sayılı Fiyat Tarifesinin "7.Tıbbî Uygulamalar" bölümünde "704.230-Hemodiyaliz (bikarbonatlı)" ücreti malzeme ve ilaç dahil olarak belirlenmiştir.

İl Sağlık Müdürlüğüne bağlı olarak çalışan personel ve bakmakla yükümlü oldukları yakınlarının tedavileri sonucu düzenlenen hastane faturalarında ise "704.230-Hemodiyaliz (bikarbonatlı)" ücretinden ayrı olarak ilaç ve malzeme bedelinin de tahsil edilmesi sonucu yersiz ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

8. Daire

Karar Tarihi : 28.3.2006

Tutanak No : 5736

Kırıkkale Defterdarlık Muhasebe Müdürlüğü 2003

Kangazları tetkiklerinde kullanılan kit özellikleri nedeniyle üre ve elektrolitlerde aynı anda işlem gördüklerinden; kangazı tetkik bedelinin yanı sıra sodyum, potasyum tahlil bedellerinin de ayrıca tahakkuk ve tediyesine imkân bulunmamaktadır.

Kurum personelinin Türkiye Yüksek İhtisas Hastanesinde yapılan tedavilerinde, kangazı tetkik bedellerinin yanı sıra sodyum, potasyum tetkik bedellerinin de fatura edilmesi sonucu, fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

8. Daire

Karar Tarihi : 28.3.2006

Tutanak No : 5736

Kırıkkale Defterdarlık Muhasebe Müdürlüğü 2003

Maliye Bakanlığınca yayımlanan tedavi yardımına ilişkin 3 sıra Numaralı 2003 yılı Bütçe Uygulama Talimatına Ek (Ek-8) "Resmî Sağlık Kurumları Fiyat Tarifesi"nin "23- Kadın-Doğum" Bölümü "G-Abdominal Operasyonlar" kısmında 230580, 230590 ve 230640 kod numaralı tüpligasyon ameliyatları ile ilgili olarak, aynı bölüm notunda, "Gerekçeli sağlık kurulu raporu belgelenmemişler karşılanmaz." ibaresinin bulunduğu görülmüştür.

Bu durumda; gerekçeli sağlık kurulu raporu ile belgelenmeyen söz konusu ameliyat ücretlerinin ödenmesinin mümkün olmadığına,

8. Daire

Karar Tarihi : 28.3.2006

Tutanak No : 5736

Kırıkkale Defterdarlık Muhasebe Müdürlüğü 2003

Maliye Bakanlığınca yayımlanan tedavi yardımına ilişkin 3 sıra numaralı 2003 Yılı Bütçe Uygulama Talimatına Ek (Ek-8) "Resmî Sağlık Kurumları Fiyat Tarifesi"nin "Laboratuvar Tetkikleri" bölümünde, 361960 kod

numarası ile “İdrar Tetkiki (tam otomatik idrar biyokimyası ve mikroskopisi)” 10.000.000 TL. yazıldıktan sonra “(Bununla birlikte mikroskopi, strip ile veya strip ile “otomatik” fatura edilemez.)” ibaresine de yer verildiği görülmüştür.

Bu durumda; 361960 kod numarası ile fatura edilen tam otomatik idrar tetkiki ile birlikte 361920 idrar mikroskopisi, 361940 Strip ile idrar tetkiki ve 361950 Strip ile otomatik idrar tetkiki bedellerinin de fatura edilmesi sonucu fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

8. Daire

Karar Tarihi : 28.3.2006

Tutanak No : 5736

Kırıkkale Defterdarlık Muhasebe Müdürlüğü 2003

Maliye Bakanlığınca yayımlanan tedavi yardımına ilişkin 3 sıra numaralı 2003 Yılı Bütçe Uygulama Talimatına Ek (Ek-8) “Resmî Sağlık Kurumları Fiyat Tarifesi”nin “Laboratuvar Tetkikleri” bölümü “Kan Komponentleri” kısmında 366820 kod numarası ile “Tam kan (torbada)” 75.000.000.-TL. yazıldığı ve aynı bölüm sonunda “ABO, RH, Anti HİV, Anti HCV, HBsAg, VDRL dahil işlemlerdir. Bu tetkikler bu kan komponentleri için ayrıca fatura edilemez.” ibaresinin bulunduğu görülmüştür.

Bu durumda, 366820 kod numarası ile fatura edilen tam kan (torbada) bedeli ile birlikte VDRL, ABO, RH, Anti HİV, Anti HCV, HBsAg tetkik bedellerinin de ayrıca fatura edilebilmesi sonucu fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

4. Daire

Karar Tarihi : 30.3.2006

Tutanak No : 30163

Şanlıurfa Katma Bütçeli İdareler Saymanlık Müdürlüğü (DSİ 15. Bölge Müdürlüğü) 2004

30.05.2003 tarih ve 25123 sayılı Resmî Gazetede yayımlanan “Teşhis ve Tedavi Amacıyla Özel Sağlık Kurum ve Kuruluşlarına Hasta Sevkinde İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Tebliği”nin 4’üncü maddesinin (j) bendinde; “Hastalık gruplarında tanıya dayalı fiyat (paket tedavi) tespit edilmesi halinde, faturalar bu fiyatlar üzerinden düzenlenir. Birinci basamak sağlık kuruluşlarından sevk edilmeksizin ikinci basamağa

doğrudan başvuru halinde; tanıya dayalı fiyat (paket fiyat) üzerinden %30 indirim yapılır ve tanıya dayalı tedavi için belirlenen genel esaslar dikkate alınarak uygulama gerçekleştirilir.” denilmektedir.

2004 Malî Yılı Bütçe Uygulama Talimatının 2’nci maddesinde yer alan tanımlar uyarınca “ikinci basamak sağlık kuruluşu” statüsünde olan özel göz hastanesinde, sevk olmaksızın gelen hastaya yapılan paket tedavi bedeli üzerinden, yukarıda yer alan hüküm uyarınca %30 indirim yapılmaması sonucu fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

7. Daire

Karar Tarihi : 4.4.2006

Tutanak No : 9831

Antalya İl Özel İdare Müdürlüğü 2003

Devlet Memurları Yiyecek Yardımı Yönetmeliğinin “Yardım Şekli” başlıklı 3’üncü maddesinde, yiyecek yardımının haftalık çalışma süresi 40 saati aşmayan yerlerde öğle yemeği olarak verileceği ifade edilmiştir. Hafta sonu, dini, milli bayramlar ve diğer tatil günleri ile memuriyet mahalli dışında harcırah alınan günler için yiyecek yardımı verilmesi mümkün değildir.

Bu açıklamalar uyarınca, personelin geçici görevi olduğu günlerle, resmî tatil günleri için yemek bedeli verilmesi sonucu fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

8. Daire

Karar Tarihi : 25.4.2006

Tutanak No : 5756

Yalova Defterdarlık Muhasebe Müdürlüğü

Maliye Bakanlığınca 11.02.2004 tarih ve 25370 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan “4” sıra no’lu 2004 Malî Yılı Bütçe Uygulama Talimatının tedavi giderlerine ilişkin bölümüne ekli “Ek-8” no’lu Resmî Sağlık Kurumları Fiyat Tarifesinin “Genel Uygulamalar” başlıklı kısmında 530080 kodlu damar yolu açılması bedellerinin yatan hastalar için yattığı gün başına bir adetten fazlasının faturalanamayacağı belirtilmektedir.

Bu hüküm uyarınca İl Sağlık Müdürlüğü personeline ait tedavi giderleri ödenirken yatılan gün başına faturada yer alması gereken “Damar yolu açılması” bedellerinin aşılması suretiyle fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

8. Daire

Karar Tarihi : 2.5.2006

Tutanak No : 5762

Kuzey Deniz Saha Komutanlığı 2004

Bütçe Uygulama Talimatı eki “Resmi Sağlık Kurumları Tarafından Temini Zorunlu Yatan Hastalara Reçete Edilemeyecek ve Faturalarda Gösterilecek Tıbbi Sarf Malzemeleri” listesi dışında kalan tıbbi malzemeler, sağlık kurulu raporu ile belgelendirilmek kaydı ile T.C. Emekli Sandığı Genel Müdürlüğü'nün protokol fiyatları esas alınarak kurum ve kuruluşlarca ödenmektedir.

Söz konusu protokolün “Uygulama Esasları” başlıklı bölümünün (A-b) sırasında “İthal edilen malzemenin fiyatının tespitinde ithalatın yapıldığı dövizin ameliyat tarihinde veya ayakta tedavide malzemenin hastaya teslim edildiği tarihteki T.C. Merkez Bankası Döviz Satış Kuru esas alınarak döviz kuru ile çarpılıp KDV ilave edilmek suretiyle belirlenecektir” denilmektedir.

Görüldüğü gibi protokol; tıbbi malzeme bedellerinin hesabında, somut duruma göre “ameliyat tarihinde” veya “hastaya teslim edildiği tarihte” oluşan döviz satış kurucun esas alınmasını öngörmektedir.

Hastaya teslim tarihinin tespitinde ise fatura üzerindeki tarihin esas olacağı açıktır.

Bu açıklamalar uyarınca, tıbbî malzeme bedelinin tespitinde fatura tarihindeki döviz kurunun esas alınması gerekirken, farklı tarihteki döviz kuru üzerinden hesap yapılması sonucu yersiz ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

1. Daire

Karar Tarihi : 11.5.2006

Tutanak No : 8917

Kırıkkale Defterdarlık Muhasebe Müdürlüğü 2004

Maliye Bakanlığınca yayımlanan tedavi yardımına ilişkin 3 sıra numaralı 2003 Yılı Bütçe Uygulama Talimatına Ek (Ek-8) “Resmî Sağlık Kurumları Fiyat Tarifesi”nin “Tıbbi Uygulamalar” bölümünde, 705420 kod numarası ile “Tam kan (torbada)” 63.000.000-.TL. yazıldığı ve karşısında, “ABO, RH, anti HİV, Anti HCV, HBsAg, VDRL ve kan torbası dahil” ibaresinin bulunduğu görülmüştür.

Bu hüküm uyarınca, yeşil kart hamili hastaların yatarak tedavilerinde, kan komponentlerine ABO, RH, Anti HİV, Anti HCV, HBsAg, VDRL tetkiklerinin dahil olması gerektiği halde, söz konusu tetkik bedellerinin ayrıca fatura edilmesi sonucu fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

1. Daire

Karar Tarihi : 11.5.2006

Tutanak No : 8917

Kırkkale Defterdarlık Muhasebe Müdürlüğü 2004

Maliye Bakanlığınca yayımlanan tedavi yardımına ilişkin 3 sıra numaralı 2003 Yılı Bütçe Uygulama Talimatına Ek (Ek-8) "Resmî Sağlık Kurumları Fiyat Tarifesi"nin Göğüs Hastalıkları bölümünde, 210190 kod numarası ile "Nebulizer cihazı ile bronkodilatör tedavi" ücretinin 7.500.000.-TL. olarak belirlendiği görülmüş olup, buna göre hastanede bir gün yatan hastaya (24/4) 6 seanstan ve daha fazla yatan hastaya yattığı gün sayısının 6 katından fazla nebulizer cihazı ile bronkodilatör tedavi seans ücretinin tahakkuk ve tediyesine imkân bulunmamaktadır.

Bu hükme aykırı olarak, yeşil kart hamili hastaların yatarak tedavilerinde; nebulizer cihazı ile bronkodilatör tedavi süresinin hastanede kalınan süreden fazla gösterilmesi sonucu, fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

1. Daire

Karar Tarihi : 11.5.2006

Tutanak No : 8917

Kırkkale Defterdarlık Muhasebe Müdürlüğü 2004

Maliye Bakanlığınca yayımlanan tedavi yardımına ilişkin 4 sıra numaralı 2004 Yılı Bütçe Uygulama Talimatının ESWL metodu ile yapılacak taş kırılma tedavileri başlıklı 8'inci maddesinde (2003 Yılı Bütçe Uygulama Talimatı 8'inci madde); "ESWL metodu ile taş kırılabilme için hasta tarafından bünyesinde en az iki üroloji uzmanı veya üniversite tıp fakülteleri hastanelerinden resmî sağlık kurulu raporu alınacaktır.....

..... bu raporlarda kırılacak taşın sayısı ve "mm" cinsinden en ve boyu mutlaka gösterilecektir." ifadesi yer almaktadır.

Bu hüküm uyarınca, gerekçeli sağlık kurulu raporu ile belgelenmemiş ESWL metodu ile taş kırılma tedavi bedellerinin ödenmesinin mümkün olmadığına,

4. Daire

Karar Tarihi : 11.5.2006

Tutanak No : 30187

Çankırı Defterdarlık Muhasebe Müdürlüğü 2004

657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi olarak çalışan memurun eşinin bu Kanunun tanıdığı tedavi yardımlarından yararlanabilmesi için temel koşul, eşin sağlık yardımından yararlanmıyor olmasıdır.

Ancak memurun eşi, 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununun 36'ncı maddesine göre yaşlılık aylığı almakta ve aynı Kanunun 32'nci maddesinde belirtilen sağlık yardımından faydalanabilmesi mümkün görülüp kendisine sağlık karnesi verilmiştir.

Memur eşi sigortalının, prim ödemek suretiyle sahip olduğu sağlık yardımı haklarını kullanıp kullanmaması kendi tercihi olup, 657 sayılı Kanuna tabi memur eşinin sağlık yardımından faydalanması, 657 sayılı Kanunun 209'uncu maddesi ile bu madde hükmüne istinaden çıkarılan Yönetmelik hükümlerine göre mümkün görülmemektedir.

Dolayısıyla, Sosyal Sigortalar Kurumundan yaşlılık aylığı alan memur eşine tedavi yardımı yapılması sonucu fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

DIĞER

3. Daire

Karar Tarihi : 31.1.2006

Tutanak No : 90

Kayseri Büyükşehir Belediyesi Saymanlığı 2003

Belediyede görev yapan bekçilere tahsis edilecek silahlar için ruhsat çıkarılması sırasında bazı vakıf ve derneklere bağış adı altında ödeme yapıldığı görülmüştür.

657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4'üncü maddesinde yer alan: "Kamu hizmetleri; memurlar, sözleşmeli personel, geçici personel ve işçiler eliyle gördürülür." hükmüyle, kamu hizmetlerinin kamu personeli eliyle yürütüleceği açık bir şekilde ifade edilmiş bulunmaktadır. Dolayısıyla Kayseri Emniyet Müdürlüğünce verilen silah ruhsatı, kamu personeli tarafından sunulan bir hizmettir. Dolayısıyla sunulan bir kamu hizmeti olduğuna göre, bu hizmetin kanunla belirlenen karşılığının da ilgili kamu kurumuna (veya saymanlığa) ödenmiş olması gerekli ve yeterlidir; bu tutarlar dışında, başka bir kişi veya kuruluşa herhangi bir ad altında başka bir ödeme yapmanın imkânı bulunmamaktadır.

Öte yandan 1580 sayılı Belediyeler Kanununun 117'nci maddesinde ve 3030 sayılı Büyükşehir Belediyelerinin Yönetimi Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunun 19'uncu maddesinde, belediyenin yapabileceği masraflar arasında, bir kamu hizmeti karşılığında bu tür bir bağış ödenmesine imkân tanıyan bir hüküm de bulunmamaktadır.

Bu itibarla, sunulan bir kamu hizmetinin temini sırasında bazı vakıf ve derneklere bağış adı altında yapılan yersiz ödeme tutarının sorumlulara ödettirilmesine,

4. Daire

Karar Tarihi : 7.2.2006

Tutanak No : 30091

Çanakkale 18 Mart Üniversitesi Öğrenci Sosyal Hizmetler Birimi Saymanlığı 2003

Fakülte ve Yüksekokul öğrenci temsilcilerine birbirleriyle ve yönetim ile iletişim kurabilmeleri için alınan cep telefonlarına ilişkin harcamalar;

2547 sayılı Kanununun 46'ncı maddesi uyarınca hazırlanan "Yüksek Öğretim Kurumlarında Cari Hizmet Maliyetine Öğrenci Katkısı ile Diğer Faaliyetlerden Elde Edilen Gelirlerin Kullanımı ve Harcanmasına İlişkin Esas ve Usuller" in "Gider Bütçesi" başlıklı 11'inci maddesine aykırı bulunduğundan, yersiz ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

6. Daire

Karar Tarihi : 28.3.2006

Tutanak No : 11289

Gazi Üniversitesi Bütçe Dairesi Başkanlığı 2004

2547 sayılı Kanununun 58'inci maddesi gereğince çıkartılan Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma Projeleri Hakkında Yönetmeliğin 3'üncü maddesinde, proje yöneticisi "Projeyi teklif eden, hazırlanmasından, yürütülmesinden sorumlu olan öğretim üyeleri ile doktora, tıpta uzmanlık ya da sanatta yeterlik eğitimini tamamlamış araştırmacılar" ve araştırmacı da, "Bilimsel araştırma projesinin yürütülebilmesi için proje yöneticisi tarafından proje ekibinde gösterilen öğretim elemanıdır." şeklinde tanımlanmıştır.

Gazi Üniversitesi İmmünoloji Araştırma ve Uygulama Merkezinde İmmüno-Kimya Biriminin Kurulması Projesi kapsamında araştırmacı olarak görev yaptığı belirtilen doktor unvanlı kişinin, yukarıda bahsedilen yönetmelik hükmü gereğince öğretim elemanı unvanı taşıyamaması nedeniyle araştırma projesinde görev alması mümkün görülmemektedir.

Açıklanan gerekçelerle, söz konusu kişinin proje çalışması yapmak üzere yurtdışında görevlendirilmesi sonucu yurtdışı geçici görev yolluğu olarak ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

2. Daire

Karar Tarihi : 23.5.2006

Tutanak No : 33675

Üsküdar Belediyesi Saymanlığı 2004

Belediyede çalışan memurların çocuklarına ait kreş giderlerinin, 4734 sayılı Devlet İhale Kanununun 22/d maddesi hükmü uygulanarak hizmet satın alınması suretiyle Belediye bütçesinden ödenmesinin; 657 sayılı Kanunun 146'ncı maddesine aykırı olduğuna,

2. Daire

Karar Tarihi : 19.9.2006

Tutanak No : 33701

Van 100. Yıl Üniversitesi Döner Sermaye Saymanlığı 2004

2547 Sayılı Yüksek Öğretim Kanununun; “Döner Sermaye” başlıklı 58’inci maddesinde;

"..... Kalan kısmı ise Üniversite Yönetim Kurulunun belirleyeceği oranlar çerçevesinde, bağlı bulunduğu Üniversitenin bilimsel araştırma projeleri ile döner sermaye gelirinin elde edildiği Fakülte, Enstitü, Yüksek Okul, Konservatuar ile uygulama ve araştırma merkezlerinde görevli öğretim elemanları ve aynı birimde görevli 14.07.1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi personel (döner sermaye işletme Müdürlüğü ve döner saymanlık personeli dahil) arasında katkıları da dikkate alınmak suretiyle paylaşılır.” denilmektedir.

Kanunun bu açık hükmüne göre, döner sermaye gelirinin elde edildiği fakülte, enstitü, yüksek okul konservatuar ile uygulama ve araştırma merkezlerinde görevli olmayan ve döner sermaye gelirinin elde edilmesinde katkıları bulunmayan Eğitim, Ziraat, İlahiyat, Güzel Sanatlar, İktisadi ve İdari Bilimler, Mühendislik, Veterinerlik, Fen Edebiyat Fakültesi dekanları ile Üniversite Yönetim Kurulu üyelerine döner sermaye katkı payı ödenmesinin mümkün olmadığına,

**IV- İŞ MEVZUATI İLE İLGİLİ
SEÇME KARARLAR**

5. Daire

Karar Tarihi : 3.3.2006

Tutanak No : 11044

Adana İl Özel İdare Müdürlüğü 2004

6772 sayılı Devlet ve Ona Bağlı Müesseselerde Çalışan İşçilere İlave Tediye Yapılması Hakkında Kanununun 4'üncü maddesinde; "Aylık istihkakların hesabında fazla mesai, evlilik, çocuk zamları veya primleri, aynî yardımlar, hafta ve genel tatil ücretleri gibi esas ücrete munzam tediye nazarı itibara alınmaz." denilmektedir.

Bu hükme aykırı olarak, muhtelif birimlerde çalışan işçilere ilave tediye ödenirken yıpranma zammı ve tahsil yardımı gibi ödemelerin de dikkate alınması sonucu fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

5. Daire

Karar Tarihi : 30.3.2006

Tutanak No : 11046

Yalova-Çınarcık Belediyesi Saymanlığı 2004

1475 sayılı İş Kanununun yürürlüğü devam eden 14'üncü maddesine göre, 1475 sayılı eski Kanununun 17/2 bendi, 4857 sayılı yeni İş Kanununun 25/2 bendinde yer alan nedenlerle işveren tarafından iş akdi feshedilen işçiye kıdem tazminatı ödenmemesi gerekirken, Encümen Kararı ile kıdem tazminatı ödenmesine karar verilmesinin mevzuata aykırı olduğuna,

8. Daire

Karar Tarihi : 2.5.2006

Tutanak No : 5762

Kuzey Deniz Saha Komutanlığı 2004

2946 sayılı Kamu Konutları Kanununa dayanılarak çıkarılan Kamu Konutları Yönetmeliğinin "Konut Tahsis Edilenler Tarafından Karşılancak Giderler" başlıklı 28'inci maddesinin (d) fıkrasında "Konutlarda istihdam edilen kapıcı, bahçıvan, kaloriferci, elektrikçi ve benzerleri ile çeşitli ihtiyaçların karşılanması için gerekli olan giderler (.....) konut tahsis edilenler tarafından karşılanır." denilmektedir.

Görüldüğü gibi yönetmelik hükmü; herhangi bir ayırma yer vermeksizin konutlarda istihdam edilenlerin iş ilişkisinden kaynaklanan hak edişlerinin konut tahsis edilenler tarafından karşılanacağını açıklığa kavuşturmuştur. Kıdem tazminatının ise iş ilişkisinden kaynaklanan bir hakediş olduğu tartışmasızdır.

Öte yandan 1475 sayılı İş Kanununun yürürlükte bulunan 14'üncü maddesi kıdem tazminatının işveren tarafından ödeneceğini hükme bağlamaktadır. İşverenin tanımı ise 4857 sayılı İş Kanununun 2'nci maddesinde "... işçi çalıştıran gerçek veya tüzel kişiye yahut tüzel kişiliği olmayan kurum ve kuruluşlara işveren denir." şeklinde yapılmıştır.

Bu tanımdan hareketle işverenin, kapıcı/kaloriferciyi çalıştıranlar dolayısıyla kendisine konut tahsis edilen kişiler veya onlar adına hareket etmek üzere anılan Yönetmeliğin 36'ncı maddesi ve 634 sayılı Kat Mülkiyeti Kanununa göre seçilecek yöneticiler olduğu sonucunu çıkarmak mümkündür.

Sonuç olarak Milli Savunma Bakanlığı bünyesinde kadrolu olarak çalışmayan; dolayısıyla işvereni anılan Bakanlık olmayan kapıcı/kalorifercinin yasadan kaynaklanan kıdem tazminatının bütçeden karşılanmasının mümkün bulunmadığına,

5. Daire

Karar Tarihi : 26.5.2006

Tutanak No : 11078

Antakya Belediyesi Saymanlığı 2004

4857 sayılı İş Kanununun fazla çalışmayı düzenleyen 41'nci maddesinde, fazla çalışma süresinin günde üç saati geçmeyeceği fazla çalışma yapılacak günlerin toplamının yılda 90 işgününden fazla olamayacağı hükmü yer almaktadır. Yasanın bu hükmü karşısında sadece hafta içinde yapılan (Pazar, Bayram ve genel tatilde yapılanlar hariç) fazla mesailerin günde 3 saat üzerinden 90 iş gününde $90 \times 3 = 270$ saati aşmaması gerekirken 285 saat üzerinden fazla mesai ücreti tahakkuk ettirilmesi sonucu fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

6. Daire

Karar Tarihi : 28.9.2006

Tutanak No : 11389

Marmaris Belediyesi Saymanlığı 2004

4857 sayılı İş Kanununun “Tatil ücretine girmeyen kısımlar” başlıklı 55’inci maddesinde, “Fazla çalışma karşılığı olarak alınan ücretler, primler işyerinin temelli işçisi olarak normal çalışma saatleri dışında hazırlama, tamamlama, temizleme işlerinde çalışan işçilere bu işler için aldıkları ücretler ve sosyal yardımlar, ulusal bayram, hafta tatili ve genel tatil günleri için verilen ücretlerin tespitinde hesaba katılmaz” denilmektedir.

Bu hükme aykırı olarak, işçilere fiilen çalışılmayan resmî günler ile ücretli izinli oldukları günlerde yemek ve temizlik yardımı verilmesi sonucu fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

**V- HARCIRAH MEVZUATI İLE İLGİLİ
SEÇME KARARLAR**

7. Daire

Karar Tarihi : 5.1.2006

Tutanak No : 9759

Diyarbakır İl Özel İdare Müdürlüğü 2003

6245 sayılı Harcırah Kanununun “Muvakkat Vazife Harcırahı” başlıklı 14’üncü maddesi hükmüne aykırı olarak geçici görevlendirme yazısı olmaksızın İstanbul iline gidip gelen görevliye geçici görev yolluğu ödenmesinin mümkün bulunmadığına,

7. Daire

Karar Tarihi : 5.1.2006

Tutanak No : 9766

Giresun Merkez Belediyesi Saymanlığı 2003

6245 sayılı Harcırah Kanununun “Ehliyet Tespiti, İmtihan, Hava Değişimi ve Tedavi İçin Başka Yere Gönderilenler” başlıklı 18’inci maddesinin (c) bendi hükmüne aykırı olarak yatarak tedavi gören hastaya, yatarak tedavide geçen günler için gündelik ödenmesinin mümkün bulunmadığına,

7. Daire

Karar Tarihi : 7.2.2006

Tutanak No : 9772

Kocaeli Gebze Mal Müdürlüğü 2003

Tedavi amacıyla memuriyet mahalli dışına gidenlere ödenen gündeliklerin 6245 sayılı Harcırah Kanununun 39’uncu maddesi kapsamında değerlendirilmesinin mümkün bulunmadığına, bunlara yapılan ödemelerde aynı Kanunun 18’inci maddesinin esas alınması gerekeceğinden, gidiş ve dönüş saatlerine bakılmaksızın tam gündelik ödenmesinde mevzuata aykırılık bulunmadığına,

7. Daire

Karar Tarihi : 7.2.2006

Tutanak No : 9772

Kocaeli Gebze Mal Müdürlüğü 2003

Emekli olan personele, 2003 Malî Yılı Bütçe Kanununun 51/f maddesinde öngörülen maktu tutar yerine, yurtiçi sürekli görev yolluğunun tüm unsurları üzerinden harcırah verilmesi sonucu fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

4. Daire

Karar Tarihi : 21.3.2006

Tutanak No : 30156

Zonguldak İl Özel İdare Müdürlüğü 2003

6245 sayılı Harcırah Kanununun 37'nci maddesinde yurtiçi ve yurtdışında kurslara katılanlara geçici görev yolluğu ödeneceği hüküm altına alınmış olup, ayrıca konaklama giderinin de kurum bütçesinden karşılanmasının mümkün olmadığına,

6. Daire

Karar Tarihi : 11.4.2006

Tutanak No : 11310

Şişli Belediyesi Saymanlığı 2004

6245 sayılı Harcırah Kanunu sadece yol masrafı açısından bazı durumlarda mutad ve ekonomik olma sınırlamasını getirmiş olup, aynı Kanunun 14'üncü ve 29'uncu maddelerinde belirtilen ve yol masrafından ayrı olarak ödenen istasyon, liman veya terminal ile ikamet yeri arasındaki taşıt ücretleri için mutad ve ekonomik olma şartını getirmemiştir. Bu nedenle geçici görev yolluğu kapsamında vazife mahalli ile havaalanı arası için taksi ücretinin ödenmesinde mevzuata aykırılık bulunmadığına,

6. Daire

Karar Tarihi : 11.4.2006

Tutanak No : 11310

Şişli Belediyesi Saymanlığı 2004

6245 sayılı Harcırah Kanununun 11.12.1981 tarih ve 2562 sayılı Kanunun 15'inci maddesi ile değişik 37'nci maddesinin, mesleki bilgilerini artırmak amacıyla memuriyet mahalli dışında açılan okul veya kurslara katılan memur ve hizmetlilerin kurs süresince yeme ve yatmalarının sağlanması halinde gündeliklerinde belli oranda indirim yapılmasını öngören 2'nci fıkrası 14.01.1988 tarih ve 311 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 15'inci maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.

Dolayısıyla kanun koyucu anılan hükmü yürürlükten kaldırmakla mesleki bilgilerini artırmak amacıyla memuriyet mahalli dışında açılan kurs veya okullara gönderilen memur ve hizmetlilerin yemeleri ve

yatmaları kurumlarca sağlansa bile günlüklerinin tam ödenmesini amaçlamıştır.

Bu nedenle memuriyet mahalli dışında her şey dahil niteliğinde düzenlenen seminere katılan personele harcırahın unsurlarından olan yevmiyenin ödenmesinde mevzuata aykırı bir husus bulunmadığına,

1. Daire

Karar Tarihi : 11.5.2006

Tutanak No : 8917

Kırıkkale Defterdarlık Muhasebe Müdürlüğü 2004

6245 sayılı Harcırah Kanununun 14'üncü ve 37'nci maddeleri hükümleri gereğince görevde yükselme eğitimine katılanlara, ikametgah veya vazife mahalli ile istasyon, iskele veya durak arasındaki nakil vasıtası masraflarının verilmesi mümkün olup; bunun dışında, geçici görev sırasında ikametgah ve kurs yeri arasındaki mutad taşıt ücretinin ödenmesinin mümkün olmadığına,

7. Daire

Karar Tarihi : 16.5.2006

Tutanak No : 9846

Yalova Belediyesi Saymanlığı 2003

İçişleri Bakanlığı Mahalli İdareler Genel Müdürlüğü'nün 24.04.2001 tarih ve B050MAH076000/800 sayılı Genelgesinde "Kamu kurum ve kuruluşları, mahalli idare birlikleri ve "kamuya yararlı dernek" statüsünde bulunan mahalli idare dernekleri dışındaki kişi, dernek, şirket, vakıf vb. kuruluşlar tarafından kurs, seminer, inceleme gezisi vb. adlarla yurtiçi ve dışında düzenlenen programlar için personel görevlendirilmeyecek, harcırah ödenmeyecektir. Ayrıca görevlilerin beraberinde götürdükleri eş ve çocukları ile yakınlarına ait giderler, kurum bütçesinden ödenmeyecektir." denilmektedir.

Anılan Genelge hükmü karşısında, kamu kurum kuruluşları dışında bulunmakla beraber "kamuya yararlı dernek" statüsünde de bulunmayan şirket ve hizmet işletmesi adı altında ticari alanda faaliyet gösteren kuruluşlara seminere katılım payı adı altında belediye personeli için ödeme yapılmasının mümkün olmadığına,

4. Daire

Karar Tarihi : 16.5.2006

Tutanak No : 30205

Eskişehir Büyükşehir Belediyesi Saymanlığı 2004

Belediye orkestrasında görevli sanatçılara verilen turne harcırahının 887/11782 sayılı BKK'nca belirlenen "Devlet Sanatçıları ve Sanatçıların Sözleşmeli Olarak Çalıştırılmasına İlişkin Esaslar"da belirlenen miktar yerine 6245 sayılı Harcırah Kanununun 33'üncü maddesi (c) fıkrası hükmüne göre verilmesi sonucu fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

4. Daire

Karar Tarihi : 1.6.2006

Tutanak No : 30214

Dinar Belediyesi Saymanlığı 2004

6245 sayılı Harcırah Kanununun 4'üncü maddesinde harcırah verilecek kimseler arasında sayılmayan ve belediye personeli olmayan muhtarlara, belediye bütçesinden geçici görev yolluğu ödenmesinin mümkün olmadığına,

7. Daire

Karar Tarihi : 13.6.2006

Tutanak No : 9866

Kahramanmaraş Defterdarlık Muhasebe Müdürlüğü 2003

2003 Mali Yılı Bütçe Kanununun 51'inci maddesinin (f) bendinin ikinci paragrafının birinci cümlesinde:

"Yukarıda belirtilen kurum ve kuruluşlarda istihdam edilen personelden, kendilerinin yazılı talebi üzerine 01.04.2003 tarihinden itibaren bu kurum ve kuruluşlar arasında veya bunların başka yerlerdeki birimleri arasında naklen ataması yapılanlar ile başka yerlerde sürekli veya geçici olarak görevlendirilenlere 10.02.1954 tarihli ve 6245 sayılı Kanunda veya özel mevzuatlarında bu atama veya görevlendirmeler için öngörülen harcırah ödenmez ve bu amaçla başka bir adla dahi olsa herhangi bir ödeme yapılamaz." hükmü yer almaktadır.

Yine 31.07.2003 tarih ve 4969 sayılı Kanununun 1'inci maddesinin (a) bendi ile değişik 6245 sayılı Harcırah Kanununun 10'uncu maddesinde; yol masrafı, yevmiye, aile masrafı ve yer değiştirme masrafının hangi hallerde verilebileceği belirtilmiş ve bu maddenin birinci bendinde kendi yazılı talebi üzerine gönderilenler hariç olmak üzere, yurt içindeki veya dışındaki daimi bir vazifeye naklen tayin olunan memur ve hizmetlilere yeni vazife mahallerine kadar sürekli görev yolluğu verilebileceği hükme bağlanmıştır.

Konu ile ilgili olarak 2003 Mali Yılı Bütçe Uygulama Talimatı (Sıra No: 10) ve 37 Seri No'lu Harcırah Kanuna Genel Tebliğinde yapılan açıklamalarda da naklen ataması yapılanlardan sadece ilgili kurumca resen ataması yapılanlara, başka bir ifade ile kişinin isteğine bağlı olmaksızın kurumlarca doğrudan ataması yapılanlar ile mevzuatı uyarınca ilgililerin yazılı talepleri aranmaksızın yapılması gerekli ve zorunlu olan atamalarda harcırah ödenebileceği; eş durumu, öğrenim durumu, sağlık sebepleri ile benzeri mazeretlere dayalı olarak ilgililerin yazılı talepleri üzerine yapılan atamalar için harcırah ödenmeyeceği belirtilmiştir.

Bu hükümler uyarınca, eş durumu nedeniyle ilgililerin yazılı talepleri üzerine yapılan atamalar için harcırah ödenmesinin mümkün olmadığına,

3. Daire

Karar Tarihi : 6.7.2006

Tutanak No : 38

Kırşehir Defterdarlık Muhasebe Müdürlüğü 2004

Kırşehir iline bağlı ilçelerdeki davalara hazine avukatı olarak katılan personele, 6245 sayılı Harcırah Kanunu hükümlerine göre harcırah verilmesi gerekirken, 3717 sayılı Adli Personel ile Devlet Davalarını Takip Edenlere Yol Gideri ve Tazminat Verilmesi ile 492 sayılı Harçlar Kanununun Bir Maddesinin Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Kanun hükümlerine göre yol giderleri tazminatı verilmesi sonucu fazla tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

3. Daire

Karar Tarihi : 13.7.2006

Tutanak No : 43

Malatya 2. Ordu Saymanlık Müdürlüğü 2004

2. Ordu Komutanlığı bünyesinde yapılan çeşitli askerî tatbikatlarda gözlemci sıfatıyla görevlendirilen Denetleme ve Değerlendirme Başkan ve üyelerinin ifa ettikleri görev, teftiş, denetim, inceleme veya soruşturma kapsamında değerlendirilmesi veya kıyas yoluyla aynı kapsamda düşünülmesi mümkün olmadığından; söz konusu kişilere 6245 sayılı Harcırah Kanununun 33/b maddesi uyarınca denetim elemanı harcırahı ödenmesinin mevzuata aykırı bulunduğu,

**VI- VERGİ MEVZUATI İLE İLGİLİ
SEÇME KARARLAR**

GELİR VERGİSİ

7. Daire

Karar Tarihi : 5.1.2006

Tutanak No : 9766

Giresun Merkez Belediye Saymanlığı 2003

193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 1'inci maddesi hükmüne aykırı olarak, işçilere ödenen izin ücreti ile öğrenim yardımının kümülatif vergi matrahına dahil edilmemesi ve %20 yerine %15 vergi oranının uygulanması sonucu eksik kesilen gelir vergisi tutarının sorumlulara ödettirilmesine,

7. Daire

Karar Tarihi : 7.2.2006

Tutanak No : 9770

Ankara Üniversitesi Döner Sermaye Saymanlığı 2003

Telif ücreti ödemesinden, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 94'üncü maddesinin 2/a bendi uyarınca yapılması gereken gelir vergisi tevkifatı ile buna bağlı olarak fon payının eksik kesilmesi sonucu fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

DAMGA VERGİSİ

8. Daire

Karar Tarihi : 7.2.2006

Tutanak No : 5713

Samsun İl Özel İdare Müdürlüğü 2003

Milli Eğitim Müdürlüğüne bağlı okullar için alınan kalorifer yakıtına ilişkin ihale kararından karar pulu kesilmemiş olmasında; 222 sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanununun 83'üncü maddesi uyarınca istisna kapsamında değerlendirildiğinden mevzuata aykırı bir husus bulunmadığına,

4. Daire

Karar Tarihi : 7.3.2006

Tutanak No : 30130

İstanbul İl Özel İdare Müdürlüğü 2004

488 sayılı Damga Vergisi Kanununun 8'inci maddesine göre resmî daireler arasında sayılmayan İller Bankası Genel Müdürlüğüne ödenen iştirak paylarından; aynı Kanuna ekli (1) sayılı tablonun (IV-1/h) sırasına göre binde 7,5 oranında damga vergisi kesilmemesi nedeniyle fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

4 Daire

Karar Tarihi : 9.3.2006

Tutanak No : 30136

Hatay İl Özel İdare Müdürlüğü 2003

488 sayılı Damga Vergisi Kanununun 8'inci maddesine göre resmî daire olarak nitelendirilmeyen Köylere Hizmet Götürme Birliğine yapılan ödemelerden damga vergisi kesilmemesi sonucu fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

1. Daire

Karar Tarihi : 21.3.2006

Tutanak No : 8871

Kırklareli Defterdarlık Muhasebe Müdürlüğü 2004

4914 sayılı Kanununun 12'nci maddesiyle doğrudan temin usulü ihale usulleri arasından çıkarılmış olup, bu tür alımlarda sözleşme düzenleme zorunluluğu bulunmamaktadır. Kıyas yoluyla vergi ihdas edilemeyeceği, vergi hukukunun temel ilkelerinden olması nedeniyle de, doğrudan temin yoluyla mal ve hizmet alımlarında sözleşme düzenlenmemesi durumunda, fatura ve fatura yerine geçen belgelerin kıyas yoluyla sözleşme olarak kabul edilmesi mümkün değildir.

Dolayısıyla söz konusu alım nedeniyle sözleşme damga vergisi kesilmemesinde mevzuata aykırı bir husus bulunmadığına,

7. Daire

Karar Tarihi : 23.3.2006

Tutanak No : 9817

Kocaeli Gebze Belediyesi Saymanlığı 2003

488 sayılı Damga Vergisi Kanununa ekli 2 Sayılı Tablonun "IV-Ticari ve medeni işlemlerle ilgili kağıtlar" bölümünün 23'üncü bendinde, bankalar tarafından kullanılacak kredilerin temini ve geri ödenmesi amacıyla düzenlenecek kağıtlar ile bu kağıtlar üzerine konulacak şerhlerin damga vergisinden istisna edildiği hükmüne yer verilmiş olması karşısında; Belediyenin Vakıfbanktan almış olduğu kredinin geri ödenmesi amacıyla düzenlenen verile emirleri üzerinden damga vergisi kesilmemesinde, mevzuata aykırı bir husus bulunmadığına,

4. Daire

Karar Tarihi : 30.3.2006

Tutanak No : 30163

Şanlıurfa Katma Bütçeli İdareler Saymanlık Müdürlüğü (DSİ 15. Bölge Müdürlüğü) 2004

Kamulaştırılan gayrimenkullarla ilgili açılan tezyid-i bedel davaları ile ilgili ödenen vekalet ücreti ve gecikme faizlerinden 488 sayılı Damga

Vergisi Kanununa ekli (1) sayılı tablonun (IV-1/h) sırasına göre binde 7,5 oranında damga vergisi kesintisi yapılmaması sonucu fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

7. Daire

Karar Tarihi : 4.4.2006

Tutanak No : 9831

Antalya İl Özel İdare Müdürlüğü 2003

488 sayılı Damga Vergisi Kanununun 1, 3 ve 8'inci maddeleri ile Kanuna ekli (1) sayılı tablonun (1). Akitlerle ilgili kağıtlar kısmının 1/a fıkrası uyarınca; Alanya ilçesi taşınmaz eğitim kapsamında, taşıyıcılarla İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü arasında yapılan sözleşmelerden binde (7,5) oranında sözleşme damga vergisi kesilmesi gerekmektedir.

Yukarıda bahsedilen hükümlere aykırı olarak sözleşme damga vergisinin kesilmemesi sonucu fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

6. Daire

Karar Tarihi : 11.4.2006

Tutanak No : 11310

Şişli Belediyesi Saymanlığı 2004

İşçilere ödenen ihbar tazminatının brüt tutarı üzerinden damga vergisi kesilmesi gerekirken, ihbar tazminatından gelir vergisi düşüldükten sonra kalan tutar üzerinden damga vergisi kesintisi yapılması sonucu fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

5. Daire

Karar Tarihi : 20.4.2006

Tutanak No : 11049

Sivas Gölova Mal Müdürlüğü 2004

488 sayılı Damga Vergisi Kanununun "Damga Vergisinden İstisna Edilen Kağıtlar" başlıklı (2) sayılı tablonun 2'nci maddesinde; Kişilerin işlemleri ile ilgili olarak resmî dairelerce görülecek lüzum üzerine çıkarılacak suretler damga vergisinden istisna edilmiş olduğundan iki nüsha olarak düzenlenmesi öngörülen sözleşmenin ikinci nüshasından damga vergisi kesilmemesinde mevzuata aykırı bir husus olmadığına,

8. Daire

Karar Tarihi : 2.5.2006

Tutanak No : 5762

Kuzey Deniz Saha komutanlığı 2004

488 sayılı Damga Vergisi Kanununun 8'inci maddesine göre resmî daireler arasında sayılmayan Türkiye Denizcilik İşletmeleri Anonim Şirketine bağlı Şehir Hatları İşletmesinden alınan aylık vapur kartları bedellerinden; aynı Kanuna ekli (1) sayılı Tablonun (IV/1a) sırasına göre binde 7,5 oranında damga vergisi kesilmemesi nedeniyle fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

5. Daire

Karar Tarihi : 28.11.2006

Tutanak No : 11109

Kütahya İl Özel İdare Müdürlüğü 2003

Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfına yapılan ödemelerin, kanundan kaynaklanan pay tutarlarının karşılığı olması nedeniyle, bu ödemelerden damga vergisi kesilmemesinde mevzuata aykırılık bulunmadığına,

4. Daire

Karar Tarihi : 26.12.2006

Tutanak No : 30280

İstanbul Avcılar Belediyesi Saymanlığı 2004

Damga Vergisi Kanununa ekli "Damga Vergisinden istisna edilen kağıtlar" başlıklı (2) sayılı tablonun 23'üncü maddesinde "(Ek: 4842/29 md.); (Değişik. 5035/30 md.) (Yürürlük: 2.1.2004) Bankalar, yurt dışı kredi kuruluşları ve uluslararası kurumlarca kullanılacak kredilerin temini ve geri ödenmesi amacıyla düzenlenecek kağıtlar ile kağıtlar üzerine konulacak şerhler (kredilerin kullanımları hariç)" denilmektedir.

Belirtilen mevzuat hükmüne göre Avcılar Belediyesi tarafından Vakıflar Bankası'na yapılan kredi geri ödemeleri amacıyla düzenlenen kağıtlar, damga vergisinden istisna edilen kağıtlar kapsamına girmektedir.

Dolayısıyla Vakıflar Bankasından alınan kredinin geri ödenmesi sırasında damga vergisi kesintisi yapılmamasında mevzuata aykırılık bulunmadığına,

KATMA DEĞER VERGİSİ

7. Daire

Karar Tarihi : 7.2.2006

Tutanak No : 9774

Ankara Jandarma Saymanlık Müdürlüğü 2003

12.06.2002 gün ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun 1'inci maddesinin (a) fıkrasında (1) sayılı listede belirtilen malların ithalatçıları veya rafineriler dahil imal edenler tarafından tesliminin, bir defaya mahsus olmak üzere özel tüketim vergisine tabi olduğu, verginin mükellefi başlıklı 4'üncü maddesinde ise; (1) (II) ve (III) sayılı listede belirtilen mallar ile (II) sayılı listedeki mallardan kayıt ve tescile tabi olmayanları imal, inşa ve ithal edenler ile bu malların müzayede yoluyla satışını gerçekleştirenlerin verginin mükellefi olduğu ve 7.1.1. fıkrasında ise (I) sayılı listede yer alan malların, Milli Savunma Bakanlığı, Jandarma Genel Komutanlığı ve Milli İstihbarat Teşkilatı Müsteşarlığı tarafından bu kuruluşlardan alınan malların özel tüketim vergisinden muaf olduğu belirtilmiştir.

Buna göre, Jandarma Genel Komutanlığı tarafından özel tüketim vergisi mükellefi olan Ipragaz A.Ş.'den yapılan propan gazı alımları dolayısıyla özel tüketim vergisi ve katma değer vergisi ödenmesinin mevzuata aykırı olduğuna,

3. Daire

Karar Tarihi : 9.2.2006

Tutanak No : 95

İstanbul Güngören Vergi Dairesi Müdürlüğü 2003

3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 32'nci maddesinde vergiden istisna edilmiş işlemlerle ilgili belgelerde bulunan katma değer vergisinin indirimine konu edileceğini, indirim yoluyla giderilemeyen vergilerin bulunması durumunda ise Bakanlıkça belirlenen usul ve esaslara göre iade edilebileceği ifade edilmiştir. Bakanlıkça yayınlanan 26,36 ve 39 seri no'lu Genel Tebliğlerde ise, iade hakkı tanınan işlemlerle diğer işlemlere ilişkin vergilerin mutlak surette ayrılması gerektiği ve genel imal ve genel idare giderlerinin ise iade hakkı doğuran işleme isabet eden pay şeklinde hesaplanacağı belirtilmiştir.

Bu durumda iade hakkı doğuran işlem tutarı toplam teslim ve hizmet bedelinin ne kadarına tekabül ediyor ise genel idare kapsamında bulunan müşavirlik ve tasdik ücretlerinin de tamamının değil, iade hakkı doğuran işleme isabet eden ölçüde yüklenilen vergi olarak dikkate alınması gerekmektedir.

Yapılan açıklamalar uyarınca, genel idare kapsamında bulunan müşavirlik ve tasdik ücretlerinin ihracata isabet eden oranda yüklenilen vergi olarak hesabı gerekirken, tamamının yüklenilen vergi olarak dikkate alınması sonucu fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettilmesine,

7. Daire

Karar Tarihi : 3.10.2006

Tutanak No : 9902

Sağlık Bakanlığı Merkez Saymanlık Müdürlüğü 2004

Serum üretim çiftliğinde deney hayvanı olarak kullanılan atların beslenmesi için Göle Tarım İşletmesi Müdürlüğünden yapılan kuru ot alımının, 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun “Kültür ve Eğitim Amacı Taşıyan İstisnalar” başlıklı 17’nci maddesinin 1/a bendinde ifade edilen “İlim, fen güzel sanatları, tarımı yaymak, ıslah ve teşvik etmek amacıyla yapılmış bir teslim ve hizmet” olarak değil, normal üretim sürecinin gerektirdiği bir alım olarak değerlendirilmesi gerekeceğinden, söz konusu alım nedeniyle katma değer vergisi ödenmiş olmasında mevzuata aykırı bir husus bulunmadığına,

**VII- ÇEŞİTLİ KONULARI İLGİLENDİREN
SEÇME KARARLAR**

BELEDİYE BÜTÇESİNDEN YAPILABİLECEK GİDERLER

4. Daire

Karar Tarihi : 7.3.2006

Tutanak No : 30131

Kastamonu Belediyesi Saymanlığı 2004

Kastamonu'ya gelen TRT ekibinin yiyecek ve konaklama bedeli, Harcırah Kanununun 14'üncü maddesine istinaden TRT tarafından kendilerine ödenmekte olup; ilgililere ayrıca Belediye bütçesinden konaklama ve yemek bedeli ödenmesinin mümkün olmadığına,

2. Daire

Karar Tarihi : 28.3.2006

Tutanak No : 33573

Rize Belediyesi Saymanlığı 2003

1580 sayılı Belediye Kanununun 15'inci maddesinde sayılan belediyenin görevleri ve 117'nci maddesinde sayılan yapabileceği giderler arasında yer almayan; muhtarlık binalarının onarım giderlerinin belediye bütçesinden karşılanması sonucu yersiz ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

3. Daire

Karar Tarihi : 18.4.2006

Tutanak No : 115

Çankırı Belediyesi Saymanlığı 2003

1580 sayılı Belediye Kanununda belediyelerin görevleri düzenlenmiştir.1580 sayılı Kanunun 15'inci maddesinde belediyeye ait görevler arasında oyun ve spor yerleri yapmak ve sporun gelişmesine katkıda bulunmak sayılmakta ise de, anılan kanunda belediyelerin profesyonel spor kulüplerine yardım yapmasına imkân veren bir hüküm bulunmamaktadır.

Ayrıca, 2908 sayılı Dernekler Kanununun 61'inci maddesinde diğer kamu kurum ve kuruluşlarıyla birlikte mahalli idarelerin de ancak kamu yararına çalışan derneklere ve aynı Kanunun 57'nci maddesinde gösterilen amatör spor kulüplerine yardım edebileceği belirtilmiştir.

Yukarıda açıklanan mevzuat hükümlerine aykırı olarak profesyonel spor kulübü olan Çankırı Belediye Spor'a Belediye bütçesinden yardım yapılması sonucu yersiz ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

5. Daire

Karar Tarihi : 1.5.2006

Tutanak No : 11058

Gaziantep Şahinbey Belediyesi Saymanlığı 2003

Belediye ve bunlara bağlı işletme ve birlikler tarafından icra edilen tahsilat işlemlerinin denetimi için görevlendirilen kaymakamlık personelinin harcırahının belediye bütçesinden karşılanmasının mümkün olmadığına,

5. Daire

Karar Tarihi : 1.5.2006

Tutanak No : 11058

Gaziantep Şahinbey Belediyesi Saymanlığı 2003

Belediye tarafından düzenlenen ulusal fotoğraf ve resim yarışmasında ödül kazanan fotoğraf ve resimlerin kartpostala basım ve çevre sakinlerine postalanma bedelinin belediye bütçesinden karşılanmasında; "sakinlerin müşterek medeni ihtiyaçlarını karşılamak" görevi Belediye Kanununda düzenlenmiş olup, belediyenin görevleri arasında yer aldığından mevzuata aykırılık bulunmadığına,

8. Daire

Karar Tarihi : 1.6.2006

Tutanak No : 5766

Tekirdağ Belediyesi Saymanlığı 2003

1580 sayılı Belediye Kanununun 117 ve 118'inci maddelerinde belediye masraflarının neler olabileceği sayılmış ancak bunlar arasında belediye mensuplarının kişisel masraflarının belediye bütçesinden ödenmesine yer verilmemiştir.

Belediye Başkanı ve Yardımcısı unvanı ile bastırılan bayram tebriği, bayram tebriği zarfı, kartpostal ve kartvizitler hizmete ilişkin yayın sayılamayacağı için, kişisel kullanıma yönelik bu tür giderlerin bedelinin Belediye bütçesinden ödenmesinin mümkün olmadığına,

2. Daire

Karar Tarihi : 13.6.2006

Tutanak No : 33691

Edirne Merkez Belediyesi Saymanlığı 2004

Belediye Başkanı ve belediye meclis üyesi adaylarının açıkça bir siyasi parti ismi vererek, fotoğraflarıyla birlikte tam sayfa ilan vererek, kişisel mahiyetteki ilan bedelinin belediye bütçesinden ödenmesinin mevzuata aykırı olduğuna,

8. Daire

Karar Tarihi : 25.6.2006

Tutanak No : 5757

Ordu Belediyesi Saymanlığı 2003

1050 sayılı Muhasebe-i Umumiye Kanununun 7'nci maddesinde

"Devlet masrafı bütçe dahilinde Devlet namına ifa edilen ve bir Kanunu mahsus ile ifası taahhüt olunan bir hizmet ve hususat karşılığı olmak üzere Devlet zimmetinde tahakkuk eden borçtur." denilmiştir.

Belediye Bütçe ve Muhasebe Usulü Tüzüğü'nün 32'nci maddesinde;

"Gelir ve hasılat, bütçeye tamamen gayri safı olarak gelir yazılır. Bunların toplama ve yönetim giderleri bütçedeki ilgili ödenekten karşılanır."

Yine aynı Tüzüğün 53'üncü maddesinde ise,

"Belediye giderleri için düzenlenecek belgeler Devlet Harcama Belgeleri Yönetmeliğine göre düzenlenir." denilmektedir.

Diğer taraftan, 1580 sayılı Belediye Kanununun 70'inci maddesinde Belediye Meclisinin müzakere edip karar vereceği işler sayılmış ve Belediye Meclisine belediye gelirlerinin bir kısmını bir hizmete tahsis etme yetkisine yer verilmemiştir.

Bu hükümlere göre, giderlerin kendi mevzuatına ve bütçedeki ödeneğine göre ödenmesi, gelirlerin de toplanmasına ilişkin giderlerin hesaba katılmadan bütçeye kaydolması gerekmektedir. Bu nedenle toplanan gelirlerin bir kısmının bir gidere tahsis edilmesi mümkün olmadığı gibi muhtelif giderlerin karşılanması için bir birime aktarılması imkanı da bulunmazken,

Ordu Belediye Meclisinin 14.02.2002 tarih ve 2001/3-3/1-73 sayılı kararı ile yürürlüğe giren Tiyatro Yönetmeliğinin 47'nci maddesi (E) fıkrası gereğince elde edilen brüt hasılatın % 80'inin hizmeti yürüten sözleşmeli sanatçılara (belediye personeli hariç) kültür hizmet primi olarak dağıtılmak ve brüt hasılatın % 15'i de Tiyatro Müdürlüğünün çeşitli giderlerini karşılamak üzere, toplam brüt hasılatın % 95'i Tiyatro Müdürlüğüne aktarılmıştır.

1580 sayılı, Belediye Kanununun "Vazifeler" başlıklı 15'inci maddesi 59'uncu fıkrasında;

Belediye tiyatrosu, sineması, belediye oteli ve gazinosu, halk müzeleri ve hayvanat ve nebatat bahçeler, yapmak ve idame etmek ve yaptırıp işletmek" denilmekte olduğundan Belediyelerin tiyatro gibi kültür hizmetinde bulunmaları, ve bu hizmetleri desteklemeleri yasaldır

Ancak bu amaçla yapılacak harcama ve tahsilatların yukarıda yer verilen mevzuat hükümleri çerçevesinde yürütülmesi gerekmekte olup,

Tiyatro Müdürlüğünün hizmetleri ile ilgili gelirlerinin bir kısmının tiyatro yönetimine aktarılması ve yönetimce bu meblağların harcanmasının kabulü mümkün bulunmadığından, yersiz ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

7. Daire

Karar Tarihi : 11.7.2006

Tutanak No : 9872

İzmir Selçuk Belediyesi Saymanlığı 2003

3671 sayılı "Türkiye Büyük Millet Meclisi Üyelerinin Ödenek, Yolluk ve Emekliliklerine Dair Kanun"un 1'inci maddesinde milletvekillerine bu madde kapsamında hesaplanacak aylık ödenek tutarının yarısının yolluk olarak ödeneceği hükmüne yer verilmiş olmasına karşın ilçeye davet edilen milletvekilinin yol masrafının belediye bütçesinden karşılanması sonucu yersiz ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

6. Daire

Karar Tarihi : 21.12.2006

Tutanak No : 11432

Marmaris Belediyesi Saymanlığı 2005

5277 sayılı 2005 Malî Yılı Bütçe Kanununun 34'üncü maddesinde; "Kamu kurum ve kuruluşlarınca işletilen eğitim ve dinlenme tesisi, misafirhane, kreş, spor tesisi ve benzeri sosyal tesislerin giderlerine katkıda bulunulamaz." hükmü yer almaktadır. 12.5.2005 tarih ve 25813 sayılı Resmî Gazetede yayımlanan 10 sıra no'lu 2005 Malî Yılı Bütçe Uygulama Talimatında da bu madde aynen tekrarlandıktan sonra, 17'nci maddesinde; "Bütün kamu kurum ve kuruluşları bu talimat hükümlerine istisnasız uyacaklardır." denilmektedir.

Bu hükümler karşısında, belediye spor kompleksinin elektrik tüketim bedelinin belediye bütçesinden ödenmesinin mümkün olmadığına,

ELEKTRİK, SU, TELEFON, AKARYAKIT VS. GİDERLER

6. Daire

Karar Tarihi : 9.2.2006

Tutanak No : 11233

İstanbul Büyükşehir Belediyesi Saymanlığı 2003

Elektrik Tarife Yönetmeliğinde spor tesisleri, kamu spor görevini yüklenmiş resmî kuruluşların spor tesisleri olarak tanımlanmıştır. Oysa Belediyeye ait spor tesisinin özel hukuk tüzel kişiliğine sahip bir kuruluşça kiralandığı anlaşılmıştır. Dolayısıyla bu yerin mülkiyeti bir kamu kuruluşu olan belediyeye ait olsa bile özel hukuk tüzel kişi tarafından işletildiğinden kamu spor tesisi niteliği kalmamıştır.

Bu nedenle anılan yere ait elektrik tüketim bedelinin kamu spor tesislerinin dahil olduğu abone grubu için öngörülen tarife üzerinden hesaplanıp ödenmemesinde mevzuata aykırılık bulunmadığına,

7. Daire

Karar Tarihi : 28.2.2006

Tutanak No : 9794

Milli Eğitim Bakanlığı Merkez Saymanlık Müdürlüğü 2003

2002/45 sayılı Kamu Harcamaları Tasarruf Önlemleri Genelgesinde sadece Bakanlık Makamı için araç telefonu tahsisi öngörülmüştür. Bu hüküm uyarınca, Makam hizmetlerinde kullanılan araç telefonları dışında tahsis edilmiş olan araç telefonlarının tahsislerinin kaldırılması gerekmekte iken, bu telefonlara ilişkin konuşma ücretlerinin Bakanlık bütçesinden karşılanmasına devam edilmesi sonucu yersiz ödenen tutarın sorumlulara ödettilmesine,

4. Daire

Karar Tarihi : 2.3.2006

Tutanak No : 30126

Bigadiç Belediyesi Saymanlığı 2003

Devlet Harcama Belgeleri Yönetmeliğinin 30'uncu maddesinin üçüncü fıkrasında, "Yurtiçi ve yurtdışı şehirlerarası telefon konuşma bedellerine

ilişkin faturaların, konuşulan yerleri ve konuşmaların resmî-özel ayrımını gösterir daire amirince onanmış listesi ödeme belgesine bağlanır.” denilmektedir.

Bu hükme aykırı olarak, daire amirinin onayı olmaksızın milletlerarası telefon görüşmesi yapılması sonucu yersiz ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

7. Daire

Karar Tarihi : 4.4.2006

Tutanak No : 9831

Antalya İl Özel İdare Müdürlüğü 2003

2003 Malî Yılı Bütçe Kanununun “Kamu Kuruluşlarınca İşletilen Sosyal Tesisler” başlıklı 42’nci maddesinde yer alan, “Kamu kurum ve kuruluşlarınca işletilen dinlenme tesisi, misafirhane, kreş, spor tesisi ve benzeri sosyal tesislerin giderlerine bütçeden katkıda bulunulamaz.” hükmü uyarınca; Finike Özel İdare Müdürlüğü Misafirhanesinin elektrik bedelinin bütçeden karşılanması sonucu fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

7. Daire

Karar Tarihi : 4.4.2006

Tutanak No : 9831

Antalya İl özel İdare Müdürlüğü 2003

23.09.1984 tarihli ve 18524 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan ve 16.07.1984 tarihli ve 84/8345 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ekinde bulunan Kamu Konutları Yönetmeliği ekinde yer alan (1) sayılı cetvelde sayılan Özel Tahsisli Konutlarda oturan kamu görevlilerinin konut telefon giderleri bütçeden karşılanabilmektedir.

Ancak anılan Yönetmeliğe göre İlçe Özel İdare Müdürünün lojmanı özel tahsisli konut olmadığı gibi telefon giderinin bütçeden karşılanacağına dair herhangi bir hüküm de bulunmamaktadır. Bu nedenle, lojman telefon giderinin konut tahsis edilen tarafından ödenmesi gerekmektedir.

Açıklanan gerekçeler uyarınca, ilçe özel idare müdürünün lojmanında kullanılan telefon giderinin bütçeden karşılanması sonucu fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

8. Daire

Karar Tarihi : 6.4.2006

Tutanak No : 5738

Erzurum İl Özel İdare Müdürlüğü 2004

T.C. Başbakanlık Personel ve Prensipler Genel Müdürlüğü tarafından yayınlanan ve halen yürürlüğü devam eden 26 Haziran 2003 tarih ve 2003/39 sayılı Tasarruf Tedbirleri Konulu Genelgenin 8'inci maddesinin 4'üncü fıkrasında, "Hangi makamlara ait telefonların milletlerarası görüşmelere açık olabileceği EK-1 sayılı cetvelde gösterilmiştir. Şehirlerarası görüşmelere açık telefonlar, bağlı veya ilgili Bakan tarafından belirlenecektir." denilmiştir.

Genelge ekinde yer alan EK-I sayılı cetvelde kaymakamlık makamı uluslararası görüşme yapılabilecek makamlar arasında sayılmamıştır. Bu nedenle, kaymakamlık konutunda bulunan sabit telefonların uluslararası görüşmeye açılması ve uluslararası telefon görüşme bedellerinin de bütçeden karşılanması sonucu yersiz ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

2. Daire

Karar Tarihi : 19.9.2006

Tutanak No : 33699

Beşiktaş Belediyesi Saymanlığı 2004

Enerji Piyasası Üst Kurulunun 8.1.2004 tarih ve 284/2 sayılı Kurul Kararında parkların aydınlatma giderlerinin "Genel Aydınlatma" grubuna girdiği belirtilmektedir.

Belediye bünyesinde bulunan parkların elektrik abone tipinin "Genel Aydınlatma" yerine "Resmî Daire" abone tipi kabul edilerek yanlış tarife uygulanması sonucu, fazla ödenen elektrik ücretinin sorumlulara ödettirilmesine,

6. Daire

Karar Tarihi : 5.12.2006

Tutanak No : 11408

Enerji Bakanlığı Bütçe Dairesi Başkanlığı 2005

ASKİ Genel Müdürlüğüne, su satışı, kanalizasyon tesisi bulunan yerlerdeki kullanılmış suların uzaklaştırılması, septik çukurların boşaltılması ile bu işlemlere ilişkin hizmetlerle ilgili tarifelerin hangi esaslara göre saptanacağı ve uygulanacağını belirlemek amacıyla çıkarılan ASKİ Tarifeler Yönetmeliği'nin, 30'uncu maddesinde su satış tarifesi, 34'üncü maddesinde ise atık su tarifesi ayrı ayrı düzenlenmiştir.

Söz konusu Yönetmelik hükümleri uyarınca, ASKİ Genel Müdürlüğü Yönetim Kurulunca saptanarak, Genel Kurulca onaylanan 2005 Yılı Aylık Tarifeler Cetvelinde de su ve atık su tarife bedeli ayrı ayrı tespit edilmiş ve resmi daireler için 2005 yılında "atık su" tarife bedeli "0" olarak belirlenmek suretiyle, resmi dairelere "atık su" bedeli öngörülmemiştir.

Bu nedenle; 2005 yılı Bütçe Kanunu 37/f fıkrasında yer alan "su tarife bedelleri" ibaresinin, işyerleri için tespit edilen "su" tarife bedeli olarak anlaşılması gerektiği, atık su tarife bedelinin ayrıca eklenemeyeceği; eklenmesi durumunda, tarife cetveli ile resmi daireler için öngörülme "atık su" bedelinin, resmi dairelere de uygulanmış olacağı anlaşılmaktadır.

Diğer taraftan, ASKİ Hukuk Müşavirliğinin yazısında 2004 yılı Bütçe Kanununda yer alan, "Belediyeler ile Büyükşehir Belediyesince kamu kurum ve kuruluşlarınca uygulanacak su (atık su dahil) tarife bedelleri, özel işlerine uygulanan tarife bedelini aşamaz" hükmünün 2005 yılı Bütçe Kanununda da aynen yer aldığı belirtilmekte ise de, 2005 Mali yılı Bütçe Kanununun 37'nci maddesinin (f) fıkrasında, (atık su dahil) ibaresi bulunmamaktadır.

Dolayısıyla, söz konusu hükümler arasındaki bu farklılık ile 2005 yılında kamu kurum ve kuruluşlarına uygulanacak tarife bedellerinin tespitinde, atık su bedelinin dahil edilmemesinin amaçlandığı; aksi takdirde aynı hükmün 2005 yılı Bütçe Kanununda da yer alması gerektiği açıktır.

Bu itibarla, resmi dairelere uygulanacak olan su satış fiyatının tespitinde, tarifede özel işyerlerine uygulanan fiyat ile yapılan kıyaslamada, su birim fiyatına ilave olarak atık su birim fiyatının da dahil edilmesi suretiyle bulunan toplam birim fiyatın esas alınması sonucu fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

TEMSİL - AĞIRLAMA

5. Daire

Karar Tarihi : 7.3.2006

Tutanak No : 11029

Adana Seyhan Belediyesi Saymanlığı 2003

Temsil Ağır lama ve Tören Giderleri Yönergesinin 3'üncü ve 9'uncu maddelerinde yer alan hükümler karşısında, Cumhuriyetin 80'inci yılı kutlamaları çerçevesinde Atatürk ile ilgili kitap bastırılıp eğitim kurumları, sivil toplum kuruluşları ve muhtarlıklara dağıtılması için yapılan harcamaların mevzuata aykırı olmadığına,

6. Daire

Karar Tarihi : 11.4.2006

Tutanak No : 11310

Şişli Belediyesi Saymanlığı 2004

Öğretim yılının sona ermesi nedeniyle yapılan tören ve etkinlikler kapsamında öğretmenlere yemek verilmesine ilişkin giderler, Belediye Bütçesinden Yapılacak Temsil Ağır lama ve Tören Giderleri Yönergesinin 10'uncu maddesi kapsamında değerlendirildiğinden, mevzuata aykırı bir husus bulunmadığına,

3. Daire

Karar Tarihi : 8.6.2006

Tutanak No : 35

Çukurova Üniversitesi Bütçe Dairesi Başkanlığı 2004

Üniversitenin açılışında, rektörlükçe 1000 kişilik açılış kokteyli verilmesi ve bedelinin temsil ağır lama giderlerinden, 2003/39 sayılı Başbakanlık Genelgesine aykırı olarak karşılanması sonucu fazla ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

7. Daire

Karar Tarihi : 11.7.2006

Tutanak No : 9872

İzmir Selçuk Belediyesi Saymanlığı 2003

Geçici görevle Moskova'ya giden belediye başkanı ve belediye meclis üyesine yurtdışı geçici görev yolluğu ödenmiş olmasına karşın, bu ziyaret gerekçe gösterilerek ve herhangi bir kanıtlayıcı belge ve faturaya dayanmaksızın temsil ve ağırlama giderleri harcama kaleminden ayrıca ödemedede bulunulmasının mümkün olmadığına,

DIĞER ÖDEMELER

7. Daire

Karar Tarihi : 5.1.2006

Tutanak No : 9759

Diyarbakır İl Özel İdare Müdürlüğü 2003

Kamu Konutları Yönetmeliğinin "Kurum ve Kuruluşlarca Karşılancak İşletme, Bakım ve Onarım Giderleri" başlıklı 26'ncı maddesinin (b) fıkrasında,

"b) Özel tahsisli konutların ısınma, işletme, bakım ve onarım giderleri ile demirbaş eşya ve mefruşat giderleri ve konutun aydınlatma, elektrik, su, gaz, temizlik, telefon, kapıcı, aşçı, kaloriferci, bahçıvan ve benzeri giderleri"nin,

kamu kurum ve kuruluşlarınca karşılanacağı hüküm altına alınmıştır.

Aynı Yönetmeliğın "Eşyalı Olarak Konut Tahsisi" başlıklı 27'nci maddesi 2'nci fıkrasında,

"İl Özel İdareleri ve belediyelerin eşyalı olarak tahsis edilecek görev tahsisli konutlarına alınacak demirbaş eşya ve mefruşatın neler olacağı ve benzeri hususlar İçişleri Bakanlığınca tespit edilir."

hükmü yer almaktadır.

Söz konusu 27'nci madde hükmü gereğince İçişleri Bakanlığınca çıkarılan "Vali ve Kaymakam Konutları Donatım Yönergesi"nin 5'inci maddesinde de; Vali konutlarının sadece her türlü elektrik, yakacak, havagazı veya bütan gazı, telefon, temizlik malzemesi giderleri ile konuta bağılı diğere giderleri ve kaymakam konutlarının yakacak giderlerinin İl Özel İdaresi bütçesinden karşılanabileceğı belirtilmektedir.

Yukarıdaki mevzuat hükümlerine göre, özel tahsisli vali konutlarının sadece elektrik, yakacak, havagazı, telefon, temizlik malzemesi giderleri ile konuta bağılı diğere giderlerinin ödenmesi mümkün görülmektedir.

Buna göre, Vali Konağına alınan berber koltuğı ve kişisel bakım malzeme bedellerinin özel idare bütçesinden ödenmesinin mümkün bulunmadığına,

7. Daire

Karar Tarihi : 28.2.2006

Tutanak No : 9794

Milli Eğitim Bakanlığı Merkez Saymanlık Müdürlüğü 2003

1050 sayılı Muhasebe-î Umumiye Kanununun 7'nci maddesinde tanımlanan "devlet mesarifi" kapsamında değerlendirilmesi mümkün olmayan ve Bakanlık bütçesinde de bu amaçla tahsis edilmiş bir ödenek bulunmayan "Digitürk Spor Paketi" ve "Vizyon Salonları" satın alma bedellerinin, bütçeden karşılanması suretiyle yersiz ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,

4. Daire

Karar Tarihi : 20.4.2006

Tutanak No : 30181

Eskişehir İl Özel İdare Müdürlüğü 2004

Kamu Konutları Yönetmeliğine ekli (1) sayılı cetvelde il valilerine tahsis edilecek konutların özel tahsisli konut olduğu hükme bağlanmış ve aynı cetvelde bu konutların, ilgili kurum bütçesinden karşılanabilecek giderleri sayılmıştır.

Sayılan bu giderler arasında yer almayan gıda ve şahsi temizlik malzeme bedellerinin bütçeden ödenmesinin mevzuata aykırı olduğuna.

1. Daire

Karar Tarihi : 11.5.2006

Tutanak No : 8914

Kayseri Katma Bütçeli İdareler (DSİ 12. Bölge Müdürlüğü) Saymanlık Müdürlüğü 2004

Sosyal tesisin temizlik-işçilik giderinin, 2004 Mali Yılı Bütçe Kanununun 42'nci maddesinde; kamu kurum ve kuruluşlarınca işletilen eğitim ve dinlenme tesisi, misafirhane, kreş, spor tesisi ve benzeri sosyal tesislerin giderlerine bütçeden katkıda bulunulamayacağı hükmüne aykırı olarak kurum bütçesinden karşılanmasının mümkün bulunmadığına,

3. Daire

Karar Tarihi : 13.7.2006

Tutanak No : 42

İstanbul Üniversitesi Bütçe Dairesi Başkanlığı 2004

24.12.2003 tarih ve 5027 sayılı 2004 Mali Yılı Bütçe Kanununun 42'nci maddesinde; Kamu kurum ve kuruluşlarınca işletilen eğitim ve dinlenme tesisi, misafirhane, kreş, spor tesisi ve benzeri sosyal tesislerin giderlerine bütçeden katkıda bulunulamayacağı hükmü yer almaktadır.

Ayrıca yine bu konuda Maliye Bakanlığınca yayımlanan 5 sıra no'lu 2004 Mali Yılı Bütçe uygulama Talimatının 7'nci ve 8'inci maddelerinde de; kamu kurum ve kuruluşlarınca işletilen eğitim, dinlenme ve diğer sosyal tesislerin işletme giderleri için ilgili kuruluşların bütçelerinden ve sair imkânlarından herhangi bir katkıda bulunamamasının esas olduğu,

Bu tesislerde merkezden geçici görevle görevlendirilecek personel sayısının asgari seviyede tutulacağı ve 2003 yılında görevlendirilen personel sayısının hiçbir şekilde aşılamayacağı,

Bu tür yerlerde 2004 yılında yeni personel istihdam edilmeyeceği, bu tesislerin personel ihtiyacının bedeli işletme giderlerinden karşılanmak üzere mahallinden temin edileceği,

Bu tesislerin boya, badana, çatı ve asansör onarımı gibi küçük bakım ve onarımlarının yaptırılmasını sağlamak amacıyla bu tesislerden yıl içinde elde edilecek gelirlerin % 5'inden az olmamak üzere ayrılacak tutarların ayrı bir hesapta tutulacağı ve bu paraların ihtiyaç halinde söz konusu işler için harcanacağı belirtilmiştir.

Yukarıda yer verilen mevzuat hükümleri uyarınca kamu kurum ve kuruluşlarınca işletilen eğitim ve dinlenme tesislerinin bakım, onarım ve diğer işlerinde çalıştırılmak üzere kurumun merkez ve taşra birimlerinden geçici görevli olarak personel görevlendirilmesi ve bunlara geçici görev harcırahı ödenmesi mümkün değildir.

Bu itibarla, üniversitenin çeşitli birimlerinde görev yapan beş personelin üniversitenin Enez Kampında geçici olarak görevlendirilmeleri ve bu görevlendirilmeleri karşılığında bütçeden harcırah ödenmesinin mümkün olmadığına,

6. Daire

Karar Tarihi : 18.7.2006

Tutanak No. : 11366

Mersin İl Özel İdare Müdürlüğü 2004

Mersin ilini ziyarete gelen çevre illerin vali eşlerinin, şehrin tarihi ve turistik yerlerini gezdirmek için özel bir şirketten araç kiralanarak, kira bedelinin özel idare bütçesinden ödenmesinin, 200/39 sayılı Tasarruf Tedbirleri Konulu Başbakanlık Genelgesinin 9'uncu maddesine aykırı olduğuna,

5. Daire

Karar Tarihi : 28.11.2006

Tutanak No. : 11112

Bursa 2 No'lu Katma Bütçeli İdareler (DSİ 1.Bölge Müdürlüğü) Saymanlığı 2004

7338 sayılı Veraset ve İntikal Vergisi Kanununun 4'üncü maddesinin (g) fıkrası gereğince, emekli olmadan ölenin fıkra da sayılan kuruluşlar tarafından verilmesi gereken, ancak vefat ettiği için dul ve yetimlerine verilen kıdem tazminatları veraset intikal vergisinden müstesnadır.

Anılan fıkra hükmüne göre kıdem tazminatının vergiden istisna edilebilmesi, kıdem tazminatı alan kişilerin dul ve yetim olmaları ödemeyi yapan kuruluşların fıkra da sayılan idare ve müesseselerden olması şartına bağlıdır.

Kıdem tazminatı ödemeleri veraset ve intikal vergisinden müstesna olan kuruluşlar ise söz konusu fıkra da, amme idare ve müesseseleri, 3659 sayılı Kanuna tabi müesseseler ile amme menfaatlerine hadim cemiyetler ve emekli sandıkları şeklinde açıklanmıştır.

DSİ 1'inci Bölge Müdürlüğü 7338 sayılı Kanunun 4/g maddesinde sayılan kuruluşlardan olması nedeniyle vefat edenin dul ve yetimlerine ödediği kıdem tazminatları veraset ve intikal vergisinden müstesnadır.

Dolayısıyla iş kazasında ölen işçinin murislerine ödenen kıdem tazminatından veraset ve intikal vergisi kesilmemiş olmasında mevzuata aykırılık bulunmadığına,

6. Daire

Karar Tarihi : 21.12.2006

Tutanak No. : 11430

Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Döner Sermaye Saymanlığı 2004

2004 Yılı Bütçe Kanunu'nun “Bazı Ödeneklerin Kullanımına ve Harcamalara İlişkin Esaslar”ı düzenleyen (E) Cetveli 27'nci sırasında; “Bütçelerin diğer tertiplerinin esas giderlerine ilişkin olarak ödenen sigorta giderleri dışında Devlet mallarının sigorta edilmemesi esastır” açıklaması getirilmiştir.

Bütçe Kanunu'ndaki bu hükme aykırı olarak, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesine ait Avşar ve Karacasu Kampusunda ekili olan toplam 900 dekar buğdayın yangın ve dolu tehlikesine karşı sigorta ettirilmesi sonucu yersiz ödenen tutarın sorumlulara ödettirilmesine,